

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΚΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟ
ΚΑΙ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ

Γ Α Κ Ω Β Ο Ν
Γ Ω Ν Μ Ε Δ Ι Κ Ω Ν
Γ Α Τ Ρ Ο Σ Ο Φ Ι Σ Τ Η Ν .

Κυερόν μοι σεβασμιώτατον .

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΑΓΓΕΛΟΥ Ν. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ

Ολλοὶ νομίζουσιν ὅτι ὅποτεν
τις ἀνδρωπὸ γεννηθῆ ἄς
Πόλιν πολυάνδρωτον , καὶ περίφημον ,
ἀπὸ Γονῆς ἀγενῆς , καὶ ἐπιφανῆς , ἔναι
ἄξιος νὰ ἀφημῆται ὁ τοιοῦτος , καὶ νὰ θαν-

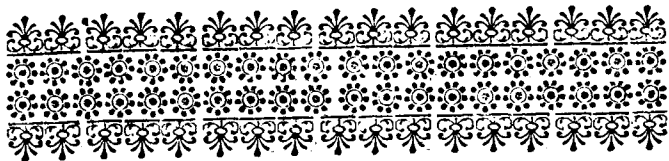
μάζεται, διὰ τὴν τῆς πατρὸς, καὶ συγγενείας αὐτῆ περιφάνειαν. Ἀλλὰ σφάλουσιν ἄμετρα οἱ τοῖστοι, καὶ ἀδιάκριτα κρίνουσιν· ὅτι ἡ ἀρετὴ δὲν κατάγεται ἢς τῆς κληρονομίας, καθὼς καὶ ἡ κακία, καὶ φαῦλη πολιτεία δὲν ὑπάγει κατὰ διαδοχὴν ἢς τῆς ἀπογόνου· ἀλλὰ πᾶς εὖας ἐκ τῶν ἰδίων ἔργων, κατὰ τὸν Δεσποτικὸν λόγον, ἢ αἰχμηθήσεται, ἢ δοξασιθήσεται. ὅσον οὖν ἦναι ὁ ἀνθρώπος ἀπὸ ἐναρέτους, καὶ ἐπιφανῆς Γονῆς καταγόμενος, καὶ τὰ ἔργα τῆς νου ἦναι ἀτελεῖτε καὶ ἄπρετα, πόσον τῆς πρέπει κατηγορία, καὶ καταφρόνησις· καὶ πάλιν (τὸ ἐναντίον) ὅταν φυτρώσῃ, καὶ ἀνατραφῇ ἢς μίαν χώραν ἀτελεσιάτω, καὶ ἀσημον ἀπὸ ποταπῆς ἀνθρώπου εὖας φυτὸν ἀγενέστατον, καὶ γὰρ γούη μὲ τὴν σπιδιὺ αὐτῆ, καὶ πολλὴν ἐπιμέλειαν θαυμασιος ἢς τὰς πράξις, καὶ κατορθώματα, καὶ γὰρ προκόψῃ ἢς τὴν ἀρετῶν, τότε μᾶλλον πρέπει ὁ τοῖστος, γὰρ ἀφημῆται ὑπὸ πᾶτων ἀξίως, καὶ λαμπρῶς γὰρ ἐγκωμιάζεται. καθὼς φαίνεται ἐμφανῶς ἢς τὴν

Ἀγεύησθε Κύριε Ἰάκωβε ῥήτορ ἔξοχώ-
 τατε, καὶ Ἰατρὲ παύσοφε, καὶ σὲ θαυμά-
 ζουσιν ἅπαντες, βλέποντες, ὅτι ἀπὸ μίαν
 ποταπῶ, καὶ ἀτελῆ χώραν τῆς Μαΐνης
 ἐβλάσησε τοιοῦτον φυτὸν ἐξολισμεῖον με-
 τόσας ἀρετῆς, καὶ χαρίσματα. ταῦτα ἀ-
 κέωντας καὶ ἐγὼ ἀπὸ τὸν Θεοφιλέστατον Κύρ-
 Παρθαίον τὸν πρῶτον Εὐρυθεύης Εὔπι-
 σκοτον, καὶ ἀπὸ ἄλλης πολλῆς Λακεδαί-
 μονας, σὲ ἠγάπησα, καὶ Θεὸν, ἔξ ὅλης
 καρδίας μου. καὶ μ᾽ ὅλον ὅτ᾽ εὐδύσε ἔσθαι
 με τῆς αἰσθητῆς ὀφθαλμῶς, σὲ σοχαίζο-
 μαι με τῆς νοερῆς κατ' ἐκάστῳ, καὶ με-
 σὲ διαλέγομαι. ὅθου ἢ μικρὸν σημεῖον
 τῆς ἀλαβείας, ὅτ᾽ ἔχω πρὸς τῷ σῷ
 Λογιότητα, ἠθέλησα γὰρ τῆς ἀφιερῶσω
 ἐτέτο τὸ μικρὸν Βιβλίον, παρακαλῶντάς
 τῷ, γὰρ τὸ ἐβδύνησθαι ὡς ἔμπειρος, καὶ πρακ-
 τικώτατος, γὰρ τὸ διορθῶσθαι ἐαυτὸν ἔχει τί-
 ποτες σφάλμα. καὶ γὰρ ἀναπληρῶσθαι με-
 τῷ πολλῷ πράξιν ὅτ᾽ ἔχει ἢ τῷ Ἰα-
 τρικῷ, ὅσα ἐγὼ ἀφῆκα ἀγραφα διὰ τῷ
 ὀλίγωμα μαθήσιν. ὅτι ἐγὼ ἰατρός δὲν

ἡμαί, μόνον ἀπὸ τὸν Ματταϊώλιω, καὶ
 Κάσωρα, καὶ ἄλλας σοφὸς τῶν Ἰταλῶν ἐμε-
 ταγλώττισα πὰς Ἑρμιυείας αὐτὰς, ὅπῃ
 ἐσωθήσα ἡς κοινῶ ὠφέλησαν. Δέξο τοι-
 γαρῶν ἕξοχώτατε τὸ μικρὸν τρετὶ δῶρον τῶ
 ταπανῶ Ἀγάτις, ὡς ὁ τῆς Περσίδος Ἀναξ,
 καὶ ὁ Μακεδῶν Ἀλέξανδρῶ τὸ κοίλαις
 χερσὶ προσφερόμενον παρὰ τῶν γεητόνων
 ὑδάτων, ὑπεδέξαντο. δέομαι δὲ καὶ ἀντιβο-
 λῶ τὸν παντοδύναμον Ἀνακτα, τῶ ἀξιῶ-
 σαι ἡμᾶς σωμιλῆσαι ἐν τῶδε τῶ βίῳ,
 ὅπως σωδφρανθῶμεν τῶ πνύματι. ἐν
 δὲ τῶ μέλλοντι κληρονόμος ποιῆσαι τῆς
 αἰωνίς Μακαριότητος.

Δῶλος ἀχρῆος τῆς σῆς λογιότητος
 Ἀγάτις Μοναχός.

Τὸ κτὶ Κέσμον Ἀθανάσιος Παῦδῶ
 ὁ Κρής.

Α Γ Α Π Ι Ο Σ

Τ Ο Γ Σ

ΕΝΤΕΤΞΟΜΕΝΟΙΣ.

ΠΟ' ὅλα τὰ σωματικὰ ἀγαθὰ, ἄλλο δὲ ἔχει ὁ αὐθροπος ποθεινότερον ὡσαύτω ὑγείαν καὶ ἀρρωσίαν. διὰ τὴν ὁποίαν σέργει, νὰ ξεδιασῆ ὅλον τὸν βίον τε. ὅτι εἰ ἔχη κτήματα πολλὰ, ἀμπελώνας, χωράφια, ἱμάτια πολύτιμα, χρυσίον, ἀργύριον, καὶ ἄλλον πλῆτον ἀμέτρητον, ἔπειτα νὰ εἶναι ἀσθενὴς καὶ κατάκοιτος, τί τὸ ὄφελος; ἐπειδὴ δὲ ἠμπορεῖ νὰ χαίρεται, καὶ ἂν ἀπολαμβανῆ τὰ ἔχητα. Ὁ τοιοῦτος εἶναι δυσυχέστερος ἀπὸ τὸν υγιαινοντα πένητα, ὁ ὁποῖος εἰ ἔστιν καὶ πτωχὸς, καὶ ἔχει τὰ μέλητα εὐρωσα, καὶ μὲ τὸν κόπον τε ἀγαπᾷ

τὴν ζωτροφίαν τε, καὶ χαίρεται τὴν ὑγίαν τε.
 ὁ δὲ ἀσθενισμὸς πλάσι διαίγει βίον ἀβίω-
 τον, καὶ χεδὸν ὡς νεκρὸς κατακείται, καὶ ἔχει
 λύπην πολλὴν δι' αὐτὸ, καὶ θλίψιν αἰείκασον.
 διὰ τὴν αἰτίαν γὰρ ταύτην, ἔχοντας πόθον
 ἐγὼ, νὰ σᾶς δεργετήσω καὶ σωματικῶς, ὡ αὐ-
 θρωποι, καθὼς καὶ ψυχικῶς σᾶς ὠφέλησα μὲ
 τὰ βιβλία, ὅπῃ ἐτύπωσα, τὸ Θεὸς σωεργυντός
 μοι, Ξέδραμα ἀπὸ τὸς πλέον Μαθηματικὸς
 Ἰατρὸς νεωτέρης καὶ παλαιῆς, Ἐρμηνείας, καὶ
 Ἰατρικὰ πολλὰ ὠφέλιμα εἰς τὴν ὑγίαν τὸ σώ-
 ματος· καὶ ὅστις ἀναγνώστη ταύτῃ τὴν Βίβλον
 δέισκει πολὺ διάφορον. ὅτι ἐδῶ σᾶς ἐρμηνεύω,
 εὐὰ καθ' εὐὰ τὰ βρώσιμα, ἡγὰρ καρπὸς, ζῶα,
 χορταεικὰ, καὶ ὀψάρια. καὶ καθ' εὐὸς τὴν βλά-
 βην ὅπῃ δίδει, καὶ τὴν ὠφέλειαν, διὰ νὰ ἡξί-
 ρη πᾶς εὐὰς νὰ φυλάγεται ἀβλαβὸς, καὶ νὰ
 γεύῃ πολύχρονον, χωρὶς νὰ τὸ ἔλθῃ μεγάλη
 ἀσθένεια, ἢ ὁποῖαις ἔρχονται ταῖς πλέον φορᾶς
 ἀπὸ τὰ ἐναντία βρώματα. καὶ ὅστις ἐναντιωθῆ
 εἰς ἐτέρο, ἄς ἀναγνώστη ὅλης τὸς Ἰατρὸς, ὅπῃ
 φέρουσιν εἰς μαρτυρίαν τῆς ἀληθείας αὐτῆς ἐκεί-
 νης τὸς ἀλογημένους Προπάτορας, ὅπῃ ἔζητε πᾶς
 εὐὰς χρόνος ἐνεακοσίους τὸς χωρὶς ἀσθένειαν,
 καθὼς εἰς τὴν Γένεσιν φαίνεται· ἡγὰρ ὁ Ἀδὰμ,
 ὁ Σὴθ, καὶ οἱ τέτων ἀπόγονοι. τὸ ὁποῖον συλλο-
 γιζόμενοι τινὲς ἄγνωστοι, ἐτόλμησαν νὰ εἰπῶσι,

πὼς ἐκεῖνοι οἱ χρόνοι ἦσαν μικρότεροι . ἀλλὰ τὸτο εἶναι ψεῦμα σαφέστατα . μόνον ἡ αἰτία , ὅπῃ ἔζησαν τόσον καιρὸν , ἦτον παρῶτον μὲν ἀπὸ θείων βέλησιν . Ἦξ ἔ παῖσα δόσις ἀγαθῆ , καὶ παῦ δώρημα τέλειον ἔρχεται . δάτερον δὲ ἦτον ἀπὸ τῆς ἀταξίας τῆς ζωτροφίας , διατὶ ἔτρωγαν σύμμετρα , καὶ ὅσα βρώματα ἦσαν ἀβλαβα . ὅτι ὁ Ἀδάμ ὡς τέλειον , καὶ παύσοφον ἐγνώριζεν ὅλα τὰ χορτάκια , καὶ καρπὸς ποίαν δύναμιν εἶχασιν , καὶ τῆς ἐπιβουλῆς τῶν ἀπογόνων αὐτῶ , καὶ ἐφυλάγγονταν ἀπὸ τὰ βλαβερά . διὰ τὸτο ἔγινον τόσον πολὺχρόνοι .

Τῷ ἔσειον δὲ μὲν τὸν κατακλισημὸν , ἀποδείχθη ἡ φύσις τῆς ἀνθρωπότητος , ἀπὸ τῆς φθορᾶς τῆς αἰσθητικῆς . ὅτι ἡ θάλασσα ἐσκέπασεν ὅλον τὸν Κόσμον , καὶ διεφθάρη ἡ γῆ ἀπὸ τῆς ἀλμύρας αὐτῆς , καὶ δεῦ ἐγένονα τὸς καρπὸς τῶν δένδρων , καὶ τὰ χορτάκια τόσον ἀβλαβα , ὅθεν δεῦ ἔζησαν πλέον τὸσας χρόνους οἱ ἀνθρωποι ὡς τὸ παρῶτερον , μόνον τὰ τεῖτον , καὶ ὀλιγώτερον . ἀλλὰ καὶ τότε ἀρέθησαν τινὲς ἐπιμελεῖς καὶ σπουδαῖοι ἀνθρωποι , ὅπῃ μὲν τῆς πολλῆς γνῶσις καὶ μάθησις ἐγνώρισαν τῆς δυνάμει τῶν βοτάνων , καὶ μᾶς ἀφήκασιν γραφικῶς ποίαν ὠφέλειαν δίδει καθ' ἑα , διὰ νὰ βοηθήμεσθαι εἰς τὰς ἀνάγκαις , νὰ μὴ ἀποθάνωμεν . ἔ μόνον δὲ οἱ ἀνθρωποι μὲν τὸ λογικὸν ἀρήκασιν διαφορῶς ἰα-

τρείας . ἀλλὰ καὶ ζῶα πολλὰ ἀπὸ χάλισμα τῆς
 φύσεως , ἐγυνωίξουσι διάφορα φάρμακα , νὰ βοη-
 θῶνται εἰς τὴν χρείαντες , ἀπὸ τὰ ὁποῖα ζῶα
 ἔμαθον μερικὰ καὶ οἱ ἄνθρωποι . καὶ μάλιστα
 ταῦτα . Ἡ γοῦν , τὸ λάφι ἐγυνωίξει πῶς ὁ δί-
 κταμος ἔχει διψάμιν , καὶ ἀγάνει ἀπὸ τῆς σάρκα
 τῆς σαγίταν , καὶ ἄλλα σίδηρα . ὕδωρ ὅταν
 πληγωθῆ , τρέχει , καὶ δέικκει αὐτὸ τὸ χορτάει
 πάραυτα , καὶ μαοσεῖ , καὶ βάνειτο εἰς τὴν πλη-
 γῶν τε , καὶ θεραπύεται . τὸ ὅμοιον κάμνουσι τὰ
 Ἀγελόγινδα τῆς Κρήτης , καθὼς λέγει ὁ Ἀεισο-
 τέλης . ὁμοίως πάλιν τὰ λάφια ὅταν τὰ δαγκά-
 σῃ τὸ φαλάγγι (ὅπερ εἶναι ὡτὰν τῆς Ἀρά-
 χυλῆ , ἀμὴ φαρμακερὸν) τρώγουσι καβέρους καὶ
 ἰατρδόνται . τὸ χορτόν ὅπερ λέγομεν χελιδόνιον
 μᾶς ἐρμιλύδσε τὸ Χελιδόνι πῶς φωτίζει τὰ ὀμ-
 ματα , διατὶ γεννῶνται τυφλὰ τὰ Παιδιά τε .
 καὶ φέρνοντας αὐτὸ τὸ χορτόν , τὸ βάνει εἰς αὐτὰ
 καὶ βλέπουσι . τῆτο βεβαιώνει καὶ ὁ Γαλινὸς
 ἔτω λέγωντας . ὁ ζωμὸς τῆς χελιδονίης φωτίζει
 τὰς ὀφθαλμοὺς ὅπερ θαμπώνουσι ἀπὸ χοντρῆς
 χυμῆς . ἡ χελώνη τρώγει τὴν ὀείγανον , καὶ δεῖ
 τῆς βλάπτουσι τὰ ὀφίδια . οἱ ἀγελόχοιροι ὅταν
 ἀρρώσῃσιν , τρώγουσι κιστὸν καὶ καβέρους καὶ ἰα-
 τρδόνται . τὰ ἀρκέδια ὅταν φαρμακωθῶν ἀπὸ
 τῆς μανδραγόραν , τρώγουσι μύρμηγγας , καὶ δεῖ
 βλάπτουσι . καὶ ἄλλα πολλὰ ζῶα νοσοῦσι καλ-

λίτερα ἀπὸ τὸν ἀνθρώπου τὸ συμφέροντες . μά-
 λιστα , καὶ τὸ μέλλον ἐγνωρίζουσιν . ἤγουσι τὰ
 κειάεια χορεύουσι , καὶ χαίρονται ὅταν μέλλει νὰ
 βρέξῃ . καὶ τὰ Βόδια ἀναλύχονται ἀνάτελα ,
 καὶ βόσκονται σπυδακτικά . τὰ πρόβατα κτυ-
 πῶσιν εἰς τὴν γλῶ με τὸν πόδα , καὶ σκάπτουσιν .
 ἡ αἴγες κοιμῶνται σιμὰ μία τῆς ἄλλης . οἱ μύρ-
 μηγγες περπατῶσι σπυδαίοντερα . καὶ ὅταν ὑπαντῶ-
 εῦας τὸν ἄλλον κακίζουσιν . ὁμοίως καὶ τὸ γε-
 ρῶνι ἐγνωρίζει πότε θέλει νὰ χιονίσῃ . καὶ συ-
 νάγει κομμάτια ξύλα , καὶ ψάθην , καὶ ἄλλας
 ὁμοια εἰς τὴν σρωσίοντες . καὶ ἔ μόνον τὰ ζῶα
 τῆς γῆς , ἀλλὰ καὶ τὰ θαλάσσια ἐγνωρίζουσιν
 ὅταν θέλῃ νὰ ἀλλάξῃ ὁ καιρὸς , νὰ γεῖν φερ-
 τῶνα . καὶ χώνονται οἱ ἀχιυῶνοι εἰς τὴν ἄμ-
 μον . τὰ καλαμάεια πηδῶσι , καὶ σιωάγουνται
 αὐτάμα ἀμέτρητα . οἱ βαθράκοι φωνάζουσι δυ-
 νατώτερα . ἡ ὄρνιθες κτυπῶσι τὰς πτέρυγας , καὶ
 χαίρουσιντα . οἱ λύκοι φάγουσιν ἀπ' ἐκεῖ ὅτῃ κα-
 τοικῶσιν , ὅταν ἐγνωρίσωσι πῶς ἔχει νὰ κάμῃ
 χιόνι πολὺ , καὶ ὑπάγουσιν εἰς ἄλλον τόπον ἀπό-
 μακτρα . καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν τὰ πελοσότερα ζῶα
 ἐγνωρίζουσι τὸ συμφέροντες , καὶ φάγουσιν τὸν κίν-
 δυνον . οἱ δὲ ἀνθρώποι εἶναι εἰς ἔτατο λειψότε-
 ροι , λέγω διὰ τὰς ἰδιώτας , καὶ ἀγραμμάτους ,
 ὅτῃ πολιτεύονται χεδὸν χειρότερα τῶν κτηνῶν .
 καὶ δεῦ ἀναγνωρίζουσιν ὅσα τὰς βλάπτουσι .

Διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν λοιπὸν ἐπιβάθρου-
σα ἀπὸ Βιβλία διάφορα, καὶ ἐπιβάθρου τὸ πα-
ρὸν εἰς κοινὴν τῶν ἐπιτυχανόντων ὠφέλειαν. τὸ
ὁποῖον ὠνόμασα ΓΕΩΠΟΝΙΚΟΝ, διατὶ εἰς
τὴν ἀρχὴν ἔχω γεγραμμένας ἐπιβουλάς ἀναγ-
καίας διὰ τὰς γεωργίας, καὶ κηπεύς, πῶς νὰ
σπέρνῃσι τὰ χορταρικά, καὶ γευνήματα. πῶς νὰ
κεντρῶνῃσι τὰ δένδρα, καὶ κλήματα. πῶς νὰ κυ-
βερνῶν τὰς καρπύς, καὶ κρασία νὰ μὴ ἀφανί-
ζωνται, ἀλλὰ πολὺν καιρὸν νὰ φυλάσσονται. καὶ
ἄλλα πολλὰ χρειάζομενα πράγματα διὰ κάδα
λογῆς ἀνθρώπου Λαϊκὸν, καὶ Ἐκκλησιαστικόν.
ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἄλλα μὲν ἔμαθα ἀπὸ ἀνθρώπων
πολυμαθεῖς, καὶ Μαθηματικῆς, εἰς διάφορας
χώρας, καὶ κάστη ὅπως ἐπεριπάτησα. καὶ ἄλλα
πάλιν ἀπὸ Βιβλία Ἰταλῶν, καὶ Ἑλλήνων Φι-
λοσόφων, ὅπως ἀέγνωσα. καὶ ὅσον ἐδιωθήθην,
ἐφυλάχθην, νὰ μὴ γράψω ψέματα. καθὼς
πᾶς εὖας ἠμπορεῖ νὰ πισωθῇ ἀπὸ ὅσους ἀέγνω-
σαν τὸ Ἑλληνικὸν ΓΕΩΠΟΝΙΚΟΝ, τὸν Διο-
σκοεῖδην, τὸν Γαλιῶν, τὸν Ματταίωλιν,
τὸν Κάσωρα, καὶ τὰς ἄλλας Φιλοσόφους τῶν ἰα-
τρῶν. ἀπὸ τῶν ὁποῖων ἐμεταγλώττισα φιλαλή-
θως, καθὼς ἐκεῖνοι τὰ ἔγραψαν. οἱ ὁποῖοι ἐκο-
πίασαν τόσον, καὶ ἐγύρισαν κάστη, καὶ πόλεις
ἀπείρους, καὶ ὄρη ὑψηλότατα, διὰ νὰ εὕρῃν ὠφέ-
λιμα βότανα. καὶ μὲν τὴν πολλὴν τῶν πραγμάτων,

καὶ μάθησιν, ἐκατάλαβαν παντὸς βοτανῆς τὴν
 θύαμιν, καὶ μᾶς τὴν ἀφήκασι γραφικῶς, διὰ
 νὰ δέισκομεν εἰς τὴν ἀνάγκην βοήθειαν. δε-
 χθῆτε ἔν Αἰδελφοὶ ἐν Χριστῷ τὸ ὠφελιμώτατον
 ἐτῆστο Βιβλίον. καὶ ἀναγνώθετέ το πολλάκις ὡς
 πολλὰ ὠραῖον, καὶ χρειαζόμενον. καὶ ἀφῆτε ἄλλα
 βιβλία ψάδῃ, καὶ μάταια. Ἰσοείας λέγω, κω-
 μωδίας, μύθους τῶν ποιητῶν, καὶ ἄλλα ὅμοια
 φλυαρίσματα, ὅτῃ ἔτε τὴν ψυχὴν ὠφελῶσιν,
 ἔτε τὸ σῶμά σας. καὶ μόνον ἐτῆστο ἀναγνώθετε
 διὰ περὶ διάβασιν, καὶ διὰ τὴν ὑγείαν τῆ σῶμα-
 τος. καὶ κάμνετε ὅσα λέγει, ἤγουν φυλάγεσθε
 ἀπὸ τὰ βλαβερά, καὶ τρώγετε τὰ ὠφέλιμα, καὶ
 ἀναγκαϊότερα, διὰ νὰ ζήσετε εἰς τῆστον τοῦ
 Κόσμου χρόνος πολλὸς ὑγιεῖστε, καὶ αἰῶσοι. καὶ
 εἰς τὸν μέλλοντα (εἰὼ φυλάξῃτε τὰς σωτηρίας
 ἐπιτολὰς τῆ Κυρίας) νὰ κληρονομήσητε τὴν Βα-
 σιλείαν αὐτῆ τὴν Οὐραίου. νὰ ζῆτε ἀθάνατα
 χαίροντες αἰωνίως, καὶ δόξανόμενοι.

Ἐῖρῳθε οἱ Ἀναγινώσκοντες.

Π Ι Ν Α Ξ

Τ Η Σ Β Ι Β Λ Ο Υ .

ΠΩς να γνωρίσης τὴν καλιῶ γλιῦ τῆς
 πρώτης ποιότητος, Cioè della prima
 Qualità. Φύλ. 1

Ποῖα γεννήματα να ἀπέρου εἰς τὴν πα-
 χεῖαν γλιῦ, καὶ ποῖα εἰς τὴν πτω-
 χλιῦ, ἢ λεπτοτέραν. 1

Πότε να θερίζου τὰς καρπὺς, καὶ να τὰς
 ἐσθδιάζου. 2

Διὰ να μὴ χαλάση τὸ ἄλδρον. 2

Πότε τὰ Δεῦδρη φυτλόνται. 3

Διὰ να φυλάγης τὸν σῖτον πολὺ καιρὸν
 ἄσηπον. 3

Πῶς να μοιράζης τὰ χωράφια, διὰ να κάμνου
 μὲ ὀλίγου κόπου καρπὸν περισσότερον. 4

Πῶς ἀναχύνονται τὰ χωράφια. 5

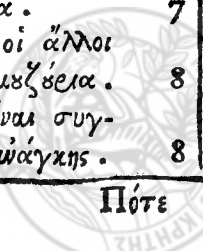
Πότε κοπεῖζονται τὰ χωράφια. 6

Πότε να σκάπνεται τὰ σπαρμεῖα. 7

Πῶς να μετράται τὸ σιτάει, ἢ οἱ ἄλλοι
 καρποὶ, διὰ να μὴ ξεπέτρου τὰ μεζῦρια. 8

Ὅτι τὰς μεγάλας Ἐορτὰς δεῦ εἶναι συγ-
 χωρημένον να δελῶσι χωεῖς ἀνάγκης. 8

Πότε

Πότε νὰ τρυγᾶς τὴν ἀμπελον.	9
Διὰ τὰς ἐλαίας πότε φυτῶνται.	10
Διὰ τὰς ἐλαίας πῶς καὶ πότε κετρῶννται.	11
Περὶ κεττεισμῶν, πῶς καὶ πότε νὰ γίνωνται, ἐρμηνεία ὠφέλιμη.	12
Ποῖα Δεῦδρη ἡμερὰ δέχονται ἄλλα Φυτὰ εἰς τὸ λόγυτς, καὶ κεττεῖζονται.	15
Πότε καὶ πῶς νὰ κετρῶννης εἰς τὸ ὀμματι.	16
Πότε τὰ δεῦδρη φυτῶνται.	17
Διὰ τὰς Κιτείας.	18
Διὰ τὰς Ρῶδακλιώιας.	19
Διὰ νὰ μὴ βλάπτου τὴν μηλίαν εἰς τὰς ρίζας οἱ σκώληκες.	20
Διὰ τὰς Ἀπιδίαις.	21
Διὰ νὰ μὴ χίζονται τὰ Ρῶγδια.	22
Περὶ Κυδωνίας, καὶ Κερασίας.	23
Περὶ Συκίας.	23
Πῶς νὰ κάμης καρῦδια, ἢ ἀμύδαλα χωρὶς τὴν ἔξωθεν ξυλίω φλῶδα.	25
Διὰ νὰ γεῖν τὸ δεῦδρον κάρπιμον.	25
Διὰ τὸς λάκκους τῶν Δεῦδρων πῶς καὶ πότε νὰ γίνωνται.	26
Περὶ Κασανίας καὶ ἄλλων δεῦδρων.	28
Διὰ τὰ Ρῶγδια, καὶ ἀμύδαλα.	29
Ποῖον καιρὸν κόπτουσι τὰ ξύλα διὰ νὰ φυλάγνται χρόνους πολλὰς ἄσηπα.	29
Διὰ τὰ κεττεῖα ποῖα ποροκόπτουσι.	30

Διὰ τὰ γένη μεγάλα τὰ πωρικά.	31
Διὰ τὰ κάμη εἷα Δεῦδρον σαφύλια.	31
Διὰ τὰ μὴ τρώγη τὸ μαμῆνι, καὶ ἄλλα σκολήκια τῷ ἄμπελον.	32
Διὰ τὰ σπαταλήσης τῷ ἄμπελον.	33
Διὰ τὰ φυτὰ πῶς τὰ εἶναι.	33
Πῶς τὰ κευτρῶνεν τὰ κλήματα.	34
Πῶς τὰ γένη παρδαλά τὰ σαφύλια.	35
Νὰ φυλάξης σαφύλια, καὶ ἄλλα πωρικά πολὺ καιρὸν ἄστηα.	36
Διὰ τὰ κάμης εἰς ὄραν χείας χεῖς σαφύλια κρασί καλώτατον.	38
Ἐτέρῳ τρόπῳ τὰ κάμης κρασί χεῖς ἕξασον.	39
Διὰ τὰ κάμης τὸ μαῦρον κρασί, τὰ γένη ἄστρον, καὶ τὸ ἄστρον μαῦρον.	40
Ἐὰν ἔγαυῆ τὸ κρασί κακίῳ μυρωδίασ, τὰ τὸ ἰατρῶσης.	40
Νὰ κάμης τὸν οἶνον ἄωδέσατον.	41
Διὰ τὰ ἐγνωείσης εἰὰν βασιῶ τὸ κρασί, ἢ χαλῶ οὐλήγορα.	42
Ποτὲ ὁ οἶνῳ τὰ μεταγγίζεται, ἢ γουω τὰ τραβαζάρεται, διὰ τὰ μὴ χαλάση.	43
Διὰ τὰ μὴ ξυῖση τὸ κρασί.	43
Διὰ τὰ ἰατρῶσης κρασί ξυωισμεῖον.	44
Διὰ τὰ φυλάξης οἶνον ἀπὸ βρονταῖς, καὶ ἄσροπελέκια.	47

Ἑρμινεῖαι διάφοροι διὰ τὰ μὴ Ξυδιάση οἶν.	48
Ἄλλαις Ἑρμινεῖαις, ὅταν βρωμέσῃ τὸ κρα- σί, τὰ τὸ ἰατρῆσις.	49
Πῶς τὰ καθαίσεως βαρέλι ἀπὸ βρῶμον κα- κῆ Κρασίς.	52
Προοίμιον περὶ Σωθῆσεως Σώματ.	54
Περὶ τῆς Ἀέρος.	56
Περὶ Κινήματ.	58
Περὶ Ὑγρῶν, καὶ Ἀγρυπνίας.	60
Περὶ Βρώματ.	63
Περὶ Οἴνου, καὶ Πόματ.	70
Περὶ διαφόρων Ὑδάτων.	73
Περὶ Ὄξεος.	77
Διὰ τὴν Ἀγρείδα.	77
Διὰ τὸ Σκυλικὸν ὄξ.	78
Περὶ Γάλακτ.	79
Διὰ τὸ Τυεῖ, καὶ Μυζίθραυ.	81
Περὶ Μέλιτ, καὶ Μύσης.	82
Περὶ Ἐλαίς.	83
Διὰ τὰ Κρέατα.	84
Διὰ τὸ Κρέας τῶν Ἀερίων Πετεινῶν.	85
Ποῖα Κρέατα εἶναι καλλίτερα.	86
Διὰ τὸ Ἄρνι.	87
Περὶ τῆς Βοδῆς.	87
Διὰ τὰ Εἰφια.	87
Διὰ τὸ Ἀγελόγιδον.	88

Διὰ τὸ Μενεχαερόν.	88
Διὰ τὸ Χοιρινόν.	89
Διὰ τὴν Οὔριθα.	90
Διὰ τὸν Λαγόν.	90
Διὰ τὸ Λάφι.	91
Διὰ τὰ Αὐγά.	92
Περί Ὀσπείων, καὶ Γερνημάτων.	92
Περί Ἀρτε.	93
Περί Ρέβιύθων.	94
Περί τῆς Κυάμων.	95
Διὰ τὰ Φασέλια.	95
Διὰ τὴν Φακκίω.	96
Διὰ τὸ Ρίζι, καὶ Λαθέσια.	97
Περί Βοταάνων.	98
Διὰ τὰ Σπαράγγια.	99
Διὰ τὰ Μπορατζίλια.	99
Διὰ τὸ Ράδιον.	100
Διὰ τὸ Ἀντίδιον.	100
Διὰ τὸ Τραχόν.	101
Περί Μαλάθρου, καὶ Μαρελίου.	103
Διὰ τὴν Κάππασον.	104
Διὰ τὸ Σπανάκι.	105
Διὰ τὴν Ἀντράκλαν.	105
Διὰ τὴν Ρέκαν, καὶ Κάρδαμον, καὶ σέλιον.	106
Διὰ τὸν Βάρταμον.	106
Διὰ τὸ Σκόροδον.	107
Διὰ τὸ Κρόμμυον.	108

Διὰ τὸ Πράσον .	108
Διὰ τὸ Ρέπανι .	109
Διὰ τὰ Κραμβία .	109
Περὶ Σάτλας, καὶ Χρυτολαχαῦς .	110
Διὰ τὴν Κολοκίθιν .	111
Περὶ Πέπονος, καὶ Ἀγγεῖς, καὶ Ἀγγινάρας .	111
Περὶ Ὀπώρων .	114
Διὰ τὰ Σταφύλια .	115
Διὰ τὰς Ἐλαίας .	116
Διὰ τὰ Κίτρα .	117
Διὰ τὰ Λαιμόνια .	118
Διὰ τὰ Νεραύτζια .	119
Διὰ τὰ Σῦκα .	119
Διὰ τὰ Ἀπίδια .	120
Διὰ τὰ Κυδώνια .	121
Διὰ τὰ Ρόγδια .	121
Διὰ τὰ Καρύδια .	122
Διὰ τὰ Ἀμύγδαλα .	123
Διὰ τὰ Μῆλα .	124
Διὰ τὰς Αὐγαράς, ἢ γεν Σῆρβα .	124
Διὰ τὰ Κάσανα .	125
Διὰ τὰ Ροδάκλινα .	126
Διὰ τὰ Κεράσια .	126
Διὰ τὰ Βερύκοκκα .	127
Διὰ τὰ Δαμάσκηνα, καὶ Μῆσκηλα .	128
Διὰ τὰ Ζιζιφα .	129
Διὰ τὰ Μῆρα, ἢ γεν Συκάμινα .	129

Διὰ τὰ Κέμαρα.	130
Περί Ἰχθύων.	131
Διὰ τὸν Κέφαλον.	132
Διὰ τὸ Ἀχέλι.	133
Διὰ τὸ Φαγκεῖ, ἢ τὰ λοιπὰ ὀψάρια.	134
Διὰ τὰ Ἄγνα πάσης γενεᾶς, ἢ γυν Οὐ- ταπόδια, ἢ τὰ ἐπίλοιπα.	134
Ἐρμυνεία διὰ κίνησιν κοιλίας.	135
Εἰς πόνου Λαιμῆ.	137
Εἰς πόνου Οὔδοντων.	139
Εἰς Πονόματον.	142
Εἰς πόνου Ωτίων.	144
Εἰς πόνου Κεφαλῆς.	144
Εἰς πόνου τῆ Σώματ ^Ϟ .	145
Εἰς ἐβῆχαν πολλῶν ἡμερῶν.	146
Διὰ τὰ ἀνοίξεως ἀπόσεμα.	146
Εἰς κίνησιν κοιλίας.	147
Εἰς ῥύσιν Κοιλίας, ἢ γυν Φλῆσον.	148
Περί Ἐξωχάδων.	149
Εἰς Δυσθειαν, ἢ γυν Φιάγκω.	152
Γατρεία εἰς τὸν πλερίττω, ἢ πόντα.	154
Ὅταν τις Σελλωιάζεται, ἢ πίπτω κτ' γῆς ταράσσει τὰ μέλη τῆ.	154
Εἰς κάθα λογῆς πείσμα.	156
Εἰς δάγκαμα ὄφews, ἢ ἄλλῃ ζῶς φαρμα- κερῆ.	156
Διὰ τὰ Ἀνοίξεως πείσμα.	157

Νὰ ἰατρῶσης καὶ μάδα πυρὸς, ἢ θερμῆ βρασῆ.	157
Διὰ τὴν κασιῶδα Ἰατρεία ἀληθευάτη θου- μάσι.	158
Διὰ τὰ φυτρώσων τείχες.	159
Διὰ τὰ κάμης τὰ μαθήσων αἱ τείχες χω- εἰς βλάψιμον.	160
Εἰς πληγὴν, ὅταν δεῦ ἡμπορῆ τὰ κλείση.	160
Διὰ τὰ σαματίσης αἷμα ὅπῃ τρέχει ἀπὸ τὴν μύτην, καὶ τὸ σῶμα.	161
Ὅστις πέση ἀπὸ ὑψηλὸν τόπον.	161
Εἰς πᾶσα λογῆς Ρῥηματικόν.	162
Εἰς πείσμα ὀρχιδίων.	163
Εἰς τὴν Ψώραν.	163
Διὰ τὰ μὴν αἰσθάνεται πόνον τινὰς, ὅταν κόπτων τὴν σάρκα τε.	164
Διὰ τὰ μὴ μεθύση ὅστις πῖν πολὺ κρασί.	164
Διὰ τὰ κάμης ζῦδι μετὰ διαφορῶς τρόπος.	165
Διὰ τὰ πιάσης Πετῆμενα ἀγεία.	167
Διὰ τὰ κωμηγῆσης Ὀψάγια.	168
Διὰ τὰ κωμηγῆσης Λύκας, Ἀγελογέρνα, καὶ ἕτερα Ζῶα ὅμοια.	170
Νὰ κάμης τὰ γεννῶν καθ' ἡμέραν τὰ ὀρνίθια.	170
Διὰ τὰ κάμης εἰς εὐὰ μαχάει, ἢ εἰς ἕ ἄλλο σίδηρον Γράμματα.	171
Νὰ λαμωριώσης Εἰκόνα, ὅπῃ τὰ εἶναι πα- λαιὰ κατασμεῖη.	171

Διὰ ἐκείνους ὅπῃ εἶναι περίοσα ἔμποβοι .	172
Νὰ ἀφανίσῃς τὰς Κονίδες .	172
Διὰ νὰ ψοφήσῃν οἱ Ψύλλοι .	173
Διὰ νὰ ψοφήσῃν Ποντίκια , καὶ Μύρμηγκες .	174
Διὰ τὰς Κώνωπας .	175
Διὰ τὰς Μίγας , καὶ Ψείρας .	175
Διὰ τὰς Κορέας .	176
Διὰ νὰ κάμῃς χαλέμια , ἦγαν γλώσσαις ἀπὸ Τυεῖ .	177
Πῶς νὰ φτιάσῃς ἐλίαις κολυμπάδαις , νὰ δῶδιάζωσιν .	178
Πῶς κάμνῃσι τλιῶ κομπόσαι .	179
Πῶς νὰ κάμῃς Κάρβουνα , νὰ βασιάζωσιν ὄλιον τλιῶ Λειτουργίαν .	181
Διὰ νὰ γλυκαῖν ἄλμυρον Μαγέρημα .	182
Νὰ ψήσῃς αὐγὰ χλωεῖς φωτίαν .	183
Διὰ νὰ μὴ χροικᾷς ψύχῃσιν τὸν χειμῶνα .	184
Διὰ νὰ βράσῃς κρέας κακίψητον ἐγλήγορα .	184
Νὰ κάμῃς παράθυρον μὲ χαρτὶ τέμπεινον , ὡς κρύσαλλον .	185
Νὰ βάψῃς μαχαίρια , καὶ ἄλλα σιδηρὰ ἐργαλεῖα νὰ κόπτῃσι .	185
Νὰ κάμῃς Βερνίκην , ὅπῃ χρωτῶναι τὸ ἀσημί , καὶ τὸ σάιιο , καὶ χρωτοπέτζα .	186
Νὰ εὖρῃς αὐθρωπον πνιγμεῖον .	187
Νὰ κάμῃς κηκκία νὰ φυτρώσῃν διὰ ὥρας τέσσερεις .	187

ΠΩΣ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΗΣ

Τὴν καλὴν γῆν τῆς πρώτης ποιότητος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Κάψον ὀλίγον, εὐγαλε τὸ χῶμα. ἔπειτα πάλιν τὸ βάλε εἰς τὸν τόπον τε. καὶ ἐὰν γεμίση ὁ λάκκος ἢ πειροσθήσῃ χῶμα, εἶναι καλὸ τὸ χωράφιον. εἰ δὲ καὶ δευ γεμώσῃ ὁ λάκκος, εἶναι κακὴ γῆ.

Ποῖα γεννήματα ἢ σπέρνῃς εἰς τὴν παχέϊαν γῆν, καὶ ποῖα εἰς τὴν πτωχὴν καὶ λεπτοτέραν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Τὸ σπτάειον γίνεται εἰς τὴν παχέϊαν γῆν καὶ εἰς τὸν κάμπον καλλίτερον. καὶ ἂς εἶναι βρεγμένη, ὅταν τὸ σπέρνῃς. ὅτι φυσικὰ ὁ σίτος ἀγαπᾷ τὴν ὑγρὰν γῆν, καὶ γίνεται πρῶτον. τὰ δὲ κελδάει σπέρνῃ εἰς τὴν μεσείαν γῆν, ἢ γῆν τῆς δειτέρας ποιότητος. καὶ ἂς εἶναι στεγνὴ καὶ ξηρὴ τὸ χωράφιον. τὰ δὲ κικία, καὶ λαθύρια, καὶ τὰ ἄλλα ὅσπερ, σπέρνῃ εἰς τὴν ἀχαμνὴν γῆν, μὰ ἢ εἶναι βρεγμένη. ὅτι ἐὰν τὰ βάλῃς εἰς ξηρὰν γῆν, καὶ μάλις τὰ κικία, φθείρονται καὶ κόπτονται πρὶν ἢ φυτρώσῃν. καὶ πάλιν ὅσα δευ κοπήσῃ, φυτρώσῃ ἀδευητμεῖα καὶ ἄτυχα.

Πότε νὰ θερίζῃς τὰς καρπὸς, καὶ νὰ τὰς ἐσωδιάξῃς. ΚΕΦΑΛ. Γ΄.

Οταν ἀρχίζῃς νὰ ξανθίζῃς, τότε θερίζε τὰ γεννήματα, καὶ μάλισα τὰ κειθάκια καὶ ἴσπεια. τὰ ὅποια ἐὰν τὰ ἀφήσῃς νὰ πολυφθάσῃς, γίνονται αἴσος καὶ κακόβρασα, καὶ πίπτει καὶ πολλὰ εἰς τὸ χωράφιον, καὶ χαίβηται. ἀμὴ αὐτὰ σωάξῃς παρῶμα τὰ κερδίζεις, καὶ γίνονται νοσιμώτερα, καὶ βράζῃς ὀγλυγορήτερα. ἀλλὰ καὶ τὰ ἄχεράτῃς εἶναι εἰς τὸ φαγὶ γλυκύτερα, καὶ τὰ τρώγου τὰ ζῶα καλλίτερα. μόνον παρῶσεχε ὅσον διωηθῆς, νὰ τὰ θερίζῃς ταχὺ μὲ τὴν δροσίαν. καὶ ἀφ' ἧς λυχνίσης, ἀφίωε τὸν καρπὸν εἰς τὸ ἀλῶνι εἴα ἢ δύο ἡμερόνυχτα. καὶ τὸ παρῶν νὰ τὸν ἐσωδιάξῃς μὲ τὴν νυκτερινὴν δρόσον, πρὶν εὐγῇ ὁ Ἥλιος. ὅτι τότε βασιῶσι πολλῷ καιρὸν. καὶ δεῦ κόπτονται τὰ γεννήματα.

Διὰ νὰ μὴ χαλάσῃ τὸ ἄλθρον. ΚΕΦ. Δ΄.

Τὸ δὲ ἄλθρον φυλάγεται καιρὸν πολλῷ καὶ δεῦ βλάπτεται, ἐὰν χίσης δαδί λιπαρὸν, νὰ βάλῃς μέσα μικρὰ κομάτια εἰς διαφόρους τόπους τῆς σάκκῃς, ἢ ἄλλῃς ἀγγεῖς ὅπως τὸ ἔχεις. καὶ πάτησαί το ὅσον διώεται, νὰ εἶναι καλά πηλωμένον. ἢ βάλῃς ἄλας αὐτῆς τὰ δαδία. καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ ἀλευεὶ κοσκινισμένον. πάλιν ὅταν θε-

Λεις νὰ τὸ ζυμώσης ἀπομεύει τὸ ἄλας εἰς τλιῦ κνισάραν, ἤγην τλιῦ σίταν.

Πότε τὰ δειδρη φυτλόνται. ΚΕΦ. Ε΄.

Α Πὸ ταῖς φρώταις βροχαῖς τῆ Οκτωβείας, ἕως τὰς ἑπτὰ ἡμέρας τῆ Νοεμβείας φύτλει ἐλαίας, κερασίας, ἀμυγδαλέας, καὶ ἄλλα δειδρα ὅμοια. καὶ τὰς καρπὸς τῆ ἀκροδρύων.

Διὰ νὰ φυλάγῃς τὸν σίτον πολὺ καιρὸν ἄστηπον. ΚΕΦΑΛ. 5΄.

Β Ἄνε εἰς τὸν σωρὸν φύλλα ἐλαίας, ἢ τῆ κολλιαντρῆς, ἢ ἀψιδίας, ἢ τῆ ἀμαραντῆς, ἤγην τῆ ἀειζῶς. ὅλα αὐτὰ τὰ χορτάκια, καὶ μάλισα τὸ ἀγάλλοχον, ἔχουσι χάειν, νὰ διαφυλάττωσι γερὰ καὶ ἄβλαβα ἀπὸ κάδε λογίς φθορὰν τὰ γεννήματα. καὶ ὅταν ξηρανθῶν αὐτὰ τὰ φύλλα, ρίπτετα, καὶ βαῖνε ἕτερα ἔγκαιρα. ἄλλο. Τὸ κεχεῖ νὰ βαῖνῃς εὐὰ τεῖτον εἰς κάδα γεννημα, τὸ φυλάγει ἄβλαβον. ἢ βράτου θάλασσαν μὲ ὀλίγον λάδι. καὶ βρέξε μετ' αὐτὰ τὸ ἔδαφος, ἤγην τλιῦ γλιῦ ὅπῃ βαῖνῃς τὰς καρπὸς, ὁμοίως καὶ τὰς τοίχους τειγύρας. Ὅμοιον. Εἰς κάδα δύο κοιλὰ ἢ μεζέκια σιτάει, τῆ βαῖνε μίαν λίτραν ἄλας καλὰ τεμμενόν. ἀνακάτωπέτο εἰς ὅλον τὸ σιτάει. Τὸ ὅμοιον κάμνει ὁ πήγανος, καὶ ὅλα τὰ αὐτῆ, ὅπῃ ἔχουσι κακίῳ μυρωδίου, ὡσαύτῃ εἶναι ἢ

χαμαίτη: cioè Ebullo. ὅτι ὁ βρώμος αὐτῶν διώκει ὅλα τὰ ζώφια ὅπῃ φθείρῃσι τὸς καρπός. αὐτὰ τὰ αὐτῆ φθείρῃσι τὸς φύλλους ἢ κορίεις, νὰ τὰ βάνῃς εἰς τὸ σῶμα, ἢ νὰ τὰ βράζῃς μετ' σκύλλινον ξύδι, ἢ γινε τῆς ἀσκέλλας, ἢ μετ' αὐτὸ νὰ ἀλείφῃς τὰ σαυῖδια. ἔτι δὲ ἀσβέλιω ἀσβυσον νὰ βάνῃς εὐὰ μὲξῆει εἰς τὰ ἑκατὸν μὲξῆεια γεύνημα, τὸ φυλάγει θαυμασιώτατα. ἔτι δὲ ἡ φάλλα. τὸ εἶναι χόρτον, ὅπῃ τὸ λέγῃν φράγγικα τὰσομπάρπασω. ἢ κάμνει τὰ φύλλα τὰ μακρὰ μίαν πιδάμιν, ἢ πλατέα μίαν παλάμιν, τὰ ὅποια νὰ βάνῃς εἰς τὸ γεύνημα, τὸ φυλάγῃν ἀσηπον.

Πῶς νὰ μοιράζῃς τὰ χωράφια, διὰ νὰ κάμνῃν μὲ ὀλίγον κόπον καρπὸν περισσότερον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

ΕΝ πρώτοις ἤξελε, ὅτι ἡ γῆ, ὅπῃ δαλάεται ἀπὸ εἰτόπιον αὐθροπον, ὅπῃ νὰ εἶναι ἐκεῖ γενημεύος ἢ ἀναθρεμμεύθ, ἐπιτυχεύει καλὰ τὰ γενηήματα. διατὶ ἐγνωεῖζει τὴν φύσιν τῆς, ἢ τὴν κοβερνὰ μετ' ἀσκέλλων. ἀμὴ ὅταν τὴν σιβαλλάτῃν οἱ Γεωργοὶ, καρπίζει ὀλιγώτερον. διατὶ δὲν τὴν ἐγνωεῖζον. ὁμοίως ἢ τὸ σιτάει ἢ τὰ λοιπὰ γενηήματα, κορέπει νὰ εἶναι ἀπ' ἐκεῖνον τὸν τόπον, ἢ μεσωμεύα καλὰ. ἢ ξενικὸν ἀπόρον μὴ ἀπείρης, ἔξω νὰ εἶναι ἀνάγκη, ἢ γινε νὰ μὴν δέξῃσθαι εἰτόπιον. ἢ ἀπέρνε γεμῶσιν. ἢ ἐσωδιάζε

ὀλίγωσιν, ἀμὴ ἄς εἶναι ὁ καρπὸς ὅπῃ ἀπέρνει εὖρος
 χρόνῳ πάντοτε, εἰ δὲ καὶ δευ' δέισκεις εὖρος χρόνῳ,
 ἀπείρε ἕξ ἀνάγκης καὶ δίχρονον, ἀμὴ τελῶν ποτέ σε
 μὴ ἀπείρης καὶ χάμεις τὴν ἕξοδον, καὶ ἀπέρνει παρῶι-
 μου πάντοτε, ὅτι τὸ ὄψιμον σὲ καμπώνει πολλάκις.
 ἀμὴ τὸ παρῶιμον ἀπὸ τὰς δέκα μίαν, ἢ ὀλότελα.
 μοίραζε δὲ εἰς τρία μερτικὰ τὸ χωράφιον, τὸ εἷα
 τρίτου ἀπέρνει σιτάειον, τὸ ἄλλο μαγερέματα, καὶ
 τὸ ἄλλο γ' ἀφίωε ἀσπορον, ἢ ἀναπύεται, καὶ ἔτιω
 κάμνε κάθ' αὐτὸν χρόνον, ὅτι περὶ σότερον διάφορον σὲ
 δίδει μὲ τὸν τρόπον ἔστου, παρὰ νὰ τὸ ἔσπερνε
 ὅλον κάθ' αὐτὸν χρόνον, διατὶ τὸ σιτάει καταλεῖ πολλά
 τὸ χωράφιον, καὶ ὅταν μείνησι τὰ δύο τρίτα τῆς γῆς
 χωρεῖ σιτάειον, πολλά ἀναπύεται, καὶ τὸν ἄλλου
 χρόνον ἀπείρε τὸ σιτάει ἐκεῖ ὅπῃ ἦσαν τὰ μαγε-
 ρέματα, καὶ αὐτὸ ὅπῃ εἶχε τὰ ὄσπερα ἀφες ἀσπο-
 ρον, καὶ ἔτιω κάμνε κάθ' αὐτὸν χρόνον, νὰ κερδίζεις καὶ
 τὸν σπόρον, καὶ νὰ καρπίζου καλλίτερα. ὁ δὲ καρ-
 πὸς τῶ σπόρου εἶναι ἀπὸ τὰς κ'. Σεπτεμβεῖς ἕως
 τῆς Ἰπεραγίας Θεοτόκῃς τὰ Εἰσῦδια, ἢ δεκαπεν-
 τε ἡμέρας παροτήτερα καὶ ὑσερώτερα.

Πῶς ἀναχώνονται τὰ χωράφια. ΚΕΦ. Η'.

ΠΟτὲ μὲν ἀναχώνεις, ὅταν εἶναι ἡ γῆ βρεμμέ-
 νη, ὅτι ὅσοι βῶλοι ἀπομείνουν ὄγροι ἀνωθεν
 τῆς γῆς δευ' καρπίζου αὐτὸν τὸν χρόνον, εἰ δὲ καὶ γη-
 εῖται ἀνω κάτω, νὰ μείνη ἡ ὕδα μερὰ ὑποκάτω,

μένει τρεῖς χρόνους ἄκαρπος. ἔτε ὅταν εἶναι πολ-
 λά ξηρὸν τὸ χωράφιον. ὅτι δὲν κοροκόπτει ἢ δὲ
 τότε τὸ ἀνάχυμα. μόνον ὅταν εἶναι καμπόση ἀπά-
 λα, διὰ τὰ λύσιν οἱ βῶλοι, τὰ λεπτιύωνται.
 καὶ σαύρωνε πάντα τὰ αὐλάκια. ἢ γὰρ ὅταν ἀνα-
 χύτης τὴ μάκρη, δαυτέρωνε δίπλα τὴ πλάτη.
 ὅτι ὅσον τὸ ἀναχύτης καλλίτερα, τόσον σὲ δίδει
 καρπὸν πελοσότερον. καὶ ἄξόχως ὅταν εἶναι παχὺ
 τὸ χωράφιον. ὅτι αὐτὸ θέλει βαθὺ καὶ πυκνὸν
 ἀνάχυμα. ὅτι ἢ παχέα γῆ ὅταν δὲν τλιῶ δε-
 λδῆς καλά, δὲν καρπίζει. ἀμὴ ὅταν τλιῶ ψύ-
 γη ἢ ψύχρα, καὶ τλιῶ καίγει ὁ Ἡ'λιος, τότε
 μάλλον γίνεται εὐκαρπος. καὶ ἀνάχυνέτλι, πειν
 τὴ χειμῶνος, καὶ ὄχι ποτὲ υσερώτερα. εἶδὲ καὶ εἶ-
 ναι ἀχαμνὰ χωμάτα, ἀνάχυνε τὸν Αὐγυβου, ἢ
 ταῖς πρώταις τὴ Σεπτεμβεῖς. καὶ μήτλι ἀναχύ-
 νης βαθεῖα, ὡς τλιῶ καλλιῶ, ἀλλὰ ὀλίγου τίπο-
 τας. ὅταν δὲ εἶναι εἰς τὸ χωράφιον καλαμῖα, καὶ
 γέτλι πρώτον. ὅτι ὡσανὺ τὰ ἐκόπειζες τὴ ἐρ-
 χεται. καὶ αὐτὸ ἀναχύτης μὲ τλιῶ καλαμῖαν,
 τὴ δίδεις μεγάλῃ ζημῖαν. ἀμὴ αὐτὴ τὴ δώτης
 σῖαν, καίγεις τὰ κακὰ χορτάκια, καὶ παχαίνει καὶ
 ἢ γῆ, διατὶ ψιύεται, καὶ γίνεται εὐκαρπῶ.

Πότε κοπείζονται τὰ χωράφια. ΚΕΦ. Θ'.

Πρὶν τὰ ἀστειρῆς τὰ κόπειζε γέμωσιν. καὶ
 βαῖνε εἰς τὰ καλά χωράφια ὀλίγῃ κο-
 πείαν.

πέριαν. εἰς δὲ τὰ δλίτερα περιεσώτερην. ἢ εἰς τὰ
 πολλὰ ἀχαμνὰ βαῖνε πολλὴν ὅσον διώεσαι, νὰ
 τὰ διωαμώτης. γίνωσκε δὲ ἢ τῆτο, ὅτι τὸ κό-
 πεισμα τῆσ' αὐροβάτων, τῆσ' βοδίων, ἢ τῆσ' αὐ-
 θρώπων, βασιᾶ τρεῖς χρόνους. ἀμὴ τῆσ' χοίρων, τῆσ'
 ἀλόγων, ἢ ἄλλων ζώων, βασιᾶ μόνον εὔα χρό-
 νον. ἢ ὅσον εἶναι ἡ κοπέια πολυκαλεισμένη, τό-
 σον ὠφελᾶ ὀλιγώτερον. ἀμὴ ἡ ἔγκαιρος δίδει πο-
 λὺ διάφορον. Καὶ ὅταν δὲν ἔχῃς ἄλλην κο-
 πέιαν, βαῖνε τὰ βρεμμεῖα ἢ ἄχρησα ἄχρησα εἰς
 εἰς τὸν κοπορόλακκον μὲ νερόν, ἢ γίνεται κοπέια
 ὀγλήγορα. ἀμὴ ἢ αὐτὴ εἶναι ἀχαμνὴ, ἢ μόνον
 εὔα χρόνον δίδει παραμικρὸν διάφορον.

Πότε νὰ σκάπτωνται τὰ σπαρμεῖα. ΚΕΦ. Ι΄.

ΤΟ' σπτάει ὅταν ἔχη τέσσερα φύλλα, ἢ τὸ
 κειθάει πεῦτε. τὰ μαγερέματα, ὅταν εἶ-
 ναι τέσσερα δάκτυλα. καὶ μὴ σκάψῃς ποτὲ κα-
 νεῖα σπαρτὸ εἰς τὸ αὐθός. ἔτε νὰ εἶναι ξηρὸν τὸ
 χωράφιον. ὅτι πολλὴν ζημίαν τῆσ' δίδεις. ἢ σκά-
 πτε ὅταν εἶναι γέμωσις. ἀμὴ τὰ λεπινάεια μὴ
 σκάψῃς πώποτε. διατὶ ὡς τῆσ' ἐγγίξη τὸ σίδη-
 ρον εἰς τὴν ρίζαν μαράνουνται. τὰ δὲ κικκία αὐ-
 τὰ σκάψῃς καὶ δύο φοραῖς, καρπίζου καλλίτερα.
 τὰ ὅποια ὅταν τὰ ἐσωδιάξῃς, ἄς εἶναι νύκτα
 πρὶν ξημερώτῃ. ἢ βρέχεται μὲ ὀλίγη θάλασ-
 σαν νὰ μὴ κάμωσι μαρμύρια.

Πῶς νὰ μετρᾶς τὸ σιτάει, ἢ τὸς ἄλλος καρπὸς,
νὰ μὴ ξεπέσῃς εἰς τὰ μῦζα.

ΚΕΦΑΛ. ΙΑ΄.

Γίνωσκε ἀκριβῶς ὅτι ὅσα γευήματα μένουσι
πολυῶ καιρὸν εἰς τὸ σπῆτι φυλαγμένα, αὐτὰ
μετρήσῃς πρὶν νὰ τὰ μετατοπίσῃς, δέισκεται
ἑπτὰ εἰς τὰ ἑκατὸν ὀλιγώτερος ἔστι καρπὸς ἢ αὐτὸ
εἶναι, ἔξω ἀπὸ τὸν λινόσπορον. λοιπὸν πρῶτον με-
τατόπιζε μετρίως παλάμιω, καὶ σιτάει εἶναι, καὶ
ἄλλος καρπὸς. ἢ ῥίχνετον εἰς ἄλλον τόπον ὡσαύ-
τῳ τὸν λιχνῶς, διὰ νὰ πάρῃ ἀέρα, ἢ ὕσερα τὸ
μέτρησαι, νὰ μὴ ζημιωθῇς. ἀμὴ αὐτὸ εἶναι λινόσπο-
ρος μέτρα του δ' ἑξὺς πρὶν τὸν σαλδύσης. νὰ τὸν εὐ-
ρης ὀκτῶ εἰς τὰ ἑκατὸν περιεσώτερον. ἢ δὲ αἰτία τῆς
τῆς περιεσώματος εἶναι αὐτή. τὸν καιρὸν τῆς θερίας,
ὅπῃ τὸν ἐκαπαίσεις ἦτον πολλὴ καυσις τῆς Ἡλίου, ἢ
τὸν ἔξηρανον. ὕσερα ὅσον ψυχραίνει ὁ καιρὸς, τό-
σον ἀναδίδει τὸ λάδι τῆς σπόρης, ἢ πείσκειται. ἢ
ὅταν τὸν μετατοπίσῃς τῆς δίδει ὁ αἶρ ἢ σεγνώνει.
τὸ δὲ σιτάει πληθαίνει ὡς αὐθιγεν εἶρηται.

Ὅτι τὰς μεγάλας ἑορταῖς δεῦρ εἶναι συγχωρημένου,
νὰ δαλδύση τινὰς χωρὶς ἀνάγκης μεγάλης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ΄.

Ε'ὰν εἶναι καιρὸς βροχερὸς, ἢ ἔχῃς εἰς τὸ ἀλῶ-
νι τὸν καρπὸν, ἢ εἰς τὸ πατήσῃ τὸ κρασί, ἢ

εἶναι ξεσκέπασον, ἢ χαλάσει κανεὶα πέραμα,
 ἢ γινυ γεφύει, καὶ κάμνει χρεῖα νὰ περυνῶ οἱ αὐ-
 θρωποι. ἢ εἶναι σωροφυτῶτα λάχανα, καὶ αὐ-
 δεύτα ποτίσης μαραίνονται, ἢ ἄλλη ἀνάγκη εἶ-
 ναι μεγάλη, τότε μόνον ἔχεις συγχώρησιν, νὰ
 δευλώσης, διὰ νὰ μὴ χάσης τινὲ ἐσοδία. καὶ
 δὲ εἰς ὅσας τρυγῶν καὶ θείζων ταῖς Κυριακαῖς.
 φλυαρεῖντες, ὅτι δευ ἔχει χολωτὸ τὸ θέρμα, τὸ
 τρύγος, καὶ πόλεμα. οἱ τοῖστοι ὅπως ἐργάζονται
 ἀφόβως τὰς ἐορτάς, θρωήσων αἰώνια.

Πότε νὰ τρυγῶς τινὲ ἀμπελον. ΚΕΦ. ΙΓ΄.

Οταν τρυγήσης περίοσα πρῶιμα πρὶν νὰ
 φθάσων καλά τὰ σαφύλια, ὠφελῶς τὸ
 ἀμπέλιον. διατι τὸ ξεφορτώσων, καὶ καρπίζει
 τὸν ἄλλον χρόνον καλλίτερα. ἀμὴ εἰς τὸ κρασι ζη-
 μιῶνεσαι· διατι γίνεται λεπτόν, ἀχαμνόν καὶ
 ὀλιγοβάσαγον. εἰ δὲ πάλιν καὶ ἀργήσων νὰ τὸ
 τρυγήσων, βλάπτει αὐτὸ τὸ ἀμπέλιον. διατι
 σέκεται φορτωμένον καὶ ἀσθενεῖ. ὡς τὸ ζῶον. ὅταν
 δευτὸ ξεφορτώσων ὀγλήγορα. καὶ εἰ μόνον αὐτὸν
 τὸν κίνδυνον ἔχεις, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ χαλάζων φο-
 βάσαι, καὶ ψύχων, καὶ κρύσων. λοιπὸν ἀφ' εἰ
 ὠρμάσων τὰ σαφύλια ἄς κάμνω μόνον ἕξ ἡμέ-
 ρας εἰς τινὲ ἀμπελον, καὶ τότε τὰ κόπτε. ἢ γουὶ
 ὅταν ἴδῃς καὶ φαίνεται μαῦρον τὸ κόκαλον, ὅπως

εἶναι μέσα εἰς τὴν ῥόγα . εἶδεν ἢ εἶναι ἀκόμι τὸ
 τζίκεδον φράσινον , μὴ τρυγῆσης . Ἡ' πάλιν
 σφίξαι τὴν ῥόγα , καὶ εἰς πηδήση μοναχὸν τὸ
 κόκαλον , εἶναι τὸ σαφύλι ὤειμον . εἰ δὲ ἢ εὐ-
 γη κολημενὴ κομάτι σάρκα τῆς ῥόγας εἰς τὸ
 Κόκαλον , ἀκόμι δεῦ ἔφθασε . Καὶ ὅταν τρυ-
 γᾶς , εἰς θέλης νὰ γεύη καλὸν τὸ κρασί , πά-
 τει τὰ φρώϊμα ἀπὸ τὰ ὄψιμα . μάλιστα αὐ εἶ-
 ναι βολετὸν μήτε φυτῶσης αὐτάμα μαῦρα καὶ
 ἄσπρα . ἀλλὰ ὅσον ἠμπορέσης ξέχωρα . διατὶ
 ἔχει εὐὰ μὲ τὸ ἄλλο πάθος ἢ πόλεμον , ἢ δεῦ
 ποροκόπτειν ποσῶς εὐέμενα . ἀφ' ἧ δὲ τρυγῆσης ,
 ἢ περάσεν καμπόσαις ἡμέραις , σκάψαι τὸ ἀμ-
 πέλιον , νὰ ἀρεωθῆ ἢ γῆ ἀπὸ τὰ πατήματα τῶ
 τρυγητῶδων , διὰ νὰ φθάνη τὸ νερὸν τῆς βροχῆς
 εἰς τὰς ρίζας τῶ κλημάτων , ἢ νὰ ξηραθῶν ἢ
 τὰ χορτάκια γλήγορα . Τὸ δὲ πατητήριον , ἠγαν
 τὸν λιπὸν ἀνοιγε ποροτῆτερα τῶ τρύγας ἡμέρας εἰ-
 κοσι , διὰ νὰ πάρη ἀέρα , νὰ ξεθυμαίνῃ . ἢ τότε
 τὸ ραῦτισαι μὲ μικρὸν ἀγίασμα .

Διὰ τὰς ἐλαίας πότε φυτῶνται . ΚΕΦ. ΙΔ'.

Α Πὸ τὰς 1. τῶ Νοεμβεῖς Μηνὸς , ἕως τὰς
 4. τῶ Δεκεμβεῖς φυτῶνται ἢ τὸ φθινό-
 πωρον καὶ τὴν ἀνοιξιν . ὅτι τὸ μεν φθινόπωρον
 εἶναι ἢ γῆ ἀκόμι ζεσὴ ἀπὸ τὴν καῦσιν τῶ θέ-

ρως. ἢ τλιῦ αἰοῖξιν πάλιν εἶναι νοτερὴ ἀπὸ τῶν
 βροχῶν τῶ χειμῶνος. ἢ ἡ νοτερὴ γῆ κάμνει τὰς
 ἐλαίας, ἢ ἀγαθὴν μεγάλην βλασάειαν, ἢ φύλ-
 λα λιπαρὰ εὐμορφα. γίνονται δὲ καὶ εἰς τλιῦ
 ἄσπρω γλιῦ νὰ εἶναι ἀπαλὴ ἢ παχὴα ἢ λι-
 παρὰ, καθὼς εἶναι εἰς τλιῦ Ἀθιῶων, εἰς τλιῦ
 Κυθωνίαν τῆς Κρήτης ἢ Γεράπετρον, εἰς τὸς ὁποῖους
 τόπους ἔχουσι ἐλαιῶνων πόσιον ποσότητα. εἰς δὲ
 τλιῦ μαύρω γλιῦ δὲ γίνονται, ἔτε εἰς τλιῦ κόκ-
 κινω. διατὶ εἶναι καυσικὴ ἢ καίγει τὰ φυτὰ ἢ
 μαραίνονται. ὁμοίως ἢ εἰς τὸ σρέμμα δὲν ὀρο-
 κόπτουσι. ἢ γου εἰς τλιῦ σκαμμεῖω γλιῦ. ὅτι
 γίνονται μὲν τὰ φυτὰ ὀγλίγωρα, ἀμὴ κάμνουσι
 τὸν καρπὸν πτωχὸν χωεῖς λάδι, μόνον νερὸν γέ-
 μοντα, καθὼς μὲ τλιῦ δοκιμῶν ἐγνωρίσαμεν.

Διὰ τὰς ἐλαίας πῶς καὶ πότε κεντρώνονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ΄.

Οἷσα κλαεῖα ἔχουσι τλιῦ φλῆδα χοντρίω,
 ἢ ζυμερίω, αὐτὰ κεντρώνονται εἰς τλιῦ
 φλῆδα. ἢ ὅσα τλιῦ ἔχουσι λεπτιῦ ἢ αἰυδρον,
 αὐτὰ εἰς τὸ ξύλον μόνον κεντρώνονται. ἀπὸ τῶν
 κβ. τῶ Μαρτίου, ἔως ὅλον τὸν Ἀπρίλιον. καὶ
 ἀπᾶν εἰς αὐτὰ τὰ κεντρώματα τῶ ξύλου χυῖε
 νερὸν πολλάκις, νὰ μὴ ξηραθῶν.

Περὶ κεντερισμῶν πῶς καὶ πότε νὰ γίνωνται,
ἐρμηνεία ὠφέλιμος. ΚΕΦ. ΙΓ΄.

ΤΡεῖς τρόποι εἶναι ὅπῃ κεντερίζονται ὅλα τὰ
δένδρα καὶ ἡμερώνονται. ὁ πρῶτος καθολικῶς
λέγεται ἐγκεντερισμός. ὁ δ᾽ ἄλλος ἐμφλοισμός. καὶ
ὁ τρίτος εἰσοφθαλμισμός. ὅσα δένδρα λοιπὸν
ἔχουσι τιῶν φλῶδα παχίαν καὶ ζυμεριῶν, ὡσαύτῃ ἡ συ-
κία, ἡ κερασία, καὶ μερικαῖς ἐλαίαις, αὐτὰ εἰς τὴν
φλῶδα κεντρώνονται. ἀμὴ θέλῃ ἐπιδέξια. ἢ γὰρ
πρότερον ἔχει εὐὰ ξύλον πελεκημεῖον ὡσαύτῃ παλῶκι
μικρὸν ἀπὸ δυνατὸν ξύλον. καὶ αὐτὸ βαίνει εἰς τιῶν
φλῶδα ἀπὸ ὀλίγου εἰς ὀλίγον μὲ πολλῶν ἐπιμέ-
λειαν, νὰ μὴ χιιδῆ. ἔπειτα ἔχεις τὸ κέντρι ἐτοι-
μον, καὶ ὡς ἀγάλεις τὸ ξύλον, βαίνει τὸ κέντρι,
καὶ ἕτος ὁ τρόπος λέγεται ἐμφλοισμός. Τὰ δὲ δέν-
δρα, ὅπῃ δὲν ἔχου εἰς τὴν φλῶδα ὑπερότητα, ἀλλὰ
εἶναι λεπτή καὶ αὐδρὸς, ὡσαύτῃ ἡ κυτρία, τὸ κλημα,
καὶ ἄλλα ὅμοια, αὐτὰ χιίζει εἰς τὸ ξύλον, καὶ βάλλει
τὸ φυτὸν. αὐτὸς ὁ τρόπος λέγεται ἐγκεντερισμός,
τὸ δὲ φυτὸν, ἢ γὰρ τὸ κέντρι ὅπῃ θέλῃς νὰ βάλλῃς,
ἔπερνε ἀπὸ δένδρον καλὸν καὶ πολύκαρπον. καὶ κά-
πτετο ἴσον ἀπὸ τὸ βόρειον μέρος τῶν δένδρων, νὰ ἔχει
ἀπαλὰ ὀμμάτια, καὶ τρεῖς κορυφαίς, ἢ δύο τὸ ὀλι-
γώτερον, καὶ ἅς εἶναι χοντρὸν ὡς τὸ μικρὸν σε δάκτυ-
λον, καὶ δίχρονον. ὅτι εἰὰν εἶναι μονόχρονον, γίνε-
ται ὀγλήγορα, ἀμὴ δὲν καρπίζει. καὶ ἔχετο καλά

πελεκημένον, με κοπτερόν μαχαίριον εἰς τὸ κάτω
 μέρος ἀπὸ τῆς μίαν μερῆς λεπτὰ, ὡς τὸν κάλα-
 μον ὅπως γράφομεν. καὶ φυλάγετε νὰ μὴ βλαβῆ ἡ ψύ-
 χα. καὶ βάλετε ἴσα τῆς φλῶδα πρὸς τὴν φλῶδα,
 καὶ τὸ ξύλον πρὸς τὸ ξύλον. καὶ ἄς εἶναι τὸ κόψιμον
 τῶν φυτῶν ἴσα μετὰ τὸ χίσμα. ἤγουν ὅπου νὰ εἶναι δύο
 δάκτυλα. καὶ ἀπὸ τὸ κεντρώτης, μὴ κόψης πλέον
 ἀπὸ τὸ δένδρον τίποτας, μόνου σκέπασέτε καλὰ
 εἰς τὸ κόψιμον μετὰ ἄστρον πηλόν νὰ μὴ σκάση. ἔ-
 μόνου δὲ τὰ ἄγρια καὶ μεγάλα δένδρα κεντρώνουσιν,
 ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἡμερα φυτὰ, καὶ γίνονται χοντρότερα
 καὶ καλλίτερα. γίνωσκε δὲ ἀκριβῶς καὶ τὸτο, ὡς πάν-
 των ἀναγκασιώτερον. ὅτι δεῦρ ποροκοπτοσιν τὰ κεν-
 τρεια, νὰ τὰ βάλης τῆς ὥραν ὅπως τὰ κόψεις ἀπὸ
 τὸ δένδρον. ἀλλὰ πρῶτον ἡμέρας δέκα τὰ κόψαι
 εἰς τὰς δεκάξη τῶν φεγγαρίων, καὶ ἄς εἶναι σφαιρισμέ-
 να τῶν φυτῶν τὰ ὀμμάτια διὰ νὰ βλασηθῶσιν ὀγλή-
 γορα. καὶ ὅταν τὰ κόψης ἀπὸ τὸ δένδρον, βάλετε
 εἰς εὐάσαμνι, ἢ ἄλλον ἀγγεῖον πήλινον, νὰ μὴ
 ἔχη νερόν, μόνου σκέπασαίτε καλὰ, νὰ μὴ ξεθυ-
 μαίνων. καὶ εἰς τὰς κς. ἢ κζ. τῶν φεγγαρίων, τότε
 τὰ κεντρεῖσθαι νὰ γένων περιόσια τὰ δένδρα κάρπι-
 μα. ὅτι οἱ Πατέρες τῶν Ἁγίων Ὁρίων μετὰ τῆς πολλῆς
 τῶν πρᾶξιν αὐτὸ ἐκατάλαβαν, καὶ μετὰ ἐβεβαίωσαν.
 ὅτι ὅσα δένδρα φυτῶσθαι, ἢ κεντρεῖσθαι εἰς τὰς
 κζ. τῆς σελήνης, γίνονται καταπολλὰ κάρπιμα.
 ἢ δὲ αἰτία ὅπως εἶπαμεν, νὰ μὴ κεντρεῖσθαι ἀπὸ

ὅπῃ τὰ κόψης ἀπὸ τὸ δένδρον εἶναι αὐτή. ἀφ' ἧ
 χίσης τὴν φλῆδα ἢ τὸ ξύλον κὺ βάλῃς τὸ κεύ-
 τει σεγνώσει καμπόστον ὅταν εἶναι ἔγκαϊρον. καὶ
 γίνεται ὀλίγη ἀραιώσις κὺ κέφωμα αἰαμέστον τῆ
 δύο. καὶ εἰσερχόμενῳ, ὁ αἶρας εἰς τὸν ἄδειον
 τόπον, δεύτα ἀφίωει νὰ σμίξωσι εὐκόλα. ἀμὴ
 ὅταν εἶναι τὰ φυτὰ κομμεύα προτιήτερα ὡς αὐ-
 θεῦ εἶπομεν, σεγνώσει καμπόστον, ὅσον ἐμελλε
 νὰ πάθειν κὺ τὸ κεύτειςμα. κὺ τότε δεῦ βλά-
 πονται, ἀλλὰ προκόπτειν αἰαμφιβόλως κὺ ἀσφα-
 λέσατα. ἀμὴ ὅταν εἶναι βορέας μὴ κευτρώσης,
 ἀλλὰ ὅταν φυσᾷ ὁ νότῳ. Εἰς μεῦ τὸ κεύτρω-
 μα τῆ ξύλα ὠφέλᾳ ἢ βροχή. ἀμὴ εἰς τὴν φλῆ-
 δα κάμνει ζημίαν. ὁ δὲ καιρὸς τῆ κευτεισμῆ εἶ-
 ναι ἀπὸ τὰς 1. ε. τῆ Μαρτίης ἕως τὰς 1. ε. Ἰουνίς.
 καὶ πάλιν ὄχι ἴσια εἰς ὅλας τὰς χρόους καὶ τό-
 πους, ἀλλὰ κτὶ τὸν καιρὸν καὶ τὴν χώραν ὅπῃ
 δεῖσκεισαι. ὅτι ἄλλον χρόνον εἶναι ὁ καιρὸς προῶι-
 μῳ, κὺ ἄλλον ὄψιμῳ. καὶ εἰς ἄλλας χώρας
 εἶναι καῖσις πολλή, καὶ πρέπει νὰ κευτείσης
 προτιήτερα ὅταν δακρύξῃ τὸ κλήμα καὶ τὰ ἄλλα
 φυτὰ. κὺ εἰς ἄλλας τόπους πάλιν ψυχρὸς ἐαὺ ἀρ-
 γήσης δεῦ βλάπτει τίποτας. Ἐὰν δὲ τύχη,
 καὶ θέλεις νὰ φέρῃς τὰ φυτὰ ἀπὸ μακρῶ τό-
 που, βάλετα εἰς ἀγγεῖον ἐμπηγεύα εἰς τὸν πη-
 λόν, καὶ χεῖσαιτο ἀπὸ παύω καλά, νὰ μὴ
 ξεθυμαῖναι.

Ποῖα δένδρη ἡμερα δέχονται ἄλλα φυτὰ εἰς τῷ
 λόγους, καὶ κεντερίζονται εἰς τὴν
 φλῆδα, καὶ εἰς τὸ ξύλον.

ΚΕΦΑΛ. ΙΖ΄.

Η Συκία κεντρώνεται εἰς τὴν συκαμινίαν
 καὶ εἰς τὸν πλάτανον.

Ἡ συκαμινία εἰς κασανίαν καὶ βελανιδίαν.

Ἡ ἀπίδια εἰς ρογδίαν, εἰς συκαμινίαν, εἰς
 ἀμυγδαλίαν, καὶ κκορεβιωδίαν. καὶ ὅταν κεν-
 τρώσης τὴν ἀπίδιαν εἰς τὸ συκάμινον, γίνου-
 νται τὰ ἀπίδια κόκκινα.

Ἡ μηλία κεντρώνεται εἰς κυδωνίαν, καὶ γί-
 νουται τὰ μῆλα πολλὰ καλὰ. ἐκεῖνα ὅπως λέ-
 γου εἰς τὰς Ἀθίνας μελίμηλα.

Ἀκόμι καὶ εἰς δαμασκινίαν. καὶ ἡ δαμασκη-
 νία εἰς ἀπίδιαν, καὶ εἰς πλάτανον. εἰς τὸν ὁποῖον
 ὁμοίως γίνουται τὰ μῆλα κόκκινα.

Ἡ καρέα, καὶ λεπτοκαρέα κεντρώνουται εἰς
 κμαρέαν. ἡ τριανταφυλλία εἰς ἔτεαν.

Ἡ ροδακινία εἰς τὴν φλῆδα τῆς δαμασκη-
 νίας, καὶ ἀμυγδαλέας. ἡ δαμασκινία εἰς μη-
 λίαν καὶ κυδωνίαν. ἡ κερασία εἰς κκορεβιωδίαν.

Ἡ ροδακινία ὅπως κάμνει τὰ κλεισὰ ροδάκινα,
 εἰς τὴν κερασίαν. ἡ κυτεία εἰς ἄλλην κυτείαν, καὶ
 εἰς μηλίαν, καὶ κάμνει κυτρόμηλα. καὶ εἰς συκάμι-
 νον, καὶ κάμνει κύτρα κόκκινα. καὶ εἰς ρογδίαν. ἡ

κυδωνία καὶ ἀγελισυκία κάθε δένδρον δέχονται,
καὶ κεντρῶνε εἰς αὐτὰς εἶτι θέλει, καὶ γίνεται.
ἡ μοχλοᾶπιδία κεντρώνεται εἰς μηλίαν.

Τὸ δὲ κλήμα κεντρώνεται εἰς τὴν κεράσιον,
καὶ κάμνει τὰ σαφύλια τὸν Μάϊον, ὅταν εἶναι
καὶ τὰ κεράσια. αὐτὸ καὶ τὰ ἐπίλοιπα ὅπῃ εἴπο-
μεν, γίνονται καθὼς ἐφθαλμοφανῶς ἐγνωρίστα-
μα. καὶ ὅστις δεύτο πισθεῖ, ἄς τὸ δοκιμά-
σῃ, νὰ ἰδῇ πῶς δεύ χράφομεν ψάματα.

Πότε καὶ πῶς νὰ κεντρῶνῃς εἰς τὸ ὀμματί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ΄.

Τὸν Μάϊον μιῦα εἶναι καλά νὰ κεντρῶνῃς
εἰς τὸ ὀμματί. ἐγὼ δὲ καὶ τὸν Μάρτιον
ἐκεῦτεσα, καὶ ἐπέτυχα. Κάμνει χρεία γὰρ νὰ
καθαρίσῃς καλά τὸ δένδρον ἐκεῖνο, ὅπῃ κεντρῶ-
νεῖς εἰς τὸ ὀμματί. νὰ κόψῃς ὅλα τὰ κολοειζα
νὰ μὴ ἐμποδίζῃ. ὁμοίως καὶ ὅσα βλασάκια ἀ-
γάλη ἀπὸ τὸ θυλίασμα καὶ ἀπαῦω, νὰ τὰ κό-
ψῃς. τὸ δὲ κεντεῖ ἄς εἶναι ἀπὸ βλασάει χρο-
νιάεικον ἀπὸ καλλιῦ γενεαῦ καὶ εὐκαρτον. καὶ ἀπὸ
αὐτὸ εὐγαλε τὸ ὀμματί ὀλόγουρα ὅλιυ τὴν φλῶ-
δα. καὶ ἀπὸ τὸ ἄγειον ὁμοίως ξάμοσαι καὶ κόψαι
τόστω φλῶδα, ὅση εἶναι ἡ ἡμερῃ, ὅπῃ θέλει
νὰ βάλῃς. ἀμὴ φρόστεχε νὰ τὴν ξεκολληθῇς
πιδέξια νὰ μὴ πληγώσῃς τὸ ξύλον. καὶ νὰ πέ-
σῃ τὸ ἡμερον ὀμματί ἀπαῦω εἰς τὸ ἄγειον. ὅτι

τὸ εἶναι πολλὰ χρειάζομενον. διατὶ τότε πιά-
νει ἄσφαλτα. καὶ ἄς εἶναι καὶ αἱ δύο φλέδας ἴσα εἰς
τὸ πάχος καὶ ὁμοίαις. καὶ ὅταν πιάσῃ τὸ κέντρομα,
εὐγάλε τὰ δέματα, καὶ κόπτε ὅσα ἄλλα βλασάκια
φυτρῶσιν ἀπὸ τὸ ἄγειον. τὸ ὁποῖον κόψαι με πρίο-
νι πιδέξια ἀπὸ παῦν τῆ κεντρίσματος, καὶ σπατα-
λήσῃ τὸ ἡμερον.

Πότε τὰ δένδρη φυτῶνται. ΚΕΦ. ΙΘ'.

ΤΟ' φθινόπωρον προκόπτει καλλίτερα, καὶ μάλι-
σα εἰς τὰς ἀνύδρες τόπας. διατὶ ποτίζονται
ὅλον τὸν χειμῶνα καὶ πιαῦσι. φυτῶν λοιπὸν με ταῖς
πρώταις βροχαῖς ἀπὸ τὰς ζ'. τῆ Νοεμβεῖς, ἕως τὰς
κ'. τῆ Δεκεμβεῖς. εἰ δὲ καὶ δεῦ προφθάσῃς τότε, καὶ
ἀνάγκης φυτῶσαι καὶ τὴν ἀνοιξιν, καὶ ποτίζετα πολ-
λάκις. ἀμὴ δεῦ προκόπτει τὸσον, ὡσὺν ἐκεῖνα ὅπῃ
φυτῶσῃ τὸ φθινόπωρον. καὶ ἄκυστον τὴν αἰτίαν, καὶ
πισωθῆς τὴν ἀλήθειαν. ἡ φύσις δεῦ διώεται καὶ κά-
μνη εἰς εἷνα καιρὸν δύο ἐναντία πράγματα. ἀλλὰ
πότε μεν τὸ εἷνα, πότε δὲ τὸ ἕτερον. τὴν ἀνοιξιν γὰρ
θρέφει ἡ φύσις τὰ ἀνω μέρη τῶ δένδρου, καὶ κάμνει τὰς
βλαστὰς, τὰ ἀῦθη, καὶ γίνονται οἱ καρποὶ. ἀμὴ ἡ
ρίζαις τότε ποσῶς δεῦ αὐξάνουσι. διατὸ δεῦ φυτῶσαι
πότε ἀλλὰ κεντρῶναι. τὸ δὲ φθινόπωρον πάλιν γί-
νεται ὅλον τὸ ἐναντίον. καὶ τὰ μεν ὑψηλὰ μέρη τῶ
δένδρων ἀσθενῶσι καὶ ρίπτειν τὰ φύλλα τῆς. αἱ δὲ ρί-
ζαις ὑπὸ τῆς φύσεως θρέφονται. διὰ τὸτο, καὶ

να φυτῶμεν τότε ὅταν βοηθᾷ ἡ φύσις να γίνωνται, καὶ τὴν αἰοξίν να κεντρῶμεν. ἢ ξυρε δὲ καὶ τῆτο. ὅτι ὅταν φυτῆς δένδρον, κάμνει χρεία να εἶναι τὸ φεγγάει ὑποκάτω τῆς γῆς. καὶ ὅτι ἐὰν τὸ φυτῆσις ὅταν αὔξαιη ἢ σελιῶη, ἢ γοιω γέμωσι, αὔξαινει ὀγλήγορα. εἶδὲ καὶ φυτῆσις τα λήγωσι, γίνεται ἄφορώτερον, ἢ γοιω καρπερὸν καὶ ἰχυρότερον.

Διὰ τὰς κυτείας. ΚΕΦΑΛ. Κ΄.

Α Ἰταῖς ἀγαπῶσι ὑπὲρ τὰ ἄλλα δένδρα νερὸν πελοσότερον. φυτῶνται ἀπὸ τὸ φθινόπωρον ἕως τὰς 1 ε. τῆς Μαρτίης. ἀπὸ τὸν νότον ὠφελῶνται, καὶ ἀπὸ τὸν βορείαν βλάττονται. ὅταν ἔχεν πολλὰ κύτρα, κόπτε τὰ πελοσότερα, καὶ ἄφιλε ὀλίγα. καὶ τότε κάμνει δύο καλά. ἢ γεν πρῶτον μεν δὲν ἀθενα τὸ δένδρον, διατὶ ξεφορτῶνεται. καὶ δῶτερον ἐκεῖνα τὰ ὀλίγα γίνωνται μεγαλήτερα καὶ νοσιμότερα. εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν, εἰς τὴν Βενετίαν, καὶ εἰς ἄλλας τόπης ψυχρῆς, πρέπει να φυτῆτε ταῖς Κυτείας καὶ Λεμονίας σιμὰ εἰς τὸν τοῖχον, ἢ εἰς ταῖς καμάραις, διὰ να ταῖς σκεπάζετε τὸν χειμῶνα με ψάθαις, να μὴ παγῶνσι. καὶ τύλιοσαι τὰ κλαεῖα τῆς με κολοκινθίας φύλλα. ὁμοίως καὶ τὰς ρίζας, να σκεπάζετε με σάκτιν κολοκινθίας. ὅτι αὐτὴ ἔχει φυσικὴν δυνάμιν, καὶ φυλάττει τὰς κυτείας ἀπὸ τὴν ψυχρῶν. τὸ δὲ κύτρον ὅταν εἶναι μικρὸν, βάλε

εἰς ἀγγεῖον ὑάλινον ἐὰν ἔχῃς, ἢ εἰς κεράμιον, μὰ νὰ ἔχῃ τρύπαις νὰ ἀναπνῆ. καὶ τότε ὅσον εἶναι τὸ ἀγγεῖον, τόσον μεγάλο γίνεται καὶ τὸ κύτρον, διατὶ σιωερίζεται.

Ἐὰν ζυμώτης ὕφον νὰ ἀλείψῃς τὸ κύτρον, φυλάγεται πολὺ καιρὸν ἄσηπον. ἡ κυτεῖα δὲ καρπεῖ ἐὰν τλῶ κευτρώτης εἰς τὸ ὀμματί, ἀλλὰ μόνον εἰς τὸ ξύλον, ὡς κλήμα.

Ἐὰν δὲ πάλιν χώσῃς τὰ κύτρα εἰς κειθάει, δὲ σέπονται. ἐὰν κευτρώτης εἰς τλῶ κυτεῖαν μηλίαν, ἔχεις μῆλα ὅλου τὸν χρόνον εὐμορφα.

Περὶ ροδακινίας. ΚΕΦΑΛ ΚΑ΄.

Α Ἦ τῆ ἀγαπᾶ τόπου νοτερὸν καὶ βασικόν. εἰ δὲ καὶ εἶναι ξηρὸς, πότιζέ τλῶ πολλάκις. καὶ ὅταν ἔχῃ πολλά ροδάκινα, κόπτε τὰ πελοσά, ἀφίψε ὀλίγα, νὰ γεύβῃ χοντρά καὶ ἄβλαβα, καὶ καλλίτερα ὡς ἀνώθεν. ὅταν θέλῃς νὰ γεύβῃ καλαῖς ροδακινιάς, εὔρε μεγάλα ροδάκινα ἀπ' ἐκεῖνα ὅπῃ δὲ ξεκολλᾶ ἡ σάρκα ἀπὸ τὸ κόκαλον. καὶ ὅταν τὰ τρώῃς ἀφες τεργύρε τῆ κοκάλες καμπόση σάρκα. μὴ τὸ φάῃς ὅλου. καὶ ἔτω τὸ φύτλασαι παρὰ θύς, νὰ γεύῃ δένδρον μεγάλο καὶ καλώτατον. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἐκ φύσεως ὄλαις ἢ ροδακινιάς εἶναι ἀχαμναῖς, καὶ ὀλιγόχρυναίς, κάλλιου εἶναι νὰ τλῶ κευτρώτης εἰς δαμασκιλιέαν, ἢ ἀμυγδάλλῳ, ὅπῃ πιάνει βέβαια, καὶ τότε βασᾶ πολλὰς χρόνους. Εἰ δὲ καὶ θέλῃς νὰ κάμῃς κόκκινα καὶ εὐμορ-

φρα ροδάκινα, τὰ ὁποῖα περτικὰ ὀνομάζουσι, ὅταν φάγῃς τὸν καρπὸν, βάλῃς τὸ κόκαλον, νὰ κάμῃ εἰς τῆν γῆν μίαν ἐβδομάδα. καὶ τότε τὸ ἀνοιξε ὀλίγον ἀπὸ τῆν κορυφῆν, βάλῃς μέσα εἰς τὸ κόκαλον κινάβαρον, καὶ πάλιν φύτεύσῃς, νὰ φυτρώσῃ. καὶ τότε ὅσες καρπὸς κάμῃ γίνονται κόκκινοι. τὸτο ἔδοκιμάσαμεν. ἀμὴ θάρρῳ πῶς εἰάν βάλῃς καὶ ἄλλῳ βαφῆν μέσα εἰς τὸν καρπὸν ὡς ἄνωθεν, καὶ τῆν βαφῆν ἐκείνῳ θέλῃς γεύει καὶ τὰ ροδάκινα.

Διὰ νὰ μὴ βλάπτῃς τῆν μηλίαν εἰς τὰς ρίζας οἱ σκωλήκες. ΚΕΦ. ΚΒ΄.

ΦΥΤΕΥΣΟΝ ὀλόγυρα εἰς τῆν ρίζαν τῆς, ἀγριο-κρόμμυδα. καὶ ἔτι τὰ σκωλήκια ὅτῃ ἔχει ἀφανίζονται. ἔτι εὖωσον ὕλῃ παλαιῆ κρᾶσις, ἢ γὰρ λάσπῃ με κοπείαν τῆς αἴγας, καὶ σκάψαι περιγύρω τὸ δένδρον, πότιζε τὰς ρίζας τῆς, καὶ ἔτι κάμῃ τὸ μῆλα γλυκύτερα. καὶ εἰάν εἶναι ἀσθενημεύη, βάνε γαδάρε κόπρον εἰς τὰς ρίζας τῆς, καὶ πότιζε τῆν κάθε βράδῃ ἀφ' ἧ βασιλῆσῃ ὁ ἥλιος, ἕως μίαν ἐβδομάδα. ἔτι δὲ εἰάν τῆς βάλῃς κοπείας χοίρε, ἔπειτα νὰ τῆν ποτίξῃς με ἀνθρώπιν ἔρος, τῆς κάμῃ πολλὴν ὠφέλειαν. ὅτι φυσικῶς ἡ μηλία ἀγαπᾷ τὸ ἔρος, καὶ ἰατρᾷεται εἰς τῆν ἀσθενίαν.

Ὅστις λοιπὸν θέλει νὰ κάμῃ μηλίαν νὰ μὴ σκωληκιάσῃ, αἰς πάρῃ κολοβίξιν ἀποκομμεύα

ἀπὸ καλλιῶ γευσαὶ, ἢ γυν σκλητάδα. καὶ τότε
 ἄς ἀλείψῃ τὰς ρίζας τῆς με̄ χολιῶ ταύρης. καὶ
 ἔτις ἄς ἔχη λάκκον βαθιῶ νὰ τιῶ χῶση ἔως
 τιῶ κορυφιῶ σιμά. καὶ τότε γίνεται θαυμασίος.

Διὰ ταῖς ἀπιδίαις. ΚΕΦ. ΚΓ'.

Ε' Ἄν θέλῃς νὰ μιῶ ἔχῃσι τὰ ἀπίδια μέσα
 σκληρὸν τίποτας, κάμε λάκκον μεγάλον,
 καὶ εὐγάλε ὄλαις ταῖς πέτραις. καὶ τότε βάλε τὸ
 φυτὸν. καὶ ἔχε χῶμα κοσκινισμένου, βάλετε
 ὀλόγυρα, καὶ πότιζέτο πολλάκις.

Εἶδὲ καὶ ἐφυτρώθη ὑποτίτερα, ξέχωσαίτο ἔως
 τὰς ρίζας, καὶ εὐγάλε ταῖς πέτραις ὄλαις, καὶ
 κοσκίνισαι τὸ χῶμα, καὶ χῶσαίτο, καὶ πότιζέτο
 ὡς αὐθιῶ εἶρηται. γίνωσκε δὲ ἀκείβως καὶ τὸτο.
 ὅταν θέλῃς νὰ φυτρώσῃς κολοειζα, ἄς εἶναι
 τριῶν χρόνων, ἢ καὶ δύο τὸ ὀλιγώτερον. καὶ βά-
 λετο εἰς τόπον νοτερόν, διατὶ ἀγαπᾷ τὸ κρύος ἐκ
 φύσεως. Ἀκόμι δὲ εἰὰν θέλῃς νὰ κάμῃς τιῶ
 ἀπιδίαν, νὰ σὲ δίδῃ καρπὸν περιεσὸν καὶ γλυ-
 κύτατον, τρύπησαίτιν σιμά εἰς τιῶ γλιῶ. καὶ
 βάλε εἰς τιῶ τρύπαν καρφί ξύλινον ἀπὸ δρυῶ,
 ἢ βελανιδίαν. καὶ χῶσαιτιν με̄ χῶμα ἔως πα-
 ραῶ. Εἰ δὲ καὶ ἀσθενήσῃ εἰς τὰ αὐθιῶ, χῶσαι
 εἰς τὰ ρίζας τῆς ὑλλῶ κρασίς παλαιῶ, ἡμέρας δε-
 καπεύτε, καὶ χῶσαι πάλιν τὰς ρίζας τῆς ὑσερον,
 καὶ ἰατρῆται. καὶ χῶσαι νὰ ἀσθενήσῃ τὸ δένδρον,

ἐὰν τὸ βάλλῃς τὴν ὕλην τῶ οἴνου εἰς τὰς ρίζας, κάμνει τὸν καρπὸν γλυκύτερον. Καὶ ἐὰν θέλῃς νὰ μὴ γεύνται τὰ ἀπίδια σκληκιάρικα, ὅταν φυτῆς τὸ δένδρον, ἀλειφε μὲ χολιὴν βοδίνης τὰς ρίζας τε, καθὼς καὶ εἰς τὴν μηλίαν εἶπομεν. τὰ δὲ ἀπίδια ὅταν θέλῃς νὰ τὰ φυλάξῃς καιρὸν πολὺν, πρῶτον μὲν τὰ κόψαι ἀπὸ τὸ δένδρον πιδέξια, νὰ μὴτα πληγώσῃς, ἢ ποσῶς νὰ τὰ ζυλίσῃς. ἔπειτα, πρίσσωται τὰς πάτας καὶ τὰ ραβδία τας. κρέμασαί τε, ἢ χύσασαι εἰς περσιόσματα κυπαρίσσης, ἢ εἰς ξηρὰ καρόφυλλα, καὶ φυλάγουνται.

Διὰ νὰ μὴ χίζωνται τὰ ρόγδια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. ΚΔ.

Οἴταν φυτῆς τὰς ρόγδιας, βάλε εἰς τὸν λάκκον μαύραις πέτραις. Εἰ δὲ καὶ εἶναι φυτῆς πρῶτον, βάλε τειγύρην σκυλοκράμμυδα. ὅτι αὐτὰ ἔχουσι φυτικῶς δυνάμειν, καὶ δευ ἀφλύσκει νὰ χίζωνται τὰ ρόγδια. λέγουσι τινὲς, ὅτι τὸ κλαδί τῆς ρόγδιας εἶναι ἄθρον. ἤγουν, φάγουσιν ἀπ' αὐτὸ τὰ ὀφίδια. διὰ τῆτο τὸ βάνωσιν εἰς τὰ σρώματα. γίνωσκε καὶ τῆτο. ὅτι ὅσα σπειρία ἔχει μέσα τὸ μικρότερον ρόγδι, τόσα ἔχει καὶ τὸ τρανιότερον ἐκείνου τῶ δένδρου, καὶ ὄχι περσιότερον.

Ὅταν δὲ μαζώνῃς ἀπὸ τὸ δένδρον τὰ ρόγδια, κόπτετα πιδέξια, νὰ μὴ κτυπήσῃ εὐὰ τῶ ἄλλῃ νὰ πληγώσῃ. καὶ τότε ἀνάλυσαι πρίσσω, βῆτη-

σαι τὰ ραβδία τες , κρέμασάιτα , νὰ βασάξεν
πολὴν κυρὸν ἄσηπα .

Περὶ κυδωνίας ἢ κερασίας . ΚΕΦ. ΚΕ΄.

Οὕσα εἶπομεν διὰ τὴν μηλίαν ἢ ἀπιδίαν , τὸ
αὐτὸ νοεῖ ἢ διὰ τὴν κυδωνίαν , ἢ κερασίαν .
ὅθεν δὲν γράφομεν ἄλλο δι' αὐτὴν περὶογότερον .

Περὶ συκίας . ΚΕΦΑΛ. ΚΣ΄.

Τὰς συκίας δύο φορᾶς τὸν χρόνον φυτῶσι .
τὸ φθινόπωρον ἢ τὴν αὐοίξιν . ἀμὴ κάλ-
λιον εἶναι νὰ τὴν φυτῶσιν τὴν αὐοίξιν . ὅτι αὐ-
τὴ εἶναι ἀπὸ ὅλα τὰ φυτὰ τρυφερώτερη . ἢ αὐ-
τὴν φυτῶσιν τὸν χειμῶνα φθείρεται ἀπὸ τὸν
κρύσαλλον . διὰ τῆτο εἶναι καλλίτερον , νὰ τὴν
φυτῶσιν ἀφ' ἧς περάσῃ ἡ ψύχρα τῶν χειμῶνων .
καὶ εἰς ἀργήσῃ ἢ ἕως τὸν Ἰννιον , πάλιν γίνε-
ται . καθὼς μὲ τὴν δοκιμὴν ἐγνώρισα . ἀμὴ
ἀγαπᾶ τὸπον ζεσὸν καὶ νοτερόν . καὶ νὰ μὴ τὴν
ποτίξῃς . μόνον μὲ τὸ βροχίνον νερὸν θεραπεύεται
καλλίτερα , καὶ κάμνει τὰ σῦκα ὑγιέσατα καὶ
γλυκύτερα . εἰ δὲ καὶ τὴν συνηθίσῃς νὰ ποτί-
ξῃς , τὰ κάμνει βλαβερά καὶ σκληροκάρικα ,
καὶ νὰ σέπωνται . ὅταν οὖν θέλῃς νὰ φυτῶσιν
κολοσειζα συκίας , βάλε εἰς τὰς ρίζας αὐτῆς σκυ-
λοκρόμμυδον , ἢ φύτῶσάιτα αὐτάμα . ἄλλοι πάλ-

λιν ἔβρεξαι τὸ κλαδί, ἢ τὴν ῥίζαν, ὅπως ἡθε-
 λω νὰ φυτλώσω, μὲ κοπρίαν βοδίν, καὶ κα-
 ταπολλὰ ἐπορόκοψεν. ἄλλοι βάνωσι εἰς τὰς ῥίζας
 σάκτιν, καὶ ἕτεροι κοκκινόχωμα.

Ἐὰν δὲ θέλῃς νὰ γεύῃ χαμηλὴ ἡ συκία,
 βάλε τὸ φυτὸν ἀνάποδα. ἤγουν τὸ ἀπάνω μέ-
 ρως κάτω. καὶ γίνεται.

Καὶ εἰὰ εἶναι καμμία συκία, ὅπως νὰ κάμῃ ὁ
 καρπὸς τῆς σκώληκα, σκάψαι βάλε σάκτιν εἰς
 τὰς ῥίζας αὐτῆς, καὶ εἰς τὰ κερφώματα, καὶ
 ἰᾶται.

Εἰ δὲ ἢ ῥίχνει τὰ σύκα τῆς πρὶν νὰ γεύῃ,
 ἀλειψαι τὰς κλάδους αὐτῆς μὲ συκάμιναν, ἤγουν
 μῦρα μαῦρα, ἢ μὲ κοκκινόχωμα, ὅταν εἶναι τὸ
 φεγγάρι ἐπὶ τὰς ἡμερῶν, ἢ εἰκοσιδύο. ἢ κατὰπλα-
 σαι τὰς ῥίζας τῆς φύκια θαλάσσης, καὶ ἄλλας
 αὐτάμα. ἢ κρέμασαίτης ἀπάνω τὴν ἡμέραν τῆ
 Προδρόμου ἀγγελίστου, ἤγουν ῥίνιασαίτην τῆ
 κδ'. Ἰανῆς. ὅτι τὸ πάλι ἐκεῖνο τῆ ἀγγελίστου,
 ὑπάγει μέσα εἰς τὸ λίθι, καὶ δεύτο ἀφύει
 νὰ πέσῃ. ὅθεν τινὲς διὰ νὰ μὴ φροντίζουσι κάθε
 χρόνον, κεντρώνουσι εἷς κλάδον εἰς πᾶσαν συ-
 κίαν, ῥικόν, καὶ ἔτι εἶναι καλλίτερα διὰ τὸ
 ἀσύγχυτον. Κεντρώνεται ἡ συκία εἰς συκα-
 μινίαν καὶ πλάτανον. εἰ μόνον τὴν αἰοῖξιν ὡς
 τὰ ἄλλα δένδρα, ἀλλὰ καὶ τὸ θέρμα ἕως τὸν
 Σεπτέμβριον, καὶ γίνεται.

Πῶς νὰ κάμης καρῦδια, ἢ ἀμύγδαλα χωρὶς τλι-
 ἔξωθεν ξυλίνῳ φλῆδα, ἢ γυν τὸ σκέ-
 πασμα, νὰ εἶναι μόνου ὁ καρπός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ΄.

ΤΖάκισον τὸ ἔξωθεν ξύλον, εὐγάλε τὸν καρ-
 πὸν πιδέξια ἄβλαβον καὶ ἀκέραιον, καὶ τύ-
 λιξαίτον μὲ μαλί, ἢ ἀπαλά κληματόφυλλα,
 διὰ νὰ μῆτον φάγῳσι τὰ μυρμήγκια, ἢ ἄλλα
 ζῴφια. καὶ φυτῶσαίτον. καὶ ἔπως γίνονται ὅλοι
 τὲς οἱ καρποὶ γυμνοὶ, καθὼς τὸ ἐφυτῶσες. τὰ
 λεπτοκάρεια ἔτω τὰ στρογγυλά, ὡς καὶ τὰ μα-
 κρά, ἀγαπῶσιν ἄσπρῳ γλιῷ, καὶ βασικὸν τόπον
 νὰ ἔχη νερὸν πολὺ. φυτῶνται τὸν καιρὸν ὅπῃ
 βαίῳσι καὶ ταῖς καραῖς.

Διὰ νὰ γεῖη τὸ δένδρον κάρπιμον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ΄.

Κ Ἄμε εὐα σφαίρι μολυβεῖον, καὶ ζῶσαι τὸ
 δένδρον εὐα ποδάει ἀπὸ τλιῷ γλιῷ ψηλό-
 τερα, ἕως τὸν καιρὸν τῆ αὐθιγῆς. καὶ τότε τὸ εὐγα-
 λε. καὶ πάλιν ὕστερα ἀφ' ἧ αὐθιγῆς, τῆ βάλε
 τὸν σέφανον. τῆτο βοηθᾷ πολλὰ, νὰ μῆ ρίχῃ
 τὸν καρπὸν τῆ. ἢ κάμετε τὸν σέφανον ὅπῃ εἶπο-
 μεν ἀπὸ φοίνικα ἀρσενικόν, ἢ γῳσι βαγίῳσι. καὶ
 τὸσιλι ἐνέργειαν ἔχει καὶ αὐτὸ καθὼς καὶ τὸ σι-
 δηρον. τὸ ὅμοιον κάμνει καὶ ἡ φάκλα. τλιῷ ὁποῖῳ

εἰς ἄλλης τύπος ὀνομάζεται Κόκλασον (cioè tasso barbasso) τὸτο κάμνει ἀσάχῳ μεγάλο μίαν ὀργάνῳ χεδόν, καὶ ἔχει σπειρία τειγύρη ὡσαύ πι-
 πει. Βετῶσιν αὐτὸ εἰς τιλὺ λάατλιω τῆ λαδῖς,
 καὶ ἄπτει ὡς δαδί. μετ' αὐτὸ ζώνησι τὰ δειῦδρα,
 καὶ καρπίζουω καλά, καὶ κρατῶσι καὶ τὸν καρπὸν
 ἀπαίνωτες. πλιὺ γίνωσκε καὶ τὸτο, ὅτι ἡ Κα-
 ρυὰ ἀγαπᾷ τὸ ραβδί ἐκ φύτρωσ. καὶ ὅσον τιλὺ
 ραβδίσης διωατὰ τὸν εὔα χρόνον, τόσον καρπί-
 ζει καλλίτερα τὸν ἐρχόμενον. καὶ αὐτὸ τιλὺ μαζώξης
 μετ' τὸ χέρι, κάμνει τὸν ἄλλου χρόνον ὀλιγώτερα.
 ἡ δὲ ἐλαία θέλει ὅλον τὸ σταντίον. ἡγουω εἰαὺ
 τιλὺ μαζώξης χεροπιασὰ, νὰ μὴ τζακίσης τὰ
 βλασάειάτης, κάμνει καρπὸν καὶ τὸν ἄλλου χρό-
 νου. εἰ δὲ καὶ ραβδίσης τιλὺ, κόπτεις τὸς ροδα-
 μὸς, καὶ δεὺ καρπίζει τὸ ἐρχόμενον ἔτος.

Διὰ τὸς λάκκους τῶν δειῦδρων πότε καὶ πῶς νὰ
 γεύωνται. ΚΕΦΑΛ. ΚΘ.

Εἴαν θέλης νὰ φυτλώσης δειῦδρα τὸ φθινό-
 πωρον, κάμνει χείρα νὰ ἔχης τὸς λάκκους
 σκαμμένους ἀπὸ τὸν Ἰέλιον, ἢ καὶ τὸν Αὔγου-
 στον. νὰ εἶναι καθ' εἰας ποδάεια τεῖα βαθύς,
 καὶ πλατύς τέσσαρα. διὰ νὰ κάψῃ τὸ χῶμα ὁ
 Ἥλιος, νὰ ἐργάσῃ. καὶ ἄς εἶναι ὁ λάκκος ἀπά-
 νω στενός, καὶ κάτω πλατύτερος, διὰ νὰ ἀπλώ-
 σουν ἡ ρίζαις ὀγλίγωρα. καὶ ὅταν θέλης νὰ φυ-

τῆς τοῦ δένδρου, γέμωσαι ὑπόγειον τὸν λάκ-
 κων ἄχαρα, κάψαιτα ἐκεῖ μέσα. ὅτι μὲ τὸν
 τρόπον ἐστὶν κάμνει δύο καλά. ὑπόγειον καίεις
 τὸν τόπον τριγύρω, καὶ ἄλλοτερον τὸ ἄχρον δίδει
 τῆ δένδρου πολλὴν ὠφέλειαν. καὶ τότε ἀλεψαι
 τὰς ρίζας, καὶ αὐτὸ τὸ ὄρδιον τῆ φυτῆ μὲ χολιῶ
 βοδίν δια τῆς σκώληκας, ὡς ἀνωθεν ἐγράφα-
 μεν. ἔπειτα ἀφ' ἧ τοῦ φυτῆς, ὑπόγειον μὲ τῆ
 βάλε κάμψον χῶμα, ὅπως νὰ τὸ ἔχη ἢ ψύ-
 χρα καὶ ὁ ἥλιος ἐργασμεῖον. καὶ μετ' αὐτὸ σκέ-
 πασαι ὅλας τὰς ρίζαις, καὶ πάτησάι το. ἔπειτα
 ἔχε κοπείαν καλὴν εὐὸς χρόνῳ ἐργασμεῖον.
 ὅτι εἰαὶ εἶναι πολλῆς καὶρῆς Ἰξεθύμασε, καὶ δεῖ
 ἐνεργῆ. καὶ μετ' αὐτῶ ἀνακάτωσαι τὸ ἐπίλοιπον
 χῶμα, σκέπασαι τὸ φυτὸν ἕως αὐῶ, καὶ πάτησάι
 το καλά ἀπὸ τῆ μίστῃ καὶ κάτω τῆ λάκκῃ,
 καὶ ἀπ' ἐκεῖ καὶ ἀπάνω ὀλιγώτερον. καὶ κάμει δύο
 λάκκους εἰς τὸ ἀπάνω μέρος παράμερα τῆ φυτῆ,
 νὰ σαματᾶ τὸ νερὸν νὰ ποτίζεται. τὸ δὲ φυτὸν
 αἷς εἶναι καλά χωσμεῖον μὲ τὸ κοπρόχωμα.
 διὰ νὰ μὴ ξεπαγιασῆ ἀπὸ τὰς χιόνας, καὶ χά-
 σης τὸν κόπον σ. δι' αὐτὸ σὲ εἶπομεν νὰ βάλης
 τῆ κοπείαν. ἥτις κάμνει δύο ἐνεργείας. δίδει
 τῆ δένδρου ἀπατάλλῃ, καὶ ἀγαθῆ προκομεία
 βλασάεια, καὶ φυλάγειτο ἀπὸ τῆ ψύχρα μὲ
 τῆ ζέσῃ αὐτῆς. Καὶ διὰ νὰ μή το καύη πάλ-
 λι οἰότελα, σὲ εἶπομεν νὰ τῆ βάλῃ ἀνακα-

τωμεύλω με τὸ χῶμα, καὶ τότε δεῦν βλάπτεται. εἰς δὲ τὸν γύρον τῆ φυτῆ, ἔμπηξον καλάμια, ἢ πικροδάφναις, διὰ νὰ μὴ φάγουν τὰ ζῶα ἐκεῖνο ὅπῃ φαίνεται. ὁ δὲ καιρὸς ὅπῃ φυτᾶσιν εἶναι ἀπὸ ταῖς ὕστεραις Οκτωβείς, ἕως ταῖς πρώτας τῆ Δεκεμβείας. μὰ νὰ μὴ εἶναι τὸ φεγγάει γεμάτο. διατὶ τότε ὅλα τὰ δειῦδρη γενῦνσι σκολήκια, καὶ φθειρονται.

Πεὶ κασανίας καὶ ἄλλων δειῦδρων. ΚΕΦ. Λ΄.

Η Συκαῖς πάλιν καὶ ὅσα δειῦδρη φυτᾶεις μινρέλλα, βαύετα τλιῦ ἀνοιξιν, ἢ Κασανιά ὀρέγεται τὸν ψυχρὸν τόπον, καὶ τλιῦ φυτᾶεσι τὸν Σεπτέμβειον, ἢ τὸν Μάρτιον. καὶ εἴτι βάλης, ἢ ρίζαν, ἢ κλάδον, ἢ κάσανον, γίνετα. μόνον εἰς τλιῦ ψύχρον ἀγαπᾶ. ἀμὴ εἰς τλιῦ ζέσιῦ δεῦ γίνεται. ἢ ζυζυφιαῖς πειν τῆ χειμῶν φυτᾶονται. ἢ γινυ κολόειζα νὰ εἶναι χοντρά ὡσαῦ τὸν δάκτυλόν σς, εἰδὲ δεῦ φοροκόπτειν. ὁμοίως καὶ τὰ ἄλλα δειῦδρα ἔτις γίνονται γλυγορήτερα, μόνον ἢ ροδακιναιῖς, ὅπῃ φυτᾶεις τὸν καιρὸν τῆς καὶ γίνουωτα ὀγλήγορα, καὶ πάλιν ταχέως ξηραίνουωτα. διὰ τῆτο κάλλιον νὰ τᾶς κεντρώνης εἰς τλιῦ κυδωνίαν, κερασίαν, καὶ πλάτανον, ὅπῃ δεῦ φθειρονται, ἀλλὰ χρόνως πολλὰς διαμεύσιν.

Διὰ τὰ ρόγδια καὶ ἀμύγδαλα.
ΚΕΦΑΛ. ΛΑ΄.

Οταν κάμνη ἡ ρόγδια ζῶσιν τὰ ρόγδια, ἡ ἀμυγδαλέα πικρὸν τὸν καρπὸν τῆς, ζῶσιν τὴν ῥίζαντες συμμαῖ εἰς τὴν γλῶσσο μὲ μολύβι, ἢ μὲ τὸ δερμάτι τῆ ὀφθαλμοῦ. καὶ εἰς τὰς ῥίζας τριγύρω σκάψαι, βάλε κοπείαν τῆ χόψης, καὶ χαιρεται.

Ποῖον καιρὸν κόττει τὰ ξύλα, διὰ καὶ φυλάγουνται χρόνους πολλὰς ἄστηκα.

ΚΕΦΑΛ. ΛΒ΄.

Οσα ξύλα κόψης τὴν γέμωσιν τῆς σελήνης σαπίζουσι ὀγλήγορα. ὅτι τότε εἶναι ὅλα γεμάτα ὑγρότητα. ἀπὸ τὴν ὁποῖαν γενοῦνται ὁ σκώληξ ὅπως λέγομεν σάφρακα. ὁμοίως καὶ ὅσα κοπῆται τὴν αἰσίν. διὰ τὴν τότε εἶναι θυμωμεύα, καὶ ὅλον δρόσος. λοιπὸν ἄλλοι τὰ κόττει τὸ φθινόπωρον, καὶ ἄλλοι τὸν Μῶνα Γαυθαίου. καὶ τότε εἶναι καλλίτερα. ὅτι ὅσα ξύλα κόψης αὐτὸν τὸν Μῶνα τὴν ὑπερῶ τῆ Φεγγαίης, ποτέ τῆς δεῦρ σέπονται, ἀλλὰ μένουσιν καὶ ὀλίγον αἰτήτητα.

Διὰ τὰ κέρτεια ποῖα προκόπτεισι περιωσότερον.
 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΓ'.

Ο"Σα δένδρη μπολιάσης εἰς ὁμοίαν φύσιν, γίνονται ὀγλυγορήτερα, καὶ κάμνουσι καρπὸν καλλίτερον, καὶ βασῆσι καιρὸν περιωσότερον. ἤγουν τλιὸν ἀπιδίαν εἰς ἀπιδίαν. μηλίαν εἰς μηλίαν. ροδακινίαν εἰς ἀμυγδαλίαν. ὅτι ὅλα αὐτὰ ἔχουσι μίαν φύσιν. ἤγουσι κεράσια, δαμάσκηνα, μαράσκια, κορόμηλα, ἤγουσι μῆτχλα, βερύκοκκα, καὶ ἄλλα παρόμοια. μὰ πρόσεχε νὰ μὴ κεντρώσῃς μιᾶς λογιῆς δένδρον ὅπως νὰ γίνεταί τραυὸν, εἰς ἄλλο δένδρον, ὅπως γίνεται μικρότερον. διατὶ βασῆ ὀλίγον καιρὸν, καὶ κάμνει καὶ τὸν καρπὸν ἄχημον πολλὰ, καὶ ἀπρόκοπον. λόγος χάειν νὰ κεντρώσῃς εἰς τλιὸν ροδακινίαν, ὅπως γίνεται μικρὸν δένδρον, τλιὸν κερασιῶν, ἢ ἄλλο ὅμοιον. ὅτι ἔδωκέστις εὖα βαρὺ φορτίον, καὶ δεύτο διώεται. ἀλλὰ εἰς τὰ μεγάλα δένδρη κεντρώνε πάντα τὰ μικρότερα. καὶ πρώτον μὲν αἷς εἶναι τὸ μπόλι ὅπως θέλεις νὰ κεντρίσῃς, νέον, γερὸν, καλόφλεδον, καὶ ὄχι ροζάεικον, καὶ μήτε μπολιάσης εἰς κλάδον ὑψηλὸν, ἀλλὰ συμμά εἰς τλιὸν γλιῶ, διατὶ κάμνει τὸν καρπὸν γλυκύτερον, καὶ ὑγιέσερον, καὶ εἶναι καὶ σιγχερότερον νὰ μήτε χαλάσῃσι οἱ αἵεμοι. μάλιστα εἰς μεγάλου δένδρον δεύ προκόπτει τὸ μπόλι. μό-

νον κόψαι το χαμηλά. καὶ ὅταν ἀπολύσῃ βλα-
 σάεια, εἰς αὐτὰ βάσεις τὸ κεύτει, καὶ γίνεται
 θαυμασιώτατα. τινὲς δὲ βάσισι τὸ μπόλι αὐά-
 ποδα, ἤγου τὴν κορυφὴν κάτω, καὶ κοιτάζουσιν
 πρὸς τὴν γλῶτταν ὄμματα. καὶ ἔτι γίνεται τὸ
 δένδρον παράξενον. καὶ καρπίζει μὲν καὶ αὐτὸ
 μὲ τὸν καιρόν τε. ἀλλὰ ποτὲ δὲν ὑψώνεται, ἀλ-
 λά εἶναι κατὰ γῆς πάντοτε.

Διὰ τὰ κάμησιν τὰ πωρικά νὰ γέουσι μεγάλα.
 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΔ΄.

Εἴπαρε τεία καρῦδια τὰ χοντρότερα ὅπως νὰ
 δείσκονται. φύτεύσασα εἰς εἷνα τόπον αὐ-
 τάμα. εἰς τὸν ὁποῖον βάλε εἷνα τζεκάλιον αὐτῶ
 κάτω. ἤγου τὸ σῆμα εἰς τὴν γλῶτταν, ἀπαύω
 εἰς τὰ τεία καρῦδια. καὶ ὁ πάτῳ τε νὰ εἶναι
 ἀπαύω. εἰς τὸν ὁποῖον κάμη μίαν τρύπαν, νὰ
 εὔγου ἀπ' αὐτῆς τὰ τεία βλασάεια. καὶ τότε
 σενοχωρέμενα εἷνα μὲ τὸ ἄλλο, θέλου εὐώθῃ,
 νὰ γενοῖσι εἷνα κορμὶ, καὶ εἷνα μόνον δένδρον.
 τὸ ὁποῖον μὲ τὸν καιρόν τε θέλει κάμη καρῦδια
 μεγάλα, καὶ εὐμορφα.

Διὰ τὰ κάμησιν εἷνα δένδρον νὰ κάμη σαφύλια.
 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΕ΄.

Φύτεσον πλησίον εἰς εἷνα Πλάτανον εἷνα κλη-
 μα. καὶ ὅταν ἀπολύσῃ βλασάεια, ἄφες νὰ

μέσῳσεν νὰ γέυνῃ δύο χρόνων, ἢ τριῶν. καὶ τότε
 τρύπηται τὸν Πλάτανον, ἢ κερασίαν, ἢ εἴτι
 ἄλλο δένδρον θέλεις, μὲ εὐὰ χοντρὸν τριβέ-
 λιον, ὅσων εἶναι τὸ κλῆμα. καὶ πέρασαίτο ἀπὸ
 τῆς τρύπαν τῆς δένδρου. ἀμὴ καθάρισταιτο πορο-
 τήτερα δύο πιθαμαῖς. ἤγυν ὅσων εἶναι τὸ χόντρος
 τῆς κλάδος, ὅπως τρυπήσεις, καθάρισσον τὸσων
 κλῆμα, τὸ μέρος ὅπως θέλει νὰ μείνῃ μέσα εἰς
 τῆς τρύπαν. διὰ νὰ σαρκώσῃ νὰ γεύῃ τὸ εὐὰ
 μὲ τὸ δένδρον. καὶ ὅταν περάσῃν τρεῖς χρόνοι,
 κόψαι τὸ κλῆμα σύρριζα τῆς δένδρου. ἀπὸ τὸ μέ-
 ρος ὅπως ἔχει τῆς ρίζαν ριζαίτο, καὶ ἄφες μόνου
 τῆς κορυφῆς ὅπως εἶναι φυτῶμεν εἰς τὸ δέν-
 δρον. καὶ ὅταν κάμνῃ τὸ δένδρον καρπὸν, τότε καὶ
 τὸ κλῆμα κάμνει τὰ σαφύλια, ἰαὺ εἶναι καὶ πα-
 ράκαυρα. καὶ τὸτο εἶναι ἰσχυρὸν ἀληθέςατον.

Ὅταν τρώγῃσι τὸ μαμῆδι, καὶ ἄλλα σκολήκια
 τῆς ἀμπελον. ΚΕΦ. Κς'.

Ο Ὅταν φθείρῃσι τὰ βλασάκια τῆς ἀμπελῆς
 κάποια ζώφια, ἢ ψείρας, σκάψαι τῆς
 κερμέλλαν, καὶ βάλε εἰς τῆς ρίζαν τῆς κόπρον
 χοίρου μὲ λάσπῃ κρασίς, ἢ κόπρον περσεῆς
 μόνου. εἰ δὲ καὶ ἔχει καμπίαν πολλῆς, ἢ ἄλλα
 μαμῆδια τὸ ἀμπέλιον, σκάψαι εἰς τῆς μέσῳ
 τῆς, βάλε μίαν κοιλίαν μυνῆχρ ἀκέραια μὲ τῆς
 κόπρον τῆς, καὶ ἄφῃται νὰ φαίνεται καμπόση. καὶ

ἐκεῖ εἰς τὴν κοιλίαν σπασάσονται ὅλοι οἱ σκώ-
ληκες ὅπως ζημιώνουσι τὴν ἄμπελον. καὶ ἢ φό-
νισαίτες, ἢ καύσαίτες.

Διὰ τὴν σπαταλίσης τὴν ἄμπελον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΖ΄.

Εἰ δὲ καὶ εἶναι τὸ ἀμπέλι πολλὰ ἀδιώαμον,
βάλετε καλὴν κοπείαν δύο χρόνων, ἀμὴ
νὰ μὴ ἐγγίξη εἰς τὴν ῥίζαν τὴν ἢ κοπρὰ, ὅτι
καίει το. ἀλλὰ βάιεττω μίαν πιθαμὴν παρά-
μερα. καὶ ἔτω σπαταλίζει φαρμασιώτατα.

Διὰ τὰ φυτὰ πῶς νὰ εἶναι. ΚΕΦΑΛ. ΛΗ΄.

Οταν θέλῃς νὰ φυτέσῃς ἀμπέλι, πάγετε
ἀπὸ τὸν Αὐγυβον σημάδετε ταῖς καρπε-
ραῖς μάναις μὲ κοκκινόχωμα. ἢ δεύεταις μὲ κο-
μάτι σπάρτον ὅταν ἔχῃσι τὰ σαφύλια, νὰ ταῖς
ἐγνωεῖξῃς ὑστερα ὅταν κόπτης τὰ κλήματα. ἀπὸ
τὰ ὅποια διάλεγε ἐκεῖνα, ὅπως ἀγαθὸν τὸ βλα-
σάει μὲ τὸν καρπὸν ἀπὸ κάθα ἰμμάτι, καὶ ἂς
εἶναι ἀπὸ ἀμπέλι πολλῶν χρόνων. ὅτι ἐαυὶ εἶναι
φυτεία, δευὴν ὀροκόπτουσι. Καὶ διάλεγε τὰ κε-
φάλια. ἢ γινε ἀπὸ τὰ δύο κλήματα τῆς κορυφῆς,
νὰ πέρνης τὸ ἀπανώτερον ἐκεῖνα ὅπως κόπτεται ὁ
κλαδωτῆς καὶ ῥίπτει μὲ ὅλα τὰ ὀμμάτια, μὲ
κομάτι κλῆμα περισιγνόν, ὅπως δείχνει ὡσαύ-
σφουί. ὅτι ἐαυὶ ἐπάρης τὸ δώτερον κλῆμα, ὅπως

κόπτει εἰς τὸ τρίτον ὀμμάτι, καὶ τὰ δύο ἀπομένοντα εἰς τὴν κερμίδαλον, δευτεροκόπτει τόσον καλά, ὡς τὸ πρωτόν. καὶ φυτῶν τὸν Φεβρουάριον, ἢ τὸν Μάρτιον. ὁ λάκκος ἂς εἶναι εἰς τὸ πλάτος, ποδαῖοι ἀνάμυσι, εἰς τὸ βάθος δύο, καὶ εἰς τὸ μακρὸν κατὰ τὰ κλήματα. Βαῖνε δύο εἴτε κάθε λάκκον. καὶ αὐτὰ πιάσεν καὶ τὰ δύο, ἀγαθῆς τὸ ἀχαμνότερον. καὶ ὅταν θέλεις νὰ φυτῶσῃς, βαῖνετα εἰς τὸ νερὸν μίαν ἡμέραν πρωτίτερα. καὶ τότε ὅταν τὰ φυτῶσῃς, ἔχε κοπέλιον βοδινοῦ λυμενίου εἰς τὸ νερὸν ὡσαύτῃ χυλόν. καὶ βῆτα κατ' εἴρα εἰς αὐτὴν πρῶτον, καὶ τότε τὸ βαῖνε εἰς τὸν λάκκον, καὶ πιάσει καλύτερα, καὶ μήτε τὰ ζῶα τὸ τρώγουσιν. ἔπειτα τὰ βαῖνε καμπόσλιον κοπέλιον χωνομενίου, καὶ χῶμα καλόν, καὶ ἀφίως καμπόσσιον λάκκωμα διὰ νὰ ποτίζονται.

Πῶς νὰ κεντρῶνῃς τὰ κλήματα. ΚΕΦ. ΛΘ΄.

Ο ὅταν θέλῃς νὰ μπολιαῖσῃς, διάλεγε τὰ κλήματα κατ' ὡς εἴπομεν ἄνωθεν. καὶ ἐπερνεῖται ἀπὸ τὸ μέρος τῆς ἀνατολῆς τῆς κερμίδας, νὰ εἶναι ὀλίγως, καὶ νὰ εἶναι πυκνά τὰ ὀμμάτια. ὅτι ἐκεῖνα ὅπου ἔχουσιν ἀρέα ὀμμάτια, δευτεροκόπτονται. καὶ πάλιν ἐκεῖνα τὰ δευτεροκομμένα ὅπου πάρῃς ἕως τὸ ἑβδομὸν ὀμμάτι μόνον ἔχουσι καρπὸν. ἀμὴ ἀπ' ἐκεῖ ἕως τὴν κορυφὴν εἶναι ἄκαρπα. ἐκεῖνο δὲ τὸ κλῆμα, ὅπου θέλεις νὰ

μπολιάσης, κόψαιτο τρεῖς ἡμέρας ὑποθήτερα ἢ
 τέσσαρες, ὅσον μπορεῖς χαμηλά, διὰ νὰ εὐγη
 καμπόση ἀπὸ τὴν πολλὴν τὴν ὑγρότητα, νὰ μὴ
 πνίξη τὸ μπόλι μὲ τὸ ἀμετρον δάκρυον. ἔπειτα
 τὸ χίται πιδέξια ὅσον μπόλι βαῖεις, καὶ ἄς
 εἶναι δύο τὰ κεύτρια. καὶ ἔχεται πελεκημεῖα ἀπὸ
 τὸ ἔσωθεν μέρῳ λεπτότερα. καὶ ὅταν τὰ βά-
 λης φλῶδα μὲ φλῶδα, ἔχε κρέδα, ἢ γυν παχὺ
 χῶμα λάσπην νὰ σκεπάζης τὰς κομάδες κα-
 λά, νὰ μὴ βραχῶσι. καὶ τύλιξαι σφυγκτὰ καὶ
 δέεται μὲ λιναρί, ἢ σπάγον, ἢ ἄλλο, ὅπῃ νὰ
 δεύη πιδέξια.

Ἐτέρῳ τρόπῳ κευτείσματος νὰ κάμης παρ-
 δαλά σαφύλια. ΚΕΦΑΛ. Μ΄.

ΣΧίται εἰς τὴν μέσῳ δύο κλήματα μὲ τρῶ-
 πον, ὅπῃ νὰ μὴ βλάβης τὰ ὀμμάτια,
 ἀλλὰ νὰ μένουσι ὑλόγερα. καὶ σμίξον αὐτάμα
 αὐτὰ τὰ δύο χισμεῖα κλήματα νὰ γένῃ εἷα.
 καὶ δέεται καλά ἀπὸ τὰ ὀμμάτια καὶ κάτω,
 νὰ μὴ ἐγγίξη εἰς αὐτὰ ὁ σπάγος, νὰ τὰ τυ-
 φλώσῃ. καὶ ἄς εἶναι μακρὰ τὰ κλήματα, νὰ τὰ
 χῶσης ἕως ἐκεῖ, ὅπῃ τὰ ἔχεις ἐσμιγμεῖα. καὶ
 ὅταν γένῃ δύο χρόνων νὰ ριζώσῃ, κόψαι τὰ
 κλήματα, ὅπῃ κάμην, φύτρωσαίτα, νὰ κάμῃσθι
 παρδαλά σαφύλια, ἄσπρον καὶ μαῦρον καὶ τὰς
 μάταις, ὅπῃ ἐφύτρωσες ὑπότερον.

Ὅμοίως φύτλισον τέρα , ἢ τέσσερα κλήματα
 λιανά . πέρασταίτα ἀπὸ εὔα κόκαλον χουτρὸν
 ποδὸς βοδὸς . κὺ ὅταν χουτρίωσι ἐκεῖ μέσα εἰς
 τὸ κόκαλον , νὰ γεύου τὸ εὔα , κόψαι ὅλα τὰ
 βλασάεια σύρριζα τῆ κοκάλης ἀνώθεν , κὺ τότε
 ἀγαθίω ἄλλα , κὺ κάμνῃσι σαφύλια παρδαλά ,
 κτὶ τὰ κλήματα , ὅπῃ ἔβαλες .

Νὰ φυλάξης σαφύλια πολὺν καιρὸν ἄσηπα .
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΑ΄

Τὸ κορύχι , τὸ πωρικόν , κὺ ἄλλα σαφύλια
 ὅμοια τῶν βασαγερά , ὅπῃ δεὺ σαπίζου
 ὀγλήγορα , αὐτὰ ἡμπορεῖς νὰ φυλάξης ἕως τὴν
 αἰοίξιν . μάλισα ἐγὼ τὰ εἶδα εἰς τὴν Σκύρον
 πολλὰς χρονίας , κὺ τὰ ἔχουσιν ἕως νὰ γεύου τὰ
 νέα τὸν Αὐγέσον , κὺ ἔδαύματα . διατὶ ἐφαί-
 νονταν νωπά , κὺ ροδοκόκκινα , ὡσανὺ νὰ τὰ ἤθε-
 λαν κοψῆ αὐτὴν τὴν ὥραν ἀπὸ τὸ κλήμα . κὺ
 ἐρωτήσας τινὰ ἀπ' αὐτῶν , νὰ μῆ ἐρμηνεύσῃ τὸν
 τρόπον , μῆ ἀπεκρίθηκε λέγωντας . κόψαι τὰ
 σαφύλια τὴν ὀλίγων τῆ φεγγαεῖς , νὰ μὴ
 εἶναι περίσσια ὤεμα , ἢ δὲ πάλιν ἄγερα , ἀλλὰ
 νὰ κρατῶσι καμπόσον ἀκάμωτα . Βάλεται εἰς τὸν
 Ἥλιον πιδέξια ἀπάνω εἰς πέρην , ἢ κλημα-
 τήφυλλα , ἢ ἄλλα χορτάεια , νὰ μὴ πληγωθῶ-
 σι . κὺ ἀφ' ἧ κάμνῃσι ὥρως τέσσερες , τὰ ἔπαρε ,

καὶ καθάειται, νὰ μὴ ἔχῃ ῥόγαις σαπημέ-
 ναις, ἢ φύλλα ἀπὸ χορτάλια τίποτας. καὶ βέτη-
 ξαίτα εὐὰ πρὸς εὐὰ εἰς βρασμῆν θάλασ-
 σαν. ἢ αὐὸ δὲ ἔχῃ θάλασσαν, ἃς εἶναι νερόν.
 ἀμὴ νὰ ἔχῃ μέσα ἄλας. ὅτι ἢ ἄλλη τὰ φυ-
 λάγει, καὶ δὲν τὰ τρώγῃ οἱ σκώληκες. ἀμὴ φυ-
 λάγει, νὰ μὴ κάμῃσιν ὄρω πολλὴν εἰς τὸ θερ-
 μόν. μόνον ἄφῶς νὰ τὰ ἀγαθῆς. καὶ βάλεται εἰ-
 σὲ ἄχερα κείθινα. ἢ κρέμασταίτα εἰς τὴν γέ-
 γλυ τῆ οἴκτου νὰ μὴ ἐγγίξῃ εὐὰ μετ' ἄλλο.
 καὶ κοσκίνιζε τὸ σιτάει ἐκεῖ ἀποκάτω, νὰ πα-
 γεῖ ἢ σκονίς εἰς τὰ σαφύλια. ὅτι αὐτὴ ἔχει
 δυνάμιν ἐκ φύσεως, καὶ τὰ φυλάγει καιρὸν πο-
 λὴν ἄσηπα. καὶ διὰ νὰ μὴ τὰ τρώγῃ τὰ μελίσ-
 σια, καὶ ἄλλα ζῴφια, βαίε ὀλίγον λάδι εἰς τὸ
 σώμασε, καὶ βρέχεται. ἢ βαίετο εἰς τὸ θερμὸν
 ὅταν τὰ ζεματίζῃς. καὶ τόσον χερίζει.

Οὕτως κάμῃσιν καὶ τὰ σῦκα, τὰ κεράσια, σα-
 φύδας, ἀπιδοκόμματα, καὶ ἄλλα πωρικά, ἀφ' ἧ
 τὰ ξηραίνῃσιν εἰς τὸν Ἡΐλιον. καὶ τὰ ζεματίζῃν
 μετ' ἢ θάλασσαν, καὶ τὰ βαίνῃν εἰς μίαν ψά-
 θιν πασεικὴν, νὰ τραγγίξῃν ὀλίγον. καὶ τότε
 τὰ φυλάγῃν ἀκόμι ζεσὰ εἰς τὸ πιθάει, ἢ πα-
 ραβῆτι, καὶ τὰ παῖσι δυνάτῃ, καὶ αὐὸ εἶναι σῦ-
 κα ζαχαρώνῃν, καὶ γίνῃται γλυκύτατα. ὁμοίως
 κάμῃσιν καὶ τὰ δαμάσκια, μαράσκια, καὶ ὅλα
 τὰ πωρικά, ὅπῃ ξηραίνῃσιν.

Διὰ τὰ κάμης κρασί εἰς ὥρας χρεῖαν χρεῖς σα-
φύλια καλῶτατον. ΚΕΦΑΛ. ΜΒ΄.

ΒΑ'λε εἰς εὔα μασέλον, ἢ εἰπέ πιθάει κρα-
σερὸν, σαφύδα λίτρας ὕ. καὶ βράσαι εὔα
χάλκωμα μεγάλο νερόν, βάλετο μέσα εἰς τὴν
σαφύδα βρασόν, καὶ εὔα μίσατο ζύδι δειμύ.
ἄφες τὰ περάσεν ὥρας κδ'. ἔπειτα πάλιν βρά-
σαι ἄλλαις τρεῖς χαλκωματίαις νερόν, βάλετο
μέσα, καὶ φράξαίτο. καὶ εἰς ὀκτὼ ἡμέρας γίνεται
κρασί ὠραιότατον, νόσιμον εἰς τὴν γεῦσιν, καὶ
ὕγιεσατον εἰς τὸν σόμαχον. καὶ αὐτὸ φέλης τὰ τὸ
φυλάγης καιρὸν πολὺν, εὔγανε κατ' ἐκάστῃ
μῖαν κανάτα κρασί, καὶ βαῖνε ἄλλο τόσον νερόν,
καὶ δεῦ χάμει ποτῶς τὴν δυνάμιν καὶ ὅσταντα.
αὕτη εἶναι μία ἐρμυεῖα θαυμάσιον, καὶ κατ'
ἀλήθειαν πολυτίμητος. τὴν ὁποῖαν μᾶς ἐρμι-
νύσειν εὔας γνωσικὸς καὶ πολυμαθὴς ἀνδρῶπ^{ον}
ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Μοχοβίας, μετὰ τὸν ὁποῖον ἐτύ-
χαμεν εἰς εὔα κάσρον, ὅπῃ μᾶς ἀπέκλειταν οἱ
πολέμιοι, καὶ δεῦ εἴχαμεν οἶνον. καὶ αὐτὸς μετὰ
τὴν αὐτῶν μηχανὴν, ἔκαμε καὶ δεύμας ἔλει-
ψε τὸ κρασί ἕως ἐτελείωσεν ἡ μάχη, καὶ ἐλυ-
τρώθημεν. μετὰ τὸν αὐτὸν τρόπον λοιπὸν ἡμπορεῖ
πᾶς εὔας ὅπῃ ἔχει πολλὴν φαμελίαν, τὰ πο-
ρῶθῃ μετὰ ὀλίγῃ ἔξοδον. καὶ μάλιστα εἰς τὸς τό-

πες ὅτῃ εἶναι ἀκείβον τὸ κρασί, ἢ καὶ ὀλότελα
 δευ λείσκειται. ὅτι ἡ σαφύδα τὸν καιρὸν ἐτῆτον
 εἶναι τόσον πολλή, καὶ ἰξόχως ἡ ψιλὴ τῆς κε-
 φαλιώιας καὶ Ζακωῖθς, ὅτῃ τλὴ ἀγοράζεις
 ὀλίγον τίποτας. γίνωσκε δὲ ὅτι κτὶ τλὴ ποσά-
 τητα τῆς σαφύδας νὰ βάλῃς καὶ τὸ νερὸν, ἡγουν
 πέσαραις λίτρας σαφύδα εἰς κάδε μίσατον. ἢ
 πάλιν ὡς θέλεις νὰ τὸ κάμῃς, διωπατώτερον, ἢ
 ἀχαμνότερον. ὅτι ὅταν βάλῃς ὀλίγον νερὸν,
 γίνεται τὸ κρασί καλλίτερον.

Ἐτέρῳ τρόπος νὰ κάμῃς κρασί ἐαὺ εἶται πτω-
 χὸς, χωεῖς ἕξοδον. ΚΕΦ. ΜΓ΄.

ΜΑΐζωξαι ἀπὸ τὸν δάσον ἀγεια μῦσπλα,
 ἢ σῆρβα τεῖα πέσαρα καλάθια. ἀφες
 τα νὰ ὤειμάξην. ἢ βάλετα ὀλίγας ἡμέρας εἰς
 τὸν Ἡλίον, νὰ σαφιδιάσην, αὐ εἶναι ἀγγρα.
 ἔπειτα τὰ βάλε εἰς τὸ βαρέλι, ἢ παραβῆτι. καὶ
 βράσαι εἷνα σαμνὶ νερὸν, γύρετο μέσα. καὶ ὕσε-
 ρα κοπαῖσαι δώδεκα ἀγγεῖδες ζωῆς, ρήξαι-
 ταις μὲ τὸ ζκμίτῃς μέσα, καὶ ἔξη σάμνας νε-
 ρὸν, καὶ φράξετο. καὶ εἰς πευτέξη ἡμέρας εὐγαλε
 πίνε. ὅτι ἐγίνῃ κρασί ἀβλαβον. ἀμὴ εὐγανε
 μόνον ὅσον νὰ πῆς τλὴ ἡμέραν ἐκεῖνῃ. ὅτι ἐαὺ
 τὸ ἀφήσῃς τρεῖς ἡμέρας χάνει τλὴ ὄσιαντῃ, καὶ
 γίνεται νερὸν ὡς τὸ ὑρότερον.

Διὰ τὴν κάμης τὸ μαῦρον κρασί τὴν γεῖν ἄσπρον,
ἢ τὸ ἄσπρον μαῦρον. ΚΕΦ. ΜΔ΄.

Ε Ἄν θέλῃς τὴν γεῖν τὸ μαῦρον κρασί ἄσπρον,
βάλετε μέσα καμπόστον ὄρον τῆς γάλακτος,
ἢ γυν χυμῶν, ἀφ' ἧς τυροκομήσῃ τὴν μισύθραν,
καὶ μίαν ὀγγίαν σίψιν εἰς κάδα ὀκτὼ μίσατα
κρασί, καὶ ἀνακάτωσαί το καλὰ μὲ εὔα ξύλον.
ἢ κῆσον κλήματα ἄσπρων σαφυλίων, καὶ βάλε
τὴν σάκτιν, ἢ γυν τὸν αἰθρον ἢ κλημάτων μέ-
σα εἰς τὸ μαῦρον κρασί τὴν γεῖν ἄσπρον. Εἰ δὲ
καὶ θέλῃς τὸ κάμης μαῦρον. καῦσαι κλήμα-
τα, ὅπως τὴν κάμην μαῦρα σαφύλια, καὶ βάλε
ὁμοίως μέσα εἰς τὸ κρασί τὴν σάκτιν, ἢ
συκαμινωσίαν σάκτιν βάλε, καὶ μουεῖζει.

Εἰ δὲ ἀγαθὴ τὸ κρασί κακῶς μυρωδίαν, τὴν τὸ
ἰατρῶσης. ΚΕΦΑ΄Λ. ΜΕ΄.

Κ Ἀρρωσταί εἰς εὔα κύτρον, ἢ γλυκονέραντζον
πολλὰ μοσχοκάρφια διαλεκτὰ, ἕως τὴν γε-
μῶση τὸ νεραῦτζι. τὸ ὁποῖον κρέμασαι μέσα εἰς
τὸ βυτζί, μὰ τὴν μὲν ἐγγίξῃ εἰς τὸ κρασί. καὶ
φράξαι καλὰ τὸν πόρον, τὴν μὲν ἀγεῖν ἢ δω-
δία. ἢ ὁποῖα παγεῖν εἰς τὸ κρασί, καὶ χαίει
τὸν βρωμόντε. ἢ κάμει σάκτιν τὰ μερσινόκηκα,
ἢ γυν τῆς μυρτιάς τὸν καρπὸν, καὶ ρήξαι τὴν εἰς τὸ
κρασί ὅταν βράζει, καὶ δίδει τὸ καλῶς δωδίαν. τὸ

αὐτὸ κάμνει ἢ ἡ ρίζα τῆ ἀρκιδίθου. cioè ginepro.
 νὰ τλιῶ κόψης μικρὰ κομάτια νὰ τλιῶ βάλῃς
 εἰς τὸ κρασί ὅταν βράζῃ. ἢ νὰ τείβῃς τὰ ἄκρα
 τῆ βυτζῆ με φύλλα τῆ πλάκας, ἢ τῆς Κικκυνα-
 ρέας, ἢ με κυπάρισσον. ἄλλοι πάλιν βαύουσι τὸ
 αἰῶθεν νεραντζί εἰς τλιῶ μέτλι τῆ κρασίς.

Νὰ κάμῃς τὸν οἶνον δωδέσατον. ΚΕΦ. Μς'.

Α Ἄλλὰ καὶ χρεῖς νὰ μυεῖζῃ τὸ κρασί, εἰῶ
 θέλῃς νὰ τὸ κάμῃς νὰ δωδιάζῃ ὡς τὸν
 μόσχον, μαζώνῃς αὐτὸ πολὺ ἀπὸ τὰ ἀγγελιοσά-
 φυλα, ὅπῃ εἶναι εἰς τὸς βιάτες, ἢ τράφῃς. καὶ
 φύλαξάιτο εἰς εἷα σακκῆλι. ἢ βάλῃς τὰ αὐτῆ
 ἐκεῖνα μέσα εἰς τὸ βυτζί ὅταν βαύῃς τὸν νέον
 οἶνον. ἢ αὐτὸ εἶναι ἢ παλαιὸν κρασί, καὶ βάλῃς
 τα, κάμῃς τλιῶ αὐτλιῶ ἐέργειαν. ἄλλοι τὰ βιά-
 νου εἰς τὸ πατηπῆι, ἢ βράζου με τὸ κρασί. τὸ
 ὅμοιον κάμνει, καὶ τὸ χόρτον τῆ Ἀγίης Ἰωάννης,
 ὅπῃ μαζώνῃς τῆ κδ. Ἰβνίς, ἢ τὸ λέγῃσι σκλα-
 ρέα φράγγικα. νὰ τὸ κάμῃς δεματάκια, νὰ τὸ
 βάλῃς εἰς τὸ βυτζί. ἄλλοι μαζώνῃς τὸ αὐτὸ
 αὐτῆ τῆ χόρτε, ἢ τὸ ξηραίνου εἰς τὸν ἴσκιον. ἢ
 ὅταν βράζῃ τὸ κρασί, τὸ βαύου μέσα με εἷα
 σακκῆλι λινόν. εἰς τὸ ὁποῖον δένουσι μίαν πέτραν
 διὰ νὰ βαριώῃ, νὰ ὑπάγῃ εἰς τλιῶ μέτλι τῆ
 κρασίς. ἢ φράσῃν καλὰ τὸ βυτζί, νὰ μιλῶ δ-
 γεύῃ ἢ δωδία. ἢ μετ' δέκα ἡμέρας τὸ δγαίνου,

καὶ μένει εἰς τὸν οἶνον ἢ μυρωδία τῆς . τὸ ὅμοιον κά-
 μνει , νὰ τὸ ξηραίνῃς εἰς τὸν ἴσκιον . ἔπειτα γέμωσαι
 εἷς σακκῆλι λινοῦ , ὅσον νὰ χωρῇ εἰς τὸν πόρον τῆς
 βυτζῆς . καὶ μὲ τὸν σπάγγον , καὶ μίαν πέτραν τὸ κα-
 τέβασαι εἰς τὴν μέσλῳ τῆς οἴνου ὡς αὐθιγεν . καὶ πᾶ-
 σαι ἡμέραν τὸ εὐγανε , σίφετο μέσα εἰς τὸ κρασί .
 ἤγουν ἀποσφόνιαζέτο . καὶ πάλιν βαίετο ἕως δέκα
 ἡμέρας . καὶ τότε φράσαι καλὰ τὸν πόρον , καὶ ρήξαι
 τὰ αὐθιγὰ ὅτι δεῦ κάμνει χεῖρα νὰ τὰ ἀφήσῃς μέσα .
 ὅτι ἐπῆρεν ὁ οἶνος τὴν δωδίαν τῆς ἀπασαι .

Διὰ νὰ ἐγνωεῖσῃς εἰὰν βασιᾶ τὸ κρασί , ἢ χαλᾶ
 ὀγλήγορα . ΚΕΦΑΛ. ΜΖ΄.

ΕΤῆ γαλε ἀπὸ τὴν μέσλῳ τῆς βυτζῆς καμπό-
 στον . βράσαιτο καὶ ὅταν ψυχραῖν τὸ δοκί-
 μαζε . καὶ καθὼς ἀρεθῇ τότε εἰς τὴν γεῦσιν , ἢ
 ξιωθὸν , ἢ νόσιμον , ἔτω μέλλει νὰ γεῖν καὶ ὅλον
 τὸ ἐπίλοιπον . ὁμοίως καὶ ἀπὸ τὸν αἶθρον ὅπως κά-
 μνει εἰς τὴν ἀπάνω μερᾶν ἐγνωεῖζεται . ὅταν οὖν
 ὄψῃ καὶ εἶναι αὐτὰ τὰ αὐθιγὰ ἄστρα , εἶναι καλὸ
 σημάδι . καὶ εἰὰν εἰσὶ μαῦρα ἢ κύτεινα , ὀγλήγο-
 ρα καταλύεται τὸ κρασί . ἔτι ἔγγιστον τὴν χέ-
 ρασθ εἰς τὸ γεμάτο ἀγγεῖον , καὶ εἰὰν εἶναι ψυχρὸν ,
 ἤγουν κρύον , βασιᾶ τὸ κρασί . εἰ δὲ καὶ εἶναι ζε-
 σθὸν καταλύεται . ὁμοίως εἰὰν εἶναι τὸ σκέπασμα
 τῆς ἀγγεῖος σεχνὸν χωεῖς ὑγρότητα , δεῦ χαλᾶ
 τὸ κρασί . εἰ δὲ καὶ εἶναι ὑγρὸν καταλύεται .

Πότε ὀρέπει νὰ μεταγγίξης τὸν οἶνον, ἤγουν
νὰ τὸ τραβαζάρης, νὰ μὴ χαλάσῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΗ΄.

Τὰ κρασία ὅπῃ γίνονται εἰς ἐπαχυνῶ καὶ νοτε-
ρόν χωράφιον, μεταγγίξε τὸν Νοέμβριον
ἀπὸ τὰς 15. τῆ φεγγαεῖς καὶ ἐμπαροῦθεν. καὶ ὅσα
γίνονται εἰς ἀνύδρους καὶ ἀχαμνὸς τόπος, μεταγγί-
ξε τὸν Μάρτιον εἰς τὰς ὑσεριναῖς τῆ φεγγαεῖς.
ὅτι ὅσα κρασία μεταγγίξης ὅταν εἶναι γέμωσις,
ἤγουν ἀπὸ τὴν ὀρώτιν τῆ φεγγαεῖς, ἕως τὰς 1 ε.
ξυδι γίνονται. ἕτε ὅταν αὐθῆσι τὰ ῥόδα, καὶ τὰ
ἀμπέλια, μὴ μεταγγίξης. καὶ διατὶ τὸ κρασί
ἀχαμνίζει ὀλίγον ὅταν εὐγῆ ἀπὸ τὴν μαύναντες,
διὰ τῆτο εἶναι χεῖρα τὸν χειμῶνα νὰ τὸ ἔχῃς εἰς
τόπον ζεσόν, καὶ τὸ καλοκαῖρι εἰς ἐκατάψυχον.
γίνωσκε δὲ καὶ τῆτο, ὅτι τὸ κρασί ὅπῃ μεταγγί-
ζεται, εἰάν δὲν σαματήτῃ ἡμέρας μί. δὲν ἔρχε-
ται εἰς τὴν ὀρώτιν ἕσιαντες καὶ ποιότητα.

Διὰ νὰ μὴ ξυώσῃ τὸ κρασί. ΚΕΦ. ΜΘ΄.

Κ Αὐται φλέδα δρυός, ἢ κληῖμα ὅπῃ κάμνει
ἄσπρα σαφύλια. καὶ βάλε τὴν σάκτιν εἰς
τὸ ἀγγεῖον καὶ τὴν ποσότητα τῆ οἴνου. ἤγουν εἰάν εἶ-
ναι δέκα μίσαιτι, βάλε τρεῖς χειμαῖς ἄσπον, ἢ τέσ-
σερες. ὁμοίως τὸ φυλάγει καὶ τὸ λάδι. ἤγουν νὰ βά-
λῃς εἰς τὸ ἀγγεῖον ὅπῃ ἔχει τὸ κρασί μίαν καμμάτα

λάδι, ἢ περισσότερο. τὸ ὁποῖον τὸ σκεπάζει ὅλον
 καὶ δεύτο ἀφίωει νὰ χαλάσῃ καὶ πάλιν ὑστερὰ ἀφ'
 ἔσωθῃ τὸ κρασί, μαζώνεις τὸ λάδι, καὶ δεύ χά-
 νεις τίποτας. Ἄλλοι πάλιν βαίνουσιν εὔα κομάτι
 λαρδί παχὺ, καὶ τὸ τυλίουσιν μὲ κομάτι λινὸν
 πανί, καὶ κρεμνῶσιν εἰς τὸ μέσον τῆς κρασίς.
 ἀμὴ ἐγὼ δεύτο ἐπανῶ. διατὶ μολυῖεται ὁ οἶνος
 καὶ δεύ πρέπει νὰ λειτουργήσῃσι μετ' αὐτόν. ἔτε
 τετράδη, καὶ παρατὰλλω νὰ τὴν πίουσιν. ἄλλοι
 βαίνουσιν αὐγὰ καὶ τὰ ταράουσιν μὲ τὸ μέλι. ἤγιν
 μόνον τὸ ἄστρον τῆς αὐγῶν, καὶ αὐτὸ τὸ φυλάγει
 καὶ δεύ ζυγίζει. ἀμὴ δεύ πρέπει (μὲ φαίνε-
 ται) τὴν οἶνον, ὅπῃ εἶναι μὲ τὴν κέντζαν αὐ-
 τῆς, νὰ βαῖνῃ ὁ Ἰερὸς εἰς τὴν εὔωσιν.

Διὰ νὰ ἰατρῶσῃς κρασί ζυγισμένον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ν'.

Εἴν ἀρχίζει νὰ ζυγίσῃ ὁ οἶνος, βάλε ἄμ-
 μον πολὺ εἰς εὔα σάκκον. εἰ δὲ καὶ δεύ
 ἔχεις ἄρμον, ἃς εἶναι καὶ χῶμα, μὰ νὰ τὸ ἔχη
 καίμενον ὁ Ἡ"λιος. καὶ πέρασαι ὅλον τὸ κρασί
 ἀπὸ τῆς ἄμμον. καὶ πάλιν βάλετο εἰς ἄγ-
 γειον. καὶ τότε χάνει τὴν ζυγάδα τῆς. εἰ δὲ καὶ
 εἶναι ζυγὸν ὀλότελα, καὶ θέλεις νὰ τὸ κάμῃς νὰ
 γεύῃ κρασί, βάλλετε μέσα φρασιόστρον. ἢ κά-
 με εὔα κστὶ μὲ κελί, γέμωταίτο μέλι, κρέμα-
 σαίτο εἰς τὸν πάτον τῆς κρασίς, καὶ ἄφες το.

ΕΤΕΡΑ ΕΡΜΗΝΕΙΑ.

Ὅταν ἴδῃς, καὶ θέλῃς νὰ καταλυθῇ τὸ κρασί, εὐγαλέτο ἀπὸ τὸ βαρέλιον ἐκεῖνο, βάλετο εἰς ἄλλο ἀγγεῖον καλὸν μυρωδάτο. καὶ τότε ἔπαρε τόσα νεραύτζα γλυκὰ ὅσα φορτία εἶναι τὸ κρασί. κόψαιτα εἰς τέσσερα κομμάτια τὸ εὐα, καὶ πέρασαι τα μὲ εὐα σπάγον. βάλετα ἀπὸ τὸν πόρον εἰς τὴν μέσῳ τῆς κρασί. εἰς τὰ ὁποῖα δέσαι μίαν πέτραν, νὰ ὑπάγῃ ἐκεῖνη εἰς τὸν πάτον τῆς ἀγγεῖς, καὶ τὰ νεραύτζια παραῖνῳ μίαν πιθαμιῷ. καὶ ἀφ' ἧς πέρασεν ἡμέραις δέκα, εὐγαλε τὰ νεραύτζια, ρήξαιτα, καὶ πίνε τὸν οἶνον.

Εἰ δὲ καὶ εἶναι τὸ κρασί χαλασμεῖον ὀλότελα, μετάγγισαίτο, βάλετο εἰς τὸ βαρέλι πασεικόν, καὶ ρήξαι μέσα πολλὰ μαράσκια, ἢ γυν ξινοκέρατα, καὶ αὐτὰ τὸ κάμνυ καὶ βράζει. καὶ ἔτω χάνεται ἢ κακοσιώητε. καὶ ὡσαύτῃ ξεβράση τὸ εὐγαλε, βάλετο εἰς τὸ καλὸν ἀγγεῖον.

ΕΤΕΡΟΝ. Βάλε μέλι εἰς τὸ καταλυμεῖον κρασί, καὶ αἰακάτωσαιτο, νὰ γυρίσῃ. ΕΤΕΡΟΝ. Ψῆται εἰς τὸν φῆρον ἄσπρης καρχλάκης, ἢ γυν σρογγυλαῖς πέτραις, ὅπῃ εἶναι εἰς τὸς ποταμούς. καὶ ἄφες τὰς νὰ κάμνυ εἰς τὴν φωτίαν ἕως νὰ σκάσῃ. καὶ τότε κοπᾶσαι, κάμεταις ἀλεῦει, βάλετο εἰς τὸν οἶνον, καὶ ἰᾶται. ΕΤΕΡΟΝ. εὐγαλε τὸ κρασί ἀπὸ τὸ βαρέλι ἐκεῖνο, καὶ γύρετο εἰς τὴν ὕλῳ ἄλλῃς κρασίς καλῆς μυρωδάτῃ, νὰ μεταγυρίσῃ τὴν φύσιν τῆς.

Ε΄ΤΕΡΟΝ. Ε΄παρε μίαν λίτραν σίψιν γυα-
 λερῶ εὐμορφῶν, ἢ ζάχαριν ροζάδιον ἄλλω τό-
 σῳ, ἢ ὀκτὼ λίτραις μέλι ἐκλεκτόν. τὸ ὁποῖον
 βράσαι ὑπό τῆς μοναχῶν, ἢ ζάφειται καλὰ νὰ
 μὴ ἔχη τίποτα ῥύπον. ἢ τότε κοπανῆσαι τὴν σί-
 ψιν, καὶ ἀνάλυτον τὴν ζάχαριν. καὶ ἀφ' ἧς ψυ-
 χροῦσθῃ τὸ μέλι, εὐγαλε μίαν σάμνον κρασί. καὶ
 βάλε τα ὅλα μέσα, ἀνακάτωσάι τα, καὶ γύρετα εἰς
 τὸ κρασί. ἢ ἀνακάτωσάι το καλὰ μὲ εὐὰ ράβδι,
 νὰ ὑπάγῃ εἰς ἕλιν τὸ ἀγγεῖον. ἢ φράσαι το. Ἄλ-
 λο. κοπανῆσον πιπέρι πολὺ, ἢ ῥήξαι το εἰς τὸ βρω-
 μεσμεύο κρασί ἢ ἀχαμνισμένον νὰ γεσθῇ καλὸ καὶ
 μυρωδάτο. τὸ αὐτὸ κάμνισσι ἢ τὰ φλέδια τῆς πε-
 τραμυγδάλων. νὰ κούτῃς νὰ τὰ κάμῃς ἄλλωρον,
 νὰ τὸ βάλῃς εἰς τὸν οἶνον ὡς αὐνθεν. ἢ κυτρόπο-
 ρον, ἢ κυκῦδια κούτῃς, ἢ βάλε μέσα τὴν σκό-
 νιν τῆς. ἢ βάλετε μαραθόσπορον πευτέξῃ χερο-
 πιάσματα. ἢ ῥήξαι τε μέσα καμπόστῳ ἄμμον.

Ε΄τερον ἀληθέςερον.

Ε΄παρε κ'. λίτραις σαφύδα ψιλῶν, βάλε τὴν
 εἰς εὐὰ μεγάλου χάλκωμα. ἢ γέμωσάι το κρα-
 σὶ καλὸν τεία μίσατα, ἢ περιεσσότερον. ἢ κό-
 ψαι εὐὰ κύτρον ἢ τεία νεραύτζια γλυκὰ εἰς μι-
 κρὰ κομάτια. καὶ σίψαι καὶ τὸ ζεμίτης ὅλον
 μέσα εἰς τὸ χάλκωμα. βάλε ἢ τειῶν ἀστρῶν
 μοσχοκάρφια, ἢ ἄλλω τὸστῳ καννέλαν. βρά-
 σάι τα καλὰ ἕως νὰ φουράσῃ εὐὰ δάκτυλον. ζά-

φεισαίτο καλά. ἔπειτα ἔτζη ζεσόν, τὸ γύρε εἰς τὸ βυτζί, καὶ φράζαιτο ἐπιμελέστατα.

Εἰγὼ ἔγραψα πολλὰς ἐρμηνείας διὰ τὰς πτωχὰς, ὅστις δεῦ ἔχει ἔξοδον νὰ κάμη τινὲ μίαν, ἂς δοκιμάζη τινὲ εὐκολον.

Εἰ παρε μίαν ράβδον χουτρὴν ἀπὸ ξύλου ἐτέας, καὶ τρόπηται τινὲ εἰς πολλὰς τόπας μὲ εὐὰ τεβέλι χουτρὸν, μὰ νὰ μὴ περνᾷ τινὲ ἄλλω μερῶ τῆς ράβδου. ταῖς ὁποίαις τρύπαις γέμισαι μέλι καλόν, καὶ τεμμεύτω ζάχαρον. καὶ βάλετο μέτα εἰς τὸ κρασί, ἄφεςτο καμπόσταις ἡμέραις, καὶ φεραπδέεται.

Διὰ νὰ φυλάξης οἶνον ἀπὸ βρονταῖς καὶ ἀσροπελέκυ. ΚΕΦ. ΝΑ΄.

Γίνωσκε ὅτι ὁ σίδηρος εἶναι ἐναντίος τῆς βροντῆς, καὶ ἡ δάφνη τῆς ἀσραπῆς. λοιπὸν βάλε εὐὰ κομάτι σιδήρου ἀπάνω εἰς τὸ σκέπασμα τῶ ἀγγεῖς. καὶ ζῶσαίτο μὲ εὐὰ σεφαῖ δάφνης, καὶ βυτζί εἶναι καὶ πιθάει. ἔτω κάμνωσιν ἐδῶ εἰς τὰ μέρη τῆς Ἰταλίας πολλοὶ, καὶ ἔχουσι εἰς τὰ βυτζάτεις σιδηρὰ σεφανα. καὶ ἔτω φυλάγουνται ἀπὸ τὸν αἰῶθεν κίνδυνον, καὶ κερδίζουσι καὶ πολλὴν ἔξοδον τῶ μασόρ. διατὶ ὁ σίδηρος βαρῶ πολλὰς χρόνας, καὶ δεύτα φθιαίνουσιν. ἡ μόνον δὲ τὰ ἀγγεῖα, ἀλλὰ καὶ εἰς ὑψηλὰ στήτια ὅστις φοβᾶται τὰ ἀσραπὰς ἡμπορεῖ νὰ βάλῃ

καμπόσαις δάφναις, να τὰ ζώνη κάθε χρόνον,
καθὼς τινὲς κάμνουσιν.

Ἐρμηνεύει διάφοροι διὰ να μὴ ξυδιάσῃ
ὁ οἶνος. ΚΕΦΑΛ. ΝΒ΄.

Λ Μύγδαλα γλυκὰ βάλε μέσα εἰς τὸ κρασί,
να τὸ φυλάγῃσιν ἄβλαβον. σαφύδας εὐγα-
λε πρῶτον τὰ κόκαλά τες, ἔπειτα τὰς βάλε μέ-
σα, καὶ τὸ φυλάγῃσιν. ἢ βρέξῃ εἰς τὸν μῆσον ἄμ-
μηδα, ἔγῃσιν εἰς τὸ ἠψημα, καὶ βάλετω εἰς τὸ
κρασί. ἢ ἀλεῖται ἄσπρη ρόβις βάλε, καὶ τὸ κάμνει
πολλὴν ὠφέλειαν. ἢ σπόρον τῶ σελίνου μὲ πύτερα
κρεταίς, καὶ δαφνόφυλλα, καὶ αὐτῶν τῶ κλήμα-
τος αὐτάμα. αὐτὰ ὅλα μὲ κοπανισμένου μαραθό-
σπορον βάλε εἰς τὸν οἶνον, καὶ τὸν φυλάγῃσιν ἄβλα-
βον. ἢ ἐλέβορον ρήξαι μέσα, ἢ γινε σκάρφιν. ἢ ὁ-
ποία τὸν καθαρίζει καὶ φυλάγει τον. καὶ ὅστις πίνει
ἀπὸ τὸ κρασί ἐκεῖνο περγάει, ἢ γινε σκορπᾶ τινὲ
χολινὸν ὁ ἐλέβορος. κοπανίτον μαῦρα ρεβόδια ψη-
μέα εἰς τὰ αὐθράκια, βάλε μέσα τινὲ σκόνιν τες.
ἢ τριμωτίνα κάμνει τὸ ἴδιον, καὶ ἢ σύψη. γρά-
ψαι ἀπ' ἔξω τῶ ἀγγεῖς αὐτὰ τὰ θεῖα λόγια.
**ΓΕΤ' ΣΑΣΘΕ ΚΑΙ' ἸΔΕΤΕ, ὍΤΙ ΧΡΗΣ-
ΤΟΣ Ὁ ΚΥΡΙΟΣ.** ἢ γράψαιτα εἰς εὐα
μῆλον, καὶ ρήξαιτο μέσα εἰς τὸ κρασί, να μὴ κα-
ταλυθῇ ποτέ τες. ἢ κάμε εὐα σέφανον μεγάλον μὲ
φλυσκῆνι, ἢ γινε γλυκῆνι, ἢ ἀείγωνιν, ζῶται τὸ

Βετζί, ἢ πιθάει, νὰ μὴ χαλάσῃ τὸ κρασί. ἢ βά-
 νε μέσα δαδία λιπαρά, ἢ λινόσπορον, ἢ ἀρζίνω, ἢ
 ἢ ρίζαν καὶ σπόρον τῆς ἀρτεμισίας. scilicet Artemisia.
 ἢ βάλε ρακκί καλὸν εἴτε κάθε μίσατο κρατὶ μίαν
 ἔγγυαν. ἢ βάλε εἰς εἰς μίαν ἀμπολα γυαλείαν δύο
 λίτραις γιάργυρον, καὶ φράσαι τὴν καλά, καὶ ἀπο-
 πᾶνω τῆν δέσαι μὲ χαρτὶ μεμβρανῶδη, ἢ γου-
 ντέμπενο διὰ νὰ ῥιπῶ ἐμπῆ μέσα τὸ κρασί. καὶ κρέ-
 μασαίτω εἰς τὴν μέσῳ τῶ κρασί, ἀφες τὴν, καὶ
 καθὼς πίνεις τὸ κρασί, τόσον κατέβαζε παρακάτω
 καὶ τὸν γιάργυρον. ὁ ὁποῖός μὲ τὴν πολλὴν ψυ-
 χρότητα, φυλάγει τὸν οἶνον θαυμασιώτατα. καὶ τὸτο
 ἢμπορεῖς νὰ τὸ κάμνης κάθε χρόνον, ὅτι εἶναι ἀλη-
 θές αὐτό. ἢ πάλιν ὅταν βαῖνῃς τὸν οἶνον εἰς τὸ βε-
 τζί, βράσαι ἀπ' ἐκεῖνο τὸ κρασί δύο τρεῖς σίχλαις
 εἰς εἰς ἅλας μὲ μίαν λίτραν ἅλας καὶ πέντε κυ-
 δόνια. καὶ βράζετο πολλὴν ὥραν, ξάφειζέ το καλά.
 ἔπειτα ὅταν δὲν κάμνει πλέον ἀφρὸν, χύται το μέ-
 σα εἰς τὸ βετζί ζεσόν. καὶ αὐτὸ λείπεται ἀπογέμι-
 σαίτω κρασί, φράσαι το. ἢ πάλιν μάζωσαι κλαδία
 τῶ ροσμαίνε, ἢ γυν κορφαῖς ἀπὸ δεντρολίβανου,
 νὰ ἔχουσιν αὐτὴν. καὶ βάλε εἰς εἰς κάθε ἀγγεῖον πε-
 τῆξι πιάσματα, ἢ γυν εἰς εἰς μανδήλιον. καὶ φράσαι
 τὸν πόρον καλά νὰ γένη εἰς εἰς κρασί μυρωδάτο καὶ εὐ-
 μορφον, νὰ μὴ καταλυθῇ πώποτε. Ἔτερον. ἢ
 σάκκη τῆν ὄσρακοδερμάτων, ἢ γυν κογχύλων, ὄσει-
 δίων, καὶ ἄλλων ὁμοίων, νὰ τὴν βάλῃς εἰς τὸν οἶνον,

δεν καταλύεται. Εἴτερον ἀληθέστατον. Βάλε μέσα εἰς τὸ βυτζί, ἢ πιθάριον, ὅπως εἶναι τὸ κρασί τούτου λάδι, ἕως νὰ τὸ σκεπάσῃ καλά, καὶ τῆτο τὸ φυλάγῃ θαυμασιώτατα. Ἐπειτα ἀφ' ἧ σωθῆ τὸ κρασί, ἀγαυεῖς πάλιν τὸ λάδι ἀκέρατον, καὶ δὲν ζημιώνεται τίποτε. ὁμοίως νὰ καύσῃς καμπόσω ἄλας, νὰ τὸ ρήξῃς μέσα, τὸ διαφυλάττει, καὶ τὸ κάμνῃ πολλὴν ὠφέλειαν.

Ἄλλαις ἐρμυειαῖς ὅταν βρωμέσῃ τὸ κρασί, νὰ τὸ ἱατρῶσῃς. ΚΕΦ. ΝΓ'.

Εἴτερον ζεσὺν ψωμί, βαυέτο εἰς τὸν πόρον τῶ βυτζῆ. ἢ κάμε μίαν πίτταν, ἢ γυν φογάτζα κέχενιν, βάλεττιν εἰς τὸ κρασί, καὶ ἀγαυεῖτε τὴν κακίαν μυρωδία. κάμε εὔα σακκῆλι ὅσον νὰ χωρῆ εἰς τὸν πόρον τῶ βαρελίου. καὶ γέμισαίτο ἄλας, ὕψον, καὶ ἀτβέσι. δέσαιτο, καὶ κρέμασαίτο εἰς τὴν μέσῃ τῶ οἴνου, ἄφεστο, καὶ φράξαιτο.

Εἴτερον. Κόψαι καμπόσσα νεραύτζα εὐμορφα εἰς τέσσερα κομμάτια καθ' εὔα. Βελόνιασαίτα μεσάγον, καὶ δέσαι μίαν πέτραν, νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν πάτον, καὶ αὐτὰ νὰ εἶναι εἰς τὴν μέσῃ τῶ οἴνου. καὶ ἄς κάμνῃ ἡμέρας δέκα. μὰ ἄς εἶναι καλά φραμμεύον, νὰ μὴν ἀγεύῃ ἢ ἀωδίατες.

Τὸ ὅμοιον κάμνῃσι καὶ τόσα μῆλα μυρωδάτα, νὰ τὰ κόψῃς εἰς τέσσερα, νὰ τὰ καθαρῶσῃς ἀπὸ

τὸ μέσα ὅπῃ εἶναι ἀχρησόν, νὰ τὰ κρεμάσῃς ὡς αὐῶθεν. ἢ λάβε κυδῶνια ὅσα θέλεις κτὶ τλιῦ ποσότητα τῷ οἴνῳ, καὶ ψῆσαίτα καμπόσον, καὶ χίσαίτα εἰςὲ δύο τρεῖς τόπους. ἀμὴ ἄς μείνωι ὀλάκαιρα, νὰ χερίσῃν τελείως. καὶ κρέμασαίτα νὰ μὴ ἐγγίξῃν εἰς τὸ κρασί. καὶ ἄφες τα καμπόσας ἡμέρας, νὰ ἰδῇς πῶς ἀγένη ὁ βρῶμος τῷ οἴνῳ, καὶ ὑπάγει εἰς τὰ κυδῶνια. ἢ βάλε εἰς εὐα μανδῆλιον λεπτὸν καμπόσας νέσπολαις, ὅπῃ εἶναι ὡσαύτ' ἀγελιάχλαδα. καὶ ράψαι το τῷ μάκρῳ, διὰ νὰ χωρῇ εἰς τὸν πόρον τῷ βαρέλῃ, νὰ βάλης πολλὰς. καὶ ἄς εἶναι ὤρμαις ἤγῃν γενομέναις εἰς τὰ ἄχερα. καὶ κόψαι ταις εἰς πέντε. καὶ κρέμασαίτα εἰς τὸ κρασί ὅσον νὰ χώνεται τὸ μανδῆλιον. ἄφες το μέσα εἰς τὸ βαρέλι εὐα μίῳα, ἔπειτα τὸ εὐγάλε, καὶ ἐπῆρεν ὅλον τὸν βρῶμον. εἰὼ δὲ ἔχῃς ὤρμαις νέσπολαις, ἄς εἶναι ἀγγυραῖς.

Εἴτερον. Βάλε μαραδίαις, ἢ φασκομηλίαις ὅσαις χωρῶσιν ἀπὸ τὸν πόρον. δέσαι ταις μὲ μίῳα πέτραν νὰ ὑπάγῃν εἰς τὸ μέσον τῷ οἴνῳ νὰ κάμῃν δέκα ἡμέρας ὡς αὐῶθεν.

Βράσαι μὲ κρασί δαφνόκκκα, καὶ βάλε τα ὅλα καὶ τὸ κρασί εἰς τὸ βαρέλι, καὶ ἰατρῆεται. ἢ βάλε εἰς εὐα κύτρον μοσκοκάρφια γερά, γέμωσαίτο ὅλον, καὶ κρέμασαίτο ἡμέρας πολλὰς, καὶ φράζαι το ἐπιμελέσεται.

Πῶς νὰ καθαρῶσθῃς βαρέλλι ἀπὸ βρῶμον κακῆ
κρασίς. ΚΕΦΑΛ. ΝΔ΄.

Βράσαι νερόν με κικκυναράϊς, ὅπῃ δὲν ἔχῃσι
καρπὸν, κὲ κάψαι κλήματα, βάλῃε μέσα εἰς
τὸ βαρέλλι τὴν σάκτιν ζεσλὴν με τὰ κάρβουνα. κὲ
γύρε κὲ τὸ θερμόν, φράξαι καλὰ τὰς πόρῃς, κὲ τὰ-
ραξαίτο, νὰ τὸ καύσῃ τὸ θερμόν εἰς κάθῃα τοῦτον.
κὲ ἀνακάπτωτέ το καλὰ, ἕως νὰ ψυχραῖν τὸ νερόν. κὲ
τότε τὸ χύσαι, κὲ ξαναπλιώετο με ζεσλὴν θάλασ-
σαν, ἢ κὲ με γλυκὸν νερόν βρασὸν ἀλατισμένου
καλὰ, νὰ εἶναι ἀλμυρὸν ὡσὰν τὴν ἄρην.

Εἴτερον. Ἀσβέσιν ἄσβυσον σβῦσαι εἰς
τὸ νερόν, ἀνακάπτωσαί τον, βάλῃε τον εἰς τὸ βαρέλ-
λι, τὰραξαίτο καλὰ, νὰ τὸ πιάσῃ ὅλον, νὰ κολ-
λήσῃ ἢ ἄσβες. κὲ ἄφῃε το φραμμεῖον ἕως ἔξη
ῶρας νὰ κρυγαῖν. κὲ τότε τὸ πλιώε καλὰ, κὲ δι-
γεύει ὁ βρῶμ. ἢ βράσαι ξύδι καλόν, κὲ
πλιώε τὸ ἀγγεῖον, κὲ ἰατρῶεται. ἀμὴ ἄφῃε τὸ
ξύδι μέσα, νὰ κάμῃ ἕως νὰ ψυχραῖν. κὲ ἂς
εἶναι ὁ πόρ. φραμμεῖο καλῶτατα.

Εἴτερον. Εὐγάλε τὸ φῶντι τῆ βετζῆ. κὲ
βάλῃε μέσα ἄχυρα ξηρά ἕως τὴν μέσῃ. κὲ δός το
φῶτιαν. κὲ φράξαι το καμπόσον, ὄχι τέλεια, διὰ
νὰ μὴ σβύτῃ ἢ φωτία. κὲ συγχνογουεῖζέ το σπυδα-
πτικά, νὰ καγῇ εἰς ὅλαις ταῖς ντόγαις, κὲ τὰ φῶν-
τία. ἔπειτα τὸ πλιώε καλὰ, κὲ με μίαν σκῆπαν

τὸ τείψαι δυνατὰ, καὶ βάλε τὸ φῆντι. Βράσαι
 εὔασαμνὶ ξύδι δυνατὸν, χύταιτο μέσα. φράξαι
 καλά, καὶ τάρασέτο νὰ πιάτῃ ὅλον τὸ βαρέλλι.
 καὶ ὅταν ψυχρανθῇ τὸ ξύδι, εὔγαλέτο. καὶ εἰὰ δεῦ
 ἔχαστε τὸν βρῶμον τὸ ἀγγεῖον, ξανακάμετο καὶ δά-
 τερω φοραὺ ὡς αἰῶθεν. Ἄλλο. εὔγαλε τὸ φῆντι
 τῷ βαρέλλι ὡς βρωμῆ, καὶ ζύστετο ἀπὸ μέσα κα-
 λά μὲ εὔασα μαχαίριον εἰς ὅλας τὰς ντόγας. ἀμὴ
 πρότερον ἂς κάμῃ δύο τρεῖς ἡμέρας γεμάτο νερὸν
 νὰ ἀπαλιώῃ, νὰ εὔγῃ ὅλη ἡ κάσα τῷ ἀκολώτερα,
 ἕως νὰ φαίνεται τὸ ξύλον πασεικόν, καὶ τότε βρά-
 σαι σάκτιν μὲ νερὸν, γύρετα μέσα, καὶ τείψε
 το καλά μὲ μίαν σκῆπαν, καὶ ἄφες το ἔτζη ἀνοι-
 κτὸν νὰ τῷ δίδῃ ὁ ἥλιος ἡμέρας δ'. καὶ τότε τὸ
 γέμωτε σάφυλα, ὡς νὰ εἶναι ἔγκαυρα ὡς τὰ
 μαγκανίστην, νὰ ἔχῃσι τὸν θυμὸν τῷ κρασί. καὶ
 ὅταν κάμωσι καμπόσας ἡμέρας, νὰ πάρῃ τὴν
 μυρωδίαν τὸ βαρέλλι, τὸ εὔγαλε. καὶ πλιῶε το
 μὲ βρασὸν ξύδι δυνατὸν. ἔπειτα γέμωσαί το
 κρασί, καὶ δεῦ φοβᾶται νὰ χαλάσῃ.

Εἴτερον. Βράσον φασκομηλίαν, ἡγνυ φασ-
 κόν, καὶ δευδρολίβανον, καὶ βιόλαις γαροφαλά-
 ταις, ἢ ἄλλα μυριστικὰ χορτάκια, ἢ κκοικωα-
 ραῖς. καὶ μετ' ἐκεῖνο τὸ βρασὸν νερὸν, πλιῶε κα-
 λά τὸ βαρέλλι, καὶ ἄφες μέσα τὸ θυμὸν, ἕως
 νὰ εἶναι ζεσόν. ἔπειτα τὸ ξαναπλιῶε μὲ κρυθὸν
 νερὸν, καὶ γέμωσαί το κρασί ἀναντίρρητα.

Προοίμιον περὶ σωθέσεως σώματ^ο.
 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΕ΄.

Η Σύστασις καὶ διατήρησις τῆς ἀνθρωπίνης οὐ-
 σίας, γίνεται ἀπὸ τὰ τέσσαρα ταῦτα,
 ὕδρον, θερμὸν, ψυχρὸν, καὶ ξηρὸν, ἤτοι ἀπὸ τὰ
 δ. σοιχεῖα. ἀμὴ τὸ ἀρχαιότερον καὶ ἀναγκαϊότε-
 ρον εἶναι τὸ θερμὸν, τὸ ὁποῖον οἱ ἰατροὶ ὀνομά-
 ζουσι καλὸν νατερᾶλε. τατίσιν θερμῶν ἐμφυτον.
 τὸ δᾶτερον χρειάζομενον εἶναι τὸ ὕδρον, ὅπῃ λέ-
 γουσι ἕμὸν ραντικᾶλε, καὶ ἐμιντιτὰ νατερᾶλε,
 ἠγῶσι φυσικῶν ὑγρότητα. καὶ μὲ ταῦτα τὰ δύο
 διαφυλάττεται εἰς τὴν ζωὴν ἐτέστιν ὁ ἀνθρω-
 π^ο. καὶ καθὼς ὁ λύχν^ο ἄπτει μὲ τὸ πῦρ,
 καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ὅταν λείψῃ εὖα ἀπὸ ταῦτα τὰ
 δύο σβεῖνυται, ἔτω καὶ ὁ ἀνθρωπος ὅταν τῆ λεί-
 ψῃ ἢ θερμῇ, ἢ ἢ ὑγρότητι, ἀποθαίνει. τὸ ξηρὸν
 καὶ ψυχρὸν ὑποτάσσονται εἰς τὰ ἄλλα δύο. ὅλα
 λοιπὸν τὰ παράγματα ὅπῃ τρώγομεν, μετέχουσι
 ἀπ' αὐτὰ τὰ τέσσαρα. ἐπειδὴ ἀπὸ τὰ δ. σοιχεῖα
 γίνονται καθὼς καὶ ἡμεῖς. διὰ τὸτο κάμνει χρεία
 ὅστις ὀρέγεται νὰ ζῆσῃ πολὺν καιρὸν, νὰ γνω-
 εῖξῃ ὅλα ὅσα τρώγονται ποῖα εἶναι θερμὰ, καὶ
 ποῖα ψυχρὰ καὶ ὑγρά.

Διὰ νὰ κυβερνᾶται μὲ γνώσῃν, νὰ μὴν ἀποθά-
 νῃ πρό καιρῶ διὰ τὴν ἀταξίαν τε, καθὼς πολλοὶ
 τὸ ἔπαθον, καὶ ἐτελάθησαν διὰ τὴν ἀγνωσίαν τε

ἄωρα, διὰ τῆτο σᾶς γράφω ἐδῶ παρεμφορὸς τινὰς
 νεθεσίας ἢ παραγγέλματα κτ' πολλὰ χρεαζό-
 μενα, νὰ ἤξεύρετε πῶς νὰ διάγετε εἰς ὅλας τὰς
 ἐργασίας σας, καὶ ἰξόχως εἰς τὴν ζωτροφίαν.
 ἢ σᾶς ἀποδείχνω εἷα κατ' εἷα ὅλα τὰ βρώσι-
 μα. κρέατα λέγω, καρπὸς καὶ χορτάκια, ποῖα
 εἶναι βλαβερά, νὰ τὰ φάγετε. ἢ ποῖα ὠφέλι-
 μα, ἢ ποταπὴ φύσιν ἔχουσι, θερμὴ, ἢ ψυ-
 χραῖ. ἢ ποῖα εἶναι τὰ κακοχώνδρα, νὰ φυλά-
 γεθε. διατὶ ὁ σῶμαχ^Θ εἶναι ὡσαύτ' εἷα τξ^ϑ-
 κάλι. ἢ βράζουσιν ὅλα τὰ φαγητὰ μὲ τὴν ἔμ-
 φυτον θερμὴν. καὶ ὅσα εἶναι καλὰ, χωνύουσιν
 ὀγλήγορα, καὶ δίδουσιν εἴαν ὑγιῆ ἢ ἀβλαβον,
 ὅσα δὲ πάλιν εἶναι ἄτυχα, γεννοῦσι βλάβην
 πολλὴν, χολὴν, φλέγματα, κακὸν αἷμα, καὶ
 ἄλλα διάφορα. ἀμὴ τὰ βλαβερώτερα εἶναι τὰ
 ψυχρὰ εἰς τὸν ἀχαμνὸν σῶμαχον. διατὶ ἀφαι-
 ζουσιν ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὴν ἔμφυτον θερμὴν,
 ἢ ψυχραίνει κατ' ἐκάστῳ ἢ φύσιν, ἔως ἢ ἐξβό-
 νει τελείως ἢ θερμὴ, καὶ τότε ἀποθαίνει ὁ αἰ-
 θρωπος. διὰ τῆτο πρέπει νὰ προσέχη πᾶς εἷας
 ἐπιμελῶς εἰς ἀγάπᾳ τὴν ὑγίαντα. ἢ ἄς ἀνα-
 γνώθῃ ταύτῳ τὴν Βίβλον πολλάκις, νὰ γνω-
 εῖξῃ ὅσα τὸν βλάπτουσι νὰ φυλάγεται. τὰ
 ὅποια εἶναι ἀγαθὰ ἀπὸ τῶν σοφωτέρων ἰα-
 τρῶν, ὅπῃ εἰς ὅλον τὸν Κόσμον ἐπρόκοψαν.
 λοιπὸν προσέχετε μὲ ἀκρίβειαν.

Περὶ τῆς Αἴρας. ΚΕΦΑΛ. ΝΣ΄.

Α Πὸ ὅλα τὰ χρεωζόμενα περὶ τῆς ὑγείας τῆς σώματος, ὁ αἶρας εἶναι ἀναγκασιώτερος. ὅτι χρεῖς τότε δεῦ ἡμπορεῖ νὰ ζήσῃ ὁ ἀνθρώπος. ὅθεν ὅστις ποδεῖ νὰ μὴ ἀσθενήσῃ, καὶ νὰ ζήσῃ εἰς τῶτον τὸν Κόσμον πολὺ καιρὸν, πρῶτον ἀπὸ ὅλα αἰς εὐρητόπου τινὰ νὰ κατοικήσῃ, ὅπως νὰ εἶναι αἰὲρ ὑγιεστατός. ἤγουν νὰ μὴ εἶναι ἐκεῖ συμμα ποταμός, ἀπήλαια, Λίμνας, καὶ λίαν μεγάλοι, ὅπως συνάγεται τὸ νερὸν, καὶ γίνεταί λάσπη, καὶ πηλός. ἀπὸ τὰ ὁποῖα ὁ αἰὲρ φθείρεται, καὶ βλάπτει περίσῃ τὸν ἀνθρώπον. καὶ ὅπως εἶναι κακὸς ὁ αἶρας, ἐκεῖ εἶναι καὶ τὸ νερὸν βλαβερὸν, καὶ ἄχρηστον καὶ ἔτιως σὲ φέρνει εἰς ἐ διαφόρους ἀσθενείας, καὶ νοσήματα. ὁ δὲ λαμπρὸς αἰὲρ, καὶ καθαρὸς, διαφυλάττει εἰς ὑγείαν τὸν ἀνθρώπον, καὶ τὸν κάμνει πολύχρονον. ἀφραίνει τὴν καρδίαν. λεπτιώνει τὸν νῦν, καὶ δυναμώνει τὰ μέλη τῆς σώματος, καὶ κάμνει, καὶ χωνύει τὸ φαγί γληγορήτερα. ὁ δὲ σκοτεινὸς καὶ βαρὺς αἶρας, σκοτίζει τὸν νῦν, καὶ τὴν καρδίαν. βαραίνει τὸ σῶμα. κάμνει τὸ φαγί ἀργοχώνδταν. καὶ ἔτιως σὲ φέρνει πρὸς τῆς διατεταγμένῃ καιρῷ εἰς τὸν θάνατον. γίνωσκε δὲ ὅτι ὁ καλὸς αἶρας ψυχραίνει, καὶ φρεσκαίνει ὅταν δώσῃ ὁ ἥλιος. καὶ ὅταν ἀνατέλλῃ, γίνεται ζεστός, καὶ θερμότερος. Ὅποτεν ἔν ὁ αἶρας εἶναι ζεστός, κυβερνεῖ μὲ ψυχρὰ πράγματα. ἤγουν ραῦτιζε τὸ σπῆτι

μέ κρυόν νερόν, κὺ ξύδι. ὅτι τὸ ξύδι μετὶ τῷ φυσι-
 κῷ τῆ ψυχρότητι διώκει τῷ φθορᾷ τῆ ἀέρῃ, κὺ
 τῷ κακῷ ἀναθυμίασιν. ὁμοίως ἔχει κὺ αὔθη, κὺ
 χόρτα ψυχρᾶς ποιότητος. ἤγυν βιόλαις, τριαντά-
 φυλλα, καλαμόφυλλα, μαρόλια, κὺ ἄλλα ψυ-
 χρὰ χορτάεια εἰς τὸν οἶκόν σου. κὺ πωρικὰ μυελικά,
 ἤγυν μῆλια, κύτρα, λαμόνια, κὺ κυδώνια. Εἰ δὲ
 κὺ εἶναι ὁ ἀέρας ψυχρὸς, ἔχει εἰς τὸ σπῆτι πανταχῶ
 ἐρριμμένα θερμὰ χορτάεια. ἤγυν δύοσμουν, φλυ-
 σκῆνι, φασκομηλιῶν, Ρόσμαει, κὺ δάφυλον, κὺ
 ἄλλα παρόμοια. κὺ θυμιάζε ἀρώματα. ἤγυν λι-
 βαῖνι, μασύχι, κινάμμωμον, Φλῆδα τῆ Κύτρης,
 σεράκι, Ἀλάδανον. ὅτι αὐτῶν ἡ δῶδια λεπτιῶει
 τῆς χοντρῆς χυμῆς, κὺ διώκει τῷ ψυχρότητι, ἔχει
 δὲ κὺ ξύλα μυελικά νὰ βαῖνῃς εἰς τῷ φωτίαν. ἤγυν
 δάφυλον, δεινδρολίβανον, κυπαρίσσι, ἀρκάθον,
 πεῦκον, ἔλατον, Ράμουθίαν, Μυείκλι, κὺ ἄλλα
 παρόμοια. γίνωσκε δὲ κὺ τῆτο ὅτι εἰς τὰ χαμηλὰ
 σπήτια εἶναι ὁ χειρότερος ἀέρας, κὺ εἰς τὰ ὑψηλὰ ὁ
 λεπτότερος. Δοιπὸν μὴ κατοικᾶς εἰς σὲ σπήτι ὑπό-
 γαιον, ἀλλὰ εἰς τὸ ὑψηλότερον τῆς χώρας. κὺ νὰ ἔχη
 παράθυρα ἀπὸ τῆς τέτορας ἀέμας. διὰ νὰ μὴ κάμνη
 ὦραν πολλῶν ὁ ἀέρας μέσα. ἔτω κὺ τὰ ζῶα, κὺ
 φαγητὰ, ὅτῃ γεννῶνται εἰς ὑψηλῆς τόπος, εἶναι
 ὑγιέστατα, κὺ ἀβλαβα εἰς τῷ ζωτροφίαν σου.
 διατὶ ὁ Ἡλιῶν, κὺ ὁ ἀνεμῶν τὰ διαφυλάττεσιν
 ὑγιέστατα. ἀμὴ εἰς τὰς λίμνας, ποταμῶν, κὺ λι-

βάδια γίνονται βλαβερά, κῆ ἀχρηστα. ὅταν δέλης
 νά γνωρίσης εἰς εὐα τόπον, εἰαὺ εἶναι καλὸς αἶρας,
 κρέμασαι ἔξω τῆ σπητίε εὐα παγγάει σεγνόν, νά
 κάμη ὄλλω τλιὺ νύκτα. κῆ εἰαὺ τὸ εὐρησ σεγνόν τὸ
 ταχὺ, εἶναι καλὸς ὁ αἶρας. εἰδὲ κῆ εἶναι ὑγρὸν πολ-
 λά, εἶναι ὁ αἶρ βλαβερός. ὁμοίως βάλε, κῆ εὐα
 ψωμί νωπὸν, ἤγην φρέσκον. κῆ αὐτὸ εἶναι τὸ ταχὺ
 σεγνόν τὸ ψωμί, καλὸς εἶναι ὁ αἶρας. εἰ δὲ κῆ εὐ-
 ρηστο μὲ μῶχλαν ἔξωθεν, εἶναι βλαβερός. Φυλά-
 γε λοιπὸν ὅσον διώεσαι ἀπὸ ἔλα τὰ βλάπτοντα.
 κῆ κυβερνῆ τὸν χειμῶνα μὲ μάλινα ρῆχα. κῆ μάλι-
 σα τλιὺ νύκτα ἄς εἶται καλὰ σκεπασμεύ. κῆ
 ἰξόχως τλιὺ κεφαλῶν, κῆ τῆς πόδας σε. κῆ τὸ δέρ-
 ρ μὲ λινα ἱμάτια, ὅπῃ δὲν δίδοσι καῦσιν. τῆτο
 εἶναι τὸ ὑγιᾶν εἰς τλιὺ ὑγείαν ἀναγκαλιότερον.

Περὶ Κινήματ. ΚΕΦΑΛ. ΝΖ.

ΤΟ δῆτερον εἶναι νά μὴ κάθεται ἀργός, ἀλλὰ
 νά ἐργοχειρᾶς, κῆ νά κάμνης ὑπηρεσίαν τινά.
 ὅτι μὲ τὴν κίνησιν τῶ μελῶν, καθαρῶνται τὰ πε-
 ριοσδέματα τῆ σώματος, κῆ διαλύονται εἰς τρῶνον,
 ὅπῃ ἰατρικὰ δεῖ χρειάζεσαι. ἀμὴ ὅσοι καθέζονται
 ἀργοὶ ὀλημερυῆς, εἶναι ἀδυνεῖς τὸν περλοσότερον και-
 ρόν, κῆ ζῶσιν ὀλίγης χρόνος. ὅταν ἔν εἶναι ἐλαφρὸν
 τὸ ἐργοχειρον, δεῖ σε βλάπτει νά δελάης ὄλλω τὴν
 ἡμέραν. ἀμὴ ὅταν εἶναι βαρὺ, ὑρέπει νά ξεκράζε-
 σαι, διὰ νά πέρη η φύσις ὀλίγλω αἰεσιν. ὅτι κα-

Ὡς ἢ πολλή ἀργία φέρνει τὴν ἀσθενείαν, ὅτω καὶ ὁ
 κόπος ὁ ἀμετρος. διὰ τῆτο ἄς εἶναι σύμμετρος. καὶ
 δάλλε πρὶν νὰ φάγῃς. ἀμὴ ὕστερα ἀπὸ τὸ φαγι
 πρέπει νὰ ἀναπαυθῆς δύο ὥραις, ἢ μίαν τὸ ὀλιγώ-
 τερον. καὶ ὅταν εἶναι ψύχρα μεγάλη, μὴ δαλῶς
 πολλά. διατὶ τὸ κρῦος δαίσκει τότε τὰς πόρξς ἀνοι-
 κτὰς ἔταν εἶσαι ἰδρωμεύς, καὶ σὲ περνᾷ ἀκολώτα-
 τα. τὸν δὲ ἐπίλοιπον καιρὸν, ὅπῃ δὲ εἶναι ψύχρα
 πολλή, δάλλε σύμμετρα, αὐ εἶσαι καὶ ἀρχοντας.
 ἔτι ἢ ὀκνηεῖα γεννᾷ πολλὰς ζημίας. καὶ ἔ μόνου τὸ
 σῶμα βλάπτει, ἀλλὰ καὶ τὸν νῦν. ἢ ἀργία εἶναι
 αἰτία πολλῶν ἀσθενειῶν, ἀφανίζει τὴν δυνάμιν,
 σβῶει τὴν ἔμφυτον θερμίν, πληθαίνει εἰς τὰς
 φλέβας τὰ φλέγματα, καὶ παχυίνωντας τὸ κορμί
 ἀπὸ τὴν ἀδελῶπια, γίνεται σαχλόν, ἀσθενισ-
 μένον, καὶ ἄχρησον. τὸ πρόσωπον κύτεινον, γεν-
 νῶνται χυμοὶ κακοὶ, καὶ καταρροαῖς εἰς τὰ σπλάγχνα.
 Σπλίνα, Ποδάγρα, Χειράγρα, Ἐπιληψία, πό-
 νοι, καὶ ἄλλαι ἀσθενεῖαι διάφοραι. εἶδὲ καὶ εἶναι τι-
 νὰς ἀσθενεῖς ὅπῃ νὰ μὴν ἠμπορῇ νὰ δαλῶσῃ, ἄς
 τρώγῃ ἑλαφρὰ φαγητὰ, ὅπῃ νὰ χωνῶν ὀλιγῶρα.
 καὶ μὴ κάθεται ὥραις πολλαῖς, ἀλλὰ ἄς σέκῃ ὄρ-
 θιος, ἐὰν δὲ ἠμπορεῖ νὰ περπατῇ. ὅσα εἶπαμεν
 αὐτοῦ, εἶναι ἀληθῆστα. καθὼς μὲ τὴν δακι-
 μὴν, καὶ πολυπειρίαν ἐγνωρίσαμεν, ὡς φαίνεται
 καὶ εἰς τὰς φυλακωμένους. οἳ τινες εἶναι ἀσθενεῖς, καὶ
 βλαμμένοι, διατὶ εἶναι δεμεύοι μὲ ἄλυτον, καὶ

ἠμποροῦσι νὰ περπατῶν οἱ ταλαίπωροι . ὅθεν ἀπό
 τῆς πολλῆς ψυχρότητος τῆς ἀργίας , δεῦ παγεύει
 εἰς ὅλα τὰ μέλη ἡ ἔμφυτος θέρμη , ἕτε εἰς τὰ φαγη-
 τὰ . ὅθεν τὰ μέλη ξηραίνονται , καὶ ἀχαμναινεῖ
 ὅλη ἡ διώαιμις . λοιπὸν (διὰ νὰ ἐλθῶμεν εἰς τὸ
 προκειμένον) ἄς εἶναι ὁ κόπῳ , καὶ ἡ ἀνάπαισις
 σύμμετρος κατὰ τὸν σοφὸν Ἰπποκράτην . διὰ νὰ μὴ
 ἔρχονται ἡ ἀσθενείαις , περιεσσότερον δὲ ἄς δελεῦν
 οἱ φλεγμάτικαι , καὶ ὅτοι εἶναι ψυχρᾶς κρᾶσεως .
 οἱ δὲ θερμοί , καὶ χολεικοὶ ὀλιγώτερον .

Περὶ Ἰπνῶς , καὶ Ἀρτηρίας . ΚΕΦ. ΝΗ΄ .

Ο Ἰπνὸς εἶναι πολλὰ χρεαζόμενος . διὰ τὴν ἀνα-
 πάει τὰ κοπιασμένα μέλη καὶ δυναμώνει
 τα . ψήνει τὰς χυμῶς , αὔξαινε τῆς ἔμφυτον θέρ-
 μιν . παχαίνει τὸ σῶμα , καταπάει τὰς φροντίδας
 τῆς νοῦς , καὶ χωνδαί ὅλα τὰ βρώματα . ἀμὴ πρέπει
 νὰ εἶναι καὶ αὐτὸς σύμμετρος . ὅτι ὁ περιεσῶς Ἰπνῳ
 ψυχραίνει , καὶ ξηραίνει τῆς θέρμιν , καὶ ἀχαμνίζει
 τῆς , καὶ γεννᾷ χυμῶς τῆς φλέγματος , καὶ ὑπάγει εἰς
 τῆς κεφαλῆς ἡ ἀναθυμίασις , καὶ γίνεται βλάβη
 ὅλας τῆς σώματος . καὶ ὅτοι εἶναι παχεῖς εἰς τῆς σάρ-
 κα καὶ πολυθροφοί , τὰς βλάβει χειρότερα . ὁ ἀμε-
 τρος Ἰπνὸς φέρνει παραλυσίαν , ἐπιληψίαν , καὶ θερ-
 μασίαν . καὶ ἄλλας πολλὰς ἀσθενείαις . ὁμοίως βλά-
 πτει καὶ ἡ πολλὴ ἀρτηρία . διὰ τὴν φέρνει πολλὴν
 θέρμιν εἰς τὸν ὀμφαλόν . ὅτι ἡ ψυχὴ ὅτε δελεῖ

τὸ σῶμα διαμερίζεται εἰς ὅλκας ταῖς αἰσθητές, καὶ ῥασιὰς ταῖς ἔξωθεν, καὶ ἀφύει τὸ φαγητοῖς τὸν σῶμαχον ἀχώνιδτον. καὶ ὁ ὕπνῳ τὸ χωνιδεὶ ὀγλήγορα. ἢ ἀμετρῳ ἀχρυπνία κάμνει τὸ πρόσωπον ἀχῆμον καὶ ἀδιώαμον, καὶ ἀχαμνίζει τὴν διώαμιν. πληθαίνει τὴν χολλῶν, καὶ ἀνεβάξει εἰς τὴν κεφαλῶν τὴν αἰαθυμίασιν, καὶ ἄλλας βλάβας δίδει τῷ σῶματι. ὁ δὲ σύμμετρος ὕπνῳ διαλύει τὰς ψυχρὰς χυμὰς, καὶ ὠφελεῖ τὰς φλεγματώδεις, καὶ μελαγχολικὰς περισσότερο. ἀμὴ τῆς ἡμέρας ὁ ὕπνῳ βλάπτει καθ' εἷα. καὶ μὴ κοιμᾶται τινὰς τότε. εἴμητα ἐὰν τὴν περασμένῳ νύκτι, δεῦν ἐκοιμήθῃ, ἢ εἶναι ἀχαμνὸς εἰς τὰ μέλη καὶ ἀδιώατος. ἢ ἐὰν εἶναι κακος ὁμάχῳ, καὶ δεῦν ἢμπορεῖ νὰ χωνιδῆ τὸ φαγητόν. οἱ τοῖστω ἄς κοιμῶνται καὶ τὴν ἡμέραν ὀλίγον, ἀμὴ ὅχι εἰς κρεβάτι κειτῶμενοι, ἀλλὰ εἰσὲ ἴσρονι καθεζόμενοι. καὶ ἄς εἶναι ἢ κεφαλῆ ὀρθῆ. καὶ ὁ ὕπνῳ τὰς μόνον μίαν ὥραν. οἱ δὲ ἐπίλοιποι ἀνδρωποι μὴ κοιμῶνται τὴν ἡμέραν ὀλότελα. ὅτι ὁ ὕπνῳ αὐτὸς βαραίνει τὴν σπλιῶν, βλάπτει τὰ νεῦρα, καὶ γεννᾷ ὑποσέματα, καὶ ἄλλας πολλὰς ἀσθενείας καὶ διάφορα νοσήματα. ὅταν δὲ εἶναι ἢ ἡμέρα πολλὰ μεγάλη, καὶ δεῦν ἢμπορεῖς νὰ εἶσαι ἔξυπνῳ, κοιμῆ μίαν ὥραν ὡς ἀπῶθεν εἴπομεν καθεζόμενῳ. ἀμὴ πρόσεχε νὰ μὴ κοιμηθῆς ποτὲ ὡς φάγῃς πᾶρκα. τὸσόν τὴν ἡμέραν, ὅσόν καὶ τὴν νύκτι,

ἕως νὰ περάσῃν δύο ὥρας . καὶ ὅταν ὑπάγῃς νὰ κοιμηθῆς μὴ σφραγοιεύῃς ζερβά ἢ δεξιά . διατὶ γίνεται φθορὰ τῶν βρωμάτων εἰς τὸν σόμαχον , καὶ δευτέρως χωνδύσῃ οὐλίγωρα . ὁμοίως μὴ κοιμάσαι ἀνάσκελα . διατὶ τὰ νεῦρα ἀχαμνίζῃσι , καὶ τὰ νεφρὰ ἀδυνάσῃσι , καὶ ὁ ἀνάσασμος ἐμποδίζεται . ἀμὴ ὅποιος ἔχει πέτραν , ἢ γυνὴν δὲν ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ τὸ νερόν τε , ἄς κοιμᾶται ἀνάσκελα , ὅτι δαίσει μετὰ τὸ ὠφέλειαν . οἱ δὲ ὑγιεῖς , πρῶτον ἄς κοιμῶνται δεξιά ἕως δύο ὥρας . ἔπειτα ἄς γυρίζω ζερβά πλεονάζοντες ὥραν . ὅτι μετὰ τὸν τρόπον τὸ σπυκτόν περὶ λαμβάνει τὰ φαγητὰ ὡσάν ἢ κλοσαρέα τὰ πηλίας . καὶ σέκνεται ὑποκάτω τῆς σωμαχῆς , ὡσάν ἢ φωτῖα εἰς τὸ χάλκωμα , καὶ χωνδύσῃ οὐλίγωρα . καὶ πάλιν ὑστερὰ εἰς τὸ τέλος τῆς ὕπνου , γυρίζε δεξιά , διὰ νὰ κατέβῃ τὸ φαγὶ εἰς τὸ σπυκτόν ἀπὸ τὸν σόμαχον , καὶ νὰ ὑπάγῃ ἀνεμπόδιστα εἰς τὰ σπυκτῶδη τὰ περὶ σπυκτῶδη τῆς πρῶτης χωνδύσεως . ἀμὴ ὅταν εἶναι ἀχαμνὸς ὁ σόμαχος (τὸ τῆς γνωρίζεται ἀπὸ τῆς οὐξύδα) τότε κοιμῆ μετὰ πλεονάζοντες κοιλίαν πρῶτον , διὰ νὰ ζεσαθῇ ὁ σόμαχος . Εἰ δὲ καὶ ἔχῃς εἰς τὰ ὀμμάτια ἀδυνάθειαν , μὴ κοιμηθῆς πλείοντα , καὶ βλάπτῃσε . ἀλλὰ βάλε εὔα πρὸς κεφαλὸν ἕλαφρον , καὶ λεπτόν εἰς τὸ σπυκτόν . τὸ δὲ μέτρον τῆς ὕπνου , δευτέρως δίδομεν εἰς ὅλους μίαν ποσότητα . ἀλλὰ ὅσοι εἶναι θερμῆς κρᾶσεως καὶ νεώτεροι , ἄς

κοιμῶνται μόνον ἕξη ὥρας τὸ περισσότερον. οἱ δὲ γέροντες, καὶ ὅσοι εἶναι ψυχρᾶς φύσεως, ἄς κοιμῶνται ἄλλαις δύο ὥραις περισσότερον. ὅτι ἡ δύναμις τῆς χωνδύσεως αὐτῶν εἶναι ἀσθενής, καὶ δὲν χινδύει τὸ φαγὶ ὀγλήγορα. ὅταν δὲ τύχη καὶ δὴ ἡμπορεῖ τινὰς νὰ κοιμηθῆ τὸν διατεταγμένον ὕπνου, ὡς ἀνώθεν, ἢ ἀπὸ ἀσθενείας, ἢ ἀπὸ ἄλλω τινὰ αἰτίας, ἄς σφαλίζη τὰ ὀμμάτια ὡστεο νὰ ἐκοιμᾶτο, καὶ μὴ σαλδῆ ὀλότελα. καὶ τόσοι χεῖζει χεδόν, ὡστερ καὶ τὸν ὕπνου. οἱ δὲ γέροντες, ὅπῃ ἔχου τὸ συκότι θερμόν, καὶ ψυχρόν τὸν σῶμαχον, ἄς κοιμῶνται τὸν ὀρῶτον ὕπνον ζερβά, διὰ νὰ ζεσεύεται ὁ σῶμαχ[⊙] νὰ χωνδῆ τὸ φαγὶ γλυγορήτερα.

Περὶ Βρώματ[⊙]. ΚΕΦΑΛ. ΝΘ'.

Τὲλος πάντων, διὰ νὰ φυλάγη τὴν ὑγείαν τῆς σώματος ἀνθρώπου, κάμνει χεῖρα νὰ τρώγη ἀτάκτως καὶ σύμμετρα. ὅτι ἄλλο δὲν βλάβει περισσότερον, ὡς τὴν πολυφαγίαν, καὶ τὰ διάφορα βρώματα. τὰ ὀποῖα μᾶς ἔδωκεν ὁ Πανάγαθος Θεός, νὰ τὰ τρώγωμεν μὲ διάκρισιν εἰς κάθα καιρὸν διάρμωσον. καὶ ὄχι νὰ γεμῶνωμεν κατ' ὄραν τὴν κοιλίαν, ὡς τὰ χαιεῖδια, ἀλλὰ μὲ ἀτάξίαν καὶ σιωέσιν. ἀπὸ τὴν πολυφαγίαν ἐπόθαναν πολλοὶ ἄωρον θανάτον. διὰτὶ ὅταν φάγη ἀπὸ τὸ ἀρκετόν σε περισσότερον, εἶναι τὴν ζῆμια ὡστερ νὰ φορτώσης εὐά

ὀνάριον περαιοτέρου ἀπὸ ὅσον διώεται νὰ συκώη .
 καὶ κινδυνώεις εἰς θάνατον . καθὼς εἶδαμεν πολλὰς
 μερικὰς φορὰς εἰς πολλὰ κάστη , ὅταν ἦταν κακο-
 χροῖα , καὶ ἐπεινῶσται οἱ ἀνθρώποι . καὶ ὅταν τῖς
 πτωχοὶ εὐρισκῶν ποδὲς πολὺ φαγί , καὶ ἔτρωγαν
 ὑπέμετρα , ἐποθανάσι . διατὶ ὅταν βάλῃς εἰς τὸ
 σῶμαχον περαιοτέρου ἀπὸ τὸ σιωηθισμένον , διώ-
 διώεται ἡ ἔμφυτος θερμότης , νὰ τὸ χωνώσῃ , καὶ γὰρ
 τὸ μετατρέψῃ εἰς τὴν ἐξίαν τῆς σώματος , καὶ αἰτία
 μεγάλῃς ζημίας , μάλιστα ὅταν εἶναι διάφορα
 βρώματα . διατὶ ἄλλο θέλει πολλὴν ὥραν νὰ
 χωνώσῃ , καὶ ἄλλο ὀλίγην καὶ τὴν φύσιν τῆς .

Εἰς τὸτο ἔχομεν ὑπόδειγμα τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν ,
 ὅπῃ ἔζησαν τόσους χρόνους χωρὶς ἀσθενῆσαι , διατὶ
 ἔτρωγαν σύμμετρα . ἀμὴν τῶρα περαιοτέροι φονδύ-
 νται ἀπὸ τὴν γαστριμαργίαν , παρά μέτρη μάχα-
 ραν . νὰ εἴπῃ ἀληθείας . πολλὰς οἶδαμεν ὅπῃ διὰ
 νὰ μὴ φυλάξουν εἰς τὸ φαγί ἐγκράτειαν , ἀπέθα-
 νον οἱ τριτάθλιοι , καὶ ἀπώλεσαν τὴν ψυχὴν σὺν
 τῷ σώματι . εἰὰν ἔν ποδὴς τὴν υἰείαν σου , φυλά-
 γες πρῶτον μὲν ἀπὸ τὰ βλαβερά καὶ κακοχωνώ-
 τα βρώματα , ὡσανὺ νὰ εἶπαμεν ψωμί λεῖψον ,
 τυρὸν παλαιόν , κικκία , φατέλια , φυλάδες ,
 σκόρδα , κρομμύδια , καὶ ὅλα τὰ ἐπιτόδια τῶν
 ζώων , καὶ ἄλλα ὅμοια πράγματα . καθὼς θέλο-
 μεν γράψῃ παρακάτω σαφέστερα , διὰ νὰ γνω-
 εῖς πᾶς εἶναι τὸ βλαβερὸν καὶ ὠφέλιμον .

ΔΕΥΤΕΡΟΝ . Φεύγε τὴν κραιπάλην ὡς θάνατον . καὶ τρώγε πάντοτε ὀλιγώτερον, αὐθιγὸς καὶ μὴ ἀσθενήσης πώποτε . ὅτι ὅσοι χορταίνουσι ὡς τὰ ἄλογα ζῶα, πίπτουσιν εἰς μέγαν κίνδυνον, ἢ εἰς θάνατον τὴν ἐμφυτον θέρμην . ἢ εἰς ἀσθένειαν καμίας φλέβας . τὰ ὅποια καὶ τὰ δύο τὰς φέρουσι ταχέως εἰς θάνατον . ὁμοίως καὶ ὅσοι ἔχουσι αἷμα πολὺ, ἀσθενεῖσιν ἀπὸ τῆς θερμότητος καὶ ὑγρῶν φαγητῶν, ὅπως γεννῶσιν αἷμα πολὺ . οἱ χοληρικοὶ καὶ θυμώδεις ἀπὸ ὅσων κάμνουσι τὴν χολήν . ὁμοίως καὶ οἱ φλεγματικοὶ μὴ τρώγουσι ὅσα γεννῶσιν ὁμοίους χυμούς . ὁθεν ὅσοι ἔχουσι αἷμα πολὺ καὶ χολήν μὴ τρώγουσι γλυκῆα φάρμακα . ἦγουσι μέλι, ζάχαρι, βύττυρον, λάδι, καρύδια, καὶ ἄλλα ὅμοια . ἀλλὰ ἀσθενεῖσιν ὅλα τὰ ὕδατα . ἦγουσι λεμόνια, ξύδι, ἀγγεῖδα, καὶ ῥαβδία . ἐτι δὲ πρότερον εἰς τὴν χολήν ἀπὸ τῆς θερμότητος φαγητῶν περιττῶν, ἦγουσι πιπέρι, σκόρδο, κάρδαμον, καὶ ἄλλα ὅμοια, ὅπως καίγουσι τὸ αἷμα . καὶ πάλιν τὰ πολλὰ ψυχρὰ τὸ ἀπονεκρῶνσι καὶ παγῶναι . ἦγουσι τὰ μαρῆλια, ἢ αὐτράκλα, καὶ τὰ ἀγγεῖα, καὶ ἄλλα τοιαῦτα . τὰ γλυκῆα πείσκει, τὰ πικρὰ ποτῶς δὲ θέρμην, ἀλλὰ μόνον τὸ αἷμα καίγουσι . τὰ ἀλμυρὰ ζεαίνουσι, ξηραίνουσι, καὶ πείσκει, καὶ βλάπτουσι τὸν σῶμαχον . τὰ καυτερὰ ἦγουσι τὰ σκόρδα, τὰ φάρμακα, τὸ ἀλμυρὸν κρέας, καὶ ἄλλα τοιαῦτα, διὰ τὴν πολλὴν τῆς θερμότητος, βαραινῶσιν τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸν νοῦν ἐκταράσκει . τὰ ξηρὰ γεννῶσι μελαγχολίαν, καὶ βλάπτουσι τὰ νεῦρα κατα-

πολλά. Διὰ τὸτο ὅταν τρώγῃς εὐὰ ψυχρὸν φαγί ἔσ-
 μιγίτο μὲ ἄλλο θερμὸν, νὰ συγκερνᾶται ἡ κα-
 κοσιότης. ἤγουν εἰς τὰ μαρσλία ὅπῃ εἶναι ψυ-
 χρά, βαίει κὺ ῥέκων, ἢ κάρδαμον. καὶ ἔως κάμνει
 εἰς τὰ ἐπίλοιπα. νὰ καταπραύνης τὴν κακοσιώην
 τῆ εὐὸς μὲ τὴν καλοσιώην τῆ ἄλλης βρώματος.
 ὅσα φαγία μαροσιῶνται ὀγλήγορα, κὺ τρώγονται
 εὐκόλα εἶναι ἄβλαβα. ὁμοίως κὺ ὅσα μαγερδόν-
 ται ὀγλήγορα. ἀμὴ τὰ κακόφητα ὅλα βλάπτει-
 σιν. ὅταν ἔν μέλλῃ νὰ φάγῃς δύο φαγητὰ, τρώγε
 πρῶτον τὸ πλέον καλοχώνδρον, καὶ ὕστερὰ τὸ ἀτυ-
 χώτερον. ὁμοίως τρώγε τὸ μαγερδὸν κρέας πρῶ-
 τον, ἔπειτα τὸ ὀπτόν. ὁμοίως καὶ τὰ ἐπίλοιπα
 βρώματα, ἅς προλαμβάνουσι τὰ καλλίτερα πρῶτε-
 ρον, καὶ τὰ κινητικὰ ἀπὸ τὰ συπτικὰ, διὰ νὰ χῶ-
 νδύσιν ἐκολώτερα. ἤξερε δὲ ὅτι τὰ νέα ὅλα εἶ-
 νε ἀπὸ τὰ παλαιὰ ὑγιέστερα. ἤγουν τυεῖ, αὐγά,
 κρασί, λάδι, ψωμί, κὺ τὰ ἐπίλοιπα. διὰ τὸτο
 ἔδω εἰς τὴν Βερετῖαν πελῆσι τὰ σιῶρα αὐγά
 τέστερα ἄστρα τὸ εὐὰ, καὶ πολλαῖς φοραῖς ἀκλειβώ-
 τερα. κὺ τὰ ἄλλα ὅπῃ δὲν εἶναι νωπὰ, δίδουσι
 δύο εἰς τὸ ἄστρον, καὶ τεία πολλάκις, διατὶ βλά-
 πτουν. περὶ δὲ τῆς ὥρας τῆ γάματος φυλάγῃς
 νὰ μὴ φάγῃς ποτὲ ὅταν εἶναι γεμάτος ὁ σῶμα-
 χος. ἤγουν ἀφ' ἧ γάμης ἅς περᾶσιν ὀκτὼ ὥραις
 τὸ καλοκαῖε, κὺ τὸν χειμῶνα ἔξη. κὺ πρῶτῆτερα
 μὴ δοκιμάσῃς τίποτα. διατὶ ἐμποδίζει ἐκεῖνο τὸ

ὀλίγον τὴν χωνδρίον τῶν ὑποτέρων βρωμάτων, καὶ
 γίνεται σύγχυσις εἰς τὸν σόμαχον. καὶ πάλιν ὅταν
 σὲ ἔλθῃ ἡ ὀρεξις μὴ ἀργήσῃς νὰ φάγῃς. ὅτι
 ἐκεῖνο ὅπῃ τρώγῃς ὅταν πεινᾷς σὲ θρέφει θαυμα-
 σιώτατα. ἀμὴ ὕσον φάγῃς σαικῶς σὲ βλάπτουσαι,
 αὐτὴ νὰ λάβῃς ὠφέλειαν. τὸ θερμὸν τρώγε ὀλίγον,
 καὶ πίνε περαιοτέρου. τὸ ψυχρότερον τρώγε περαιο-
 σότερον, καὶ πίνε ὀλιγώτερον. οἱ γέροντες ἄς τρώ-
 γων φαγητὰ θερμὰ καὶ ὀλίγα. καὶ ἄς πίνων καμπό-
 σον περαιοτέρου. ὅτι ἡ ἔμφυτος θερμὴ εἰς αὐτὰς
 εἶναι ὀλίγη, καὶ δεῦν ἡμπορῶν νὰ χωνδρίων παλὺ
 φαγί. οἱ δὲ νεώτεροι ἄς τρώγων περαιοτέρου, καὶ
 ἄς πίνων ὀλιγώτερον. διατὶ ἔχουσι πολλὴν βράσιον
 εἰς τὸν σόμαχον. καὶ ἀπλῶς εἶπεν πᾶς εἷας ὠρέ-
 πει νὰ κυβερνᾶται κατὰ τὴν φύσιν ὅπῃ ἔχει καὶ ὀρε-
 ξιν. καὶ νὰ μὴ τρώγῃ ἐκεῖνα ὅπῃ ὁ σόμαχος τὸ δεῦν
 δέχεται. ὅτι εἶναι τινὲς ὅπῃ τρώγων καὶ τρεῖς φο-
 ραὶς τὴν ἡμέραν, καὶ δεῦν βλάπτουται. ἦγον ὅσοι
 εἶναι ἀδιώαμοι, καὶ ξηρᾶς καὶ θερμῆς κρᾶσεως.
 ἀμὴ οἱ παχοὶ καὶ χοντροὶ ἄς τρώγων μόνου μίαν φο-
 ραὴν, καὶ σῶνεταις. ὅσοι λοιπὸν ἀγαπᾶτε τὴν ὑ-
 γείαν σας ὠροσέχετε ἀπὸ ὅλα τὰ ἐναντία, ὡς
 ἄνωθεν εἶπομεν. καὶ μάλιστα ἀπὸ ταῦτα τὰ ὀκτώ.
 ἦγον ὠρώτον καὶ ἀναγκασιότερον νὰ λείπεσθε ὀλίγον
 ὅταν συκῶνεσθε ἀπὸ τὴν τράπεζαν. ὅτι καθὼς τὸ
 πολὺ λάδι πνίγει τὸν λύχνον καὶ σβύνει τον, ὅτι
 καὶ τὸ περίσσο φαγί πνίγει τὴν ἔμφυτον θερμὴν

καὶ αἰτία μεγάλην βλάβην εἰς τὸν σῶμαχον. διὰ τῶ-
 το ἂς φυλάγη πᾶς εὐὰς ἐγκράτεια. ἥτις δίδει εἰς
 τὴν ψυχὴν καὶ εἰς τὴν σάρκα πολλὴν ὠφέλειαν.
 δέτερον φάγετε τὰ διάφορα βρώματα. ὅτι ὅταν γλυ-
 κύνῃ τὸν λάρυγγα, τότε βλάπτει τὸν σῶμαχον,
 καὶ ἔξοχος ὅταν εἶναι ἐναντίας ποιότητος. καὶ ἐμπο-
 δίζει εὐὰ τὰ ἄλλα τὴν χωνδύσιν, καὶ ὅπως ἔρχεται
 ἡ ἀσθένεια. τῆτο πολλοὶ τὸ ἐφύλαξαι, καὶ μάλισ-
 εὐὰς φρόνιμῳ ἄρχων. τὸν ὁποῖον ἠρώτησαν τινὲς
 διατί ἔτρωγε μόνον μίαν βρῶσιν εἰς ὅλα τὰ γάμα-
 τα; καὶ ἀπεκρίθη ταῦτα. διὰ νὰ μὴ ἔχω χρεῖαν
 τὸν ἰατρόν. διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην δεῦ ἀσθενεῖσι τὰ
 ζῶα. διατί τρώγῃ μόνον χορτάλια.

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ. Μὴ σιωτυχεύετε εἰς τὴν
 τράπεζαν, διὰ νὰ μὴ κάθεσθαι ὥραν πολλὴν,
 νὰ χωνδύσῃ τὸ πρῶτον φαγὶ ὥστε νὰ φθάσῃ τὸ
 ὕσερον. καὶ τότε γίνεται φθορὰ καὶ σύγχυσις εἰς
 τὸν σῶμαχον. τέταρτον. μάθετε καλὰ τὰ φα-
 γία, νὰ μὴ παγεῖν κατὰ ἀμάσησα, καὶ ἀργῶν
 νὰ χωνδύσῃ. καὶ μὴ τρώγετε ἀσβδακτικά ὡς λαί-
 μαργοι, ἀλλὰ ἀναπαντικά καταπίετε. ἂς εἶναι
 καὶ ἡ γελίας μικραῖς, διὰ νὰ λεπτιώωνται. ἂς
 εἶναι τὰ φαγία ζεσὰ, καὶ μάλισα τὸν χειμῶνα.
 ἀμὴ δεῦ πρέπει νὰ τὰ τρώγετε ὅταν καίγῃ.
 ἀλλὰ μόνον ζεσὰ εἰς τὸ δίκαιον.

Τὸν χειμῶνα τρώγετε φαγία χουτρά, ὅπως εἶναι
 ἡ ἔμφυτος θέρμη περὶωτότερη. καὶ τὸ καλοκαίρι λε-

πτὰ καὶ ἑλαφρά, διὰ νὰ χωνάσῃ. ἄς εἶναι ὀλί-
 γον τὸ ζῆμι εἰς ταῖς τράπεζαις ὅτι τὸ περίσσο βλά-
 πτει. διατὶ πλέγῃσι τὰ φαγητὰ εἰς τὸν σόμαχον,
 καὶ γεννῶσι πολλὴν ὑγρότητα, ἀπὸ τῆν ὁποῖαν ἔρχε-
 ται ἡ ἀσθένεια. ὕγδοον. ἄς ἔχη πᾶς εὐὰς μέτρον μὲ
 ἀκρίβειαν, νὰ εἶναι τὸ φαγὶ ἀπὸ τὸ ποτὸν, διπλά-
 σιον. ἢ γινε εὐὰ εἶναι τὸ φαγητὸν ὅπῃ ἔφαγες δύο λί-
 τραις, ἄς εἶναι τὸ κρασί καὶ νερὸν ὅπῃ ἔπιες μίαν λί-
 τραι, ἢ γινε τὸ ἡμισυ. καὶ ὅταν τρώγῃς κρέας, τρώγε
 τρεῖς φοραῖς τόσον ψωμί ὅσον εἶναι τὸ κρέας. εἰ δὲ
 καὶ τρώγῃς ὄψαριον, ἢ χορταεικὰ, ἢ πωεικὰ, ἄς
 εἶναι τὸ ψωμί τέσσερις τόσον· καὶ εἰς τὰ αὐτὰ ἔξη
 φοραῖς τόσον. καὶ ὅταν φάγῃς τίποτας βλαβερὸν,
 τρώγε καὶ ἀπὸ τὸ σταντίον αὐτῶ, ἢ γινε τίποτας ὠφέ-
 λιμον πάντοτε. Καὶ ὕσερα ἀπὸ ὅλα τὰ φαγητὰ,
 τρώγε καμπόσου συπτικὸν χωεῖς νὰ πῆς. ἢ γου
 εὐὰ κυδῶνι, ἢ ἀχλάδα, ἢ νέσπολα, ἢ ἄλλο τι
 παρόμοιον, ἢ κομάτι τυεῖ, ἢ καὶν πῆε ὀλίγον νερὸν
 ψυχρὸν. ὅτι μὲ τὸν τρόπον ἐστὸν, κλειδώνει τὸ σό-
 μα τῶ σωμαχῶ, καὶ διωαμώνει ἢ ἐμφυτος θερμη, καὶ
 δεὸ ἀναβαίνει εἰς τῆν κεφαλὴν ἢ ἀνάθυμιάσις. τι-
 νὲς τρώγῃσι εὐὰ πιάσμα κολιαῶδρον ζαχαράτο.
 Καὶ ἄλλοι κομάτι κυδωνάτο. τὸ ὁποῖον εἶναι καλλί-
 τερον ἀπὸ ὅλα τὰ αὐῶδε, διατὶ εἶναι χωνάτικὸν καὶ
 διωαμώνει καὶ τὸν σόμαχον. τέλος πάντων ἀφ' ἑ ἀπο-
 γλῆς, ἢ δειπνήσης, περιπάτει ἕως νὰ συγκα-
 θῆσῃ τὸ φαγὶ, νὰ μὴ βαραινῇ τὸν σόμαχον. καὶ

τότε κάθισαι ὀλίγον, καὶ μὴ ὑπάγῃς νὰ κοιμηθῆς ἕως δύο ὥρας. ἕτε νὰ κάμῃς βαρέαν ὑπηρεσίαν, εἰὼν δὲν περάσῃ καμπόση ὥρα. ἀλλὰ ὑπάγε εἰς περὶδιάβασιν. ἢ ἀδέυ σε βολῆν νὰ εὐγῆς ἀπὸ τὸν οἶκον, σολατζάειζε ὀλίγην ὥραν νὰ μῆσε βλάβη τὸ φαγί, καθίζοντας εἰς τὸν σῶμαχον. ταῦτα πάντα φύλαγε ἀκλειβῶς καθ' ἑκάστην εἰς τὴν ζωοτροφίαν σε, εἰὼν ὀρέγεσαι τὴν ὑγείαν σε.

Περὶ οἴνου, καὶ πόματος. ΚΕΦ. Ξ'.

Τὸ ποτὸν εἶναι πολλὰ χρειάζομενον εἰς τὴν ὑγείαν σε αὐθροπέ. διατὶ ποτίζει τὸ σῶμά σε ἕσῳθεν, καὶ γεμῶνει τὰς τῶπες μὲ τὴν ὑγρότητα, καὶ ἀνακατῶνεται μὲ τὰ φαγητὰ καὶ χωνύσιν εὐκολα. καὶ ἔτι τὰ μετατρέπει εἰς τὴν ἕσῳσαν τῆς σῶματος. καὶ ὅταν δὲν πίνῃς κρασί, ἢ νερόν, ἢ ἄλλο ποτὸν, δὲν ἠμπορεῖ τὸ φαγί, νὰ χωνύσῃ. καὶ αἰτία μεγάλῃ ἀσθενείαν ὀθεν ὁ σοφὸς Πλάτων εἶπεν. ὅτι καθὼς ἀπαλαίνει μὲ τὸ πῦρ ὁ σίδηρος, ἔτι καὶ τὸ σῶμα τῆς γέροντος ἀπαλαίνει μὲ τὸν οἶνον, καὶ ἀφανίζει τὴν εἰσῳτικὴν ζηρότητα. ὀρέπει γοῦν νὰ τὸν πίνῃς σύμμετρα. ὅτι καθὼς βλάπτει ἢ τὰς τελεία ὑέρησις, ἔτι καὶ ἡ περίοσα τῶν χηρῶν, καὶ πόσις, σε δίδει πολλὴν ζημίαν, καὶ κάκωσιν. διατὶ πνίγει τὴν ἔμφυτον θερμὴν, βλάπτει τὸν ὀμυαλόν, καὶ ὅλα τὰ νεῦρα. καὶ ἔτις ἔρχονται διάφορα ἀσθενεία. Παραλυσία, Ἀποπληξία, Σπασματὰ, καὶ τρομάρα τῆ

μελῶν, ἢ ἄλλα πάθη διάφορα. ὅτι τὸ κρασί εἰς σ' μερικὰς ἀνθρώπους μετατρέπεται εἰς τὸ σομάχι τες, ἢ γίνεται χολή, ἢ εἰς ἄλλας ζυδοί. ὁ μεθυμένος εἶναι ὡσαύτ' εἷα καράβι χωρὶς τιμῶνι εἰς τὸ μέτον τὸ πελάγῃ. καὶ κινδυνῶει ψυχῆτε, ἢ σώματι. ὁ Πλάτων ἔκαμε νόμον, νὰ μὴ πίνῃσι κρασί οἱ κριταὶ διὰ νὰ κείνῃσι φρόνιμα, αἱ γυναικες διὰ νὰ φυλάγῃ σωφροσύνη. ὅτι ὅσαις ἀγαπᾷσι τὸν οἶνον, εὐκόλα προδίδουσι τὴν τιμὴν τες. Καὶ οἱ νέοι ὅλοι ὁμοίως νὰ μὴτον πίνῃσι ἕως νὰ φθάσῃσι χρόνων τετακοντα. διατὶ ἔχουσι πολλὴν θερμὴν τῆς φύσεως. οἱ γέροντες ἄς τὸ πίνῃσι σύμμετρα. ἀμὴ ὅταν εἶναι δυνατὸν ἄς βαῖνῃ τὸ τρίτον νερόν. μάλιστα εἰς τὰ κρασὰ τῆς Κρήτης, Κύπρου, Χίος, ἢ ἄλλα παρόμοια, ὅπῃ ἔχουσι πολλὴν ἀψάδα, ἢ ὅταν τὸ πίνῃσι ἄδολον, βλάπτει τὴν κεφαλὴν, ἢ τὰ νεῦρα. ἀμὴ ἔτα τῆς Ἰταλίας δεῦ βλάπτουσι. καὶ τὸ γεῦμα ἢ δειπνον, ἢ γινῃ ἀφ' ἑ ἀποφάγῃ, ἢ συκωδῆς ἀπὸ τὴν τράπεζαν, μὴ τολμήσῃσι νὰ πίνῃσι ἕτε κρασὶν, ἢ δὲ νερόν, ἕως νὰ περάσῃσι τρεῖς ὥραις, ἢ περὶ ἄλλοτερον. ὅτι ἐμποδίζει τὰ φαγητὰ, ἢ δεῦτα ἀφίωει νὰ μετατραπῇσι εἰς διώξιμιν τῆς σώματος. ἢ τὸ μὲν ὕδωρ ἐμποδίζει τὴν χώνδισιν μὲ τὴν πολλὴν τῆς ψυχρότητα. ἢ τὸ κρασί πάλιν δεῦ ἀφίωει τὸ φαγητὸν νὰ ἐγγίξῃ τὸ σομάχῃ τὴν ὑπόστασιν. Ἐξόχως δὲ τὴν νύκτα ὅταν ξυπνήσῃσι, μὴ τολμήσῃσι νὰ πίνῃσι, κατὰ τὸ κάμνῃσι τινὲς ἀφρονες, ἀλλὰ ὑπόμεινε τὴν

δίψαν. εἶδεν κὺ ἔφαγεν ἀλιμυρὰ φράγματα, κὺ δὲν
 ὑποφέρεις τλιὺ δίψαν, πῖε καμπότου με ἀγγεῖον
 σεύοσομον, διὰ νὰ τὸ πάρης ὀλίγον κατ' ὀλίγον, νὰ
 μήτε βλάβη. ὁμοίως κὺ ὅταν εἶται ἰδρωμένος, ἢ
 κρυσταμένος, κὺ λαχανιασμένος βρέξε πρῶτον τὸ πρό-
 σωπον, νὰ καταψυχῆσθης, κὺ τὸ σηθός σε. κὺ ὅταν
 περῆση καμπόση ὥρα, πῖε ὀλίγον. ἀμὴ αὐὸ δὲν
 πῖης ὀλότελα, κάμνεις φρονιμώτερα. ὅταν φάγης
 σκόρδον, ἢ κρομμῦδι, ἢ ἄλλο φαγὶ τέτων ὁμοίου,
 μὴ πῖης κρασί. ὅτι βαίνει πῦρ εἰς τὸ πῦρ, κὺ
 καίει σε. ἀλλὰ φρῶτον φάγε ἄλλο τίποτας καλὸ, κὺ
 τότε πῖε. περὶ δὲ τῆς τῶ οἴνου ποιότητος, ἦγεν ποῖον
 εἶναι κάλλιον, ὁ Γαλιυὸς λέγει ὅτι τὸ νέον κρασί
 πείσκει, κὺ τὸ παλαιὸν ἀναβαίνει εἰς τλιὺ κεφαλῆν,
 κὺ βλάπτει τὰ νεῦρα με τλιὺ πολλῶν τε θερμότητα.
 ἀμὴ τὸ μεσιακὸν εἶναι καλίτερον. κὺ διάλεγε τὸ ἄστρο
 ἢ ξανθόν, νὰ εἶναι καθαρόν, κὺ μυρωδάτο. ὅτι τὸ
 ἄστρον εἶναι λεπτόν, κὺ ὠφέλιμον εἰς τὸν σόμαχον.
 ἀμὴ τὸ βαθύ κόκκινον, εἶναι χουτρόν, κὺ κακοχῶ-
 νάτον, ὁμοίως κὺ τὸ γλυκόν, κὺ ταράσκει τὰ ἐπιτό-
 ρια, πείσκει τὸ στυκῶτι, κὺ τλιὺ σπλιῶν. δίδει
 δίψαν πολλῶν, κὺ γεννᾷ τλιὺ πέτραν. ἔτι δὲ μετα-
 τρέπεται εἰς χολίαν. ὅθεν οἱ χολεικοὶ μὴτὸ πίνου-
 σι, κὺ μάλισα τὸ καλοκαίει. ὅτι τὸν χειμῶνα δὲν
 βλάπτει ἐκεῖνος ὅπῃ εἶναι καλοσόμαχοι, κὺ νέοι.
 αὐξάνει τὸ σπέρμα, κὺ παρακινᾷ εἰς τλιὺ πορνείαν.
 ἀμὴ βλάπτει τὸς φλεγματώδεις, κὺ γέροντας. τὸ

παλαιόν, καὶ γλυκὸν κάμνει τὴν πέτραν. ἀμὴ ὁ
 μῦθος δὲ βλάβει. ὅστις εἶναι ἀχαμνός, καὶ με-
 θυεὶ μὲ ὀλίγον οἴνου, μὴ τρώγῃ γλυκὰ φράγμα-
 τα, ἀλλὰ πικρά. ἤγουν νῆσις ἄς φάγῃ πευτέξῃ
 πικραμύδαλα, καὶ ὀλίγην κράμβην, ἤγουν λά-
 χανον κλεισόν. καὶ ὕσερα ἀφ' ἧς δειπνήσῃ, ἄς φά-
 γῃ κανεὺα κυδώνιον, ἢ ἄλλην ὀπώραν συπτικὴν,
 καὶ τότε δὲ βλάπτεται. ὅταν εἶναι θωλὸν τὸ κρα-
 σί, μῆτο πίνῃς. τὸ μαῦρον κρασίον εἶναι βλαβερώ-
 τερον, καὶ φεῦγέτο. τὸ δὲ κύτερον, καὶ δῶδη εἶναι
 πολλὰ καλόν. καθαρίζει τὰς φλέβας ἀπὸ κακῶς
 χυμῶς, δίδει πολλὴν δυνάμιν, κινεῖ τὸ ἔρως,
 καὶ τὸν ἰδρωτὰ. εἶναι ἀντιφάρμακον. καὶ ἀπλῶς
 εἰπεῖν δίδει τῷ στομάχῳ πολλὴν θερμότητα, ὅταν
 τὸ πίνῃς μὲ ὀλίγον νερόν, καὶ σύμμετρα. ἀμὴ.
 νὰ εἶναι ἕως εὐός χρόνος. ὅτι αὐτὸ εἶναι δύο χρόνων,
 βλάπτει τὴν κεφαλὴν, καὶ ἄλλας ἀσθενείας
 αἰτιᾶ μὲ τὴν πολλὴν θερμότητα.

περὶ διαφορῶν ὑδάτων. ΚΕΦΑΛ. ΞΑ΄.

Εἰς τὸ νερόν δὲ ἠμποροῦμεν νὰ δώσωμεν μίαν
 ἀπόφασιν. διατὶ δέισκονται εἰς ὅλον τὸν
 κόσμον διάφορα ὑδάτα, καλὰ καὶ κακὰ καὶ τὴν
 διάφεσιν τῷ αἵματι, καὶ τὰς διαφορὰς τῶν τόπων, καὶ με-
 τάλλων ὅπως λέγουσι πλησίον τῆς. λοιπὸν ἤξετε ὅτι
 τὸ νερόν ὅπως εἶναι ἐλαφρότερον, εἰς τὸ ζῦγι. καὶ ζε-
 σαίνεται ὀγλήγορα, καὶ πάλιν ψυχραίνει ἰσορροπότερα,

εἶναι καλλίτερον, ἢ χωνδρὶ χωνδρὶς νὰ βαρεῖν τὸν
 σόμαχον. ὁμοίως ἢ ὅσας βεύσας τρέχουσι πρὸς
 τὴν ἀνατολήν, ἢ ἀπλῶς ὅσα νερά εἶναι τὸν χει-
 μῶνα ζεσά, ἢ τὸ θερμὸ ψυχρά, εἶναι ἄβλαβα.
 τὰ βρόχινα νερά μερικά μὲν εἶναι βλαβερά, ἢ
 μερικά ἄβλαβα, κτ' τὸς τόπους καὶ σέρνας ὅπως
 τὰ ἔχουσι, ἢ κτ' τὸς καιρὸς ὅπως βρέχουσι. ἦγεν
 ὅταν βρέχη τὸ καλοκαίρι χωνδρὶς παραχλὺ καιρῶ
 ἀλλὰ σιγαλά ἢ ἡσυχά, ἐκεῖνο εἶναι τὸ ἐκλεκτό-
 τερον νερὸν ἢ ἀμορφώτερον, ὅστις ἔχει σέρναν πα-
 σεκλὺ νὰ τὸ φυλάξῃ ἀσύγχυτον ἀπὸ ἄλλα ὕδα-
 τα. αὐτὸ τὸ νερὸν ἐπανῆστι πολλὰ οἱ ἰατροὶ ὡς
 ὑγίεσατον. ἀμὴ ὅταν ἀσράπτῃ, βροντᾶ, ἢ γίνε-
 ται εἰς τὸν ἀέρα μεγάλη σύγχυσις, τὸ νερὸ ἐκεῖ-
 νο δὲ εἶναι καλὸν ὀλοτέλα. λοιπὸν ὅσα νερά σερ-
 νιάτικα εἶναι ἀπὸ πολλῶν βροχῶν, καὶ διαφορῶν
 παραχλῶν καὶ ἀνέμων, δὲ εἶναι καλά. διατὶ πρῶ-
 τον μὲν εἶναι τὸ νερὸν ἐκεῖνο ἀπὸ χιόνας καὶ χαλά-
 ζην. τὸ ὁποῖον εἶναι πολλὰ βλαβερόν. δῶτερον
 δὲ ὅπως κείτεται ἀτάλατον εἰς τὴν σέρναν τῶν
 μιλῶν καὶ φθείρεται. διατὶ δὲ σαλᾶει, ἀλλὰ
 εἰκεὶ ἀκίνητον. λοιπὸν ὅσον τύχη νὰ εἶναι αὐτὸ τὸ
 νερὸν ἀπὸ φερτῶνας, ἢ χιόνας, ἢ παραχλῶν σοι-
 χείων, τοσῶτον εἶναι καὶ βλαβερώτερον. μάλιστα
 εἰὰ δὲ εἶναι καὶ ἡ σέρνα καλὰ πλυμένη, ἀμὴ
 ἔχει ἀκαθαρσίας, ἢ γίνεται αἰόσον. φεῦγε γὰρ
 τὸ βλαβερόν νερὸν αὐθροπε, καὶ μάλιστα ἐκεῖνο,

ὅπως εἶναι ἀπὸ χαλαζῶν καὶ χιόνας. ὅτι αὐτὸ ἐμ-
 ποδίζει τὴν χωνύσιν, κρατεῖ τὸ ἔρ^θ, βλάπτει
 τὸ σῆθος, τὸν φλέγμονα καὶ τὸν σάμαχον. καὶ φέρνει
 καὶ ἄλλας πολλὰς ἀσθενείας. ἡ δὲ αἰτία εἶναι ἐστὶν.
 ὅτι ὅταν αὐτὸ τὸ νερὸν παγῶναι εἰς τὸν ἀέρα,
 χαίνει ὀλιγωτέρῃ λεπτότητι. ὁμοίως καὶ τὰ νερά
 τῆς πηγαδίων εἶναι βλαβερά καὶ κακοχώνδα. δια-
 τὶ σέκνυται ἀκίνητα, καὶ ἔχου ἀκαθαρσίας. ἔξω
 νὰ τύχη κανεὶα πηγάδι ὅπως νὰ ἀγαύσῃ καθ'
 ὥραν ἀπὸ ταῦτο. τότε ταράσσεται καὶ δεῦν βλάβει
 τόσον. τὸ νερὸν ὅπως εἶναι εἰς ἐλάκκας, καὶ λίμνας,
 εἶναι χειρότερον ἀπὸ ὅλα, καὶ σχεδὸν θανάσι-
 μον. καὶ μῆτο πίνῃ τινὰς ἀβρασον. τῆς ποταμῶν,
 ἄλλων μὲν εἶναι καλὸν τὸ νερόν τες, καὶ ἄλλων
 ἀτυχον, καὶ τὴν ποιότητα τῆς πηγῶν καὶ ὑδάτων,
 ὅπως τρέχουσιν εἰς εἷνα ποτάμι, καὶ καὶ τὰς ἀκα-
 θαρσίαις τες. καθὼς εἶναι οἱ ποταμοὶ ὅπως περὺσιν
 ἀπὸ τὸ μέσον μιᾶς μεγάλης χώρας, καὶ ῥίπτουσιν
 μέσα ὅλα τὰ κόπρα καὶ σκύβαλα, ἀπὸ τὸ ὁποῖον
 νερὸν δεῦν πρέπει νὰ πίνῃ τινὰς, εἰὰ δεῦτο φυ-
 λάξουσιν πρότερον εἰς ἀγγεῖα νὰ καθαρῶσιν. κα-
 θὼς κάμνουν εἰς τὴν Ῥώμην τὰ ὑδάτα τῆς Τιβέ-
 ριδ^θ. καὶ ἀφ' ἧς καθαρῶσιν φυλάγεται πολὺν
 καιρὸν ἀβλαβον. ἐπειδὴ λοιπὸν εἶναι πολλὰ χρεια-
 ζόμενον τὸ νερὸν εἰς τὴν ζωὴν τῆς ἀνθρώπου, πίνετο
 ἀτάκτως, καὶ ὄχι ἀμετρα. ὅτι ὅταν τὸ πίνῃς ὑπὲρ
 τὴν χρῆσιν βλάπτεσαι ἢ γινῇ νὰ πίνῃς πολὺν, ἢ

ὅταν εἶται ἰδρωμένος ἀπὸ τὸν κόπον, ἢ ζευνή-
σης ἀπὸ τῆς εὐφροσύνης, ἢ ἔχῃς τινὰ ἀσθενείαν.
χρεῖς δὲ τῆς αἰσθητικῆς ἐμποδίου πίνει τὸ ὕδωρ
ὅταν διψᾷς σύμμετρα. διατὶ συγκερνᾷ τὰ φα-
γητὰ, καὶ ἐμβώει τῆς ὀξύτητος τῆς θερμότητος.
παύει τῆς δίψης, καὶ ἀφανίζει τὰς καπνὺς πε-
ρὶ τῆς καρδίας, καὶ ἀπλῶς καὶ πολλὰ βοηθεῖ
τῆς φύσεως τὸν καιρὸν τῆς θερμότητος.

Διατὶ ἡ ἐμφυτος θερμότης, ὅτῃς ἔχομεν εἰς τὸν
σώμαχον ἔχει δύο διωκτὰς ἐχθρὺς. τῆς πολλῆς
ψυχροῦς, ἣτις ἀντιμάχεται μὲ τῆς θερμότητος, καὶ
σβώει τῆς. καὶ τὸν καιρὸν τῆς θερμότητος πάλιν εἶναι
ἡ πολλὴ καύσις ἐξωθεν, ὅτῃς τῆς διαλύει πολλὰ.
μάλιστα ὅταν εἶναι ὁ ἀνθρώπος θερμότητος κρᾶσεως,
ἡ πολυκοπιᾷ καὶ ἰδρώνει, καὶ τότε ἐπιπίνει ἀχα-
μνίζει ἡ ἐμφυτὴ θερμότης. δι' αὐτὸ κάμνει χρεῖς
να τῆς δίδωμεν ὀλίγην αἰσθητικὴν μὲ ψυχρὸν ὕδωρ.
τὸ ὁποῖον τῆς βοηθεῖ μὲ ἀντιπερίσσειαν, καὶ ἀπο-
λαμβάνει τῆς ὑπερτέραν διώκτιν. γίνωσκε δὲ
καὶ τῆς ὅτι τὸ νερὸν, ὅτῃς βράζει τὰ ὑπερτε-
ρα ὀυλήγορα εἶναι καλλίτερον ἀπὸ τὸ ἄλλο ὅτῃς ἀρ-
γεῖ να τὰ βράση. ἔτι δὲ κόψαι δύο κομμάτια
παι, να βαρῆν καὶ τὰ δύο ἴσια. βρέξαιτα εἰς
δύο νερά, καὶ βάλετα να σεγνώσῃν καμπόσου εἰς
τὸ αἶρα, να μήτα ἰδῆ ὁ Ἡ'λιος. καὶ τότε τὰ
ζύγιασαι. καὶ ὁποῖον εὐρὺς ἐλαφρότερον, ἦτον τὸ
νερὸν, ὅτῃς ἐβράχη καλλίτερον.

Περὶ Ο΄ξυς. ΚΕΦΑΛ. ΞΒ΄.

ΤΟ ΄ξυδι εἶναι ψυχρόν. πάει τὴν δίψαν, εἰσβιῶει τὴν καύτην τῆς χολῆς, σερεῶνει τὰ γέλη, αἰοίγει τὴν ὄρεξιν καὶ τρώγεις, βοηθαί τὴν χώνδριν, καὶ ὠφελεῖ τὸν θερμόν καὶ ὑγρὸν σόμαχον. ἀμὴ βλάπτει τὰς χολεικὰς, τὰ νεῦρα, τὰς φύλιτες καὶ τὸν σόμαχον. διατὶ γεννᾷ χυμὸν μελαγχολικόν. ὁμοίως βλάπτει τὰς ἀδωμάμας, κάμνει κακὸν εἰς τὸ φῶς, ἀχαμναίνει τὴν διώαμιν, βλάπτει τὸ σῆθος, φέρνει τὸν βῆχαν, καὶ ἀπλῶς ὅστις τὸ πολυτρώγει γερᾷ ὀγλήγορα. χειρώτερα δὲ ἀπὸ ὅλης βλάπτει τὰς γυνῶικες, ὅπῃ ἔχου τὴν μήτραν ἀσθενῆ, καὶ μὴ τὸ τρώγειν ὀλόπλα. ὅστις θέλει νὰ μὴ τὸν βλάβῃ τὸ ΄ξυδι, ἂς τὸ βράζη μὲ ὀλίγη σαφίδα, ἢ αἰθου, ἢ μάλαθρον, ἢ πετροτέλινον. καὶ ἔτωσ ἂς βαῖνῃ καὶ ὀλίγη ζάχαριν. ἢ ἂς τὸ βαῖνῃ εἰς τελευτάφυλλα.

Διὰ τὴν Ἀγγεῖδα. ΚΕΦΑΛ. ΞΓ΄.

ΚΑὶ αὕτη ὁμοίως εἶναι ψυχρὴ, καὶ εἰσβιῶει τὴν δίψαν καὶ τὴν χολίαν, καὶ συγκερνᾷ τὴν θερμὴν τῆς αἵματος, τὸν κερὸν τῆς θερμῆς. ὅθεν ὠφελεῖ πολλὰ τὰς νέες, καὶ τὰς χολεικὰς, καὶ εἰς ὅλας τὰς ἀσθενείας ὅπῃ γεννῶνται ἀπὸ θερμότητα. ἀμὴ φέρνει τὸν βῆχαν, βλάπτει τὰ νεῦρα, καὶ ὅστις ἔχουσι πόνους χολικὰς. ἀμὴ ὅταν τὴν

τρώγης με θερμά φαγητά δούσε βλάβει. Θερμά είναι όλα τὰ γλυκά, κὺ τὰ παχέα, κὺ ὀξόχως τὸ κρέας. εἰ δὲ κὺ τρώγεις τὴν με ὀψάριον, Βαῖε κὺ πιπέρι, ἢ σπέτζαις, ἢ ἄλλο ὁμοίου. τὸς γέροντας, κὺ φλεγματοῦδεις βλάβει χειρότερα. μήττω τρώγη τινὰς με τὸ ἅλας. διατὶ ξηραίνει τὴν σάρκα πολλὰ, κὺ φέρνει τὴν θερμὴν.

Διὰ τὸ Σκυλλικὸν ὄζω. ΚΕΦ. ΞΔ΄.

ΚΑΘΑΐρισον καλά τὴν σκύλλαν, ἤγουν τὸν χόρτον ὅπῃ εἶναι ὡσαύτῃ κρομμῦδι ἢ ρίζα τε. διὰ τῆτο τὸν λέγουν εἰς τὴν στερεὰν σκυλοκρομμυδο, κὺ εἰς τὰ νησία ἀσκέλλαν, ἢ σκελετῆραν. κὺ ὅταν ρίψης ὄλλω τὴν φλῶδαν, κόψαι τὸ μέσα με καλάμια φέταις φτεῦαῖς, βελωνίασαίταις με ράμμα, νὰ κάμνῃ εἰς τὸν ἀέρα κρεμασμεύαῖς ἡμέρας μὲν. νὰ μήπως δώσῃ ὁ ἥλιος. κὺ τότε βάλῃ μίαν λίτραν ἀπὸ ταύταις εἰς δώδεκα ξέσῃς ξύδι διωατὸν. κὺ κλείτῃ καλά τὸ ἀγγεῖον, βάλῃ το νὰ κάμῃ ἡμέρας ἑπτὰ εἰς τὸν ἥλιον, κὺ τότε εὐγαλε τὴν σκύλλαν ἀποσφονιάξαι τὴν καλά εἰς τὸ ξύδι, ἕως νὰ μὴν ἔχη πλέον τινὰ ὑγρότητα, κὺ αὐτὴν μεν ρίψαι, τὸ δὲ ὄζω ἀκριβῶς φύλαξον.

Η΄ πάλιν καθαΐρισον τὴν ὀρεινὴν σκύλλαν, ἤγουν ἔπαρε εἷνα κρομμῦδι ἀπ' ἐκεῖνῃ ὅπῃ φυτρῶναι εἰς τὸ ὄρος, νὰ βαρῇ μίαν λίτραν, ὡσαύτῃ τὴν καθαρίσῃς καλά. κὺ βάλῃ τὴν εἰς τὸ αἶμα

ξυδι, να κάμη τον καιρόν τῷ θέρους εἷα μιῦα
 εἰς τὸν Ἡΐλιον. κὺ τότε ρήξαι τὴν σκύλλαν, τὸ
 δὲ ὄξος φύλαττε ἀκερβά. κὺ πῖνε πᾶσαι ταχι-
 νὴν ὀλίγου εἰς εἷα χελιάει, να μὴ ἀδευή-
 σης πώποτε. ἀκόμι αὐτὸ τὸ θουμάσιον ὄξος ἔχει
 καὶ ταύτας τὰς χάρειτας. σφραῖνει τὸς ὀδόντας,
 καθαρίζει τὰ γέλη, κὺ ὅλου τὸ σῶμα καὶ δεῦ
 βρωμᾶ. καθαίρει τὴν φωνὴν, τὸ φῶς καὶ τὴν
 ἀκολίω. κάμνει τὰ φαγητὰ κὺ χωνύουσιν εὐκόλα,
 καὶ δεύσε βλάπτειν ὀλοτέλα. κὺ καθαρίζει τὰ
 ἐντόδια ἀπὸ ὅλα τὰ περισώματα, ἡγυ ἀπὸ
 αἵμου, χολῆς, κόπρον, κὺ ἔρθ. ὅλα ταῦτα
 διώκει καὶ δ'γαίνειτα ἔξωθεν. σαζόμενον δὲ εἰς
 τὰ ὠτα, ὅπῃ δεῦ ἀκέουσιν ὠφέλα. ὁμοίως κὺ εἰς
 τὴν σπλιῦσαν, κὺ εἰς τὴν σκληρότητα τῷ συκο-
 τίς εἶναι ὠφέλιμον, κὺ εἰς τὸν σελωιαζόμενον.
 καὶ ἄλλας πολλὰς ἀδευείας ἰατρῶσεν.

Περὶ Γάλακτῶ. ΚΕΦΑΛ. ΞΕ΄.

Τὸ γάλα ἔχει τρεῖς ὑποστάσεις. ἡ πρώτη τῷ
 ὕδατος, ἡγυ ὁ χεμᾶς ὅπῃ εἶναι νερόν. κὺ
 αὐτὴ εἶναι ψυχρὰ κὺ κινητικὴ. ἡ β΄. εἶναι παχέα
 κὺ συγκερασῆ, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν γίνεται ὁ βέτυ-
 ρος. ἡ τρίτη εἶναι φλεγματώδης, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν
 ὁ τυρὸς γίνεται. ὅταν ἔν ἔχη τὸ γάλα πολὺ
 χεμᾶν εἶναι ἀβλαβόν. ἀμὴ αὐ ἔχη πολὺν τυρόν,
 φεύγετο, ὅτι γευνᾶ τὴν πέτραν. τὸ γάλα ἀκόμι

βλάπτει τὰ γάλη, κὺ τὰ ὀδόντια. κὺ ὅταν τὸ
 πῖης, πλυῶν ὕσερα μὲ κρασόμελον τὸ σῶμα σε.
 τὸ γάλα εἶναι κινητικόν. πάει τὸν βήχων. ἀφ'
 ἔ τὸ πῖης, μὴ φάγης πλέον, ἔτε νὰ πῖης ἢ νε-
 ρόν, ἢ κρασί. ἔτε νὰ κοιμηθῆς, ἢ νὰ περιπατή-
 σης ἔως νὰ χωνδύσης. κὺ πῖνε ὀλίγον, κὺ ἄς εἴ-
 ναι ἀπὸ ὑρόβατα. ὅτι αὐτὸ εἶναι τὸ καλλίτερον
 ἔξω ἀπὸ τὸ γυναικίον. τὸ β. εἶναι τὸ βοδιόν.
 γ. τὸ γηδιόν. κὺ δ. τὸ βαβάλικον. εἶναι ὠφέ-
 λιμον τὸ γάλα εἰς τὰς γέροντας πλέον, παρά
 εἰς τὰς νέες. διατὶ καθαρίζει τὴν καταρρόην,
 ἀμὴ ἄς εἶναι νωπὸν. ὅταν τὸ πῖης, βαύε μέσα
 ὀλίγον ἄλας, ἢ μέλι, ἢ ζάχαριν, διὰ νὰ μὴ
 πῆξη εἰς τὸν σῶμαχον. καὶ πῖνετο νησικός. διὰ
 τὰς νέες, κὺ χολεικὰς, ὅπῃ ἔχουσι καλὸν σῶμα-
 χον εἶναι καλόν, ἀμὴ βλάπτει τὰς γέροντας.
 ὅταν δὲ τρώγης ὑράγματα ξυμικὰ, ἢ ὄψάριον,
 μὴ φάγης γάλα ὀλότελα. τὸ πηκτόγαλον πάλιν
 εἶναι τὸ χειρότερον. καὶ μῆτο τρώγης, διὰ τινὰ
 αἰτίαν, διατὶ βαραίνει τὸν σῶμαχον, ἀνεβάζει κα-
 πνὸς εἰς τὴν κεφαλὴν, χοντραίνει τὸ αἷμα, ἀρ-
 γεῖ νὰ χωνδύθῃ, κὺ κάμνει φλῆσον τῆ σῶματος.
 εἰ δὲ κὺ φάγης τὸ κάμμιαν φοραὺ, τρώγετο εἰς τὴν
 ἀρχὴν ἀπὸ ὅλα τὰ φαγητὰ ὑροτίτερα. εἰ δὲ κὺ
 φάγης τὸ ὕσερα, ἢ ξερνάς το, ἢ φθείρει τὸν σῶμα-
 χον κὺ δίδει τὴν μεγάλην βλάβην, διατὶ εἶναι πολ-
 λά κακοχώνδτον. ὁ βῆτυρⓄ δὲ εἶναι βλαβερός,

ἀλλὰ ὠφέλιμος μάλισα εἰς τὰς πληγὰς τῆς σώματος, καὶ εἰς πείσμα λαίμα. διατὶ εἶναι ἀπαλεττικός. διὰ τῆτο τὸν βαῶν εἰς ὅλα τὰ ἔμπλασρα τῆς περισμάτων. ἡ κορφή τῆς γάλακτος, ὅπῃ λέγουσιν οἱ Ἰταλοὶ, κάβο ντὲ λάτε, καὶ τὸ ἔχουσι διὰ ἐκλεκτὸν φαγί, καὶ ἀγεσικώτατον, σφάλασιν. ὅτι εἶναι κατὰ πολλὰ βλαβερὸν. διατὶ γεννᾷ χοντρὲς χυμὲς, ἀναβάζει εἰς τὴν κεφαλὴν τὴν ἀναθυμίασιν. καὶ κατεβάζει τὸ φαγί ἀπὸ τὸν σόμαχον ἀχώνυτον. ἀμὴ διατὶ εἶναι νόσιμον, τὸ τρώγουσιν. ἀμὴ βαῶν καὶ ζάχαριν ἢ μέλι, καὶ ἔως βλάβει ὀλιγώτερον. ὅσοι δὲ εἶναι γέροντες, ἢ κακοςόμαχοι, μὴ το τρώγουσι, μόνον οἱ νέοι καὶ εὐρωσοί.

Διὰ τὸ Τυεὶ, καὶ Μυζίδρω. ΚΕΦ. Ξς.

Τὸ τυεὶ εἶναι ψυχρὸν καὶ ὑγρὸν. ἀμὴ τὸ παλαιὸν εἶναι θερμὸν καὶ ξηρὸν, καὶ πολλὰ βλαβερὸν. διατὶ εἶναι κακοχώνυτον, φέρνει δίψαν, ξάπτει τὸ αἷμα, πείσκει τὸ σκότι, γεννᾷ τὴν πέτραν, καὶ βλάπτει τὰ νεφρά, καὶ μάλισα ὅσως ἔχου ἀχαμνὸν σόμαχον. καὶ ἢ μὴ το τρώγη τινὰς, ἢ πολλὰ ὀλίγον, καὶ αὐτὸ μὲ καρύδια, ἢ ἀμύγδαλα. ὅσοι δὲ δεύουσιν μὴ το τρώγουσιν ὀλότελα, ὅτι κάμμίαν χάριν δεύει, ἢ καλοσιώλω. ἔτε ὠφέλιμον τινὰ δίδει τῆς σώματος, ἔτε καὶ τὸ ἔρος κινᾷ, ἀλλὰ μάλισα σὺπτει τὴν κοιλίαν, καὶ ἄλλας βλάβας αἰτιᾷ εἰς

τὸν σῶμαχον· τὸ φρέσκο, ἢ γυν νωπὸν, ὅταν εἶναι κροβίου καὶ ἀπὸ καλλιῶ βοσκαραῶ, καὶ νὰ μὴ εἶναι περίσῃα πηκτὸν, χωνάει ὀγλήγορα, καὶ δεῦ βλάπτει τὸν σῶμαχον. τὸτο λοιπὸν ἄς τρώγῃ πᾶς εὔκας ἄφοβα, ἀμὴ ἄς εἶναι μονιμερίτικον. ὅτι ὅσον περάσῃν ἡμέραις, τόσον καὶ αὐτὸ γίνεται βλαβερώτερον.

Ἡ μυζίθρα ὅταν εἶναι καὶ αὐτὴ νωπὴ, καὶ ἀπὸ γάλα καλὸν δεῦ βλάπτει. ἀλλὰ πάει τιμὴ οἴψου καὶ καῦσι τῆς χολῆς, καὶ φέρει ὕπνον. ἀμὴ ἢ ἀλατισμένη καὶ παλαιὰ βλάπτει τὸν σῶμαχον, καὶ μάλιστα τὸν ψυχρὸν. ἀχαμνίζει τὰ νεῦρα, δίδει δίψαν, σφίγγει τιμὴ κοιλίαν, γεννᾷ τὴν πέτραν εἰς τὸ ἔρθρον, καὶ εἶναι πολλὰ κακοχώνδρα. λοιπὸν ἄς τιμὴ τρώγῃ πᾶς εὔκας ζεσλῶ ὕσερα ἀπὸ τὰ ἄλλα φαγητὰ, καὶ μὲ πολλὴν ζάχαριν. ὁ χρεῖας εἶναι κινητικὸς. καὶ ἄς τὸν πίνῃ ὅστις ἔχει χρεῖαν πᾶσαν ταχὺ μίαν λίτραν, ἢ ὀλιγώτερον.

Περὶ Μέλιτος καὶ Μῆσθ. ΚΕΦΑΛ. ΞΖ΄.

Τὸ μέλι εἶναι θερμὸν καὶ κινητικὸν, ζεσαίνει τὸν σῶμαχον, μάλιστα τῶν γερόντων. ἀμὴ τὰς νέες βλάπτει, καὶ τὰς χολεικὰς ὅταν εἶναι ὠμὸν, καὶ γεννᾷ εἰς τὰ εὔτερα αἵεμον, καὶ πληθεύει τιμὴ χολῆν. ὅταν εἶναι ψημευμὸν καὶ καλὰ ξαφεισμευμὸν, νὰ μὴ ἔχη τίποτα μέσα

τε, ὠφελεῖ τὰς ψυχὰς νὰ τὸ τρώγου τὸν χειμῶνα. ὅτι καθαρίζει τὸ στήθος, κινεῖ τὸ ἔσθ, καὶ θρέφει τὴν σάρκα. ἀμὴ ὅστις τὸ τρώγει περὶσσότερον βλάπτεται. καὶ τρώγε αὐτάμα μὲ ἄλλο φαγὶ ζωικόν, ἢ μὲ ῥοδοζάχαριν.

Ο΄ ΜΟΥΣΤΟΣ, ἡ γὰρ τὸ ψημμεῖον κρασὶν εἶναι κακοχώνιδτον. καὶ μίτον τρώγης μοναχόν, ἔξω νὰ τὸν βάλης νὰ ἀρτύσης χυλόν, ἢ ἄλλο φαγὶ παρόμοιον. ἐκεῖν ὅπως γένῃ ἀπὸ ἄστρον κρασὶν εἶναι λεπτότερον, καὶ ἀπαλαίνει πλέον τὸν σόμαχον, καὶ κινεῖ τὴν κοιλίαν καλλιτέρα. πείσκει τὴν σπλῆνα, κάμνει πᾶσιν εἰς τὸ συκότη. ὅθεν ὅσοι ἔχουσιν ἐπιλατζίον μὴ τὸν τρώγουσι.

Περὶ Ἐλαίου. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΞΗ΄.

Τὸ λάδι εἶναι θερμὸν καὶ κινητικόν, καὶ ἀντιφάρμακον, νὰ τὸ πίνῃ ὅστις φαγὴ μανιτάκια, ἢ ἄλλα βλαβερά πράγματα. φθείρει τὰς σκώληκας, παχαίνει καὶ δίδει δυνάμιν. καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν κάθα καλὸν κάμνει εἰς τὸν ἐσθίοντα, καὶ κάμνει κακοσύνῃν δὲ ἔχει. μόνον κόπτει τὴν ὀρεξιν ἐκεῖνος ὅπως τὸ πολυτρώγει, καὶ δὲ τρώγει πολὺ φαγὶ. διατὶ χορταίνει μὲ τὸ πάχος τῶ ἐλαίου. τὸ ἀγγυρόλαδον εἶναι πλέον λεπτότερον, καὶ δὲ βλάπτει τὸν λαιμόν. καὶ εἰς τὰς ἀλοιφαῖς καὶ ἐμπλάσρα χρησιμότερον. τὸτο τὸ κράζον

ομφάκιον: τὸ ἀμυγδαλόλαδο, καὶ σαμόλαδο, καὶ τὰ ἐπίλοιπα, ἔχουσι τιμὴν αὐτὴν διώαμιν, ἀμὴ ὀλιγώτερον. μόνον εἰς τὰ ἰατρικὰ ἐνεργῶσιν αὐτὰ περιωρότερον. καθ' εἷνα καὶ τιμὴν ἕσταν καὶ φύσιν τε. καὶ μάλιστα τὸ δαφυλόλαδον, ὅτῃ ἰατρῶν πόνος καὶ πάθη διάφορα ἀλειφόμενον.

Διὰ τὰ Κρέατα. ΚΕΦΑΛ. ΞΘ'.

Τὸ Κρέας εἶναι πολλὰ θερμὸν ἀπὸ τὰ ἄλλα βρώματα: καὶ τρέφει καλλίτερα. διατι εἰ δ' ἀκολία μετατρέπεται εἰς αἷμα. λοιπὸν διατι εἶναι μερικὰ ζῶα ὅτῃ βλάπτει τὸ κρέας τῆς, σὰς χάφομεν τινὰς ἐρικλυείας καὶ εἰς αὐτὸνὰ ἐγνωρίζετε τὸ συμφέρον σας. γινώσχετε γέν' ὅτι τὰ ζῶα, τὰ κρασία, οἱ καρποὶ, καὶ τὰ χορτάκια, ὅτῃ γεννῶνται καὶ τρέφονται εἰς ὑψηλὸς, καὶ ἀερινὸς τόπος, εἶναι υγιέστερα. διατι τὰ βλέπει ὁ Ἡλῖος καὶ φυσᾷ ὁ ἀέρας, καὶ δευ βλάπτοινται ἀπὸ λίμναις καὶ ποταμῶς, ὅτε ἀπὸ κακὸν ἀέρα μολύνονται. ἀμὴ ὅσα ζῶα τρέφονται εἰς ἐ λίμναις καὶ ποτάμια, εἶναι καὶ πολλὰ βλαβερὸν τὸ κρέας τῆς, ὡσανῶν ἡ παπίτζαις, χλιυαῖς, καὶ ἄλλα παρόμοια. ἐτι τὸ κρέας τῶν νέων ζῶων ἕως εὖς ἡρόνους, εἶναι κακοχώνδτον, καὶ τροφίω πολλίω δευ δίδει. ὁμοίως καὶ τὸ γεροντικόν. διατι εἶναι περῖοσα ὑγρα, καὶ βλάπτουσιν. ἀλλὰ μόνον τὰ μεσιακά, ἡγεν ἀπὸ δύο χρόνων καὶ ἑμπαροσθεν. εἶναι

ἄβλαβα, πρὶν γὰρ γεράσεν. τὸ κρέας τῆς ἀρτε-
 νικῶν ζώων εἶναι χωνδρτικόν ἢ θερμότερον. ἀμὴ τῆς
 θηλυκῶν εἶναι ψυχρὸν ἢ κακοχωνδρτον. ἢ δι' αὐτὸ
 δίδομεν τῷ ἀρρώστῳ τὸ καλοκαίρι πεπλιᾶδα ὅπως δὲ
 ἔχει τὸς τῷ θερμότητα ὡς τὸ πετεινόπελον. ὅλα
 τὰ κρέατα τῆς θηλυκῶν ζώων γεννῶσιν αἷμα κακόν,
 ἔξω ἀπὸ τὸ γήδινον. ὅτι μόνον αὐτὸ εἶναι καλλίτε-
 ρον ἀπὸ τῷ τράγῳ, τὰ δὲ ἐπίλοιπα ὅλα εἶναι τὰ
 ἀρτενικά καλλίτερα. Τὸ ἀλατισμένον κρέας
 εἶναι βλαβερὸν. διατὶ δίδει ὀλίγῳ τροφῷ,
 ζηραίνει πλὴν σάρκα, ἢ γεννᾷ χοντρὸν αἷμα.

Τὸ παχὺ κρέας χωνδρὶ οὐ γλήγορα, ἀμὴ δι-
 δει ὀλίγῳ τροφῷ, ἢ ἀχαμνίζει τὸν σῶμαχον,
 ἀμὴ τὸ ἀδωάμον θρέφει καλλίτερα. λοιπὸν
 διάλεγε τὸ μεσιακόν, γὰρ μὴ εἶναι ἔτε πολλὰ
 παχὺ, ἔτε περὶ αἷμα ἀδωάμον.

Διὰ τὸ Κρέας τῆς ἀερίων Πετεινῶν. ΚΕΦ. Ο'.

ΤΟῦτο εἶναι ἐλαφρότερον ἢ χωνδρτικώτερον,
 παρὰ τῆς τετραπόδων ζώων. καὶ αὐτὸ ἄς
 τρώγῃ ὅσοι δὲ δελῶσι. διατὶ αὐτὸ γεννᾷ αἷ-
 μα καθαρὸν ἢ ἄβλαβον. Τὸ κρέας τῆς ἀγέων
 ζώων εἶναι καλλίτερον ἀπὸ τὸ ἡμερου. διατὶ εἶ-
 ναι ἀδωαμώτερον, τρέφει περὶ ὀστέρα, ἢ γεννᾷ
 αἷμα καλλίτερον. διατὶ τὰ ἀγεῖα ζῶα εἶναι εἰς
 τὰ σπείρια βενά, ἢ κοπιάζουσι περὶ ὀστέρα ἀπὸ
 τὰ ἡμερα, ὅπως βόσκονται εἰς τὰ πεδία ἡσυχᾶ.

Ποῖα κρέατα εἶναι καλλίτερα. ΚΕΦ. Ο Α'.

Τὸ μυνχαεικὸν κρέας εἶναι ἀπὸ τῶ παροβά-
 τε καλλίτερον. ὁμοίως καὶ τῶ μαύρῃ ζῶς τὸ
 κρέας εἶναι ἀπὸ τῶ ἄσπρῃ ἐλαφρότερον καὶ γλυκύ-
 τερον. τὸ κρέας τῶ δεξιῶ μέρους τόσον τὸ ἐμπαρο-
 σθινὸν ὡσαν καὶ ὁ μηρὸς εἶναι πλείον ἐλαφρὸν καὶ
 χωνδρικὸν ἀπὸ τὸ ζερβόν. ὁμοίως καὶ τὸ ἐσώτερον
 μέρος τῶ ζῶς εἶναι χωνδρικώτερον καὶ θερμότερον,
 παρὰ τὸ ἔξωτερον. διατί τὸ κρέας ὅπῃ σιμῶναι
 τῆς καρδίας γίνεται ἀπὸ τὴν θερμὴν αὐτῆς χρη-
 σιμώτερον. Τὸ κρέας τῶ λαφίῃ, τῶ λαγῶ, καὶ
 κινελίῃ, τῆς αἴγας, καὶ ἄλλα ὅμοια, ὅπῃ εἶναι
 ξηρά καὶ συγνά, ὄρεπει νὰ τὰ κάμνῃ μαγερετά.
 ὅτι τὸ βράσιμον συγκερνᾷ τὴν τῆτων ξηρότητα.
 ἀμὴ τὸ χοιρὸν, τὸ μυνχαεικὸν, καὶ ἄλλα θερ-
 μα, ἅς γίνονται ψητὰ εἰς τὰ κάρβυνα.

Τὸ ψητὸν δίδει πολλὴν θροφίαν, ἀμὴ εἶναι
 κακοχωνδρῶν. καὶ μὴ χορταίνῃ ἀπὸ ταῦτο. τὸ
 μαγερετὸν εἶναι καλοχωνδρῶν, καὶ χρησίμου. ἀμὴ
 ὄρεπει καὶ κάμνῃ ὅπῃ τὸ παχὺ κρέας. ὅτι τὸ
 πῦρ ὀλιγεύει τὸ πάχος τε, καὶ τὸ ἀδιώαμον μα-
 γέρει. διατί τὸ ζῆμι ἰατρῆει τὴν ἀδιωαμίαν
 τε. Τὸ γεῦμα τρώγει τὸ μαγερετὸν, καὶ εἰς τὸν
 δεῖπνον τὸ ψημμένον, ὅπῃ εἶναι κακοχωνδρῶν,
 καὶ χωνδρῆει τὴν νύκτα. τὸ πηγαιστὸν κρέας εἶναι
 ἀπὸ ὅλα χειρότερον, καὶ φεῦγέτο.

Διὰ τὸ Ἀρνί. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΒ΄.

Εἴναι δεῦ γούνη εὐὸς χρόνος μήτε τρώγης. ὅτι εἶναι πολλὰ ψυχρὸν, καὶ βλάβει περίσῃα τὰς φλεγματώδεις καὶ γέροντας, καὶ μάλιστα εἰς τὰς ψυχρὰς τέρας. καὶ ὅσον εἶναι τρυφερώτερον, τόσον βλάπτει περισσότερον, καὶ ἰσχύως τὰς ἀρρώστιας, καὶ τὰς φρενῆρας, ὅπῃ ἔχον εἰς τὸν ὀμυαλὸν ἀδένειαν. ἀμὴ ἀφ' ἧς περάσῃ τὸν χρόνον, τρώγεται ψητὸν εἰς τὴν σάβλαν με ῥοσμαεῖν ἢ γαρόφαλα, ἢ γουμοσκακάρφια, ἢ ἄλλο παρᾶγμα θερμὸν, τέτσει σκόρδον, ἢ πετροσέλινον. τὰ ὅποια τὰ πέρυν τὴν ὑγρότητα, καὶ γίνεται ὠφελιμώτερον.

Περὶ τῆ Βοδῖς. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓ΄.

Τὸ κρέας ὅπῃ δειλᾷ εἶναι καλὸν, καὶ γενναῖον πολὺ αἷμα, καὶ καλῶτατον. ὁμοίως καὶ τὸ μεσκάει, καὶ ἢ δαμάλα καλλίτερη. διατὶ εἶναι καλοχώνδρα. ἀμὴ τὸ ἀμυνέχισο ταυεῖ εἶναι κακὸν, ὁμοίως καὶ τῆς γαίας ἀγελάδας. διατὶ δίδωσι κακὴν τροφήν. εἰ δὲ καὶ τύχη ναὶ τὸ φαγῆ τινὰς, ἄς τὸ μαγεράν με ὄρνιθα, ἢ κάπωνα παχὺ καὶ πετροσέλινον.

Τὰ Εἶφια. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΔ΄.

Εἶναι καλὰ ὅταν βυζαίνον ἕως ναὶ γούνη ἔξη μιλῶν. καὶ διάλεγε τὰ μαῦρα, ἢ κόκκινα,

αρτενικά. ὅτι αὐτὰ δίδου πολλὴν τροφὴν εἰς τὰς ἀρρώστους καὶ ὑγιαίνοντας, καὶ εἰς ὅσους δὲ κοπιᾶζουσιν. ἐκείνοι δὲ ὅπως δαλάσσι, καὶ ὅσοι ἔχουσιν ψυχρὸν σῶμαχον, ἢ σελιωνιάζουσι, μὴ το τρώγουσιν. ὅπτον εἶναι καλλίτερον, τὸ δὲ μαγερωτὸν ἄς τρώγεται ψυχρὸν πάντοτε.

Τὸ Ἀγελόγιδον. ΚΕΦΑΛ. ΟΕ΄.

Τὸ σπον ἀρτενικὸν, ὡσαύτῃ Φηλυκὸν εἶναι καλὸν ὅταν εἶναι νέον καὶ παχύ. καὶ δίδει τροφὴν καλλίτερα ἀπὸ ὅλα τὰ ἄγρια ζῶα. ὀφελᾶ ὅσους ἔχουσι παραλυσίαν τινὰ, ἢ πόνους χολικὰς, καὶ ὅσοι εἶναι παχοὶ νὰ τὸ τρώγουσι ἀδυναμίζουσιν. ἀμὴ οἱ ἀδυναμοὶ μὴ το τρώγουσι. τῆτο τὸ κρέας εἶναι βλαβερὸν τὸν καιρὸν τῆ θέρους διὰ τὴν καύσιν. ἀμὴ τὸν ἄλλον χρόνον εἶναι ὠφέλιμον ὅπτον. καὶ ἄς τὸ ἀλείψου με λάδι, ἢ ξέσγι, νὰ γίνεταί χωνδτικώτερον. τὰς φλεγματώδεις ὀφελᾶ περισσότερα, νὰ τὸ τρώγουσι τὸν χειμῶνα. ἀμὴ οἱ θυμώδεις καὶ οἱ νέοι μὴ το τρώγουσι, καὶ βλάπτει τας.

Διὰ τὸ Μενεχαρικόν. ΚΕΦΑΛ. Ος΄.

Οὕτω εἶναι εὐὸς χρόνος εἶναι ὑγιέστατον καὶ ὠφέλιμον εἰς κάθῃ αἰθρωπον. μάλιστα ὅταν βόσκηται εἰς τὸ ὄρθ, καὶ τρώγει μυριστικά χορτάκια, τότε δίδει τροφὴν καλλί. εἶναι κα-

λοχώνδτου καὶ γλυκόφαγον. τὰ ἔμπροσθεν τε-
 τάρτια κάμνε μαγερετά. καὶ τὰ ὀπισθὰ ὀπτά
 μὲ ροσμαεῖν, ἢ σκόρδον, ἢ φασκομηλίαν. ἀπὸ
 ὅλα τὰ ἡμερα κρέη, δεῦ εἶναι ἄλλο ὑγιέσερον,
 καὶ τὸ ζεμίτε ὠφελιμώτερον, ὡσαν ἔτῃτο. καὶ ἄς
 τρώγη κάθα λογίς ἀνδρωπῶ, ἕως νὰ γεύῃ
 τελῶν χρόνων. ὅτι τὸ γεροντικὸν εἶναι βλαβερόν.

Τὸ Χοιρῶν. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΖ΄.

Εἶναι θερμὸν καὶ ὑγρὸν. καὶ τὸ βυζανάεικον
 ὑγρότερον. τὸ μεσιακὸν εἶναι καλλίτερον.
 ἡγυν ἔτε γεροντικὸν, ἔτε πολλὰ νέον. τὸ ἀρτεσι-
 κὸν, καὶ ἀναθρεμμένον εἰς τὸ ὄρος, ἢ εἰς πεδιά-
 δα, δίδει τροφὴν πολλὴν, κινᾷ τὸ ἔρῶ, ἀμὴ
 βλάπτει τὰς ἀγασθεῖς, ὅπῃ δεῦ δαλῶσι. διατὶ
 μετατρέπεται εἰς ἐ κακὰς χυμὰς, γευνᾷ φλέγμα,
 καὶ πέτραν εἰς τὸ ἔρῶ, καὶ πᾶθῶ εἰς τὸ σκό-
 τι, καὶ κάμνει τὴν χολὴν πελοσῶς. τὸ θηλυ-
 κὸν εἶναι χειρότερον. ὀπτόν εἰς τὴν σῶβλαν, ἢ
 ἐσχάραν μὲ ἀρωματικὰ χορτάγια, ἡγυν μαρα-
 θόσπορον, γαρόφαλα, ἢ ἄλλα ποιαῦτα, βλάβει
 ὀλιγώτερον. καὶ ἄς τὸ τρώγῃ τὸν χειμῶνα οἱ
 νέοι καὶ οἱ δαλῶτάδες, ἀμὴ οἱ σπεδαῖοι ὅπῃ δεῦ
 δαλῶσι, καὶ οἱ γέροντες μήτο τρώγῃσι. τὸ
 ἀγελιογέρικον εἶναι καλλίτερον ἀπὸ τὸ ἡμερον. ἀμὴ
 ἔχει τὴν αὐτὴν φύσιν καὶ χάριτας ὅπῃ εἴπομεν.

Διὰ τῆς Ὄρνιθας. ΚΕΦΑΛ. ΟΗ΄.

Η Μαύρη εἶναι καλλίτερη, νὰ εἶναι νέα πα-
 χυὰ, ἢ κρέσα μεγάλη καὶ διπλῆ. ἢ μύτη
 κόκκινη, πρὶν νὰ κάμῃ αὐγά. ἢ ἀγγελαις εἶναι καλ-
 λίτερας. δίδει πολλὴν τροφὴν τὸ κρέας τῆς ὀρνι-
 θας. χωνδεῖ εὐκολα. δεῦ κάμνει χολιὴν, ἔ δὲ
 φλέγμα. ἀλλὰ γεννᾷ καλὸν αἷμα. αὐξάνει τὸν
 νῦν, τῆς φωνῆς καθαρίζει, καὶ δίδει πολλὴν ὠφέ-
 λειαν. διατὶ εἶναι κρέας σύμμετρον, καὶ συγκερῶ
 τῆς κρέας τῆς ἀνθρώπου φαρμασιώτατα. ὁμοίως
 καὶ τὰ πετεινὸπέλλα, πρὶν ἀρχίσεν νὰ βατᾷεν
 ταῖς ὀρνιθας. τὰ ὅποια νὰ τρώγῃς κάδα καιρὸν
 μετὰ τῆς ἀγγελίδας, καὶ τὸ καλοχρεῖ καλλίτερα.
 ἢ γράσιας ὀρνιθας εἶναι κακοχωνδεῖταις.

Διὰ τὸν Λαγόν. ΚΕΦΑΛ. ΟΘ΄.

ΤΟῦτε τὸ κρέας εἶναι νόσιμον εἰς τῆς γεῦσιν,
 ἀλλὰ δεῦ δίδει πολλὴν τροφὴν, μάστιγα καὶ
 ἀδιωαμίζει τὸν ἀνθρώπον. καὶ μόνον οἱ παχοὶ ἄς
 τὸν τρώγῃ, διατὶ τὸς κάμνει ὠφελειαν. ὁ ὀμινα-
 λός τε ὄπτος νὰ τὸν τρώγῃ ὅσοι τρέμῃν τὰ μέλη τὸς
 ὠφελῶνται. ὁμοίως καὶ τὰ βρέφη ὅταν φυτρῶνῃν τὰ
 ὀδόντια τὸς. διατὶ σμικραίνει τὸν πόνου τὸς, καὶ τὰ
 κάμνει καὶ ἀγεῦσιν δεικωτέρα. τὸ κρέας τὸ λαγὺ
 εἶναι ἀργοχωνδεῖτον. γεννᾷ χοντρὸν αἷμα, εὐφεί
 τῆς κοιλίας, φέρνει αὐπνίαν, βλάπτει τὸς μελαγ-

χολικῆς, καὶ δείχνει κακὰ ὄνειρατα. λοιπὸν οἱ
 σπυδαῖοι μῆτον τρώγουσιν. ἢ ἄς βαίνου ἢ λαρδί
 πολὺ εἰς τὸ τζεκάλι νὰ συμψιύονται, ἢ ἄλλο
 παχὺ μὲ σπέτζαις καὶ ἄλλα ἀρώματα. πλιὺ
 μόνον τὸν χειμῶνα ἄς τὸν τρώγουσιν οἱ αἱματώ-
 δεῖς καὶ νεώτεροι.

Τὸ κρέας τῆ κινελίς εἶναι εἰς μὲν τιλὺ γεῦ-
 σιν αἰσώτερον, εἰς δὲ τιλὺ ἐργασίᾳ ὠφελιμώτε-
 ρον διατὶ θρέφει περισσότερον, καὶ κόπτει τὸ
 φλέγμα ἢ τιλὺ ὑγρότητα, ὅπῃ εὔρει εἰς τὸν σό-
 μαχον. ἢ χωνάει ὑγληγορήτερα. κινᾶ τὸ ἔρος.
 μόνου νὰ τὸ βράζης πρῶτον ὀλίγον, καὶ ὕστερα
 νὰ τὸ ψήνης μὲ κανέλλαν, ἢ ἄλλα ἀρώματα,
 καὶ μὲ λαρδί, ἢ νὰ τὸ περεχῶς. ἀμὴ τὰς με-
 λαγχολικῆς, ἢ τὰς πολλὰ γέροντας βλάπτει,
 καὶ μάλις αὐτὰς καυτεραῖς ἡμέραις.

Διὰ τὸ Λάφι. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Π΄.

Εἶναι θερμὸν εἰς τὸ πρῶτον, καὶ ξηρὸν εἰς
 τὸ δεύτερον. τὸ νέον ἢ μινυχισμῆνον εἶναι
 καλλίτερον, ἢ δίδει τροφίῳ πολλῷ. τὸ κέρα-
 τόν τε νὰ καύσῃς, ὁ καπνός τε διώκει τὰ ὀφίδια,
 ἢ ὅλα τὰ φαρμακερὰ ζῶα. ὁμοίως ἢ τὸ κόκκα-
 λον, ὅπῃ δέισκεται εἰς τὴν καρδίαν τε εἶναι καὶ
 πολλὰ αὐτιφάρμακον. δι' αὐτὸ τὸ χρειάζουται
 εἰς τιλὺ θηριακίῳ. τὸ λάφινον κρέας εἶναι κα-
 κοχωνάτον. δίδει τροφίον εἰς τὰ μέλη ἢ παρά-

λυσιμ, καὶ αἰτία τὸν τεταρτάϊον ρίγον, ἡγοῦσι
Καρταίαν. ἀμὴ ὅταν τὸ ψήτης με πολὺ λαρδίον,
ἢ ἄλλο κρέας παχὺ, χαίει τὴν κακοσωλίωτε.
πλιὺ καὶ αὐτὸ μῆτο τρώγειν τὸ καλοκαίρι. ὅτι
τότε τρώγει ὀφίδια, καὶ γίνεται βλαβερώτερον.

Διὰ τὰ Αὐγά. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. ΠΑ΄.

Οἷσα εἶναι φρέσκα ἡγνυ νωπὰ τὴν ἡμέραν
ὅπῃ τὰ ἐγεύνησαν αἱ ὄρνιθαις, εἶναι πολ-
λὰ ὠφέλιμα. ὅτι θρέφουσιν, αὐξάνουσι τὸ σπέρ-
μα, καὶ τῆς σαρκὸς τὸ σκαῦδαλον, καθαρίζουσι
τὴν φωνίαν, καὶ σαματῶσι τὸ πτύσμα τῆς αἵμα-
τος, καὶ ἅς τὰ τρώγῃ πᾶς αὐθροπῶ, καὶ κάθε
καιρὸν, μόνου ἀργῶσι τὴν χώνδισιν ὅταν τὰ
φάγῃς, ἔπειτα πάλιν νὰ φάγῃς ἄλλα βρώματα
πάραιτα. ἀλλὰ πρέπει ὅταν φάγῃς αὐγά νὰ πε-
ράσῃ καμπόση ὥρα, καὶ τότε νὰ ἀπογαθῆς. τὰ
πολυψημμεῖα εἶναι συπτικά, καὶ περὶοσα κακο-
χώνδατα. καὶ μάλιστα τὸ ἄστρον, τὸ ὁποῖον ἔφρε-
πε νὰ μῆτο τρώγῃσι, τὰ τηγαμιστὰ εἶναι τειχει-
ρότερα. ποτὲ μὴ φάγῃς αὐγά με ὑψαίον.

Πεὶ Οἰστέων καὶ Γεσημαίων, ΚΕΦ. ΠΒ΄.

Τὸ χειρότερον ἀπὸ ὅλων τῶν καρπῶν καὶ γεννή-
ματα εἶναι τὸ σιτάρι. ἐπειδὴ ὡς ἀναγκασιότε-
ρον. τὸ καλλίτερον δὲ ἀπὸ ὅλων εἶναι τὸ τεμνωίτι-
κον ὅταν εἶναι καλά ὤειμον, σπαρμένον εἰς ἐκαλὸν

χωράφιον, πάσεικόν, να μιλῶ ἔχη ἴραν, ἔτε ἄλλα
 χορτάεια. γερὸν, βαρὺ, ξανθόν, καὶ διωατὸν,
 να μιλῶ ἀλείφεται εὐκολα. διατὶ εἶναι μερικὰ σι-
 τάρια εὐμορφα ἔξωθεν, καὶ ἔσωθεν κέρφια, καὶ κά-
 μινυ πολὺ πύτερον. ὅθεν πρῶτον μετὰ κάμνει ψω-
 μι ὀλίγον, δῶτερον δὲν δίδει τροφῶν ἔτε σπατάλην
 εἰς τὸν αὐτρωπον. ἀλλὰ μᾶλλον γεμῶζει τὸν σῶμα-
 χον ἀπὸ βλαβερῶν χυμῶν, καὶ κακὰ περιεσδάματα.

Περὶ Ἄρτου. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΓ΄.

Εἴναι ἔν θέλης να κάμης ψωμὸν εὐμορφον, ἄς
 εἶναι τὸ ἀλεύρι ἔτε πολλὰ νεπὸν ὡς τὸ ἀλέ-
 σεν, διατὶ λαμβάνει ἀπὸ τῶν πέτραις τῶ μύλης
 μίαν θέρμην ἀφύστικην. ἔτε πάλιν να εἶναι πο-
 λὺν καρὸν ἀλεσμένου. διατὶ κόπτεται καὶ κάμνει
 τὸ ψωμὶ βλαβερὸν καὶ αἰσοςον. ἄς εἶναι καὶ τὸ
 νερὸν εὐμορφον, καὶ τὸ προζύμι εἰς τὸ δίκαιον.
 ἔτε ὀλιγώτερον ἀπὸ τὸ ἀρκῶν, ἔτε ποτῶς περισ-
 σότερον. ὅτι καὶ τὸ ξυθὸν, καὶ λεψὸν καὶ ἀνέβατο,
 καὶ τὸ πολλὰ ἀλμυρὸν, καὶ τὸ ἀνάλατον βλάπτει.
 καὶ μάλιστα ἐκεῖνο ὅπῃ ἔχει ἴραν, καὶ ἡ φογάτζα,
 ἢ γινυ λεψόπιτα, ὅπῃ ψήνυν εἰς τὴν αἰθάλην.
 ὅτι τὸ εὐα δίδει πόνον εἰς τὴν κεφαλῶν, μεθύει,
 καὶ βλάπτει τὰ ὄμματα. καὶ τὸ ἄλλο πείσκει, καὶ εἶ-
 ναι δυσκολοχώνδου. ὁμοίως βλάπτει καὶ τὸ ὠμὸν
 καὶ κακόφητον. ἀμὴ ὅταν λείψωσι ὅλα τὰ αἰσῶσι
 σιωντήματα, ὁ ἄρτος σηεῖζει τὰς καρδίας θαυμα-

σιώτατα, καὶ μᾶς δίδει πολλὴν ὠφέλειαν. τὸ ψωμί τῆς πυτέρων, εἶναι δ' ἀκολοχώνητον. ἀμὴν δὲ δίδει πολλὴν ἀπατάλην. ὁμοίως καὶ τῆς ἄλλων καρπῶν τὰ ἄλλα. μόνον τὸ νερόν τῆς κελθίνης παξιμαδίας δίδει τὸ καλοκᾶρι πολλὴν ὠφέλειαν. ἀμὴν τὸ ψωμί τε πασῶς δὲν τρέφει τὸν ἀνθρώπου.

Περὶ Ρ'εβιώθων. ΚΕΦΑΛ. ΠΔ΄.

ΤΑ' Ρ'εβιώθια εἶναι τειῶν λογίων. ἄσπρα, μαῦρα, καὶ κόκκινα. ὅλα εἶναι θερμά, ἀμὴν τὰ κόκκινα περιεσώτερα. ὅλα δίδωσι πολλὴν ἀπατάλην, κινῶσι τὸ ἔρθε, τὰ καταμυῖα. αὐξάνουσι τὸ γάλα καὶ τὸ σπέρμα, σιωτεῖβουσι τὸν λίθον τῆς δυστείας, κάμνουσι τὸ πρόσωπον εὐμορφον, ὠφελῶσι τὸν φλέγμονα, τὸν σόμαχον, καὶ τὴν φωνὴν καθαρίζουσι ὅταν εἶναι κατὰ μαγερεμένα καὶ ἀρτυμένα. καὶ ὅταν γινῶσθε τὰ συχνοτρόγην, γεννῶσθαι εὐκόλα. εἶναι καμπόσον πνέματώδη, μάλιστα ὅταν εἶναι κατὰ μαγερεμένα, καὶ βλάπτουσι τὰ νεφρά, τὴν φῶσκον, καὶ ὅλα τὰ σπτόθια. ἀμὴν ὅταν τὰ βράσης με ῥοσμαεῖ, ἢ σκόρδον, ἢ ρίζας πετροσελίνης, ἢ με φλυσκῶνι, καὶ νὰ τὰ ἔχεις εἰς τὸ νερὸν ἀφ' ἑστέρας, νὰ τὰ τρώγῃς με καμπόσον μῶσον, καὶ κανέλλαν, χάνου τὴν κακοσμίαν. ἀμὴν τρώγῃς ὀλιγώτερα. τὰ χοντρά καὶ γερά, ὅπως δὲ ἔχου τρύπαις εἶναι καλλίτερα. τὰ χλωρά γεννῶσι πολλὴν βλάβην εἰς τὰ σπτόθια, καὶ τὰ νεφρά βλάπτουσι.

Περὶ τῶν Κυάμων. ΚΕΦΑΛ. ΠΕ΄.

ΤΑ κικκία εἶναι εἰς τὸν πρῶτον βαθμὸν ψυχρὰ καὶ ξηρὰ. καὶ τὰ χλωρὰ ψυχρὰ καὶ ὑγρὰ. τὸν χειμῶνα εἶναι καλὰ διὰ τὰς χυλεῖκας αἰσθητικὰς. ἀμὴ κάμυσσι αἴεμον, καὶ βλάπτουσι τὰς χυλεῖκας. δίδουσι ὕπνον. τὰ δὲ ξηρὰ ὅταν τὰ ξερὰ βράσῃς ὡσὺ φάβου με πιπέρι, ἢ καννέλα, ἢ με ἀείγανω, ἢ μάρμαρον, δὲ βλάπτουσι, ἀλλὰ χωνύουσι δολωτέρα. τὰ χλωρὰ εἶναι ψυχρότερα, καὶ γεννῶσι φλέγμα. ἀμὴ ὅταν τὰ τρώγῃς χυλεῖς τὰ φλέγια με ἄλας ὕστερα ἀπὸ ἄλλα φαγητὰ δὲ βλάπτουσι.

Διὰ τὰ Φασέλια. ΚΕΦΑΛ. ΠΣ΄.

ΤΑ φασέλια εἶναι ἄσπρα, κόκκινα, καὶ ἄλλων χρωμάτων. εἰσὶ θερμὰ καὶ ὑγρὰ εἰς τὸν πρῶτον βαθμὸν, καὶ τὰ κόκκινα θερμότερα. κινῶσι τὸ ἔρος καὶ τὰ καταμυῖα. αὐτὰ καὶ τὰ λεπτὰ ὕστερα δὲ πρέπει νὰ τὰ τρώγῃσι οἱ λεπτοὶ καὶ ἀγενεῖς ἄνθρωποι, ὅπῃ δὲ κοπιᾶζουσι. ἀλλὰ οἱ ἐργάται καὶ οἱ χυλεῖκοι, ὅπῃ ἔχουσι δυνατὸν τὸν σῶμαχον. ὅτι γεννῶσι χοντρὰς χυμὸς καὶ αἴεμον, περισσότερον ἀπὸ τὰ κικκία. Βαραίνουσι τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν σῶμαχον. εἶναι κακοχωνύουτα. ἀμὴ ὅταν τὰ βράσῃς με πιπέρι, ἢ σπάρι, ἢ ἀείγανω, ἢ με τὸ κάρος. (τὸτο εἶναι εἷα χόρ-

του ὡς αἰθίου) καὶ νὰ βάλῃς καὶ λάδι καὶ ξύδι
 χαίνοι τιμὴ κακοσιμῶν τῆς, καὶ δεῦ πολυβλάπτει-
 σιν. ὁμοίως καὶ ὁ κίμωλος, καὶ τὰ λοιπὰ ἀρώματα,
 νὰ βράσῃς αὐτάμα μὲ τὰ ὕσπερα, τῆς δίδεις πολλὴν
 ὠφέλειαν. γίνωσκε δὲ ὅτι ὅλα τὰ κακὸβρασα μα-
 γερέματα εἶναι χειρότερα. ὅτι καθὼς ἐδῶ εἰς τὸ
 τῆσκάλι μὲ τῶσα ξύλα δεῦ βράζουσιν, ἔτω καὶ
 εἰς τὸν σόμαχον δεῦ χωνύσῃ. καὶ πρέπει νὰ μὴτα
 τρώγῃσι οἱ ψιλοκάμωτοι. ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ κα-
 λόφητα ὅστις τὰ φάγη, ἄς πίνῃ ὕσερα καλὸν
 κρασί ἄδολον, διὰ νὰ τὰ χωνύσῃ γοργότερα.

Διὰ τιμὴ Φακίῦ. ΚΕΦΑΛ. ΠΖ΄.

Η Φακίη βλάπτει τῆς μελαγχολικῆς. ἀφα-
 νίζει τὸ σπέρμα, καὶ παύει τῆς σαρκὸς τὸ
 σκαῦδαλον. δι' αὐτὸ τιμὴ τρώγουσιν ὅσοι ποθεῖσι
 τιμὴ σωφροσιμῶν. ἀμὴ οἱ ὑπανδρῶν μὴτιμὴ τρώ-
 γουσι. διατὶ βλάπτει τιμὴ ὄρασιν καὶ τὰ ἐπιτόδια.
 πείσκει, ἐμποδίζει τὸ ἔρος, τὰ κατακλιμῶν. βλά-
 πτει τὰ νεῦρα, τιμὴ κεφαλῶν, καὶ τὸν φλέγμονα.
 ὅταν τιμὴ μαγερέσῃς μὲ σεῦκλα, ἡγοῖσι λιανο-
 λάχανον, ἢ μὲ σπανάκι, ἢ βάρσαμον, ἢ νὰ βά-
 νῃς καμπόστον μέλι, βλάπτει ὀλιγώτερον. ἢ ἄσπρη
 εἶναι καλλίτερη, καὶ ὅποια βράζει ὀγλήγορα. καὶ
 ὅταν θέλῃς νὰ τιμὴ ἀγοράσῃς, βαῖνε ὀλίγην εἰς τὸ
 νερὸν καὶ εὐγαλέτιμὴ, καὶ αὐτὴ συγνώσῃ πάραυτα, εἶναι
 καλόβραση. ἀμὴ ἢ κακὴ δεῦ σεγνώσῃ, καὶ μαυεῖζει,

καὶ τὸ νερὸν ὅπῃ τὴν ἔβρεξες. γίνωσκε δὲ καὶ
 τὸ ἀκραιβῶς, ὅτι τὸ ἔξω μέρος εἶναι κινητικόν,
 καὶ τὸ ἀπομέσα συπτικόν. λοιπὸν ὅταν τὴν βρά-
 σης ὀλίγον, καὶ νὰ τὴν φάγῃς πείχῃ μαγερε-
 θῆ καλά, κινᾷ τὴν κοιλίαν. εἰ δὲ καὶ τὴν πο-
 λυβράσης σφίγγει πολλά. ὁμοίως καὶ τὰ κράμ-
 βια εἰσὶν τὰ πολυβράσης σύπτει. τὰ δὲ ὀλιγό-
 βαστρα εἶναι ἀκοιλία. ἢ φακὴ ὠφελᾷ τὰς φλεγ-
 ματώδεις, ἀμὴ μόνον τὸν χειμῶνα ἀς τὴν τρώ-
 γων ὅταν εἶναι ψύχα.

Διὰ τὸ Ρίζι, καὶ Λαθέρα. ΚΕΦ. ΠΗ΄.

ΤΟ Ρίζι εἶναι θερμὸν εἰς τὸ πρῶτον καὶ
 ξηρὸν, εἰς τὸ δεύτερον εἶναι συπτικόν. δίδει
 πολλὴν σπατάλιον ὅταν τὸ βράσης μὲ παχία
 φράγματα, καὶ πληθαίνει τὸ σπέρμα. ἀμὴ εἶ-
 ναι χοντρὸν καὶ κακοχώνδρον. καὶ ὅστις τὸ πολυ-
 τρώγει βλάπτεται, ὅταν ἔχη πόνους ἀπὸ χολῆν.
 ὄφειπε γὰρ νὰ τὸ πλιῶς καλά μὲ ἀπόζωμα
 ἀπὸ πύτερα. ἔπειτα, νὰ τὸ βράσης μὲ παχὺ,
 ἢ βέτυρον, ἢ γάλα, καὶ μὲ ἀμύγδαλα καὶ ζά-
 χαι καὶ κανέλλαν. ὅτι τότε ἀφίλει τὴν κακο-
 σωίωτα. ἀμὴ νὰ βράση καλά, ἕως νὰ τὸ ἰδῆς
 νὰ μακρῶν, καὶ νὰ ἀσπείσῃ ὡς τὴν χιόνα.
 εἶναι καλὸν δι' ἐκείνους ὅπῃ δαλῶσι, νὰ τὸ τρώ-
 γων τὸν χειμῶνα. ἀμὴ βλάπτει τὰς ὀκνηρὰς,
 τὰς φλεγματώδεις, καὶ γέροντας.

Τὸ μπίζι ἔχει τὴν φύσιν τῆς ῥεβιουθίς. καὶ τὰ λαθάρια τῆς κικκίων. ὅθεν ὡς ὅμοια τῶν δὲν γράφομεν διὰ ταῦτα ξέχωρα, διὰ νὰ φύγωμεν τὴν πολυλογίαν, καὶ νὰ ἰσορήσωμεν τὰ κυριώτερα χορταεικὰ, ὅπως εἶναι ὠφελιμώτερα.

Περὶ Βοταάνων. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΘ'.

Οὐα τὰ χορταεικὰ δίδασιν ὀλίγη τροφὴν ἐπιόμοια. δι' αὐτὸ δίδομεν αὐτὰς τὰς τρεῖς ἐπιμοίαις πρὸ πάντων, νὰ ταῖς φυλάγῃ ὁ φρόνιμος.

Α. Νὰ μὴ τρώγῃς ὠμά, ἢ γινυ ἄψητα, ἔξω ἀπὸ ταῦτα τὰ δύο τὸν καιρὸν τῆς θέρης, αὐτράκλα καὶ μαρέλια. διατὶ εἶναι ψυχρὰ καὶ καταπραῦνσι τὴν πολλὴν θερμὴν τῆς αἵματος, καὶ τὴν καύσιν τῆς συκοτῆς καὶ σομάχου δροσιζοσι.

Β. Τὸν χειμῶνα νὰ τὰ τρώγῃς θερμά. τὴν αὐνοξίαν καὶ τὸ φθινόπωρον νὰ τὰ τρώγῃς συγκερασά, ὅπως δὲν εἶναι ἔτε πολλὰ θερμά, ἔτε ψυχρὰ, ἀλλὰ σύμμετρα. καὶ νὰ μὴ τὰ τρώγῃς ἀφ' ἧς κάμνῃσι τὸν σπόρον. ὅτι βλάπτουσι.

Γ. Ἐκεῖνα δὲ ὅπως τρώγῃς, ἃς γίνεται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς δειπνῆς, ἢ γάλατος. ὅτι τὰ χορταεικὰ εἶναι κινητικὰ, ἢ γινυ τὰ σπανέκια, σεῦκλα, ἀμολόχαις, καὶ ἄλλα ὅμοια, καὶ πρέπει νὰ τρώγῃς αὐτὰ πρῶτον, καὶ τὰ ἄλλα φαγητὰ ὕστερα, διὰ νὰ ἔχῃς τὴν κοιλίαν ὑπήκοον πάντοτε.

Διὰ τὰ Σπαράγγια. ΚΕΦΑΛ. 4.

ΑΠὸ ὅλα τὰ χορτάκια αὐτὰ ἔχουσι τὴν κορο-
τίμησιν. καὶ δίδουσι τόσιν ὠφέλειαν εἰς
τὸν ἐσθίοντα, καθὼς εἶναι τὰ ρεβιῶδια εἰς τὰ
ἄσπερα κλειώτερα. τὰ ἡμέρα εἶναι καλλίτερα.
ἀμὴ ὅλα κοινῶς ἡμέρα καὶ ἄγεια ὅταν εἶναι τρυ-
φερά, καὶ κλίνουσι πρὸς τὴν κορυφὴν, δίδουσι πολλὴν
τροφὴν, κάμνουσι αἷμα, ὠφελῶσι τὸν σόμαχον,
αὐξάνουσι τὸ σπέρμα, κινῶσι τὸ ἔρ^θ, καθαρῶ-
ζουσι τὰ νεφρὰ ἀπὸ ἀμμόδα, καὶ παύουσι τὸν πό-
νον αὐτῶν, καὶ ἀπλῶς ὠφελῶσι εἰς ὅλας τὰ
τρώγιον. ὅτι κάμνιαν κακοσιῶν δὲν ἔχουσι,
μόνον τὰς χολερικὰς βλάβησιν. οἷτινες ἄς τὰ
βράζουσι ὀλίγον, καὶ χυῶσι τὸ πικρὸν ζεμί, καὶ
μὲ τὸ δῦτερον ἄς τὰ τρώγουσι.

Διὰ τὰ Μποραίντζενα. ΚΕΦΑΛ. 4Α.

ΤΟὔτο τὸ χόρτον ὠφελᾷ πολλὰ καθεὶ ἀνθρώ-
που ἀσθενήτε καὶ ὑγιαίνοντα. ὅτι κάμνιαν
κακοσιῶν δὲν ἔχει. ὅταν τὸ τρώγῃς συχνὰ
γίνεσαι καλόκαρδ^θ, καὶ γεννῶσι καλὰς χυμὰς.
τὰ αὐτῆ καὶ φύλλατις καὶ βράνῃς εἰς τὸ κρασί καὶ
μέουσι καὶ τὸ πίνῃς, ὠφελᾷς πολλὰ πρὸς τὴν καρ-
δίαν. κάμνει καλὸν τὸ χόρτον ἐπίτω εἰς τὰς με-
λαγχολικὰς. καθαρῶζει τὸ αἷμα. δίδει εἰς ὅλα
τὰ ἐσθίοντα πολλὴν αἴεσιν, καὶ λεπτιῶει τὰ

σηθες τὴν σκληρότητα. μόνον βλάπτει τὸν λαμ-
μὸν ὅταν εἶναι ἀπὸ μέσα πληγωμένος, ἢ ἔχεις
τινὲς γέλλανσες. τὰ αὐθιγὰ δὲ χωνδύουσαι
ὀγλήγορα. ὅταν τινὲς βράσῃς μὲ σπανάκι, ἢ
σεύκλον γίνεται χωνδύτικώτερον.

Διὰ τὸ Ραδίχιον. ΚΕΦΑΛ. 4Β.

ΑΥτὸ εἶναι ψυχρόν. τὸ πικρότερον εἶναι συ-
πτικώτερον. ἐκεῖνο, ὅπῃ κάμνει τὰ αὐθι-
μπλάβα, ἢ γυν γαλάζια, εἶναι τὸ ἐκλεκτότε-
ρον. διάλεγε τὸ τρυφερόν. ὅτι φυσικὰ τὸ εὐμορ-
φον καθαρῶς τόσον τὸ συκῶτι, καὶ ἰατρῶντο
ἀπὸ πᾶσαι βλάβου, ὅπῃ ἄλλο φάρμακον δὲ τὸ
ὠφελᾶ περὶσσότερον. ἀμὴ ὅσοι εἶναι καταρόχοι, καὶ
ἔχουσι ψυχρὸν σῶμαχον, ἄς τὸ τρώγου μὲ σκέρ-
δον κοπανισμένον, ὅταν εἶναι βρασμένον. καὶ πάλιν
αὐτὸ κάμνει σαλάτα ἄς βαίνου καὶ ῥεκα, ἢ κάρ-
δαμον, ἢ ἄλλο θερμὸν χορτάειον, νὰ ἰατρῶνται
τέτε ψυχρότητα. κάθα καιρὸν εἶναι καλόν, ἀμὴ τὸ
καλοκαίρι καλλίτερον. καὶ ὠφελᾶ κάθ' εὐὰ τόσον
τὰ φύλλα, τὰ ἀσάχια, ὡσαύτ' καὶ αἱ ρίζαις τε.

Διὰ τὸ Ἀτίδιον. ΚΕΦΑΛ. 4Γ.

ΕΤῆτο πάλιν εἶναι ὠφελιμώτερον καὶ πολλὰ
ἰαματικόν. δι' αὐτὸ βαίνου τὸ νερόν τε εἰς
τὰ συρόπια. καταψυχίζει τὸ συκῶτι, καὶ ὅλα
τὰ πυρωμένα μέλη. σβύει τινὲς δίψαν, κινεῖ

τὸ ἄρθρ. ἀμὴ εἶναι καὶ αὐτὸ ψυχρὸν. τὰ ἡμέρας
 εἶναι καλλίτερα. ἀμὴ γὰρ τὰ χύσις εἰς τὸ χῶμα
 καμπύτας ἡμέρας ἕως γὰρ ἀσπείσων, ἢ εἰς τὴν
 ἄμμον. ὅτι τότε γίνονται εὐνοσα καὶ χωνυτικώτε-
 ρα. καθαρίζουσι τὸ αἷμα, ὑγιάνουσι τὴν ψώραν,
 μόνου τὰς παραλυτικὰς βλάβησι, καὶ ἐκεῖνες ὅπως
 τρέμουν τὰ μέλητες. καὶ ὅσοι ἔχουσι ψυχρὸν σό-
 μαχον ἄς τὰ τρώγων μὲ πιπέρι, ἢ σαφύδας, ἢ
 ἄλλο θερμὸν φάρμακον. τὸ βρασμῆον εἶναι ὑγιέ-
 σερον ἀπὸ τὸ ὤμῳ. ὅταν εἶναι καύσις, ὠφελᾷ
 πολλὰ τὰς νέφς, τὰς χολεικὰς, καὶ ὅσας ἔχουσι
 αἷμα πολλῶ καὶ θερμὸν σόμαχον γὰρ τὸ τρώγω-
 σιν. ὅσοι δὲ εἶναι ψυχρὰς κράτεως, ὅταν δὲ
 εἶναι καύσις ἄς τὸ τρώγων μὲ βάρσαμον, ἢ ῥέκα,
 μὲ τραχόν, ἢ μὲ ἄλλο θερμὸν χορτάειον.

Διὰ τὸ Τραχόν. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 4Δ'.

ΤΟῦτο τὸ χορτάειον δὲ ἦτον τὸν παλαιὸν
 καιρὸν. δι' αὐτὸ δὲ τὸ ἔγραψεν ὁ Διο-
 σκοειδῆς, ἔτε ἄλλος ἰατρὸς παλαιός. ἀμὴ τῶρα
 ὀλίγες χροῆς ἀρέθηκε τεχνιεύτως ἀπὸ εἰς κη-
 περὸν πολλὰ φρακτικὸν εἰς τὴν τέχνῳ ταύτῳ
 καὶ ἔμπειρον. ὅστις ἔβαλε μέσα εἰς εἰς κύτρον
 λινάσπορον, καὶ τὸ ἔχωσεν εἰς τὴν γλῶ. ὅθεν
 ἐφύτρωσε τοῦτον χορτάειον ἀρωματικὸν καὶ ὠριό-
 τατον, ὅπως δὲ ἔφαγα ποτέμια καλλίτερον εἰς τὸ
 Ἄγιον Ὄρθρ. καὶ τὸ ἔτρωγα εἰς τὴν σαλάτα

καθ' ἑκάστῳ τὰς ἔξη μύθους ὅτῃ εἶναι χλωρὰ τὰ
 κλονάειά τε. ἀμὴ τὸν χειμῶνα ξηραίνεται, καὶ
 μένεν αἱ ρίζαι. ἀπὸ τῆς ὁποίας πέρνει ὅστις
 θέλει νὰ τὸ ἔχη εἰς τὸν κηπόν τε. ὅτι σπόρον
 δευ κάρνει ὀλότελα. εἶναι ὀρεκτικὸν πολλὰ εἰς
 τὴν γεύσιν, καὶ νόσιμον τόσον, ὅτῃ ἀρτεῖ μὲ τὴν
 ἔσιαν τε, καὶ τὰ ἄλλα χορτάεια, ἠγνυ αὐτίδια
 καὶ μαρβλία, τὰ ὁποία εἶναι ψυχρὰ, καὶ μὲ τὴν
 θερμότητα τῆ τραχῆ ἰατρῶνται. δίδει ἀεσιν
 πολλὴν τῆ σωμαχῆ, καὶ βοήθειαν. διατὶ εἶναι
 δῶδες καὶ καλοχώνδτον. αὐξάνει τὸ σπέρμα, δι-
 δει τῆς κεφαλῆς πολλὴν ὠφέλειαν. διατὶ κόπτει
 τὰ φλέγματα, ἰατρῶει τὰ γέλη, καὶ τὰ ὀδόντια
 ἀπὸ πάσαν ἀσθενίαν, νὰ τὸ βράζης μὲ ἄστρον
 κρασί, νὰ τὰ πλυῆς ὅταν εἶναι ζεσόν. ἀκόμι
 καὶ εἰς φόβον πανέκλας νὰ τρώγῃς ἀπὸ τῆτο, δευ
 σε ἐγγίξει τὸ κακὸν ὀλότελα. καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν
 καθ' εἷα ὠφελεῖ ὅτῃ νὰ εἶναι ψυχρᾶς κράσεως καὶ
 φλεγματοῦδης, καὶ ὅλης τῆς γέροντας, ἀμὴ οἱ νεοὶ
 ὅτῃ ἔχον βράστιν πολλὴν εἰς τὸν σωμαχόν, ἄς
 τὸ τρώγῃ αὐτάμα μὲ ψυχρὰ χορτάεια. διατὶ
 μοναχόν βλάπτει τὸ συκάτι μὲ τὴν πολλὴν τε
 θερμότητα, καὶ μάλισα τὸ θερος. τινὲς βάνουσι τὸν
 λινοσπορον εἰς τὸ γλυκοκρόμμυδον, καὶ τὸ χώνου
 εἰς τὴν γλῶσσαν, καὶ φυτρῶνει τὸ τραχόν, καθὼς
 φαίνεται εἰς τὸ ἰατροσοφείον. ἀμὴ ἐγὼ μὲ φαίνε-
 ται καλλίτερα εἰς κῦτρον ἢ κυτρολαίμονον.

Περί Μαλάθρου, ἢ Μαρμαίης. ΚΕΦ. 4Ε'.

ΤΟ' μάλαθρον εἶναι θερμὸν, καὶ κινᾷ τὸ ἔρ^θ, τὰ καταμυώια. κάμνει γάλα πολὺ. καθαρῶς τὰ νεφρὰ, καὶ δίδει πολλὴν ὠφελίαν εἰς τὰ σιτόδια. ἀμὴ περιεσσότερα ὠφελᾷ τὸ φῶς τῶν ὀμμάτων, γὰρ τὸ τρώγην μὲ ὀλίγον ζεσμὸν. ἀλλὰ καὶ ὠμὸν εἶναι καλόν. καὶ ὅσοι ἔχουσιν ἀσθενίαν εἰς τὰς ὀφθαλμοὺς, ἅς κοπανίζουσιν τὴν ρίζαν αὐτῆς, γὰρ τὴν πλῆξιν παρῶτον καλά, γὰρ μὲν ἔχει χῶμα, ἔπειτα γὰρ τὴν ἀποσφονιάξουσιν, καὶ τὸ νερόντης γὰρ βαίνει εἰς τὰ ὀμμάτια ταχὺ καὶ βράδην, καὶ φωτίζονται ὅταν ἔχουσιν μικρὰν σκότισιν ὡσπερ γὰρ εἶπαμεν ὀρνιθοτύφλωμα. καὶ τὸ τοῦ ἐμάθαμεν ἀπὸ τὰ ὀφίδια. τὰ ὁποῖα κρύπτονται εἰς τὰς φωλεὰς καὶ τρύπαις αὐτῶν ὅλον τὸν χειμῶνα, καὶ τὸ καλοκαίρει ὅταν εὐγενεῖ εἶναι ὡσὺ τυφλὰ, καὶ τείνοντας τὰ ὀμμάτια εἰς τὸ μάλαθρον, φωτίζονται. διὰ τῆςτο ἔχει τὴν ἐπωνυμίαν αὐτὴν ἐκ τῆς μάλα θερμεῖν. ἦγεν ὅστις τὸ συχναί, βλέπει καλά, ἀμὴ ὅποι^θ τὸ πολυτρώγει κινδυνώδει γὰρ κάμη φιάγκο. διὰ τὴν θερμαίνει πολλὰ τὸ αἷμα, καὶ γενᾷ τὴν πέτραν. καὶ ἅς τρώγουσιν ὀλίγον οἱ χολεστικοὶ καὶ νεώτεροι. καὶ ἅς διαλέγουσιν τὸ τρυφερώτερον, καὶ ἅς τὸ βαίνει εἰς τὸ νερὸν παρῶτον γὰρ κάμνη ὠραν πολλὴν.

ΤΟ ΜΑΡΟΥΛΙΟΝ. Είναι ψυχρὸν καὶ ὑγρὸν, καὶ ἀκολοχώνητον, καὶ περιεσθίει εἰς τὴν καλοσιώλω τὰ ἐπίλοιπα χορτάκια. διατὶ ἐσβιώνει τὴν κοῦσιν τῆς στομάχου, παύει τὴν δίψαν, κάμνει γάλα πολὺ, φέρνει τὸν ὕπνον, ἀφανίζει τὸ σκαῦδαλον τῆς σαρκὸς, διατὶ ξηραίνει τὸ σπέρμα. λύει τὴν χολήν, καὶ εἰς ἄλλα πολλὰ δίδει εἰς τὸ σῶμα πολλὴν ὠφέλειαν. μόνον ὅσοι εἶναι ἀχαμνοὶ καὶ γέροντες ὅπως ἔχου ψυχρὸν στομάχον μὴ το τρώγουσι μοναχόν, ἀλλὰ μετράχον, ῥεκα, κάρδαμον, σκόρδον, κρομμύδι, ἢ ἄλλο ὅμοιον χορτόν, ἢ γινυ βάρσαμον, σέλινον. ἔπειτα νὰ πίνουσι κρασίον ἀστρου, καὶ ἄδολον. πρὸ πάντων δὲ γίνωσκε ὅτι δεῦ κάμνει χρεῖα νὰ πλύης τὸ μαρῶλι. διατὶ τὸ νερόν τῆς πέρινε κάποιαν καλοσιώλω ὅπως ἔχει ἐκ φύσεως, καὶ τότε σὲ βλάβει εἰς τὸ φῶς. τὸ ὁποῖον βλάβημον τῆς ἔρχεται ἀπὸ τὸ νερόν. λοιπὸν διάλεγε τὰ κλεισὰ μαρῶλια, ὅπως δεῦ ἔχουσι μέσα χῶμα, καὶ δεῦ χρειάζονται πλύσιμον. οἱ παλαιοὶ τὰ ἔτρωγαν ὑπερα ἀπὸ ὅλα τὰ φαγητὰ, διὰ νὰ μή τις βλάβη τὸ κρασί, καὶ νὰ κοιμηθῶν ἀκολώτερα. ἀφ' ἧς ἀγάσσει τὸ βλασάει, χάνουσι τὴν καλοσιώλωτες. καὶ μὴ τα τρώγης ὅταν τὰ κόπτης, καὶ τρέχει γάλα.

Διὰ τὴν Κάππαρον. ΚΕΦΑΛ. 45'.

Α Τὴν θεραπεύει τὴν σπληνῶν, φθείρει τὰς σκώληκας, ἰατρῶει ταῖς ζοχαῖδες, αἰζουῖ

τὸ σπέρμα, θεραπεύει τὰ συκοτίς τὰ πιάσματα.
 κινᾷ τὸ ἔρ^θ, τὰ καταμυώια. ὠφελᾷ εἰς τὰ ῥάμα-
 τικά, εἰς τὰ φλέγματα. καὶ διατί εἶναι ψυχρῆ,
 τρώγεται μὲ ξυδόλαδον καὶ σαφίδας. εἰαὶ εἶναι
 ἀλατισμένη, βαίεται νὰ γλυκάνη εἰς τὸ νερόν,
 ἔπειτα τὴν τρώγε, πρὶν νὰ φάγῃς ἄλλο τίποτε
 μὲ ξύδι, καὶ μέλι, ἢ μὲ πελοσόν λάδι, καὶ τὰ
 λοιπὰ, καθὼς εἶπαμεν.

Διὰ τὸ Σπανάκι. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 43.

Α Τὸ ὠφελᾷ εἰς τὸν βῆχον. καταψυχίζει τὸν
 φλέγμονα, καὶ τὸ συκοτί. παύει τὴν θερ-
 μίαν τῆς χολῆς. κινᾷ τὴν κοιλίαν. καὶ δίδει μὲν
 ὀλίγην δυνάμιν τῷ σώματι, ἀλλ' εἶναι χορτάει
 ἄβλαβον. μόνον τὸν ψυχρὸν σωμαχόν βλάπτει
 ὅταν φάγῃ τινὰς πελοσόν. ὅταν ἔν τὸ τρώγῃς βαίει
 καὶ πιπέει, ἢ κανέλλαν, ἢ σαφίδας, καὶ διάλεγε τὸ
 τρυφερὸν ἀπὸ παχὺ χωράφιον. ὅταν σὲ δαγκάσῃ
 σκορπί^θ, κοπάνησαι σπανάκι, πρὶν τὸν ζυμῶν, καὶ
 τὸ χόρτον βάλε εἰς τὴν πληγὴν, νὰ ἰατρῶθῃς.

Διὰ τὴν Ἀντράκλαν. ΚΕΦΑΛ. 44.

Ε ἶναι ψυχρῆ καὶ εἰς τὸν τρίτον βαθμὸν, καὶ συ-
 πτικῆ εἰς τὸν δῆτερον. ἡ ἡμερῆ εἶναι καλλίτε-
 ρη. ὠφελᾷ ὅσως ἔχῃσι δυσουτερίαν καὶ φλόσμον αἵ-
 ματος, ἢ πτύσιν αἷμα. παύει τὸν πόλεμον τῆς σαρ-
 κός, καὶ τὴν καύσιν τῷ σωμαχῷ, καὶ δίδει εἰς ὅλα τὰ

Ἐπιτόδια πολλῶ ἀέσιν. Ξεμεδιά τὰ ὀδόντια, ὅταν
 ἔχῃς φαγομεύα ξινὰ παράγματα. εἶναι δὲ πολλὰ
 κακοχώνητα διὰ τὴν πολλῆς ψυχρότητα. καὶ
 βλάπτει τὸ φῶς, καὶ ἀφανίζει τὸ σπέρμα. λοιπὸν
 μήτην τρώγῃς μοναχῶν, ἀλλὰ μὲ σκέρδον, ῥέκαν,
 βασιλικὸν, κάρδαμον, ἢ ἄλλα θερμὰ χορτάεια.

Ἡ Ῥέκαν, καὶ Κάρδαμον, καὶ Σέλιον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 40.

Εἶναι θερμὰ, καὶ χωνδρικά, καὶ σκανδαλίζουσι
 τὴν σάρκα. διατὶ δίδουσι πολλὴν πύρωσιν.
 βλάπτουσι τὴν κεφαλὴν. διὰ τὸτο ἄρεται νὰ τὰ
 τρώγῃς αὐτάμα μὲ τὰ ψυχρὰ χορτάεια. διὰ νὰ
 συγκερῶνται εὐὰ ἀπὸ τὸ ἄλλο, νὰ πᾶν ἢ κακοσύ-
 νητες. τὰ ψυχρὰ, εἶναι μαρῆλια, αὐτράκλια, αὐ-
 τίδια, καὶ ἄλλα ὅμοια. τὸτο λέγω διὰ τὸν κειρὸν
 τῆς θέρμης. εἰς τὸν ὁποῖον αὐτὰ φάγῃς τὰ θερμὰ μοναχὰ
 βλάπτουσι. διατὶ βαυεῖς πῦρ εἰς τὴν σῖαν, ἀμὴν
 τὸν χειμῶνα δὲ βλάπτουσι τόσον. ὁμοίως πάλιν
 τότε νὰ μὴ τρώγῃς τὰ ψυχρὰ μόνα, χωρὶς νὰ τὰ
 εὐώης μὲ τὰ θερμὰ. διάλεγε τὴν τρυφερῶν Ῥέ-
 καν καὶ Κάρδαμον. ὅτι ἀφ' ἧ κάμην ἀσάχου εἶναι
 πολλὰ πυρὰ, καὶ βλάπτουσι περιεσώτερον.

Διὰ τὸν Βάρσαμον. ΚΕΦΑΛ. Ρ'.

Ο Δύοσμος εἶναι θερμὸς, καὶ ὀρεκτικὸς. φθεί-
 ρει τὰς σκώληκας, ὅπως γεννῶνται εἰς τὴν

κοιλίαν ἀπὸ τὰ βρώματα, καὶ δεῦ ἀφλύει τὸ γάλα
 νὰ πήξη, ἢ μόνου ἐκεῖνο ὅπῃ εἶναι εἰς τὰ βυζὰ τῆς
 γυναικῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἄλλο ὅπῃ τρώγομεν. Λοι-
 πὸν ἔστις ἀγαπᾶ νὰ τρώγῃ γάλα, ἅς τρώγῃ καὶ
 βάρσαμον, νὰ ὠφελεῖται. πλὴν εἶναι πολλὰ θερ-
 μὸν χορτάειον, καὶ παρακινᾷ εἰς τὴν πορνείαν. διὰ
 τῆτο, τὸ ἐμποδίζου οἱ ἀρχηγοὶ εἰς τὰς πολέμους, νὰ
 μὴ το τρώγου οἱ στρατιῶται. διατὶ ἀδυναμίζου, καὶ
 δεῦ πολεμῶσι κορόθυμα. Λοιπὸν ἅς τὸν τρώγουσι τὸν
 καιρὸν τῆ χειμῶνος οἱ γέροντες, καὶ ὅσοι ἔχουσι πολὺ
 φλέγμα. ἀμὴ οἱ νέοι, καὶ χολεϊκοὶ ὀλοτέλα.

Διὰ τὸ Σκόρδον. ΚΕΦΑΛ. ΡΑ΄.

Εἶναι θερμὸν πολλὰ, καὶ ἀντιφάρμακον. διὰ
 τῆτο τὸ λέγουσι ὅλοι θηριακῶς τῆς χυμῶν.
 ὠφελεῖ εἰς τὰς ναυτικὰς, νὰ τὸ τρώγου, διὰ νὰ μὴ
 τὰς βλάβη ὁ βρῶμα τῆς σεντίνας. ὁμοίως καὶ εἰς
 ὅλα τὰ βρώματα παράγματα, καὶ εἰς ἀέρα βλαβερὸν
 θανάσιμον, εἶναι περίσσο ὠφελίμον. καὶ ὅταν πί-
 νης νερὸν ἀδουητμεῖον, ἢ τρώγῃς φαγὶ βλαβερὸν,
 σὲ ὠφελεῖ τὸ σκόρδον, ἀμὴ βλάβη τὰς χυμὰς, καὶ
 τὴν κεφαλὴν. καὶ μὴ τρώγῃς πολὺ ὠμὸν, ἀλλὰ
 ψημμεῖον. ὅτι τότε χάνει τὴν κακοτύλην, καὶ
 τὴν διῶαμιν. βλάβη τὰς γυναικὰς ὅπῃ βυζα-
 νου, καὶ εἰς τὰς ζοχαῖδες, καὶ μὴ το τρώγουσι. εἰς
 δὲ τὸ δάγκαμα τῆς ἐχίδνῃς ὠφελεῖ. καὶ τὰς ὑδρωπι-
 κὰς, καὶ ὅσους ἔχουσι βήχον. ἀφ' ἧ φαγῆς σκόρδον,

τρῶγε καμπόσα κικκία ὠμά, ἢ σέλινον, νὰ μὴ
βρωμᾷ τὸ σῶμασ, ἢ ἀπήγαυον.

Διὰ τὸ Κρόμμυον. ΚΕΦΑΛ. ΡΒ΄.

ΤΟ κρομμύδι εἶναι θερμὸν, καὶ αὐξάνει τὸ
σπέρμα. ἀμὴ βλάπτει τὰ ὀμμάτια ἔταν
τὸ τρώγης ὠμὸν, αὐοίγει τὰς ζοχαδες, καὶ παρα-
κινᾷ εἰς τὴν πορνείαν, καὶ δίδει ὑπνου βαθυῦ.
Λοιπὸν ὅταν θέλῃς νὰ τὸ φάγῃς, κόπτετο ὑψότε-
ρον, βαίνειτο εἰς τὸ νερὸν πολλῶν ὄρων, ἕως νὰ γλυ-
καῖν, νὰ ξεθυμαῖν. ἀμὴ πάλιν τρώγε ὀλίγον.
ὅτι δεῦ εἶναι διὰ ἀγενικὸς ἀνθρώπους, καὶ λεπτῆς
κράσεως, ἀλλὰ διὰ χωρικὸς, καὶ πτωχὸς, ὅπῃ κο-
πιάζουσι. ψημμεῖον δεῦ βλάπτει. ὅτι χαίνει ὄλου
τε τὸν θυμὸν. καὶ τότε ἄς τὸ τρώγῃ πᾶς εὔας.

Διὰ τὸ Πράσων. ΚΕΦΑΛ. ΡΓ΄.

Εἶναι τὸ ἀτυχώτερον φαγὶ ἀπὸ ὅλα τὰ χορ-
τάκια. καὶ ὑρέπει νὰ μὴ το τρώγῃ τινὰς
λεπτὸς ἀνθρώπος, μόνον ὅσοι κοπιάζου, καὶ δε-
λῶσι ὅπῃ εἶναι διωατῆς κράσεως, οἱ δὲ ἀγενεῖς
ἄς ἀπέχουσι αὐτῶ. διατὶ εἶναι πολλὰ θερμὸν,
δίδει κεφαλόπουον, καὶ χαλᾷ τὸ γῆλον, καὶ τὰ
ὀδόντια. βλάπτει τὸ φῶς, καὶ τὸν σῶμαχον. εἶ-
ναι πολλὰ κακοχώνητον, καὶ γεννᾷ αἵεμον. βλά-
πτει τὰ νεφρά, καὶ κάμνει κακὸς χυμὸς. φέρνει
φοβερά ὄνειράτα. μόνον ἐτέτο τὸ καλὸν ἔχει, ὅπῃ

ὠφελῶσι τὰ φύλλα τε εἰς ταῖς Ἰξωχάδες νὰ τὰ
 βαίης ψημεύα. καὶ ὅταν φάγηςμανιτάκια, καὶ
 φοβᾶσαι νὰ μὴ ἦσαν φαρμακερά, φάγε τρά-
 σα, νὰ μὴ σε βλάβῃ τὸ φαρμάκι. ὅτι τὸ τρά-
 στον εἶναι φυσικὰ τὸ μανιταεῖς ἀντιφάρμακον.
 ἔτι δὲ ἀφκίζει καὶ τὴν κραπαλλίω. ἦγεν ὅταν
 μεθύσης, καὶ νὰ φας τράσα ξεμεθῶς γλήγορα.

Διὰ τὸ Ρεπαῖ. ΚΕΦΑΛ. ΡΔ΄.

Εἶναι θερμὸν, καὶ κινητικὸν, καὶ χωνάτικόν
 ὅταν τὸ φάγης ὑσερα ἀπὸ τὰ ἄλλα φαγη-
 τὰ. αἰμὴ αὐτὸ φάγης πορώτερον ἀργεῖ τὴν χῶ-
 νησιν, καὶ βλάπτει σε. νὰ κοπανίσῃς τὴν φλῆδα
 τε νὰ τὴν βάλῃς ὡς ἔμπλαστρον, ὠφελᾶ τὸς
 ὑδρωπικὸς, καὶ σπληνιάρας. ὁμοίως, καὶ ἡ Ραπα-
 νίδες ἔχουσι τὴν αὐτὴν φύσιν. ἔτι δὲ ὠφελῶσιν
 εἰς τὸ φιάγκο, νὰ πίνῃς τὸν ζωμόν τε. ὅτι φθί-
 ρει τὴν πέτρω. καὶ εἶναι καὶ αὐτὸ εἰς τὰ μαι-
 τάκια ἀντιφάρμακον. ἡ ἀγελαις ἔχουσι πλείον
 ἐέργειαν παρά ταῖς ἡμέραις. καὶ εἶναι θερμότε-
 ραις, καὶ βλάπτουσι τὸ συκότη. ὅθεν μήταις
 τρώγῃς ὡμαῖς, ὅτε ὑπέμετρα.

Διὰ τὰ Κραμβία. ΚΕΦΑΛ. ΡΕ΄.

Τὰ λάχανα, ἦγεν φυλάδες καὶ φρύα, ὅταν τὰ
 πολυμαγερώσης εἶναι συπτικά. καὶ αὐτὰ
 βράσης ὀλίγον εἶναι κινητικά, καὶ καθαρίζου. ὅταν

τὰ φάγης ὡμὰ νησικὸς , δεῦ μεθ' ἄς ὕσερα . καὶ
 τὸτο εἶναι μυσηῖον τῆς κράμβης Σουμάσιον . ὅτι
 ἔ' μόνου ξεμεθ' ἄ τὸν ἀνδρωπον , ἀλλὰ καὶ εἰς τλιῦ
 ἄμπελον ἐὰν φυτῶσης κράμβλι πλησίοντις , σύρ-
 νεται τὸ κλημα καμπόσου , καὶ μακραίνει ἀπὸ
 λόγυτης . ὅτι ἡ φύτις τῆς κράμβης τὸ διώκει ,
 καὶ δεῦ συμφωνῶσι ποσῶς εἰς εὐάτατα .

Πεεὶ Σάκλα , καὶ Χρυσολαχάνας . ΚΕΦ. Ρς' .

Τὸ σεῦκλον εἶναι τειῶν λογίων . τὸ ἄστρον
 εἶναι κινητικόν . τὸ μαῦρον συπτικόν . καὶ τὸ
 κόκκινον εἰς τὴν γεῦσιν ὀρεκτικόν . πλιῦ καὶ τὰ τε' ἄ
 γευῶσι κακὸς χυμὸς . ὁ ζωμὸς αὐτῶν καθαρίζει
 τὴν κεφαλῶν , ὅταν τὸν πέρυης ἀπὸ τὴν μύτην με-
 ὀλίγον μέλι . ὁμοίως καὶ εἰς τὸν πόνου τῆς ἀφτίων
 εἶναι ὠφέλιμος . νὰ φάγης ψημεῖου τὸ ἄστρον
 με σκόρδου ὡμὸν φθείρει τὸς σκώληκας . τὸ ζεμὶ
 τῶ μαῦρος ὠφελᾷ νὰ τὸ πίνου εἰς δάγκωμα ὄφως .
 ὅταν τὰ μεταφυτῶσης , ἐὰν βετῆσης τὰς ρίζας τὸς
 εἰς τλιῦ κόσφρον τῶ βοδὶς , γίνονται μεγάλα πε-
 ριοσότερα . τὸ ἄστρον εἶναι κινητικώτερον ἀπὸ τὰ
 ἄλλα , καὶ τὸ κόκκινον γλυκώτερον . διὰ τὸτο τὸ
 κάμνουσι κομπόσα , καὶ τὸ ἔχου ὄλον τὸν χρόνον
 αὐτὶς σαλάτα . καθὼς παραπαῦω ἐγράψαμεν .

Τὸ Χρυσολάχανον εἶναι σχεδὸν μιᾶς φύσεως
 με τὸ σπανάκι καὶ σεῦκλον . δι' αὐτὸ δεῦ γρά-
 φομεν πεεὶ αὐτῶ περιεσότερον .

Διὰ τῷ Κολοκώθου . ΚΕΦΑΛ ΡΖ΄.

Α Ὑπὲρ εἶναι ψυχρὰ , καὶ βλάπτει τὰς φλεγματικὰς , καὶ ἀχάμνιζει τὸν σῶμαχον . ὅθεν ὄφειπε νὰ τῷ τρώγῃς μὲ πιπέρι , σινάπι , ἢ πετροσέλινον , ἢ ἄλλο θερμὸν χορτάριον . τὰς δὲ χολερικὰς ὠφελεῖ . ὅτι σβύει τῷ δίψῳ , καὶ ὀροσερδεῖ τὸ σκότι . καὶ ἂς τῷ τρώγοι τὸ θέρρος . ἀμὴ ὅσον τῷ τρώγει τινὰς , τότε βλάπτει χειρότερα τὰ ἐπιτόδια . διατὶ γεννᾷ κακὰς χυμὰς . καὶ τὸν χειμῶνα βλάπτει χειρότερα , μόνον εἰς τὸν πόνον τῷ ἀρτιῶν κάμνει καλὸν ὁ ζεμὸς τῷ φύλλων , νὰ τὸν βάλῃς μὲ ροδολάδι . νὰ τείψῃς μὲ τὰ φύλλα τὸ ἄλογον , δεῦ καδίξου ἢ μύγαις ἀπάνω τε . καὶ τὰ ἀνθητὶς νὰ βάλῃς εἰς τὸ λάδι καμπόσαις ἡμέραις , νὰ ἀλείψῃς μετ' ἐκεῖνο τῷ κεφαλῷ ὅταν πονέσῃ ἀπὸ τῷ ἡλιακῷ κοῦσῳ , θεραπύεται .

Περί Πέπονος , καὶ Ἀγγυρῶν , καὶ Ἀγγινάρας .
Κ Ε Φ Α Λ Ρ Η ΄.

ΤΟ πέπονι εἶναι γλυκὺ εἰς τῷ γεῦσιν , καὶ διὰ τῆτο τὸ ἔργονται ὅλοι . ἀμὴ εἶναι βλαβερὸν ὅταν τὸ τρώγῃς χωρὶς νὰ πῆς καλὸν κρασί . καθώς τις εἶπε . Πέπων πάθος πέφυκεν αὐτὸ ἀκράτε . ἤγοι τὸ πέπονι εἶναι ἀσθένεια , ὅταν τὸ φάγῃς , καὶ δεῦ πῆς οἶνον ἄδολον . λοι-

πὸν ὅστις δὲ ἔχει κρασὶ μῆτο τρώγη, καὶ θερμαίνεται, καὶ βλάπτεται.

Ὁμοίως καὶ τὰ ἀγγεῖα εἶναι βλαβερά ὅταν τὰ τρώγῃς περὶσά. διατὶ εἶναι ψυχρότατα, καὶ γενῶσιν εἰς τὰς φλέβας χυμὸς κακὸς. ἀπὸ τῆς ὁποῖας γίνονται μὲ καιρὸν ἢ μακρὰς θερμασίας, καὶ ἄλλαι ἀσθενείαι. ἀφανίζουσι καὶ τὸ σπέρμα. ὅσοι εἶναι ψυχρῶ σωματικῶ, μῆτο τρώγουσι. διατὶ εἶναι πολλὰ κακοχῶνδρα, καὶ μετὰ βίας τὰ χωνδύουσι οἱ ὑγιεῖς, ἕως πλεῖν ἡμέρας. εἰ δὲ καὶ λιγδαίς νὰ φάγῃς, τρώγε καὶ ῥῆκα, ἢ ἄλλο ὅμοιον θερμὸν χορτάριον διὰ νὰ θεραπείης μετ' αὐτὸ τῶν ἀγγείων πλεῖν ψυχρότητα. καὶ καθαίριζέτα καλά, ῥίχνε ὅλον τὸ ἔξωθεν. ὅστις ἔχει καυτερὸν σῶμα χον ἄς τὰ τρώγη, ὅτι τὸ δίδουσι ἀνεσι. παύσου πλεῖν δίψαν, κινῶσι τὸ ἔρος, καὶ πλεῖν χολιῦ ἀφανίζουσι. εἰὰ θέλης νὰ κάμῃς ἀγγεῖα μακρὰ μίαν πῆχυν, ὅταν εἶναι μικρὸν ὡς τὸ δάκτυλόν σου, βάλετο εἰς εὔα καλάμι. τὸ ὁποῖον πέτρῶσαι εἰς πλεῖν ἀγγεῖαν νὰ μὴ μετατοπίσῃ. καὶ τότε μακραινέ τὸ ἀγγεῖον καὶ γεμῶζει ὅλον τὸ καλάμι. καὶ ὅταν θέλῃς νὰ τὸ φάγῃς, τζάκιτον τὸ καλάμι, νὰ ἴδῃς εὔα εἶδος εὐμορφον. εἰ δὲ πάλιν καὶ θέλῃς νὰ φυλάξῃς τὰ ἀγγεῖα πολλὸν καιρὸν νὰ μὴ σαπηθῶσι, κάμε λάκκου εἰς τόπον ὅπῃ νὰ μὴ δίδῃ ὁ ἥλιος, βάλετα μέσα, καὶ βάλετῃς καμπόσῳ ἀμμον. καὶ ἀπὸ πάνω τὰ σκέπασαι μετὰ ξηρὸν χορ-

τάειν . ἔπειτα ρήξαι πάλιν τὸ χῶμα ἀπὸ παύω ,
 σκέπασαι τὸν λάκκον . καὶ ἔτω φυλάσσονται τρεῖς
 μῖνες ἄσηπα . Ἐὰν δὲ πάλιν ὀρέγεται νὰ τὰ κά-
 μης ἀπὸ τὸν διατεταγμένον καιρὸν παρῆμιώτερα ,
 βάλει εἰς σὲ κασέλλαν , ἤγην σευτῆκι χῶμα παχὺ
 ὅταν περάσῃ ὁ χειμῶνας . καὶ φύττωσαι τὸν σπόρον ,
 βάλει κοπέλιον καὶ τλιὺ τάξι , καὶ πότισαίταις ὀλί-
 γον , καὶ φύλαγέταις μέσα εἰς τὸ σπῆτι ἕως τλιὺ
 αἰοίξι . καὶ τότε ἀφ' ἑξοσάνῃ ὁ καιρὸς τὰς εὐγαλε
 εἰς τὸν Ἡλίον , καὶ βάλεταις εἰς τλιὺ γλιὺ μὲ τὸ
 χῶμα ἐκεῖνο ἐπιδέξια , νὰ μήταις ξεριζώσης . καὶ
 ἔτωσ κάμνωσι καρπὸν ὀγλήγορα . ὅταν θέλῃς νὰ φυ-
 τώσης τὸν ἀγγερόσπορον , βανέτον εἰς τὸ γάλα νὰ
 μοσκάει , καὶ τότε κάμνει τὰ ἀγγεῖα γλυκία καὶ νό-
 σιμα . τὸν πεπονόσπορον πάλιν βανέ εἰτὲ ζάχαειν
 καὶ ρόδοσάμα , νὰ μοσκάει , νὰ γεύειν πεπόνια γλυ-
 κύτατα , καὶ δωδέσατα . ἡ ἀγγεραῖς , ἤγην τὰ χει-
 μωνικά εἶναι ἄβλαβα . καὶ ἄς τὰ τρώγειν ἔ μόνον οἱ
 ὑγιεῖς ὅταν εἶναι καῖσις , ἀλλὰ καὶ οἱ ἄρρωστοί . δια-
 τί παύει τλιὺ δίψαν , καὶ δροσερδὲν τὸν σῶμαχον .

Διὰ τῆς Ἀγγινάρας .

Ἡ ἡμεραῖς εἶναι καλλίτερας καὶ νοσιμώτερας , ἡ
 τρυφεραῖς πρὶν νὰ μαλίσου . τῆς ὁποίας ἔχουσι
 ὅλοι εἰτὲ πόθον , καὶ τὰς τρώγειν ἀπὸ ὅλα τὰ φαγη-
 τὰ καλλίτερα . ἔ μόνον τῆς κεφαλαῖς τλιὺ αἰοίξι ,
 ἀλλὰ καὶ τῆς καρδίας πρὶν νὰ βλασῆται . καὶ τῆς

χώνων εἰς τὸ χῶμα εἰς ὄλιγν τινὶ Ἰταλίαν, καὶ ἀσπερίζουσι, καὶ τὰ φύλλα, καὶ τρώγουταις ἀφ' ἧ ἀποδειπνήσων μὲ πιπέρι καὶ ἄλας ὡς σφραγίδα τῆ σομάχου, καὶ σερέωσιν. ἀμὴ θροφίω δεῡ δίδουσι, ἀλλὰ μάλισα βλάπτουσι τινὶ κεφαλῶν, καὶ βαρύνουσι τὸν σῶμαχον. διατὶ εἶναι πολλὰ κακοχώνηταις. μόνον ἐαῡ εἶναι ψημμεύαις μὲ πιπέρι καὶ λάδι, βλάπτουσι ὀλιγώτερον.

Περὶ Ὀπῶρων. ΚΕΦΑΛ. ΡΘ'.

Οὐα τὰ πωρικὰ σχεδὸν εἶναι εἰς τὸν αὐθροπον βλαβερά, καὶ ὀλίγν θροφίω μᾶς δίδουσι. διατὶ γεννῶσιν αἷμα καταφθαρμεύον. πλιν̄ ἐπειδὴ δίδουσι ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρθ τινὰ ὠφέλειαν, θέλομεν γράψην καὶ δι' αὐτὰ ἰκανὰς ἐρμυειάς, διὰ νὰ ἤξῃρη πᾶς εὐας τὰ ὠφελῶντα καὶ βλάπτουτα, νὰ κυβερνάται μὲ γνώσιν τε καὶ διακρίσιν. λοιπὸν τὸ ὄφελος ὅπῃ δίδουσι τὰ πωρικὰ εἶναι ἐτῆτο. κοραύνουσι τινὶ χολίω, ἐσβιών τινὶ θέρμιν τῆ αἵματος. καὶ δροσερέωσιν ὅλον τὸ σῶμα. διὰ τῆτο τρώγεται κορωτα ἀπὸ τὰ ἄλλα φαγητὰ, καὶ πίνε κρασί συγκερασθὸ μὲ νερόν, διὰ νὰ περάσων τὰς φλέβας δ'κολώτερα. εἰς ὅσους ἔχουσι χολίω, καὶ αἷμα πολλῶν, κάμνουσι περαιοτότερον ὄφελος, καὶ μάλισα τὸ καλοκαῖρι. ἐτι δὲ διατὶ εἶναι κινητικὰ, ἀφ' ἧ φάγησ αὐτὰ, ἅς περᾶση ὀλίγη ὥρα, διὰ νὰ κάμνω εἰς τινὶ κοιλίαν ἐιέργειαν. καὶ τότε δεῖπνα, ἢ γὰρ τὰ ἄλλα βρώμα-

τα. τῆτο λέγομεν διὰ τὰ σῦκα, συκάμινα, σα-
 φύλια, κεράσια, καὶ ἄλλα κινητικά. τὰ δὲ συ-
 πτικά, ἥγυν κυδώνια, νέσπολαις, ἀχλάδες, καὶ
 ἄλλα τοιαῦτα, τρώγε ὀλιγώτερα. τὰ ὁποῖα αὐ-
 φάγης καὶ ὕσερα δευ βλάβει. μόνον ὅσον ἠμπορεῖς
 ἀπὸ τὰ πρῶτα καὶ ὕσερα τρώγε ὀλίγα. Ὅσοι δὲ
 ἔχουσι ποδαλγίαν, ἄς μήτα τρώγου ὀλίγελα. τὰς
 ὀπώρας ὅπῃ ἔχουσι σκελήκια μὴ τρώγης διατὶ γεν-
 νῶσι θερμασίας. ὅταν εἶν ἴδης μῆλου, ἢ ἀπίδι,
 ἢ ἄλλο πωρικόν χλωμόν, καὶ κυτεινάεικον, ἀδὲν
 ἔχει καὶ τρύπαν, μέσα εἶναι σκώληκας. καὶ φεύγε
 το. μὴ τρώγης εἰς εὐὰ φαγὶ πωρικά διάφορα.
 ἀλλὰ σήμερον τρώγε λόγῃ χάειν τὰ σῦκα, καὶ
 αὔειον μῆλα, καὶ τὴν ἄλλω ἄλλης λογῆς, καὶ
 μὴ ἀδενήσης τὸ φθινέπωρον. καὶ ἄς εἶναι κα-
 λά φθασμένα ὅσα τρώγεις, ἥγυν ὤριμα. μόνον
 τὰ μέρα τρώγε καμπόστον ἄγκυρα, ἥγυν τὰ συ-
 κάμινα. ὅτι τὰ πολυκαμωμένα τρώγῃσι ἢ μύ-
 γιαις καὶ ἄλλα ζῴφια, καὶ τὰ μολύβωσι.

Διὰ τὰ Σταφύλια. ΚΕΦΑΛ. ΡΙ΄.

Α Γ' τὰ δίδουσι πειροστέραν θροφίῃ καὶ παχαί-
 νει ὅστις τὰ τρώγει, καθὼς ἐγνωρίζεται
 εἰς τὰς φύλακας τῶν ἀμπέλων. ἀμὴ ὅχι ὅλα τὰ
 σταφύλια κοινῶς. ἀλλὰ τὰ μεν γλυκεία παχύνου-
 σι, διατὶ εἶναι θερμότερα, καὶ κινῶσι τὴν κοιλίαν,
 ἀμὴ δίδουσι δίψαν. τὰ δὲ αὔσηρά εἶναι συπτικά,

καὶ κακοχώνδρα, καὶ δίδου ὀλίγη τροφή.
τὰ δὲ ξυὰ πολλὰ βλάπτουσι. καὶ μήτα τρώγῃς
ὀλόπελα. ὅσα εἶναι καμωμένα κομπόσα, ἢ γου
εἰς τὸν μῆσον φυλαγμένα, ἢ εἰς τὸν οἶκον καμ-
πόσον καιρὸν κρεμασμένα, εἶναι καλλίτερα,
ὅταν τὰ ἔχουσιν εἰς τὸν Ἡλίον ὀλίγας ἡμέρας.
ὅστις ἀφανίζει τὴν κακοσιώλητος.

Διὰ ταῖς Ἐλαίας. ΚΕΦΑΛ. ΡΙΑ΄.

Η Ἀγκυραι καὶ ἀκάμωται, ὅπῃ σιμάγουσι
φράσινας εἶναι ὠφελιμώτερας εἰς τὸν σῶμα-
χον, καὶ σφίγγουσι τὴν κοιλίαν. ἀμὴ ἢ μαύραι καὶ
ὤραι βλάπτουσι τὴν κεφαλὴν, τὸς ὀφθαλ-
μοὺς, καὶ τὸν σῶμαχον. διὰ τῆτο σᾶς γράφω μίαν
ἐπιβουλίαν θαυμάσιον, πῶς νὰ ταῖς φθιάτετε, νὰ
γίνουται πολλὰ νόσιμα καὶ ἀβλαβα. Ἐπαρε ἀσ-
βέλιω ἄτρυσον ψηλὸν καὶ κοσκινισμένον λίτραις
ἕξ. Βάλετε μέσα νερὸν ψυχρὸν, ἀνακάτωταί το νὰ
γεύῃ ὡς τὸ ἀχαμῶν σῆγλι, ἢ γου χυλός. ἔπειτα
βάλε δώδεκα λίτραις ἄθου δρυεῖον, ἢ ἀπὸ Βαλα-
νιδέαν, καὶ ἄλλο τόσον νερὸν νὰ γεύῃ εὔα μὲ τὸν ἀσ-
βέλιω. καὶ τότε ἔχε μαζωμέναις ταῖς ἐλαίας τὴν
ῶραν ἐκεῖνην, ρήξαιται μέσα, νὰ κάμωσι ὀκτὼ
ῶραις, ἢ δέκα περὶ ὀλίγον. καὶ σάλιδέται συχνά
καὶ ἐλαφρά, νὰ μὴ πληγωθῶσι μὲ κομάτι ξύλου.
καὶ τότε ταῖς εὔγαλε, πλιῶνεται καλά, καὶ βάλε
ταῖς εἰς τὸ νερὸν κρυθόν, νὰ κάμωσι ἡμέρας πέντε. καὶ

ἄλλαοσε τὸ νερὸν καθ' ἑκάστῳ καὶ τότε ἔχε βοασ-
 μέυαις ταῖς μαραδίαις μὲ τὸ ἄλας. καθὼς εἰς τὸ
 ρπά. Κερ. φαίνεται. καὶ βάλεται εἰς τὴν ἄρμυ, καὶ
 καὶ ἔπως μεύσαι πωράσινας εἰς τὴν φυσικὴν χύμαι
 τας, καὶ εἰς τὸ φαγίτης γλυκύταται. ταῖς ὁποίαις
 φύλαξον εἰς κερῆπι ἀλειφθόν, καὶ χροιάσθων.
 τὸ δένδρον τῆς ἐλαίας δὲ καρπίζει ὅταν τὸ βέσκη ἢ
 αἶγα. εἰ δὲ καὶ εἶναι ἀπὸ ἄλλῳ αἰτίᾳ ἀκαρπὸν ξέ-
 χωσαι τὰς ρίζας τε, ἀφεσαις ἔπως ὅλον τὸν χει-
 μῶνα, καὶ τότε πάλιν ταῖς σκέπασον. τὸ ἀγελόλα-
 δον εἶναι πλεον χρησίμου εἰς τὰς ἰατρούαις, παρὰ τὸ
 ἡμερον. μὲ τὸ ὁποῖον ἀλειφε τὴν κεφαλὴν, καὶ
 πάει τὸν πόνον, ἔλαλείπει τὴν πυτυεῖδα, καὶ τὴν
 ψώραν, καὶ κρατεῖ τὰς τείχας καὶ μὴ πίπτεισι.

Διὰ τὰ Κίτρα. ΚΕΦΑΛ. ΡΙΒ'.

ΤΟ φλῆδι τῆ κίτρα καὶ ἡ σπόρος εἶναι θερμὰ, καὶ
 κάμνεν καὶ τὰ ἄλλα φαγητὰ καὶ χωνάεν ὀγλη-
 γορα. καὶ μάλισα ὁ σπόρος εἶναι ἀντιφάρμακος, καὶ
 εἰς δάγκαμα σκορπίου καὶ τὸ πίνεν, καὶ εἰς ἄλλα ἰο-
 βολῶν θηρίων δαγκάματα. ἢ δὲ ὄξιμιδα, καὶ τὸ
 ἔσθθαι τῆς φλῆδας εἶναι ψυχρὰ καὶ πολλὰ κάκοχῶ-
 νάτα, καὶ φλεγμάτικα. ὅθθαι μὴ φάγησ ποτὲ κί-
 τρον καθαρῶμενον. ἀλλὰ τρώγετο μὲ τὴν ἔσθθαι
 φλῆδα. ἢ ὁποῖα θεραπεύει τὴν βλάβην τῆ ἔσθθαι.
 φαίνεται εἰς τὰς Ἱστορίας τῆ Αἰγυπτίων, ὅτι ἑκατά-
 κεινεν ὁ Βασιλεὺς δύο αὐθρόπεις εἰς θάνατον, καὶ τὰς

φάγνυ ἀσπίδες ἢ ἄλλα θηρία θανάσιμα. οἵτινες
 διατὶ ἔτυχε ἢ ἔφαγον αὐτῶν τὴν ἡμέραν, ὅπῃ τῆς
 ἔρριψαν εἰς τὸν λάκκον, εὖα κίτρον, δεῦ τῆς ἔβλα-
 ψαν τὰ δαγκάματα τῶν Ἰοβόλων. ἢ τὴν ἄλλην ἡμέ-
 ραν διὰ τὴν γνῶσιν τῶν αἰτίων καλλίτερα, ἔδωσαν
 τῆ εὖς εὖα κίτρον ἢ τὸ ἔφαγε, τῆ δὲ ἕτερος δεῦ ἔδω-
 σαν. ἢ βαῖοντες τῆς πάλιν εἰς τὸν λάκκον τῆς ἐδάγ-
 κασαν τὰ θηρία. ἀμὴ μόνον ὁ εὖας ὅπῃ δεῦ ἔφαγε
 κίτρον ἀπέθανεν. ὁ δὲ ἕτερος ἐγλύτωσε. ἢ ἐγνωρί-
 σθη ἢ διώαμις τῆ κίτρον ἀπὸ τοῦτον θάνατον. τὸ
 κίτρατό εἶναι πολλὰ ὠφέλιμον. ἀμὴ ἢ φλέδα, κα-
 θὼς εἶπομεν, ἢ τις ἔχει ὄλλω τῶν διώαμις, ἢ τῆ
 σπῆρος πάλιν τὸ ἔσωθεν. τὸ δὲ ῥοδόσάμα ὅπῃ γίνε-
 ται μὲ τὸ αὐτῶ τῆ κίτρον εἶναι χρήσιμον φάρμακον
 κατὰ τῆς λοιμῆς. ἢ γινῶ ὅταν εἶναι θανάσιμον, τὸ
 ἀλείφεται εἰς τὸ πρόσωπον, τὸ πίνης καὶ ὀλίγον,
 ἢ πανῶκλα δεῦ σὲ ἐγγίζει. ἀμὴ τὸ ψαχνόν τῆ εἶ-
 ναι πολλὰ κακοχώνδρον. καὶ μὴ τὸ τρώγης μονα-
 χόν, πάρεξ τὸ εἶναι ἀρτυμένον μὲ ζάχαρον.

Διὰ τὰ Λεμόνια. ΚΕΦΑΛ. ΡΙΓ΄.

ΤΑ Λεμόνια ἔχουσι τῶν ἰδίων φύσιν τῆ κίτρον,
 ἢ εἶναι μικρὰ ἢ μεγάλα ὅλα ψυχρὰ, καὶ
 γεννῶσι χυμὸς μελαγχολικὸς. δεῦ δίδουσι τινὰ
 θροφήν, ἀλλὰ μάλιστα ἀδιωαμίζου τὸ σῶμα, ἢ
 σφίγγουσι τῶν κοιλίαν μὲ τῶν ζωότητα. ἢ μὴ τὰ
 τρώγνυ ὅσοι ἔχουσι ψυχρὸν σῶμαχον, ἕτε οἱ φλεγ-

ματώδεις ἢ γέροντες. οἱ δὲ χολερικοὶ ἢ ὄλοι οἱ νέοι ἄς τὰ τρώγου τὸ καλοκαίρι μὲ κανέλλαν καὶ ζάχαρον. ὁ ζυμὸς τῆ ζωῆς Λαμονίς, νὰ πίνῃ ὅποιος ἔχει φιάγκο, πευτέξῃ ταχυαῖς ἀνάμιστῶ ἔγγιστον μὲ ἄσπρον κρασί εὐμορφον, καὶ μάλιστὰ ρομπόλαν, διαλύει τὸν λίθον καὶ ἀφανίζει τον. εἰς τὸτο ἔχῃσι περιεσσότεραν δυνάμιν τὰ μικρὰ λαμονάπυλα.

Διὰ τὰ Νεραῦτζια. ΚΕΦΑΛ. ΡΙΔ'.

Οσον εἶπομεν διὰ τὰ Λαμονία ἄς γροικᾶται ἢ διὰ τὰ Νεραῦτζια. ὅτι ὅλα τὰ ζωὰ εἶναι ψυχρὰ ἢ δυσκοίλια. παύσει τὴν δίψαν, ἀμὴ θροφίῳ τινὰ δεῦ δίδωσι. τὰ γλυκία αὐξάνουσι τὴν χολίῳ εἰς τὰς θερμασίας, διατὶ εἶναι καμπόσπον θερμά. ἡ σκόνῃ τῆς φλῆδας τῆ νεραυτζίς (ἦγνυ μόνον τὸ κόκκινον λεπτόν νὰ δγαλῆς μὲ κοπτερόν μαχαίρι νὰ μὴ μετέχη ἀπὸ τὸ ἄσπρον, νὰ τὸ κάμῃς σκόνῳ) ὠφελεῖ πολλὰ εἰς τὰς πόνους ἢ πάθη τῆς καρδίας, καὶ φθείρει τὰς σκώληκας, ἢ νὰ τὴν πίνῃς μὲ κρασί, δεῦ σε βλάπτει τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἢ πανῆκλα.

Διὰ τὰ Σῦκα. ΚΕΦΑΛ. ΡΙΕ'.

ΤΑ ἄσπρα εἶναι καλλίτερα, δδῆτερα τὰ φαζὰ, ἢ τὰ μαῦρα ὕσερα. ὅλα δίδωσι τροφίῳ ἀπὸ τὰ ἄλλα πωρικά περιεσσότερον. παύσει τὴν δίψαν,

φθείρῃσι τὸν λίθον, τὸ σπέρμα αὐξάνουσι. τὰ ὤριμα εἶναι ἀβλαβέστερα, ἀμὴ καθαρίζεται, ρίπτει ἄλλω τῷ φλῶδαν. ὅταν φάγῃς πολλὰ βλάπτουσι τὸν σόμαχον καὶ τὰ νεφρά. τὰ ξηρὰ ὠφελῶσιν εἰς τὸν βῆχαν. ἀμὴ δίδουσι δίψαν, καὶ βλάπτουσι τὸ σῆκότη, καὶ τῷ σπλιῶν. γεννῶσι τῷ ψώραν καὶ ψείρας, καὶ πείτκωσιν. ἀφ' ἧ φάγῃς χλωρὰ συκα, τρώγε κανεὺα ρόγδι, ἢ νεραὺτζι, ἢ ἄλλο παρᾶγμα ξυῶν. τὰ δὲ ξηρὰ τρώγε μὲ ρίγανω καὶ καρύδια. ὅτι τότε σὲ βλάπτωσιν ὀλιγώτερον.

Διὰ τὰ Ἀπίδια. ΚΕΦΑΛ. ΡΙΣ'.

ΤΑ ἀχλάδια εἶναι πολλῶν λογίων, ἀμὴ ὅλα ἔχουσι σχεδὸν μίαν φύσιν. εἶναι βλαβερὰ ὅταν τὰ φάγῃς πορώτερα τῶν ἄλλων βρωμάτων. διατὶ γεννῶσιν αἷμα ψυχρὸν καὶ αἰέμον, καὶ βλάπτωσιν ἐκείνους ὅπως πάχουσι ποῦρες χολικῆς. καὶ ὅσοι ἔχουσι δυστερίαν, ἢ γὰρ φιάγκο, μὴ τα τρώγουσι. διατὶ γεννῶσι χοντρῆς χυμῆς. τὰ ἀγκυρα καὶ τὰ ἀγεια βλάπτουσι τὰ νεῦρα, καὶ τὰ αἰόσα τὰς ἐπιληπτικῆς. ἀμὴ ψημευῆα νὰ τὰ τρώγῃς μὲ ζάχαριν, δεύσε βλάπτωσιν. εἰ δὲ καὶ φάγῃς ὠμά, ἃς εἶναι καλὰ ὤριμα καὶ φθασμευῆα. καὶ τρώγετὰ ὕστερα ἀπὸ τὰ ἐπίλοιπα βρώματα. καὶ πῖε εὐὰ ποτῆει κρασί ἄδολον, νὰ σκορπίση ἢ κακοσιώητες. μόνον ἔσοι ἔχουσι φλέγμα πολὺ, καὶ οἱ γέροντες μὴ τα τρώγουσιν.

Διὰ τὰ Κυδιώνια. ΚΕΦΑΛ. ΡΙΖ'.

Οταν τὰ φάγῃς ωροτίτερα ἀπὸ τὰ ἄλλα φα-
γία, σφίγγῃσι τὴν κοιλίαν. εἰ δὲ καὶ φάγῃς
τὰ ὑσέρα, τὴν κινῶσι. ψημμένα εἶναι καλλίτερα.
τὸ κυδωνάτο πάλιν εἶναι ὠφελιμώτερον. ἀμὴνὰ ἔχη
καὶ ζάχαρον. ὅτι λεπτιώει τὰς χυμὰς τῆς μελαγ-
χολίας. τὸ φθινόπωρον καὶ τὸν χειμῶνα εἶναι καλὰ
τὰ τρώγῃ πᾶς εὔας. ἀμὴν ὅστις τὰ τρώγει ὠμὰ
καὶ νησικός, βλάπτει περὶ τὰ νεῦρα, καὶ φέρνει
ἀσθενίαν. τὸ κυδωνάτο κινᾷ τὸ ἔρ^θ, καὶ κρατίζει
κάτω εἰς τὸν σῶμαχον τὴν ἀνάθυμίαν.

Διὰ τὰ Ρόγδια. ΚΕΦΑΛ. ΡΙΗ'.

Τὰ ξυῶα Ρόγδια ἄς τρώγῃσι οἱ χολέεικοι εἰς
τὸ ὑσέρον τῆς τραπέζης. διατὶ ἐτβιώνει τὴν
χολίαν σαυμασιώτατα. ὁμοίως καὶ οἱ ἄρρωστοὶ ἄς τὰ
τρώγῃσι. διατὶ αὐτὰ δεῦν ἀφλύσκει τὰς χυμὰς νὰ ἀνέ-
βῃ εἰς τὸν ἐγκέφαλον. πούσκει τὴν δίψαν, καὶ
ὠφελᾷ τὸ στυκότι, καὶ τὰ ἐντόδια. τὰ δὲ γλυκὰ
ὠφελᾷ εἰς τὸν βῆχαν. αὐξάνει τὰς σαρκικὰς
ἐπιθυμίας, διατὶ εἶναι θερμώτατα. ὅθεν εἰς τὴν
θερμίαν δεῦν ὀρέπει νὰ τὰ τρώγῃ ἄρρωσ^θ, ὅτε καὶ
οἱ ὑγιεῖς τῆς καυτερᾶς ἡμέρας, μόνον τὸν χειμῶνα
ἄς τρώγῃσι τὰ γλυκὰ, καὶ τὰ ξυῶα ἀπὸ τὴν ἀνοί-
ξις, καὶ ἐμφοροῦεν. ἀμὴν ὅσον τὰ ξυῶα, ὡσπερ
καὶ τὰ γλυκὰ πᾶς εὔας μὴ το καταπίνη ὅλον, ἀλλὰ

μόνον τὸν ζῶμόν . καὶ τὰ κόκαλα ἄς τὰ πτύη .
 διατὶ βλάπτουσιν . ὅστις φάγη τέλα αὐτῆ μι-
 κρὰ Ρογδίας , δεύτε ἔρχεται τὸν χρόνον ἐκείνον
 εἰς τὰ ὀμμάτια κάμμία ἀσθενεία .

Διὰ τὰ Καρύδια . ΚΕΦΑΛ. ΡΙΘ΄.

ΤΑ Καρύδια εἶναι θερμά , καὶ ξηρά . ὅταν τὰ
 τρώγῃς μετὰ σῦκα , καὶ πήγανον , εἶναι ἀντιφάρ-
 μακα . καὶ εἰς τὸ δάγκαμα σκύλας καὶ τὰ φάγῃς , καὶ
 καὶ Βαίης καμπόσα μαοσησμεύα εἰς τὸ δάγκαμα .
 ἢ ὑπράσινη φλῆδα , καὶ τὴν Βαίης εἰς τὸ μαγέρε-
 μα , σερβίρει ὡς διὰ πιπέρι . ἀφ' ἧ φάγῃς ὀψά-
 ριον , τρώγε ὑσέρα καμπόσα καρύδια . ἢ καύετα
 ἀλιάδα , ἢ γυνεὶ σπίζέτα μετὰ τὸ σκόρδον , καὶ τρώγῃς
 μετὰ τὸ ὀψάριον . διατὶ ἐκ φύσεως τὸ καρύδι διακό-
 πτει , καὶ ἀφανίζει τὴν βλάβην ὅπῃ κάμνει τὸ ὀψά-
 ριον . ἀμὴ ὅστις φάγη πολλὰ τὸν βλάπτουσιν εἰς τὸν
 λαμὸν ἔσωθεν , εἰς τὴν γλῶσσαν , καὶ εἰς τὸν λάρυγ-
 γα . δίδουσι δίψαν , καὶ πόνον εἰς τὴν κεφαλὴν . ἀμὴ
 τὰ χλωρὰ βλάπτουσιν ὀλιγώτερον . τὰ δὲ ξηρὰ τζά-
 κιζε , καὶ Βαίης τὰς καρτὰς εἰς τὸ ζεσὸν νερὸν καὶ καύει
 ὀλίγη τὴν νύκτα . καὶ ξεφλῆδιζε τρώγετα μετὰ τὸ μέ-
 λι , ἢ ζάχαρι , καὶ τότε καύει τὴν κακοσιώτην τῆς ,
 καὶ ζεσεύει τὸν σῶμαχον . τὸν χειμῶνα ὠφελεῖ τὰς
 φλεγματώδεις , καὶ μελαγχολικὰς , μόνον εἰὰν δευ-
 ἔχουσι σθένος . ὅσον εἶναι ὀλίγη καιρὸς τὰ καρύδια ,
 τόσον βλάπτουσιν ὀλιγώτερον . ἀμὴ καὶ εἶναι μεγά-

λα ,

λα, κὺ γερά. νὰ καθαρῶνται εὐκόλα. τὰ δὲ πολυκαμεισμεύα ἀγαύσι λάδι περιωσότερον. νὰ βάλλῃς εὐα καρύδι, μέσα εἰς τὸ πετεινώπυλλον. μαγερδῆται ὀγλήγορα. ὁμοίως κὺ εἰς ἄλλο κρέας νὰ τὸ ρίψῃς εἰς τὸ τζυκάλι μέσα βράζει τάχιστα. ὁ ἴσκιος τῆς καρέας εἶναι βλαβερός, κὺ ὅποιος κοιμηθῆ ἀποκάτω πονεῖ ἢ κεφαλήτε, κὺ ἀσθενῶ.

Διὰ τὰ Ἀμύγδαλα. ΚΕΦΑΛΑ. ΡΚ΄.

ΤΑ γλυκὰ εἶναι θερμά, κὺ θρεπτικά. ἤγυν δίδωσι πολλὴν τροφίω, κὺ σπατάλιω. ὠφελῶσι τὸ φῶς, συζῶντι τὸ σπέρμα, καθαρῶν τὸ σῆθος, ἀγαύν τὸ φλέγμα εὐκόλα. δίδωσιν ὕπνον, ὠφελῶσι τὸν ὀμμαλόν, καθαρῶν τὸν δρόμον νὰ ἀγεῖν τὸ ἔρως εὐκόλα. ὠφελῶσι τὸ σκότι, τὴν σπλιῶν, τὸν λαιμόν, κὺ τὸν φλέγμονα. αὐτὰς ὕλας τὰς ἐνεργείας κάμνωσιν ὅταν εἶναι τρυφερά, κὺ κόπτεται μὲ τὸ μαχαῖρι ἢ φλεδάτης. ἀμὴ ὅταν εἶναι πολλὰ ξηρά εἶναι κακοχώνετα. καὶ σέκοντες ὠραὶ πολλὴν εἰς τὸν σόμαχον, δίδωσι πόνον τῆς κεφαλῆς. διατὶ γεννῶσι τὴν χολίω. λοιπὸν μὴ τα τρώγῃς ξηρά ἀξεφλεδῖσα. ἀλλὰ βάου τα εἰς χλιαρὸν νερόν νὰ ἀπαλιῶν, νὰ εὐγῇ ἢ φλεδάτης. κὺ τότε τὰ τρώγε μὲ ζάχαρι ἢ μὲ τὸ μέλι, κὺ δευ βλάπτωσιν, ἀλλὰ ὠφελῶσι καθ' εὐα, κὺ περιωσότερα ἐκείνους ὅπῃ εἶναι ἀδιώσιμοι. τὰ μικρὰ εἶναι εἰς ὕλας τὰς ἰατρείας ὠφελιμώτερα, καὶ μάλιστα εἰς

τὸν μέθυσον, νὰ τρώγῃ νησικὸς ἔξη, ἢ ἑπτὰ δευ πολυμεθᾶ ἀπὸ τὸν οἶνον, ὅτε βλάπτεται.

Διὰ τὰ Μῆλα. ΚΕΦΑΛ. ΡΚΑ΄.

ΤΑ γλυκὰ εἶναι θερμά, καὶ ὑγρά. τὰ χου-
 τρά, καὶ κόκκινα εἶναι ἄβλαβα. ἀμὴ νὰ
 εἶναι ὤρμα εἰς τὸ δένδρον. ὅτι ἐαυὶ δευ εἶναι
 φθασμένα βλάπτει. καὶ τὰ αἰῶσα εἶναι βλα-
 βερὰ εἰς τὸν σόμαχον. ὅλα ἔχουσι μίαν φύσιν,
 καὶ ὠφελᾷ νὰ τὰ τρώγῃς ψητὰ μὲ ζάχαρον.
 ὅτι τότε δίδουσι τῷ σωμαχῷ πολλὴν βοήθειαν, καὶ
 ἀγώνουσι τὸ φλέγμα. ἀμὴ βλάπτουσιν ὅσους ἔχουσι
 ἀχαμνὸν σόμαχον, καὶ μάλιστα ὅταν τὰ τρώγ-
 σιν ἄψητα. ἀμὴ ὅστις τὰ τρώγει ψημμένα εἰς
 τὰ αἰθράκια, νὰ βαῖνῃ καὶ αἰεζὶ ζαχαρωμένου,
 ἢ γου γλυκανίσου δευ τὸ βλάπτει. τὰ μῆλα
 βασῶσι πολλὴν καιρὸν εἰς τὰ σίτινα ἄχερα, ἀμὴ
 νὰ μὴ ἐγγίξῃ εὖα μετ' ἄλλο. τὰ ξυῶ μῆλα
 γευῶσι φλέγμα πολὺ, καὶ κάμνουσι τὸν αἰθρῶ-
 πον καὶ χάνει τὴν ἐνδύμησην, ἢ γου ἀσοχᾶ,
 καὶ δευ ἐνδυμᾶται τὰς κοράξεις τε.

Διὰ ταῖς Αὐγαράϊς, ἢ γου Σῆρβα. ΚΕΦ. ΡΚΒ΄.

ΤΑ Σῆρβα, καὶ ἡ νέστολαις εἶναι συπτικά. καὶ
 ὅταν τὰ φάγῃς πρῶτον ἀπὸ τὰ ἄλλα φα-
 γητὰ, σαματᾷ πάσαν λογίς ρεῦμα, καὶ φλῆσον.
 ὅταν δὲ τὰ φάγῃς ὑστερα δίδουσι τῷ σωμαχῷ πολλὴν

κῆστυ, κὲ ὑγιαίνουσι τὸ ξέρασμα. ἀμὴ ὅστις φά-
γη πολλά, ἀργεῖ νὰ τὰ χωνδέσῃ, κὲ βαραινοῦσι
τὸν σόμαχον. σφίγγουσι τὴν κοιλίαν, καὶ γε-
νῶσι χουτρὰς χυμὰς. κὲ δι' αὐτὸ μὴ τρώγῃ τιναὶ
περισσά, ἀλλὰ ὀλίγα, κὲ σπαῖα. κὲ ταῦτα οἱ
νέοι τὸν χειμῶνα μόνον, κὲ τὸ φθινόπωρον.

Διὰ τὰ Κάσανα. ΚΕΦΑΛ. ΡΚΓ'.

Τὸσον ἡμερα, ὡσαύ κὲ ἄγεια, εἶναι θερμὰ
εἰς τὸν πρῶτον βαθμὸν, κὲ ξηρὰ εἰς τὸν
δύτερον, κὲ συπτικά. τὰ χουτρά, εἶναι καλλί-
τερα. κὲ ὅσον γενῶσι πλέον ἡμερῶν, τόσον γί-
νενται ἀβλαβα. δίδουσι τροφὴν πολλὴν, παρα-
κινῶσι τὸ σκαῦδαλον τῆς σαρκός. τρώγουσι εἰς
τὰ αὐθράκια ψημευὰ, κὲ μὲ νερὸν βρασμευὰ.
ἀμὴ ὅποιος τὰ πολυτρώγῃ ποιεῖ ἡ κεφαλὴ τε, κὲ
σφίγγῃ τὸ κερὰ τε. διατὶ εἶναι ἀργοχώνδρα.
ὅταν τὰ τρώγῃ ὠμά, σὲ βλάπτουσι χειρότερα.
λοιπὸν ὅσον ἡμπορεῖς ὀλιγοτρώγετα, μόνον ὅταν
εἶναι ψύχρα. κὲ πῖνε καλὸν κρασὶν ὑερα: τινὲς
τὰ κάμνου ἀλευεῖ, καὶ τὰ ζυμώνου μὲ σίτινον,
καὶ κάμνουσι ψωμί γλυκὺ κὲ κύτενον. Κάσανα
κοπωσιμευὰ μὲ ἄλας κὲ μέλι ἰατρῶσι τὸ δάγ-
καμα σκύλε, νὰ τὰ βαῖνῃ ἀπάνω εἰς τὴν πλη-
γὴν. οἱ φλεγματώδεις ἀς τὰ τρώγου μὲ τὸ μέ-
λι ὅπτα εἰς τὰς αὐθράκας, καὶ οἱ χολεικοὶ μὲ
πιπέρι κὲ ἄλας, ἢ πολλὴν ζάχαριν.

Διὰ

Διὰ τὰ Ρ'οδάκλιωα . ΚΕΦΑ'Λ. ΡΚΔ'.

Εἶναι ψυχρά κὺ ὑγρά . κὺ ἄς τὰ τρώγων ὄσοι ἔχουσι χολίω κὺ αἷμα πολὺ , κὺ οἱ νεώτεροι . ἀμὴ τὸς γέροντας βλάπτουσι κὺ τὸς φλεγματώδεις , κὺ ὄσους ἔχουσι ἀχαμνὸν σῶμαχον . αὐτὰ πρέπει νὰ τρώγῃς πρότερον ἀπὸ τὰ ἄλλα φαγητὰ , κὺ νὰ πίνῃς καλὸν κρασί παλαιὸν κὺ δῶδη . διατὶ εἶναι βλαβερά πωρικά . κὺ αὐτὰ πίνῃς νερὸν , ἢ αὐτὰ φαίγῃς ὑσέρα ἀπὸ τὰ ἄλλα φαγία σὲ βλάπτουσιν .

Διὰ τὰ Κεράσια . ΚΕΦΑ'Λ. ΡΚΕ'.

Δεῖν δίδουσι κάμμιαν τροφίω . διατὶ εἶναι ψυχρά κὺ ὑγρά . μόνον τὴν κοιλίαν κινῶσι τὰ χλωρά , κὺ τὰ ξηρά σύφουσι . γεμῶνουσι ἔλα τὸν σῶμαχον ἀνεμον . φέρουσιν ὑπνον πολὺ ὅταν τὰ πολυτρώγῃς κὺ βλάπτουσιν . ὅθεν τρώγεται ὀλίγα μόνον διὰ νὰ παύσωσι τὴν δίψαν . κὺ διάλεγε τὰ δωατὰ κὺ γερά , νὰ μὴ εἶναι νεφελιάεικα . διάφορα κεράσια δείτκωνται εἰς ὄλον τὸν Κόσμον , ἢ μόνον εἰς τὴν γαῖαν , ἀλλὰ κὺ εἰς τὸ χῶμα . ἦγυν ἄστρα ὡσὺ τὸ γάλα , κόκκινα , μαύρα , κὺ τὰ τεῖα ταῦτα γλυκύτατα . κὺ ἄλλα μεσοκόκκινα τραγανά . κὺ μαράσκια . τὰ ὁποῖα εἶναι ὑγιέσερα . ὅτι τὰ μὲν γλυκὰ εἶναι κινητικά , ἀμὴ βλάπτουσι τὸν σῶμαχον . τὰ δὲ ξηρὰ κὺ σφια εἶναι ἄβλαβα . ἐδῶ εἰς τὴν Βε-

νετίαν φέρουσι διάφορα. τὰ ὅποια ὅλα τὰ ἔδοκί-
 μασα, καὶ δεῦ κάμνουσι σκώληκας, ἕτε τῆς Κρή-
 τῆς. καὶ τὰ ἀγιοείτικα ὅλα ἄσπρα καὶ μαύρα ὅταν
 ὤλειμάσθην κάμνουσι σκώληκας, μὰ δεῦ ἠξάρω τὸ
 αἴτιον. ὅταν τὰ μαζώξῃν, νὰ τὰ ξηραίνῃν εἰς τὸν
 Ἡΐλιον, δεῦ ἠξάρω ἢ φάγουσι οἱ σκώληκες, ἢ
 σαφιδιάξῃν μέσα καὶ χάνονται. ὕστερα τὰ ζεμα-
 τίξῃν μετὰ τὴν θάλασσαν, καὶ ἔτω φυλάσσονται
 ἄσθηκα ὅλον τὸν χρόνον. καθὼς κάμνουσι καὶ τὰ
 σῦκα, σαφίδας, δαμάσκικα, ἀπιδοκόμματα,
 καὶ ἄλλα παρόμοια, καὶ γίνουσι εὐμορφα.

Διὰ τὰ Βερύκοκκα. ΚΕΦΑΛ. ΡΚΣ΄.

Εἶναι καὶ αὐτὰ διάφορα εἰς τὴν γεῦσιν, καὶ
 ὄρασιν. ἀμὴ τὰ χοντρήτερα, καὶ βαθέα
 κόκκινα εἶναι καλλίτερα. καὶ ὅσα εἶναι εἰς τὴν
 γεῦσιν γλυκύτερα, νὰ εἶναι καὶ ὁ ἀπομέσα καρ-
 πὸς γλυκὺς ὡσὰν τὸ ἀμύγδαλον. μερὰ γίνου-
 νται εἰς τὴν Κρήτῳ μικρὰ, ἀμὴ τὸσόν γλυκὰ,
 καὶ νόσιμα, ὅπῃ δεῦ τὰ εἶδα εἰς ἄλλον Κόσμον.
 καὶ τὰ λέγομεν μεταξωτὰ. τὰ ὅποια εἶναι ὡς τὸ
 συρόπιον εὔνοσα. ὅλα τὰ αἰώθεν εἶναι ψυχρὰ,
 ὑγρὰ, κινήτικα, καὶ ὠφελῶσιν ὅσῃς ἔχῃν χολῆν,
 καὶ αἷμα πολὺ, καὶ διωατὸν σόμαχον. ἀμὴ δια-
 τί φθείρωται εἰς τὸν σόμαχον, ὅταν τὰ φά-
 γῃς, τρῶγε ὕστερα τίποτας παρᾶγμα, ὅπῃ νὰ
 ἔχη ἄλας, ἢ σπετζερικὰ, ἢ κομμάτι τυρὶ πα-

λαιῶν,

λαιόν , ἔπειτα πῖε μίαν γεμάτην καλόν κρασίν
 ἄδολον . τὸ λάδι ὅπῃ γίνεται ἀπὸ τὸν καρπὸν
 τῶ βερύκοκκῃ ὠφελᾶ νὰ ἀλείφωι τὰς ζοχαῖδες
 θυμασιώτατα , καὶ εἰς πόνον τῶ ὠτίων , καὶ εἰς
 γλώσσης ἐμπόδιον .

Διὰ τὰ Δαμάσκηνα , καὶ Μῆστκλα .
 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΡΚΖ΄ .

Εἶναι διάφορα εἶδη . κόκκινα , ἄσπρα , παρά-
 σινα βερντάτζαις . ἄλλα μικρὰ , καὶ ἄλλα
 τρανήτερα . καὶ μέρος μὲν ἴξ αὐτῶν εἶναι συπτικά .
 ἦγιν ὅσα εἶναι ξυῶα καὶ ἀκάμωτα . τὰ δὲ γλυκὰ
 καὶ ὤημα κινητικά . πλὴν ὅλα εἶναι χεδὸν μιᾶς
 φύσεως ψυχρὰ καὶ ὑγρά . καθαρῖζουσι τὴν χολ-
 λήν . πάουσι τὴν δίψαν τῶ ἀσθενῆς τὰ ξηρὰ ,
 καὶ κινῶσι τὴν κοιλίαν . δι' αὐτὸ τὰ κατασκιάζου
 ἐλετταίριον . ἦγιν ρίπτουσι τὰ κόκκαλα , καὶ τὸ
 ψαχνὸν κοπανίζου μὲ πολυποδίσ καὶ σεύας νερόν ,
 καὶ καμπόσιον ἀνέξιν , καὶ εὐώνουσι ὅλα ταῦτα ,
 καὶ γίνεται ὡσαύ κυδωνάτο . καὶ τὸ τρώγουσι μετ'
 τὸ γεῦμα καὶ δεῖπνον ἀπόπασον . διατὶ εἶναι καὶ
 κινητικόν , καὶ εἰς τὴν γεῦσιν περίουσα νόσιμον .
 ἀλλὰ καὶ χλωρὰ νὰ τρώγη τινὰς τὰ μέστκλα ἀπὸ
 τὰ ἄλλα φαγία παροτήτερα , τὸν κινῶσιν . ἀμῆ
 ἄς διαλέγη πᾶς εὐας τὰ τρανήτερα , καὶ ὤεμῶν-
 τερα , νὰ μὴν ἔχουσι σκώληκα . ὠφελῆστιν ἐκεί-
 νου ὅπῃ ἔχουσι ἄμα πολὺ καὶ χολλήν . τὰς δὲ

Ψυχρὸς ἢ γέρουτος, καὶ φλεγματώδεις βλάβησι. ἢ ὅστις τὰ φάγη, ἃς τρώγῃ ὑπερα τίποτας ἀλατισμένον, καὶ ἃς πίνῃ κρασί εὐμορφον. τὰ δαμασκίνα ἀπὸ τὰ ἄλλα ὄλα εἶναι καλλίτερα καὶ ἄβλαβα. τὸ κομμύδι ἢ γην ἢ κολυτζαῖα τὰ μύσκη καὶ δαμασκίως νὰ πίνῃ τινὰς μὲ κρασί, σκορπίζει τὴν πέτραν τῆς δυστερείας.

Διὰ τὰ Ζίνζιφα. ΚΕΦΑΛ. ΡΚΗ΄.

Εἶναι ὡσὰν ταῖς ἐλαίαις πρᾶσινα ἢ ἄσπρα πρὶν νὰ φθάσῃ, ἢ ἔχῃ ἰμοίως τὸ κόκκαλον ἔσωθεν. ἢ ἀφ' ἧς ὤλεμασθῃ γίνονται κόκκινα, ἢ τὰ ἀγαπῶν νὰ τὰ τρώγῃ ὡς εὖνοσα οἱ ἄγνωστοι. ἀμὴ οἱ φρόνιμοι ἃς τὰ φάγῃσιν, ὅτι καμμίαν καλοσιώλῃ δὲν ἔχῃσιν, ἔτε τροφὴν τινὰ δίδῃσιν, ἀλλὰ μάλλον ἢ τὸν σόμαχον ὡς κακοχώνδρα βλάβησι, καὶ τὸ αἷμα χοντραίνῃσιν. ὅταν δὲ φθάσῃ νὰ γεύῃ σαφίδες δὲν πολυβλάβησι.

Διὰ τὰ Μῆρα, ἢ γην Συκάμινα. ΚΕΦ. ΡΚΘ΄.

Εἶναι ἄσπρα ἢ μαῦρα. τὰ ἄσπρα γίνονται γλυκύτερα. ἢ τὰ μαῦρα νοσιμώτερα. ὅταν εἶναι ὤλεμα ἢ τὰ δύο εἶναι κινητικά. τὰ δὲ ἄγγρα ἢ ἀκάμωτα σύπτῃσι. δι' αὐτὸ οἱ ἰατροὶ τὰ χρειάζονται εἰς τὸ φλῆγοσιν ἢ πᾶσαν δυστερείαν τὸ σώματος. ὅταν φάγῃς μῆρα νησικὸς σὲ δίδῃ-

σιν ὠφέλειαν. ὅτι κατεβαίνου ἀνεμπόδις εἰς τὸ
κάτω μέρος τῆ σομάχου, καὶ καύου τὰ ἐπίλοιπα
φαγητὰ ὅπως φαγῆς ὕστερα, καὶ χωνύουσιν ἀκολώ-
τερα. εἰ δὲ καὶ φαγῆς τὰ μαῦρα ὕστερα, φθείρου-
ται μὲ τὰ λοιπὰ βρώματα, καὶ βλάπτου τὸν σό-
μαχον. τὸ ζεμίτις ὠφέλῃ εἰς τὸν πόνον, καὶ
πείσμα τῆ λαμῆ. δι' αὐτὸ τὰ μαζώνου ὤειμα,
καὶ τὰ σφίγγουσι, καὶ τὸ φυλάγου εἰς ἀγγεῖον
υἰάλινον. τὰ δὲ φύλλα τῆ δένδρου κοπανισμεῖα
ἰατρῶουσι τὴν καίμαδα, καὶ τὰ βρώνης μὲ λάδι
εἰς τὴν πληγὴν. καὶ καὶ τὰ βράζης μὲ κλημα-
τόφυλλα, καὶ συκόφυλλα, ὅπως καὶ κάμη μαῦρα
σῦκα, μὲ βρόχινον νερὸν καὶ λῆης τὴν κεφαλὴν,
κάμνει μαῦρας τείχας. ὁ ζωμός τῆς φλεβῆδος καὶ
τῆ φύλλον καταπραΰνει τὸν πόνον τῆ ὀδόντων
καὶ πλυσῆς μετ' ἐκείνου τὸ σῶμα οὖ.

Διὰ τὰ Κέμαρα. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΡΛ΄.

Εἶναι καὶ εἰς τὴν γέυσιν περίουσα αἴουσα, καὶ
εἰς τὴν διῶαμιν ἀχρησα. ὅτι κάμμιαν
ὠφέλειαν δεῦ δίδουσι, ἀλλὰ μάλισα αἰτιῶσι
πόνον εἰς τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸν σόμαχον βλά-
πτουσι, καθὼς ὁ Διοσκοριδῆς, ὁ Γαλινός, καὶ
ἄλλοι ἰατροὶ παρακτικοὶ καὶ ἔμπειροι ἔγραψαν.

Αὐτὰ εἶναι τὰ πλέον ἐν χηστῆ πωρικῶ ὠ ἀκρο-
τὰ, ὅπως εἰς κάθα τόπον δέ σκονταί. τὰ δὲ ἐπί-
λοιπα ἡμπορεῖ πᾶς εἶας καὶ καταλάβη ἀπὸ ὅσα

ἐγράψαμεν, ποῖα ὠφελῶσι, καὶ ποῖα βλάπτουσι. ἐπειδὴ τὰ λεπτοκάρεια εἶναι μὲ τὸ καρῦδια ὅμοια, ἀμὴ νοσιμώτερα καὶ ἀβλαβέστερα. καθὼς καὶ τὰ μυσκλά μὲ τὰ δαμάσκηνια, τὰ βέλανα μὲ τὰ κάσανα, καὶ ἕτερα ὅμοια, καὶ ἀρκῶσιν ἅτα ἕως ἐδῶ ἰσορήσαμεν. καὶ ἄς γράψωμεν ὀλίγον τίποτας διὰ τὰ ὄψαρια, καὶ μερικὰς ἐρμηνείας ἀπὸ τὸ ἰατροσοφείου ἀναγνώστῃς πολλὰ διὰ τὴν ὑγείαν τῆς σώματος, καὶ διὰ τινὰς ἀρρώστιας ἰατρικὰ πείρατα ὠφέλιμα. διὰ τὰ δεικνύει πᾶς ἀρρώστῃ τὴν θεραπείαν εὐκολα.

Περὶ Ἰχθύων. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΡΛΑ΄.

ΤΑ ὄψαρια δίδουσι ὀλίγην τροφήν, καὶ αὐτὴν ψυχρὰ καὶ φλεγματώδη. πλεονεχίως τὰ θαλάσσια εἶναι καμπόστον καλλίτερα, καὶ μάλιστα τὰ πετρόψαρα. ὅμως καὶ τὰ πρῶτα καὶ τὰ ὑπερὰ ὅλα εἶναι κακοχώνεα. ὅθεν μένοντας ὡραὶ πολλὴν εἰς τὸν στόμαχον, γεννῶσι δίψαν. λοιπὸν διὰ τὰ μήσας βλάπτουσι πολλὰ, μὴ χορταίνετε ἀπὸ ταῦτα, ἀλλὰ ἄς τρώγῃ πᾶς εὖας ὅσον ἢμπορεῖ ὀλιγώτερον παρὰ τὸ κρέας. καὶ αὐτὰ τὰ ὀλίγα ἄς τὰ τρώγῃ ζεσὰ πάντοτε. καὶ ἀρτυμεῖα μὲ γλυκαῖσιν, σπλιέτλαις καὶ μάρμαρον, διὰ τὰ στυγνῶν μὲ ταῦτα ἢ πολλήτερος ὑγρότητα. μήτε τρώγῃ τινὰς ὅταν εἶναι κοπιασμένος. ἔτε ὅποιος ἔχει ἀχαμνὸν στόμαχον. ἔτε αὐτάμα μὲ τὸ κρέας εἰς εὖας φίλδ-

μα. ἔτε μὲ αἰγά, ἢ μὲ γαλατερά. διατὶ φέρν-
 σι πολλὰς ἀσθενείας. τὰ χοντρά ὀψάεια ὅταν
 εἶναι καμπόσον ἀλατισμένα εἶναι καλλίτερα, ἀμὴ
 ὄχι πολλὰ ἀλμυρά. διατὶ τὸ ἄλας βλάβει τὸν
 ὀμυαλὸν ἢ τὰ ὀμμάτια. ἀπὸ τὰ νωπὰ πάλιν εἶναι
 τὰ μεγάλα χειρότερα. τὰ δὲ μικρότερα, ὅπῃ δὲν
 εἶναι τόσον διωατὸν τὸ κρέας τε, εἶναι καλλίτερα.
 ἀμὴ νὰ ἔχῃσι πολλὰ λέπια ἢ κόκκαλα, ἢ νὰ μὴ
 εἶναι ἀπὸ λίμνιν, ἢ ποταμὸν, ἀλλὰ ἀπὸ τινὺ
 ἀλμυρῶν θαλάσσιων. ὅτι τὰ θαλάσσια εἶναι θερ-
 μότερα, ἢ συγνότερα, ἢ θρέφῃσι ἢ καλλίτερα.
 ἀπὸ τὰ ποταμίσια πάλιν εἶναι καλλίτερα ὅσα κα-
 τοικῶσιν εἰς τὸ πῦρ πετρώδεις ἢ ἄμμοδα, νὰ εἶναι
 νερὰ καθάεια χωρὶς λάσπαις καὶ ἀκαθαρσίαις.
 ἀμὴ ὅσα εἶναι εἰς τὴν λάσπαις καὶ λίμναις, φεῦγε-
 τα. πλὴν ὅλα τὰ ὀψάεια εἶναι ψυχρὰ ἢ ὑγρὰ.
 ἔθεν βλάπτουσιν ὅλης τῆς ψυχρᾶς κοάσεως, καὶ
 εἰς τὰ νεῦρα. πλὴν τὸ γάλα πληθαίνῃσι ἢ τὸ
 σπέρμα, καὶ ὠφελᾷ τὴν χολεικὴν. τὰ ὀπτά
 ὀψάεια εἶναι ἀβλαβέστερα. ἔπειτα τὰ μαγερε-
 τά. ἀμὴ τὰ τηγανιστὰ εἶναι ἀπὸ ὅλα χειρότερα,
 ἢ μάλιστα εἰς ὅσους ἔχου ἀχαμνὸν σῶμαχον.

Διὰ τὸν Κέφαλον. ΚΕΦΑΛ. ΡΛΒ΄.

Εἶναι καλὸν ὀψάειον. δίδει τροφὴν, τὸ ζε-
 μίτε κινᾷ τινὺ κοιλίαν. εἶναι καὶ εἰς τινὺ
 γεῦσιν νόσιμον. ἀμὴ ἂς εἶναι θαλάσσιον ἀπὸ

τόπον πετρώδιω, ἢ ἀπὸ ἄμμοδα. ὅτι ὅταν εἶναι εἰς τὴν ῥιζὴν καὶ λάσπην, βλάπτει τὸν σόμαχον ὡς κακοχώνδτος. γεννᾷ κακὰς χυμὰς καὶ πολλὰ περιστάματα. τὰς χοντρὰς κεφαλὰς μαγέρει. τὰς μικροτέρους κάμνει ὅπως εἰς τὴν ἐσχάραν μὲ ἀείγων, καὶ τὰ μικρὰ τηγαίξει. καὶ τρώγεται μὲ ζωμὴν τῆς νεραντζῆς τὸν χειμῶνα καὶ τὸ φθινόπωρον.

Διὰ τὸ Ἀχέλι. ΚΕΦΑΛ. ΡΛΓ΄.

Εἶναι ψυχρὸν καὶ ὑγρὸν, κακοςόμαχον. γεννᾷ τὴν πέτραν ὅταν τὸ πολυτρώγῃ, καὶ τὴν ποδαλγίαν. βλάπτει τὴν κεφαλὴν καὶ ὅλα τὰ ἐντόδια. καὶ μάλιστα ὅσα εἰς τὰ θωλά νερά θρέφονται. τὰ ἀλατισμεύα βλάπτει τὰς μελαγχολικὰς χειρότερα. καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν ὅλα τὰ χέλια δίδουσι πολλὴν ἀσθενίαν. καὶ ὅποια τὰ πολυτρώγῃ, κινδυνεύει εἰς θάνατον. ὅταν εἶναι ἀνοιξίς, ἦγεν τὴν Λαμπαρὰν, καὶ ἔμφοροθεν ἄλλως δύο μίνας, καὶ εὐρὴν ἀχέλι ἀπὸ καρδαραὶ καὶ πασεικὴν θάλασσαν, καὶ κόψῃς πάραυτα τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ ἔραν, καὶ τὸ κάμῃς ὅπου εἰς τὴν ἐσχάραν ἀφ' ἧς τὸ ἐγδάρις, καὶ τὴν βαίης δάφνιν, σκόνιν τῆς ζάχαρις, καὶ ψιλὸν ἀλευρί, καὶ κανέλλαν, δεύσει βλάπτει περίσσια. τὰ μικρὰ ἀχελόπηλα ἅς τρώγονται τηγαίξαι μὲ πιπέρι καὶ νεραντζῆ. καὶ ἅς εἶναι ὅλα καλά ψημεύα ὅσον εἶναι βολετόν.

Διὰ τὸ Φαγκεῖ, καὶ τὰ λοιπὰ ὀψάρια.

ΚΕΦ Α' Λ. ΡΛΔ'.

Εἶναι θερμὸν κακοχώνδρον, καὶ βαραίνει τὸν ἀχάμνον σόμαχον. καὶ μή το τρώγην οἱ φλεγματώδεις καὶ γέροντες. τὲς νέες καὶ ὄσες ἔχον χολῶ πολλῶ ὠφελᾶ τὸν χειμῶνα νὰ τὸ τρώγην βρασὸν μὲ πολὺ λάδι, ἢ ὀπτὸν μὲ λάδι ἀλειμμένον καὶ ἀγκρεῖδα. ὅσα εἶπομεν ἕως ἐδῶ, ἄς χεικῶνται καὶ διὰ τ' ἄλλα ὀψάρια.

Διὰ τὰ ἄγνὰ πάσης γενεᾶς, ἦγιν Ὀκταπόδια καὶ τὰ ἐπίλοιπα. ΚΕΦ. ΡΛΕ'.

Οὐτὰ τὰ ἄγνὰ, καὶ ὄσρακοδέρματα εἶναι πολλὰ κακοχώνδρα. ἦγιν σηπίαις, καλαμά-
 ρια, ὄσειαις, ἀχυβάδαις, ἀτζομπάτοι, καὶ τὰ ἐπί-
 λοιπα. ἀμὴ χειρότερον ἀπὸ ὅλα εἶναι τὸ ὀκταπό-
 διον, καὶ ἔωρετε νὰ μή το τρώγῃ τινὰς, καὶ μάλιστ'
 ὅσοι ἔχον ἀχάμνον σόμαχον. διατὶ ἀργεῖ νὰ χω-
 νδίσῃ, καὶ δίδει ἀσθενίαν. λοιπὸν ὅποιος θέλει
 νὰ τὸ φάγῃ, πρῶτον μὲν ἄς τὸ τείψῃ εἰς τὴν πέ-
 τρην, καὶ κατὰ τὸ κοπανίσῃ καλὰ ὅσον διώεται, καὶ
 τότε ἄς τὸ βράσῃ μὲ μάρμαρα, καὶ ἔτω γίνετα
 ἀβλαβέστερον, καὶ εἶναι καὶ νοσιμώτερον. διατὶ πέρ-
 νει τὴν ὄσιν εἷμα ἀπὸ τὸ ἄλλο, καὶ γίνονται καὶ τὰ
 ὀμο εὐχρησά. ὅμοια γίνονται καὶ ἡ σηπίαις. καθὼς
 πολλὰκις ταῖς ἐμαγέρδαις, καὶ περὶ ὅσα μὲν ἀρεσάν.

ἀμὴ

ἀμὴ πρότεχε νὰ μὴ δὲγάλης τὸ μελαΐ ὡσαύ-
 τὸ κάμνεν τινὲς ἄγνωστοι διὰ νὰ μὴ μουεῖζεν τὰ
 ἀγγεῖα καὶ οἱ ὀδόντες τῆς, ἀλλὰ ἀφωέτο μετὰ
 εἰς τὸ τζεκάλι, καὶ σηπίαυ μαγεράεις, καὶ ὄκτα-
 πόδιον. ὅτι αὐτὸ κάμνει τὸ φαγι δνοσώτερον.
 καὶ βαύε καὶ κρομμύδια, με πολὺ λάδι νὰ γίνε-
 ται καλλίτερον. τὰ ὁποῖα βαύεις αὐτάμα με τὸ
 ὄκταπόδιον, καὶ ὅσον νερὸν γυωεῖζεις καὶ φθαίει.
 καὶ ἄς εἶναι πελοσόν, διὰ νὰ φθειράσῃ, νὰ ἔλ-
 θῃ ὕσερα εἰς τὸ δίκαιόντῃ. καὶ ὅταν εἶναι συμμᾶ
 νὰ μαγεράσῃ τὸ ὄκταπόδι, τότε βαύεις τὰ μά-
 ραθα. εἰ δὲ καὶ εἶναι σηπίαυ, ὅπῃ θέλεν ὀλι-
 γώτερον βράσιμον, βάλετα ὅλα αὐτάμα. ὁμοίως
 γίνεται καὶ ὁ θράψαλθ, τῆσι τὸ Καλαμά-
 ειν, ὅταν εἶναι καμπόστον μεγάλο. εἰ δὲ καὶ εἶ-
 ναι μικρὰ τρυφερά σηπίαυ καὶ καλαμάεια κάμνε
 τα πηγαυσά, ὅπῃ δίδου τροφιῷ πελοσώτερον.
 πρὸ πάντων δὲ ὅταν φαγῆς ἀγνά μὴ πίνῃς νε-
 ρόν, ἀλλὰ κρασί καλόν, νὰ χωνύσῃ. καὶ ὅτοι
 δεῦ πίνῃς κρασί, μήτα τρώγῃς.

Ἐρμινεῖα διὰ κίνησιν κοιλίας. ΚΕΦ. ΡΛΣ΄.

Α Πὸ τὸ φαγι σμιάγνυται εἰς τὸ κορμί πολ-
 λά πελοσάματα. ἤγνεν φλέγματα, ἔρος,
 καὶ ἄλλαι ἀκαθαρσίαι τῆς κοιλίας. τὰ ὁποῖα εἰάν
 δεῦ εὔγνεν ἔξω, γεννῶσι πολλὴν βλάβην, πόνους,
 καὶ ἀποσέματα. ὅθεν κάμνει χρεῖα νὰ τὰ δὲγάλης,

ἢ μὲ κινητικὰ βρώματα, ἢ μὲ γλυσῆει τὸ κα-
 λοχῆει μὲ ροδολάδι, ἢ βιολάδο, ἢ τὸν χειμῶ-
 να μὲ ἐλαιόλαδον, ἢ μὲ γλυκὸν ἀμυγδαλόλα-
 δον. μὲ τὰς δύο τρόπους αὐτὰς λαμβανῆς πολλὴν
 ὠφέλειαν. λοιπὸν γράφομεν ἐδῶ διαφορὰς ἐρμη-
 νεύειας διὰ τὰ κάμησ ὁποῖαν ἔχεις τὴν διώαμιν.
 ἢ τῶτον. μιστὴν ὄραν πέντε τῶ γλῆματος τῶ γε
 μιστὴν ἕγγιαν αὐτῆ τῆς καοσίας, ἢ αὐάμιστὴν
 ἕγγιαν ρόδομελι σολατίβου, ἢ ἕγγιν κινητικόν. ἢ
 συρόπιον ροζάδο σολατίβο τρεῖς ἕγγιασ νὰ τὸ λαμ-
 βαῖης μίαν ἢ δύο φοραῖσ τὴν ἐβδομάδα. ἢ βαῖε
 εἰς τὸ ζῆμι (εἶτι ἢ αὐ εἶναι) δεκαπεῦτε μῆσκλη
 Sebestini. ἢ βαῖετὸς ζάχαρι. τῶ γετα εἰς τὴν
 ἀρχὴν τῶ γλῆματος, αὐτῆσ δαμάσκηνα. ἢ τῶ
 γε μιστὴν ἕγγιαν ροδομαῖνα, καμωμεῖν ἀπὸ
 ζάχαρι, ἀπὸ δρόσον τῆσ κράμβησ, ἢ σκαρολα-
 χανσ, ὅτῃ λέγουσ οἱ Ἰταλοὶ μερκορέλλα. ἢ τῶ
 γε ἀπὸ τὸ μαντζῆνι, ὅτῃ ἐρμιυῶσεν ὁ Κῆσωρ Ντε-
 ραῦτεσ ὁ ἐμπειρῆσ ἰατρός, καὶ Φαυμάσι. τὸ
 ὁποῖον εἰσ τὴν Ἰταλικὴν φράσιν ὀνομάζουσ ἐλεττά-
 ριον. ἢ εἶναι ὁμοιον τῶ κυδωνάτεσ, σιωθεμεῖον ἀπὸ
 δαμάσκηνα καλὰ ψημεῖα, μὲ νερόν σεύασ, ἢ
 πολυποδίσ, μὲ γλυκαῖσον, ἢ κανέλλου. ἀπὸ
 τὸ ὁποῖον τῶ γε μιστὴν ἕγγιαν εἰσ τὴν ἀρχὴν τῶ
 γλῆματος. τὸ ὁποῖον εἶναι, ἢ εἰσ τὸ σῶμα γλυ-
 κόν, ἢ νόσιμον, ἢ κινᾶ τὴν κοιλίαν χωεῖσ πείρα-
 ξιν. ἄλλοι λαμβανῆν ἀπὸ τὸν δριῶ πολυπόδιον

καθαρισμένου καλὰ ἀπὸ κάθα ῥυπον, ἕγγίαις τέσ-
 σαραις. ζινζίβερρον μιστὴ ἕγγίαι, μαραθόσπορον
 γλυκὴ μίαν δράγμα, καὶ δύο γλυκαίισον, καὶ μίαν
 ἕγγίαι σαφίδα γλυκείαν, τὰ ὁποῖα ὅλα βράσαι αὐ-
 τάμα μὲ ὀλίγη φωτῖαν καὶ τὴν τέχνῃ. ἔπειτα
 τὰ ἀποσφόνιασαι διωατὰ, ἢ μαγγανίσαιτα, καὶ
 εὐγη ὅλη ἢ ἑστία τῆς. εἰς τὴν ὁποῖαν βάλει μίαν λί-
 τρῶν ζάχαριν, ὅκτω ἕγγίαις κοράλια κόκκινα ζα-
 χαρωμεύα, καὶ ἀνάμισυ δράγμα μαργαριτάει ὁμοίως
 ζαχαρωτὸν. καὶ κάμε μαντζῆνι, ἢ γην κονφέτο, καὶ
 τρώγε ὡς αὐτῶν. ὁμοίως σὲ ὠφελᾶ, καὶ τρώγῃς
 πρὶν τὸ γάλατος μιστὴ ἕγγίαι ἀπὸ τὸ μάννα τῆς
 Καλαβείας, ἢ καὶ τὸ πίνης μὲ καμπόσον ζεμί. ἢ
 πάλιν κάμε ἔτδο τὸ ἔλετταίειον. ἢ γην. ἔπαρε μίαν
 λίτρῶν ἀπὸ τὸ ζεμί τῶν τελευταφύλων, ἀπὸ σκα-
 ρολάχανον, ἀμολόχαν, κραμβία, σεῦκλον, ἀπὸ
 κατ' εὐα ὅκτω ἕγγίαις. καὶ βάλει ὅλον αὐτὸν τὸν ζω-
 μὸν, βράσαιτον. καὶ ἔχε εἰς τὴν μέστω τῆς εὐα
 κόμπον μασίχην ὑποπὸν δράμια δέκα. καὶ βράζει τα
 ἕως καὶ γεύῃ ὡσὰν μέλι πηκτὸν τὸ ζεμί, καὶ τότε εὐ-
 γαλε τὴν μασίχην, καὶ τρώγε τὸ ἔλετταίειον.

Εἰς πόνον Λαιμῶ. ΚΕΦΑΛ. ΡΛΖ΄.

Ἐπαρε γλυκὸρρίζαν, πλιῶε τὴν καλὰ καὶ μίαν
 ἕχη ῥυπον ὀλοτέλα. κοπαίισαίτην. ἔπειτα
 τὴν κόψαι μικρὰ κομμάτια, καὶ βάλει τὴν εἰς νερὸν
 γλυκὸν ζεσὸν, ὅσον καὶ τὴν σκεπάζη, καὶ κάμη εὐα

μερόνυκτου . κ̄ τότε βάλετλω εἰς εὔα σακκῆλι ἀπό
 λιπὸν , νὰ μὲν εἶναι πυκνόν . μαγγαίσαίτλω δυ-
 νατὲ εἰς τλω γαλιάζωαν , κ̄ σφίγξαιτλω ὅσον εἶ-
 ναι βολετὸν ἕως νὰ εὐγη ὄλον τὸ ὑγρὸν τῆς ἰστίας τῆς .
 τὸ ὁποῖον αὐτάμα μὲ τὸ αὐωθεν νερὸν βράσται ὥραν
 πολλῶν μὲ ὀλίγλω σίαν , νὰ μὴ το τζικνωῶσης . κ̄
 αὐακάτωνέτο μὲ εὔα ξύλον ὅτλω ὥραν τὸ βράζεις ,
 ἕως νὰ φυράσῃ νὰ γεύῃ πηκτὸν ὡσαν τὸ μέλι . κ̄ τό-
 τε βάλετο εἰς ἑλεκαῖαις ἀπλωταῖς , ἢ ἄλλα ἀγγεῖα
 εἰ σὲ καθ' εὔα ὀλίγον , ὅσον νὰ γεύῃ τὸ χάντρος τῆ
 μόνου εὔα δάκτυλον . διὰ νὰ ἔμπορῆς ὑσερα νὰ τὸ
 κόπτης . διατὶ ξηραίνεται ὡσαν τλω πετζόκολλα .
 κ̄ διὰ νὰ μὴ κολλήσῃ εἰς τὰ ἀγγεῖα , βαυε ὀλίγον
 αἰλευε ψιλὸν εἰς τὸν πάτον τῆς ὅταν θέλῃς νὰ τὸ
 χύσῃς . κ̄ ἀφ' ἧ πῆξῃ τὸ φύλαξαι . κ̄ ὅταν πονέσῃ
 ὀλαιμόςσῃ , βαυε ἀπὸ τῶτο εἰς τὸ σῶμα σβ ὀλίγον
 ὡσαν εὔα κικκί , κ̄ μάλισα κάθε βράδου ὅταν πέ-
 σῃς εἰς τὸ σρῶμα . κ̄ μὴ το καταπίῃς , ἀλλὰ κράτει
 το ἕως νὰ λύτῃ ὄλον ὡσαν τὸ καύτιον . κ̄ κατὰπινε
 τὸ ὑγρὸν τῆ δύο τρεῖς νύκταις , κ̄ ὑγιαίνεις . τῶτο τὸ
 λέγῃσι φράγγικα Sugo di Liquirizia , ἢ γιν ζσμὶ τῆς
 γλυκορρίζας . κ̄ ἐπ' ἀληθείας δευ ἦρα ἄλλω ἰα-
 τρείαν , εἰς τὸν πόνου τῆ λαϊμῶμῃ (ὅπῃ πείσκεται εἰς
 τὰ πλάγια , κ̄ ὁ σαφυλίτης συχνάκις) ὡσαν ἐτάτην .
 ἀμὴ ἀληθεῖα μὴ φάγῃς ἀλμυρὸν . ἔτε κρασί , ἢ νε-
 ρὸν ψυχρὸν , νὰ πῆς αὐτάς τὰς τρεῖς ἡμέρας . ἔτε ἄλλο
 φράγμα ὅπῃ βλάπτει τὸν λαϊμὸν , ἢ γιν χόρτα

ἀψητα, καρύδια, σκόρδα. μόνον τρώγε ἀπαλαιτι-
 κά κῆ γλυκὰ ὑδάγματα. ἤγην βύτυρον, σαφίδας,
 κῆ ἄλλα παρόμοια. κῆ ὅταν διψήσης πίνε νερόν χλια-
 ρόν, ἢ ζεσόν. ὅτι τὸ ψυχρὸν τὸν πείσκει χειρότερα.
 ἀλλὰ βράζε σῦκα, κῆ πίνε ζεσόν τὸ νερόν τες, κῆ κρά-
 τει τὸ ὥραυ πολλὴν εἰς τὸ σῶμα. ἀμοίως κῆ ἡ ροδάμελι
 ὠφελεῖ. ἢ βράσαι πύτερα μὲ νερόν, κῆ μὲ τὸν χυλὸν
 ἐκεῖνον γαργαεῖζε τὸν λαμὸν συχνάκις. ἢ εὔστω
 ἀλεῦει, μέλι κῆ βύτυρον, βαίνετα ἀπ' ἔξω μὲ κομ-
 μάτι πανί, κῆ δεύε. τὸ ζεμί τῶ οὐργαῖς, τῶ μαρ-
 λίσ, ἢ ρογδιών, ἢ ἀπὸ βατζινόμερα, ἢ συκάμινα,
 ὀλουῶν αὐτῶν ὁ ζωμὸς καθ' εὔας ξέχωρα ὠφελεῖ
 ὅποιον ἔχεις, νὰ γαργαεῖζης τὸν λαμὸν, κῆ ἰά-
 ται. καὶ ἀπ' ἔξω νὰ βαῖης περδικῆλι ψημμενοὶ εἰς
 μίαν κεραμίδα χωρὶς νερόν μὲ τὸν βύτυρον. ἢ ρυπό-
 μαλον, ἤγην ἀπὸ τὰ σκέλη τῶ προβάτου νὰ κόψης
 μαλιὰ μὲ τὸν ρυπὸν τες, νὰ τὰ ζεσαῖης, νὰ τὰ δέ-
 σης μὲ τὸ αἰώδεν χόρτον, καὶ βύτυρον ἀπ' ἔξω τῶ
 λαμῶ, κῆ ξεπείσκειται. τὸ αὐτὸ κάμνεν οἱ βαθρά-
 κοι νὰ τῶς βράσης μὲ λάδι, νὰ τῶς βάλῃς.

Εἰς πόνον Ὀδόντων. ΚΕΦΑΛ. ΡΛΗ΄.

Βράσαι καλακαύθη Vetriolo μὲ ξύδι, κῆ μετ'
 αὐτὸ πλῦνε τὰ ὀδόντια ὅπῃ πουῖσι. κῆ κράτει
 τὸ ὥραυ πολλὴν εἰς τὸ σῶμα σε. ἢ μέλι καὶ ξύδι μὲ
 ἄλλας βράσαι, κῆ κράτει τὸ ζεμί ζεσόν ὅσον ἡμπερεῖς
 εἰς τὸ σῶμα σε. κῆ ὅταν κενῶσιν, ἤγην σαλῶσι τὰ

ὀδόντια, στίβισον λιβαΐ, μασίχην, καὶ ροϊδοφυλλα ὅλα αὐτάμα, κάμετα σκόνιν. καὶ τῷ νύκτα ὅταν ὑπάγῃς νὰ κοιμηθῆς, πλῶε παρῶτον τὸ σῶμασθ μὲ καλὸν κρασί, ἔπειτα βανέ εἰς τὰς ὀδόντας ἀπὸ ταύτῃ τὴν σκόνιν, καὶ κάμμίαν φοραὴ πάλιν τὰ τρίβε μὲ ψύχων ψωμίς. Εἰ δὲ ἔχῃσι σκώληκας, κοπαΐσαι παρσάσπορον, καὶ δισκίαμον, βάλετα εἰς τὸ σῶμασθ ἀπέξω ζεσά, νὰ ὑπάγῃ ἢ ἄχρα εἰς τὰς ὀδόντας, καὶ ψοφῶσιν οἱ σκώληκες.

Ε' ΤΕΡΟΝ ΘΑΥΜΑΣΙΟΝ.

Ὅταν εἶναι χαλασμεύα πολλὰ τὰ ὀδόντια, καὶ δίδῃσι πόνον πολὺν, βάλε εἰς ἓ μίαν κόλληαν χαρτὶ σπόρον ἀπὸ τὸν δισκίαμον. ἀπλωσαίτον. καὶ τότε ἄψαι μίαν λαμπάδα ἀπὸ ἄστρον κελί, καὶ γέρευτῷ ἀπάνω εἰς τὸ χαρτὶ, νὰ σάσῃ τὸ κελί εἰς τὸν σπόρον. καὶ τότε ἔπερνε ἀπ' ἐκεῖνας ταῖς σαλαματίαις, ὅπῃ εἶναι κολλημεύθ ὁ σπόρθ ἀπάνωτως, βανέταις εἰς εὔα κεραμίδι, ἢ ἄλλο ἀγγεῖον, νὰ ἔχῃ ἀπτέμενα κάρβουμα. ἀπάνω εἰς τὰ ὅποια, βανέ τὸ σῶμασθ, καὶ χάσκει καλὰ, νὰ παγεύῃ ὁ καπνὸς μέσα εἰς τὰ ὀδόντια. καὶ ἔτις σέκε εὔα τρίτον τῆς ὥρας. καὶ βανέ συχνὰ ἀπ' αὐτὸν τὸν σπόρον ὅπῃ εἶναι κολλημεύθ μὲ τὸ κελί εἰς τὰ κάρβουνα, νὰ καπνίζεσαι. ἔχωντας μὲ εὔα παυὶ σκεπασμεύλι τὴν κεφαλήνσθ διὰ νὰ μὴ σκορπᾷ ὁ καπνὸς. ἔτω κάμνων-

τας εἰς σὲ τρεῖς ὥρας, οἱ πόνοι σε ἀφανίζονται.
 μὲ τὸν τρόπον ἐτῶτον πολλοὶ ἰατρῶθησαν.

Ε΄ΤΕΡΟΝ. Εἴπαρε ἀπὸ τὰ ἐργασήματα νε-
 ρὸν ὅπῃ λέγεται Acqua forte ἄκβα φόρτε. καὶ
 μὲ κομμάτι ξύλου συβλωτὸν βανέ μίαν σάξιν
 ἀπ' αὐτὸ τὸ νερὸν εἰς τὴν τρύπαν τῆ πονεμένου
 ἄδοντις, νὰ ὑπάγη ἕως τὴν ρίζαν. ἔπειτα ἔχε
 νερὸν ἀπὸ τὸν Βάλσαμον, cioè Balsamo Artifi-
 ciato. καὶ βανέ καμπόσον εἰς τὸ σῆμα σε, κρά-
 τει το πολλὴν ὥραν εἰς τὸν τόπον ὅπῃ πονεῖς. καὶ
 μὲ τὸν τρόπον ἐτῶτον πολλὰς χρωικὰς ἰατρῶσα.
 οἷτινες πολλὰκις σέκωσι ἰδρωμένοι εἰς τὴν βρο-
 χίαν, καὶ ἀνεμον. ὅθεν ἀπ' αὐτὸ χαλῶσι τὰ δόν-
 τιά τες. καὶ ὅστις θέλει νὰ μὴ πονεῖεν οἱ ὀδόν-
 τες τε, ἀς βρέχη τὴν κεφαλὴν συχνάκις μὲ
 ρακὶ διωατό. ὅτι αὐτὸ διαλύει ὅλας τὰς κακὰς
 χυμὰς, ὅπῃ εἶναι εἰς τὴν κεφαλὴν, καὶ ἔτι οἱ
 ὀδόντες φυλάσσονται ἀβλαβοί.

Ε΄τερον διὰ τὰς ὀδόντας.

Ξήρανε εἰς τὸν φῆρο δευτρολίβανον, καὶ ρίζαν
 ἀτζικνίδας. κάμετα σκόνην. καὶ μετ' ἐκείνῃ τεί-
 βε τὰ γέλησε νὰ παύση ὁ πόνος.

Κοπανίσσον ὀλίγον, ἢ γυν ζέλιται μίαν σκελί-
 δα σκόρδον. βάλετο εἰς τὸν σφυγμὸν τῆς χέρας
 ἐκεῖνε τῆ μέρης, ὅπῃ πονεῖ οἱ ὀδόντες. καὶ ἐκεῖ εἰς
 τὸν σφυγμὸν ὅπῃ βάλης τὸ σκόρδον, θέλει γεν-
 νηθῆ μία φασκαλίδα. καὶ ἔτι περὶ ὁ πόνος.

Εἰς

Εἰς Πενόμεστων. ΚΕΦΑΛ. ΡΛΘ΄.

Οταν εἶναι τὰ ὄμματα κόκκινα ἢ πεισμεῖα, ἢ πουῶσιν, ἔπαρε νερόν ἀπό πεισερῶν. τῆτο εἶναι χόρτον, ὅπῃ τὸ λέγην φράγγικα μπερμπέ- να. ἀπὸ πήγων, ἀπὸ χελιδόνιον, τελωτάφυλ- λα, ἢ ἀπὸ ἀλώλι, ἢ τῆτζια ὠρεπαράτα. ἀπὸ πᾶσα εὔα μισλιὺ δράχμα. κοπάνισαι ἢ πέρασαι τα ἀπὸ ψιλὸν μανδηλιον. ἢ φύλαξίτα εἰς μίαν ἀγασέρα υἰάλινω. ἢ ὅταν ἔχης χρείαν ζέσενάι το ἢ βαίετο εἰς τὸ πουμεῖον ὄμματι μίαν ὠρὸς μίαν ρανίδα. καὶ τότε ἔχε κώτιον σπισμεῖον ψιλὸν ὡς ἀλευει, ἢ ἀπὸ τλιὺ σκόνιν αὐτλιὺ.

Ε΄ΤΕΡΟΝ. Ἐπαρε τλιὺ χολλιὺ εὐὸς ὄφα- εἰς ὅπῃ λέγσιν λῆτζο, ἢ εἶναι ὡσαι τλιὺ ζαρ- γάσαν, ἢ γην βελονίδα μακρὺς, ἀμὴ χοντρὸς ὡς τὸν κέφαλον. καὶ βάλε αὐτλιὺ τλιὺ χολλιὺ εἰς τὰ ὄμματα νὰ κάμη ὠρας κδ΄. ἢ ἰᾶται.

Εἰς πόνον Ὠτίων. ΚΕΦΑΛ. ΡΜ΄.

Οταν πουεῖ τὸ ἀφτίσθ, ἔπαρε εὔα πιάσμα ἀψίνδιον. σπισαι ἢ βράσαιτο μὲ ἄστρο κρασί. καὶ ἀφ΄ ἑ κρυγιάη, ἀποσφόνιασάιτο δυ- νατὰ, βαίε τὸν ζωμὸν εἰς τὸ ἀφτίσθ.

Ε΄ΤΕΡΟΝ. Βάλε εἰς εὔα κομμάτι κρομμυδι ὀλίγον λάδι μεσελλίνον, ὅπῃ εἶναι εἰς τὰ ἐργα- σήσια, νὰ βράση εἰς τὰ ἀνδράχια ἔως νὰ ψηθῆ

καλά. κὺ βαίνε μὲ εὔα πτερόν ἀπ' αὐτὸ τὸ κρομ-
 μυδόλαδον ζέσον εἰς τὸ πονεμεῖον ἀφτί. ἔπειτα
 σέπισαι ἀπήγαυον μὲ ἄπτρου οὐγῶ, βαίνε τα
 τειγύρα εἰς τὸ αὐτίσθ, κὺ ἰᾶται.

Εὔτερον. Ἐπαρε πινόμαλον, κὺ ζέσονε
 γλυκὸ ἀμυγδαλόλαδον, κὺ βαίνε το αὐτάμα εἰς
 τὸ ἀφτί, νὰ πούτῃ ὁ πόνος κάρουτα. Εἰ
 δὲ κὺ ἔχει μέσα σκώληκας. ἔπαρε εὔα χόρτον
 ὅπῃ τὸ λέγουν οἱ Ἰταλοὶ περσικάεια, κὺ ἡμεῖς
 ὑδροπίπερον. γευνάται εἰς τὸ νερόν, ὁμοιάζου τῆ
 φύλλα τῆ ἡδυότμα. ἀμὴ δὲ μβεῖζει, μάνου
 κίγει ὡς τὸ πιπέρι. τῆτο κοπαῖσαι, εὔγαλε τὸ
 ζεμίτθ, κὺ ἀνακάτωσαίτο μὲ λιπόλαδο, βαίνε το
 εἰς τὰ ὠτίσθ, νὰ ψοφήτῃ οἱ σκώληκες κάρουτα.
 ἢ σέπισαι κάππαρι κὺ καλαμίνθα. εὔωσον τὸν
 ζωμόν αὐτῶν μὲ λάδι κὺ βαίνε το. εἰ δὲ κὺ εἶναι
 οἱ σκώληκες εἰς ἄλλο μέλος τῆ σώματος, ἔπαρε
 ρίζαν τῆς σκάρφης ἢ γιν ἑλλέβορον μαῦρον, σέπισον
 κὺ εὔωσον αὐτὸν μὲ οἶνον, βάλε του εἰς τὸν τόπον
 κὺ φθείρυνται. Εἰ δὲ κὺ εἶναι τινὰς κωφὸς κὺ
 δεῦ ἀκθεῖ, βράσαι μὲ λάδι τὸ δερμάτι τῆ ὄφθως
 ἔως νὰ φυράσῃ τὸ μισὸν λάδι, κὺ ἀπ' αὐτὸ τῆ
 βαίνε εἰς τὸ ἀφτί ταχὺ κὺ βράδου.

Εὔτερον. Βράσαι αὐτάμα εἰς εὔα τζεκα-
 λάκι, χαμομηλόλαδον, ἀμυγδαλόλαδο, κὺ κει-
 νόλαδο, ἢ γιν τῆ ντζίλις, μίαν ἐγγίαν ἀπὸ κατ'
 εὔα, μὲ ὀλίγου ραπαπέσσουρον, κὺ κομματί κυκλά-

μινον ἕως μιστῶ ἔγγισιν . κὺ ὅταν φυράσῃ τὸ γ' . τὰ κατέβασαι , κὺ βρέχε κομμάτι μπαμπάκι , βαῖνε το εἰς τινὲ τρύπαν τῆ ἀφτίς καμπόσας ἡμέρας . Ἄλλο . ἔπαρε εὖα ἀχέλι τῆ ποταμῶ . σύβλιται ψήται το εἰς τινὲ φωτίαν . κὺ μάζωνε εἰς εὖα σκετέλι τὸ παχὺ , ὅπῃ σάοσει ἀπὸ τὸ ἀχέλι . ἔπειτα ψήται κὺ σκόρδον εἰς τινὲ σάκτιν , κὺ βρέχε μίαν σκελίδα σκόρδον εἰς αὐτὸ τὸ παχὺ , βαῖνε το εἰς τὸ ἀφτίσ , κὺ ξεκφαίνεσαι . κὺ κάμνε το κάθα βράδυ ὅταν υπάγῃς νὰ κοιμηθῆς , κὺ πλάκωνε τὸ καλὸν ἀφτί , νὰ εἶναι τὸ κερφὸν ἀπὸ πᾶνω , νὰ ἡμπορῇ τὸ παχὺ νὰ εἰσεβαίνῃ παραμέσα .

Εἰς πόνον Κεφαλῆς . ΚΕΦΑΛ. ΡΜΑ΄.

Εἴπαρε δύο δράμια τζίντζεβρον , βαῖνε το νὰ μοσκήν εἰς ἄστρου κρασί , κὺ πῖνε τὸν οἶνον .

Εἴτερον . Ὅταν εἶναι πόνος παλαιὸς τῆς κεφαλῆς , σέπιται φύλλα κισῶ , κὺ ρόδακλινοκέκκαδα τὸν καρπὸν , κὺ βαῖνε τα αὐτάμα εἰς τῆς μιλίγγας , κὺ εἰς τὸ μέτωπον ἔμποροσεν .

Εἰ δὲ κὺ εἶναι ἀπὸ αἰτίαν θερμότητος , σιὸὲ calida causa , βαῖνε ξηρὰ ρόδα εἰς τὸ κρασί ποροτήτερα νὰ μοσκήσσι . κὺ ὅταν σῶ ἔλθῃ ὁ πόνος τὰ ἀποσφῆνιάζε καλά νὰ εὐγῆ ὀλητῆς ἢ ἔσια . κὺ βρέχε πανί εἰς αὐτὸ , βαῖνε το εἰς τὸ μέτωπον . ἢ ἀλείφῃ ἐκεῖ ὅπῃ πονεῖς μὲ ἔγκβεύτο ροζάδου . ἢ κοπαίντου αὐτράκλου , βαῖνε εἰς τὸ μέτωπον . ἢ ἀμάραντον ἀπὸ τὸν

μεγάλου σέμπισον, καὶ ἀλείφει με ῥοδολάδι, ἢ
 με ἀγγελόλαδον. εἰ δὲ καὶ εἶναι ἀπὸ ψύχραν ὁ
 πόνος, βαῖε σπόρον τῆ ἀγνῆ, ἢ γεν λιγαρέας.
 ἢ πικραμύδαλα σέμπισαι με ξύδι, καὶ ῥοδο-
 λάδι, βαῖε εἰς τὸ μέτωπον. ἢ πήγανον, καὶ φύλ-
 λα κιοσῆ σέμπισον, καὶ τὸν ζωμὸν εὖωστον με ξύ-
 δι, καὶ ῥοδολάδι, ἀλείφει τὸ μέτωπον.

Εἰς πόνον τῆ Σώματος. ΚΕΦ. ΡΜΒ΄.

Οταν ποιῆς εἰς εὐα μέρους, ἢ δύο τῆ σώ-
 ματος, κόψαι τωρασοφύλλα εἰς μικρὰ
 κομμάτια, καὶ κομμάτι λαρδί ἀρσενικῆ χοίρε.
 Βάλετο εἰς εὐα πετροτήγαμο, δός τε φωτίαν ἕως
 νὰ λύση. καὶ τότε βάλε τὰ φύλλα νὰ βράσεν
 αὐτάμα. ἔπειτα τὰ κάμε ὡσανὺ μπλάσει, καὶ
 βάλετα εἰς τὸν πόνον.

Ἡ πάλιν ἔπαρε τὸν σπόρον τῆ χόρτε κίχι,
 cioè Mirasole. κάμετον σκάνιν, καὶ πότισαι τὸν
 ἀσθενῆ με κρασί. ἢ ἄς τὸν φαγή καὶ ἔτζη τὸν
 σπόρον αὐτὸν, ἢ γεν σινέα σπειρία, καὶ ἰατρῆεται.

Ε΄ΤΕΡΟΝ Εἰς ΠΟΝΟΝ ΝΕΦΡΩΝ.

Πῖνε κάρδαμον με τὸ κρασί, καὶ τρώγε σαφί-
 δαις ἄσπραϊ. ἢ πῖνε τὸν ζωμὸν τῆ πλκεδάμκ,
 ἢ τὸν ζωμὸν τῆς γλυκορρίζας με κρασί, cioè
 Vino rosso, ἢ τὸν ζωμὸν τῆς ρίζας τῆς πηγα-
 νίας. καὶ ἀλείφει Δαφνύλαδον. καὶ πῖνε ἀμυγ-
 δαλόλαδον πικρὸν καὶ γλυκόν.

Εἰτέ βῆχαν πολλῶν ἡμερῶν. ΚΕΦ. ΡΜΓ'.

Ε"Παρε κομῦδι κερασίας, λύσαιτο εἰς τὸ νερόν, καὶ πῖνετο κάθαρτα χυρῦ. καὶ τῆτο ἔμόνον παύει τὸν βῆχαν, ἀλλὰ καὶ τὸ συκότητι καὶ τὸ φῶς ὠφέλιμα, καὶ σὲ κάμνει καὶ τὴν ὄψιν τῆς ὡροσώπεσ λαμῶραυ. εἰ δὲ καὶ πίνεις το μὲ κρασί, σὲ κάμνει εἰς τὴν πέτραν ὠφέλιαν.

Ε"ΤΕΡΟΝ. **Ε"**παρε σπύρον τήλης (cioè Fien Greco) ἤγυν βεκήρε, αὐτάμα μὲ λινόσπορον. εἰπίσαι καὶ βράσεται μὲ νερόν. καὶ ὕσερα τὰ σφίγξαι καλὰ νὰ ἀγάλης ὄλιον τὴν ἔσιαντες. τὴν ὁποῖαν πάλιν ζέσωνε μὲ βέτυρον. κάμετην ὡς ἀλειφῶν, καὶ ἀλειφε τὸ σῆθος νὰ παύσῃ ὁ βῆχας. ἢ βράσαι φασκομηλέαν μὲ νερόν καὶ πῖνετο κάθαρτα χυρῦ ζεσὸν υψικὸς. καὶ τρώγε κάσσανα ψημμεύα εἰς τὰ κάρβουνα. ἢ βράσαι μὲ νερόν τὸν χόρτον ὅπῃ λέγουσι οἱ Ἰταλοὶ μαρόμπιο, καὶ πῖνε τὸ νερόν τε καὶ ἑκάστῳ.

Διὰ νὰ αἰοίξῃς ἀπόσεμα. ΚΕΦ. ΡΜΔ'.

Ο"Ταυ ἔχῃς πείσμα, καὶ δευ αἰοίγει, βράσαι λινόσπορον μὲ γάλα τῆς ἀγελάδας, καὶ βάλετο ζεσὸν εἰς τὸν τόπον. ἢ βάλε κόπρον τῆς χλωῆς ζεσὸν, καὶ αἰοίγει πάραυτα. ἢ εὐώσου μέλι ζεσὸν μὲ λινόλαδον, βάλετο.

Εἰς κίνησιν κοιλίας. ΚΕΦΑΛ. ΡΜΕ΄.

Εἂν δὲ ἠμπορεῖ νὰ κινήσῃ ἡ κοιλίασς, ἔπαρε φασκομηλίαν, βράσαιτλι καλά εἰς εὔα χάλκωμα. ἔπειτα τλι εὔγαλε, σῆπισαίτλι αὐτάμα με χοιρινῷ γλιῶσσι. κὲ πάλιν βάλετλι εἰς τὸ χάλκωμα. ἄφεστλι νὰ βράσῃ ἔως νὰ γεῖῃ ὡσὰν ἀλειφή. κὲ με ταύτλι ἀλειψαι τὸ φάλισσ, κὲ κινᾷ ἡ κοιλίασς.

ΕὔΤΕΡΟΝ. Βράσαι μολόχαν καλά, ἔπειτα τλι σῆπισσι με γλιῶσσι τῷ χοίρει. καὶ τραγανισαίτλι εἰς τὸ χάλκωμα με ὀλίγα πύτερα, καὶ τότε τὰ βάλε ζεσὰ εἰς τὸν σόμαχον.

ΕὔΤΕΡΟΝ. Ἡ ἔπαρε ἐλλέβορον ἄστρον καὶ μαῦρον, ἐρμολάκτυλα, βρυωνίαν, πιτύσαν σιοῦ εἰσὺλα. δισκύαμον, ἄκορον, ζωμὸν ἀειζῶς, κολοκύνθη, καὶ ἀλώλι, μίαν δράγμα ἀπὸ κάθε εὔα. κὲ κάμνε ἀλειφλι με τὸν ζωμὸν τῆς βρυωνίας. καὶ ὅταν θέλῃς νὰ κινήσῃς τὸ κεφάλι, ἀλειφε τὰς πόδαςσ με τὰ αἰῶθεσ ἀπὸ κάτω εἰς ταῖς πατέχαις. καὶ ὅταν θέλῃς νὰ σαματήσῃς πλιῶε τὰς πόδας, νὰ εὔγη ἡ ἀλειφή.

ΕὔΤΕΡΟΝ. Εὔπαρε χολλιῦ τῷ βοδίσι, καὶ σμύρναν ἴσια καὶ τὰ δύο. καὶ εὔωσον αὐτὰ με κομματί ψύχαν ψωμίσι ζεσλιῶ. καὶ βάλετλι εἰς τὸ φάλι. καὶ ἀλειφέτο με τὰ αἰῶθεσ, νὰ κινήσῃ διδύς τὸ κεφάλισσ.

Ε΄ΤΕΡΟΝ Ε΄ΣΩΘΕΝ.

Τὸ σκαρολάχανόν ὅπ᾽ λέγουσιν οἱ Ἰταλοὶ μερκορέλλα, καὶ εἶναι ὅμοιον εἰς τὰ φύλλα μὲ τὸν πλατῶ βασιλικόν, καὶ γεννᾶται εἰς τὰ κοπεινὰ χωράφια, ὅπ᾽ τὸ τρώγουσιν οἱ σκάρου, εἶναι περίσσια κινητικόν. καὶ ἄς τὸ τρώγῃ ὅστις δὲν ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ τὴν χρείαν τε. καὶ ἄς βραῖν λάδι πολὺ καὶ μέλι. διατὶ εἶναι καὶ αὐτὰ τὰ δύο κινητικά. εἰ δὲ καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ φάγῃ, ἄς τὸ κάμνῃ γλυσῆι μὲ περδικῆλι, ἀμολόχα, καὶ ἄλλα παρόμοια, μὲ λάδι ὁμοίως καὶ μέλι καὶ ἕτερα.

Εἰς ρύστιν Κοιλίας, ἠγοιω Φλῆσου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΡΜϚ.

Οἴταν δὲ πάλιν τὸ εἰσάντιον ὑπάγῃ πολλὰ τὸ κεφαλεῖ, καὶ τρέχει αἷμα, ἢ καὶ χρεῖς αἷμα, βάλε εἰς τὸ κρασί μίαν δράχμην πεντανόβροσπον, ἢ αὐθὴ ἀπὸ τὸ καλαμπόχι. καὶ πίνε τρεῖς ταχίνας καὶ ἰᾶσαι.

Η᾽ βράσαι πολύγονον (cioè Sanguinaria) μὲ τὸ ξυδι, καὶ βάλετο ὑποκάτω εἰς τὰς πόδας, νὰ σαματήσῃ ἢ κίνησῃ τῆς κοιλίας σου.

ΑΛΛΟ. Ε᾽παρε ἀλεῦει ἀπὸ ἄσπρα κηκκία, καὶ σκόνιν ἀπὸ κοράλι, σμίξαιτα αὐτάμα, καὶ φάγε, ἢ πίνετα.

Βάλε εἰς εὔα τζικάλι μίαν τρυγὸνα ζωντανῶ. φράξαι καλά τὸ σῶμα, καὶ βάλετο εἰς τὸν φῆρον, νὰ ψηθῆ τὸσον, ὅπ᾽ νὰ ἠμπορῆς νὰ τὴν τει-

ψης ὡς κόνιν . τὴν ὁποῖαν πῖνε μὲ τὸ κρασί , νὰ
 ἰατρῶθῃς τελείως ἀπὸ πᾶσαν κίνησιν .

Α'ΛΛΟ . Ολίγον κομμῦδι ἀραπικόν (εἰσὲ
 Oltramarino , perciocchè l'altro non è buono)
 τρῶγε , ἢ πῖνε μὲ παλαιὸν κρασί . ἀμὴ εἶναι
 πολλὰ συπτικόν , καὶ τρῶγε ὀλίγον . εἰ δὲ καὶ εἶ-
 ναι ῥῦστις αἵματος ὡς τῆ γυναικῶν , καῦσαι λα-
 φοκέρατο , κάμε το σκόνι νὰ τὸ πίνῃς .

Περὶ Ἐξωχάδων . ΚΕΦΑΛ. ΡΜΖ'.

Ὅταν ἀγέου ἔξωθεν , πρῶτον μὲ σιώθλα-
 σου αὐτὰς , ἔπειτα ἔχε τετμημένον σελιμαῖ ,
 ἀρτεμίκι , καὶ ἄλας ἀρμονιακόν μίαν ἔγγισιν ἀπὸ
 καθ' εἷα . καὶ βάλετα εἰσὲ τρεῖς ἔγγιας ξύδι διωα-
 τόν , νὰ κάμῃς ὥρας κδ' . καὶ τότε βράσαι εἰς ἀλει-
 φτὸν ἀγγεῖον ἕως νὰ φουράσῃ τὸ μισὸν ξύδι . καὶ τότε
 εἶναι φθιασμένον , καὶ φύλαξάιτο εἰς εἷα ἀγγεῖον
 ὑάλινον καλὰ σκεπασμένον . ὁπότεν θέλῃς νὰ τὸ
 χρειαθῇς , ἀνακάτωνέ το καλὰ . καὶ τότε τρίψαι κα-
 λὰ ταῖς ἔξωχάδαις μὲ εἷα συκόφυλλον , ἢ πανὶ ἕως
 νὰ ξαίματώσῃν . ἔπειτα βρέχε κομμῆτι πανὶ εἰς τὸ
 αἰῶθεν ξύδι , καὶ βάιε το εἰς τὸν πάτον σε , νὰ κάμῃ
 ὥρας ιβ' . καὶ ἔχε ὑπομονὴν ὅτι σε δίδει πόνον πο-
 λὺν , ἀμὴ ἄλλη ἰατρεία δεῦ εἶναι εἰς τὴν ὀδύνην
 αὐτὴν ἀληθές ἐστι . καὶ κάλλιον νὰ πονέσῃς ἑλίγας
 ὥρας , πᾶρεξ νὰ βασανίζῃσαι ὅλην σε τὴν ζωὴν .
 ἀφόστις δὲ περάσῃν αἱ ιβ' ὥραι , εὔγαλε τὸ πανὶ , καὶ

πλωῖε τὸν πάτον σου με ζύδι κὺ νερὸν ζεσὸν, πᾶσρε-
ψαίτον καλά, νὰ μὴ μείνη τίποτας ἀπὸ τὴν αὐῶθεν
ἀλειφήν. κὺ ὕσερα ἔχε λάδι καμωμεῦον με ὑπερικὸν
ζεσὸν καλά. κὺ εἰς αὐτὸ βρέξαι πανί, βάλετο εἰς
τὸν πάτον σου. κὺ ἔτω κάμε τέσσερεις, ἢ πέντε ἡμέρας
νὰ ἰδῆς τελείως τὴν ἰατρείαν σου. ὅτι πολλὰς φορὰς
ἔγινεν ἡ δοκιμὴ, κὺ πολλοὶ ἔθεραπέδθησαν.

Εἴτερον. Εἴπαρε αὐτῇ χαμομίλλας καὶ
φάκλας σιοῦ Tasso Barbasso. μελιλότο, κὺ λινο-
σπορον, ἀπὸ καθ' εἷα δράγμα αἰάμισυ. ξέρανε
κὺ κάμετα σκόνιν λεπτὴν. κὺ ὑσώπη χλωρῶ ζω-
μὸν, ὄξυγγι παπίτζας ἀπὸ καθ' εἷα ὁμοίως δράγ-
μα αἰάμισυ. λάδι, Olio di Crismole, e mu-
cilagine di alica. κὺ βάλε ἀπὸ καθ' εἷα δράγμα
αἰάμισυ, κὺ μηκόνειον, σιοῦ Orpio σπειρία ὀκτώ.
κὺ κρόκκου, ἡγυ ζαφοραὺ δραγμὴν ἑμισίην. κὺ βρά-
σαιτα ὅλα αὐτάμα με μίαν ἔγγιαν λινόλαδο με
ὀλίγον κερὶ, χωρὶς πολλὴν φωτίαν, ἀλλὰ δαμι-
νά. κὺ ἀφ' ἑ γένυν ὅλα εἷα κορμί, ἄφες νὰ χλια-
ρίσων ὀλίγον. καὶ τότε βάλε μέσα κὺ τελῶν αὐγῶν
τὸς κρόκκους, κὺ ἀνακάτωσαιτα καλά, κὺ γίνονται
ὅλα μία ἀλειφή. τὴν ὁποῖαν βαῖνε, κὺ ἰατρῆσαι.

Ἄλλο. Βράσαι με λινόλαδον χελιδόνιον
χόρτον, ἢ Mosconi neri detti Scarafaggi, ο Ca-
lavroni. ἕως νὰ φυράσῃ τὸ μισὸν λάδι. με τὸ
ὁποῖον ἀλείφει καὶ θεραπέδσαι.

Εἴτερον. Κοχύλους τῆς θαλάσσης κάμε

σκόνιν . ἢ τιάφι , ἢ καλακάνθι ἀφ' ἧς τὸ βάλης εἰς τὴν σίαν νὰ κοκκινίσῃ . κὺ κάμετα ὡς ἄλλρον βαίετα εἰς τὸν πάτουσθ , ἀφότης κάμεις τὴν χρείασθ . ὅτι τότες εἶναι ἔξω δ'γαλμεύαις , κὺ σῆ βολεῖ εὐκολα .

Εἰ δὲ πάλιν κὺ εἶναι ἀπὸ μέσα κὺ δευ' δ'γεύσι , φύστητον αὐτὴν τὴν σκόνιν μὲ τὸ μασῶει , νὰ ὑπάγῃ μέσα , κὺ σῆ κάμνει ὠφέλειαν .

Ε"ΤΕΡΟΝ . Στόπισον φύλλα κιοσῆ τρυφερά κὺ τιάφι , κὺ τρώγεται νησικὸς μὲ ρόδοσαμα .

Α"ΛΛΟ . Τρύπησαι εἰς τὸν πάτουσθ εὐα τζεκάλι , κάμε τρύπαν μικρὴν . κὺ βάλε τὸ τζεκάλι αὐτὸ κάτω , κάθισαι νὰ εἶναι ὁ ἀφεδρῶνάς σου εἰς τὴν τρύπαν . κὺ ἀποκάτω ἔχε εὐα σκτελί μὲ κάρβυνα αἰαμμεύα κὺ τιάφι τεμμεύον , κὺ ὄξυγγι χοίρε , ἢ λινοσπορον , νὰ ἀνεβαίῃ ἢ ἄχρα εἰς τὸν πάτουσθ μίαν ὥραν . κὺ ἔτω κάμε πολλὰς φορὰς , νὰ ψοφήσῃν .

Ε"ΤΕΡΟΝ . Ἐπάρε τῆς ἀψινθίας ταῖς κορυφαῖς νὰ ταῖς βράσῃς μὲ ἄστρον κρασί νὰ φυράσῃν τὰ δύο τεῖτα , κὺ σράγγισον , δὲς εἰς ἀγγεῖον καθαρὸν . σέπωτον αὐτὸ νὰ μὴ ξεθυμαίνῃ , κὺ πῖνε εὐα ποτῆει νησικὸς ὡσὰν περάσῃ τὸ μεσημέρι . κὺ βάλε ταῖς ἀψινθίας ἀπαύω εἰς τὸ στομάχι ζεσαῖς ὄλιω τὴν νύκτα . κὺ τῆτο νὰ τὸ κάμῃς εἰς τὴν χάσιν τῆ φεγγαεῖς , ἢ ἀπὸ ταῖς κβ . κὺ ὀμωρός . ἔπειτα ἔπαρε πάλιν ταῖς ἀψινθίας , κὺ κόψαι τὰς ὡσὰν τὸ μακεδονίσι , κὺ πλάσσε ψωμία κὺ κάμε το πῖτα μικρὴν . ἔπειτα βάλετα κὺ ταγαῖσάιτα μὲ λάδι , κὺ τρώγε

κάθα ταχὺ νησικὸς τεῖα . ἢ ἔπαρε ἄλλαις ἀψιν-
 θίαις ἢ βάλεταις εἰς μίαν πλάκην εἰς τὴν φω-
 τίαν νὰ καγῆ καλὰ ἢ πλάκα . εἶτα ἔπαρε κρα-
 σὶ καὶ βρέξου ἕως τρεῖς φοραῖς καὶ βάλεταις εἰς
 τὸ στομάχι τὸ βράδι ζεσῆς , ἢ ὑγιάνεις .

Εἰς δυσθείαν , ἡγνυ Φιάγκο . ΚΕΦ. ΡΜΗ΄ .

Εἴπαρε ρίζαν τῆς φακλᾶς , σιοὲ Taffo Bar-
 bassio . τζάκισαίτω εἰς λεπτὰ , βάλετω
 εἰς τὸ κρασὶ νὰ κάμη ὥρας ιβ΄ . ἔπειτα σράγγι-
 ζαι τὸ κρασὶν ἐκεῖνο , καὶ πίνετο , νὰ μήσῃ ἔλ-
 θῃ ποτὲ πόνου φιάγκο .

Εἴπερον . Αὐτὴ ἡ ἀσθένεια ἔρχεται ἀπὸ
 δύο αἰτίας . ἢ ἀπὸ πέτραν , ὅπῃ γεννᾶται εἰς τὰ
 νεφρά , ἢ ἀπὸ θρεμμεύω σάρκα , σιοὲ Carnosi-
 tā , ἢ δὲν ἡμπορεῖ νὰ εὕγῃ τὸ ἔρ^ο . τὸ ὁποῖον
 φέρνει τὸν αὐθροπὸν ταχέως εἰς θάνατον , ἐὰν δὲν
 ἰατρῶθῃ . λοιπὸν ἀπὸ ὅλα τὰ ἰατρικὰ ὅπῃ φαί-
 νονται εἰς τὰς βίβλους δὲν εἶναι ἄλλη ἐπιμεία
 ἀπὸ τὴν κάτω γεγραμμεύω ὠφελιμώτερ^ο .

Εἴπαρε τὸς καρπὸς τῆς ῥοδοκλυῶν μίαν λίτραν .
 Κόκκωτ^α ἀπὸ νέστολαις τρεῖς ὕγγιας . αὐταῖς εἶναι
 ὡσὰν ἀγειαχλάδα , ἢ εἶναι μέσα γεμάταις κέ-
 κωδα . λίθου Ἰσδαϊκὸν , σιοὲ λάπις γινυταΐκω
 ὕγγιας τέσσερεις , ἢ μόχον εὔα δράμι . Βάλε καὶ
 δύο λίτρας μέλι εὐμορφον . τὰ ὅποια ὅλα κοπαί-
 σαι καλὰ νὰ γένω εὔα μίγμα μετὰ τὸ μέλι , ἢ βά-

Λετα εἰς ἓ μίαν μπότζα, νὰ εἶναι καλά χρισμέ-
νον τὸ σκέπασμά της. καὶ βάλετλι εἰς τὸ καμί-
νι μὲ ὀλίγην φωτίαν, νὰ σάση, ἕως νὰ εὕγη ὅλη
ἡ ἔσια της. καὶ ὡρόσεχε ὅταν ἀρχίζη νὰ γεμίζη
καπνὸς τὸ σκέπασμα, νὰ φράξης καλά τὰς
ἀραμάδας, νὰ μὴ ξεθυμαίνη. καὶ ἀφ' ἧ εὕγη
ὅλης ἡ ὑγρότης, ἀφες τὰς μπότζαις ἀνάσκε-
πασαι ὥραις καὶ. καὶ τότε φύλαξαι τὸ ὑγρὸν ἐκεί-
νο ἀκριβὰ σραγγίζωντάς το μὲ εὐὰ πανί λινόν.
καὶ φύλαξάιτο εἰς ἀλειφτὸν ἀγγεῖου. καὶ πῖνε ἀπ'
αὐτὸ δύο ἢ τρεῖς δράγμας μὲ ἄλλο τόσον συρό-
πιον βιολάδου. καὶ εἰς πρῶτε φοραῖς ὅπῃ τὸ πῖνς,
ἀνάμφιβόλως θεραπεύεται.

Ε"ΤΕΡΟΝ. Κάμε σκόνιν τὰ κέκκαδα τῆς
νέστολας, καὶ πῖνετλι τρεῖς ἡμέρας νησικὸς κά-
θα ταχὺ μὲ νερόν τῆς αὐονίδας.

Ε"ΤΕΡΟΝ. Βάλε εἰς εὐὰ ἀγγεῖον λαγόν
ζωντανόν, νὰ ξηραθῆ εἰς τὸν φῆρνον. κάμε του
σκόνιν, καὶ πῖνετλι. τὸ αὐτὸ κάμνει καὶ μό-
νον τὸ αἷμα τῆ λαγῶ, νὰ τὸ κάμης σκόνι νὰ
τλι πῖνς.

ἌΛΛΟ. Ε"παρε δύο ἕγγίαις ζεμί ρεπανίς,
καὶ ἄλλο τόσον λαϊμονόζυμον, καὶ μίαν ἕγγίαν ρακί,
ἀνάκάτωσαίτα, καὶ πῖνετα τρεῖς ταχιναῖς.

Ε"ΤΕΡΟΝ. Τὸν καρπὸν τῆ κιοσῆ κάμε
σκόνιν καὶ πῖνετλι ὁμοίως τρεῖς ταχιναῖς, νὰ
ἰδῆς τλι ὑγείαν σου.

Γατρεία εἰς τὸν πλδρείτιω , ἢ πόντα .
 Κ Ε Φ Α Ξ Ρ Μ Θ .

ΣΚάψαι εὔα κυδῶνι μὲ μαχαῖει ἀπὸ τιῶ κορυφίω . κάμετε λάκκον ὅσον ἤμπορεῖς μεγαλήτερον . εὔγαλε ὄλου τὸ ἄχρησον ὅπῃ ἔχει τὸν καρπὸν , καὶ ἄφες μόνου τὸ καλόν . τὸ ὅπαιον γέμωσαι λιβαῖνι καὶ μύσκον . βάλετο εἰς τὸ σάκτιω πυρωμεύλω νὰ ψηθῆ καλὰ , ἀμὴ νὰ μὴ το κάψης . καὶ τότε ἀφ' ἧ χλιαρίστῃ καμπόσον ὅτι νὰ δέχεται τὸ σῶμα τε , ἅς τὸ φάγη ὁ πλδρειτωμένος , καὶ γλυτώνει τὴν ζωὴν τε μὲ τὴν θεῖαν βοήθειαν . μόνου νὰ μὴ φάγη εἰσαυτῖα πράγματα , ἔτε κρασί νὰ πῖν , ἢ ζῦδι νὰ φάγη , ἔτε ψυχρὰ , ἀλλὰ γλυκὰ , ὅπῃ εἶναι θερμὰ , καὶ δεύ του βλάπτουσι .

Ε' ΤΕΡΟΝ Α' ΝΕ Ξ Ο Δ Ο Ν .

Μάζωξαι τὸν Μαΐιον Μιῦα τὰ φύλλα τῆς παπαρένας , ἢ γυν κστ ζευάδας . κάμετε σκόνιν , ἔχε τιῶ φυλαγμεύλω . καὶ ὅταν πλδρειτωθῆ τινὰς , δίδετε νὰ πῖν αἰάμισυ δράγμα μὲ νερόν τῶ βδογλώσῃ . καὶ ἅς βλέπεται ἀπὸ τὰ εἰσαυτῖα , καὶ μάλισα ἀπὸ τὸ κρασί ὡς αὔθου .

Ὅταν τις σελιυιάζεται , καὶ πίπτω κτ γῆς παράσῃ τὰ μέλη τε . Κ Ε Φ . Ρ Ν .

Ε"Παρε ἀγελάγκρα , ἀπ' ἐκεῖνα τὰ μικρὰ ὅπῃ εἶναι ὡσὺν βελαῖα , καὶ ἔχου ἀγγιλόνας , καὶ τὰ σφίγγεις , καὶ πηδᾶ ἔξω τὸ ζεμί , καὶ ὁ σπόρος τῶς .

ἀπ' αὐτὰ σέπισαι, εὐγαλε τὸν ζωμόν τες, σράγγι-
 σάιτον μὲ εὐα μανδήλιον. ἢ ζύγιασαίτο, νὰ βάλῃς
 εἰς πᾶσαν λίτραν δώδεκα ἔγγιαις μέλι ἄστρον, ἢ
 τρεῖς ἔγγιαις ζύδι διωατὸν, ἢ μίαν δράγμα φίνα
 καμέλλα. τὰ ὅποια ὅλα βράσαι αὐτάμα, ξάφειζέ
 τα καλά. ἔπειτα ὅταν δευ κάμνῃ πλεον ἄφρον, εὐ-
 γαλέτα ἀπὸ τῆς φωτίαν. ἢ βάλῃ εἰς πᾶσαν μίαν
 λίτραν εὐα πιάσμα κρόκκον, ἢ μισὸν καράτο μί-
 σκον, μίαν ἔγγιαν ρόδόσάμα, ἢ ἀνάμισυ ἔγγιαν
 ρακί καλόν. ἢ βάλῃ τα ὅλα ταῦτα εἰς ἀγγεῖον ὑά-
 λινον, ἢ ἀλειφτὸν, νὰ μὴ το πίνῃ. ἢ ἀπ' αὐτὸ δίδε
 τῷ ἀσθενῆς μίαν ἔγγιαν πᾶσα δέκα ἡμέρας νὰ τὸ
 τρώγῃ νησικὸς, ἕως νὰ ὑγιαῖνῃ Θεὸς βοηθῆντος.

Εἴτερον. Ἐπαρε κομμάτι δερμάτι ἀπὸ
 τῆς κεφαλῆς τῆς γαδάρας. κάμετο ὡσάν λει,
 νὰ τὸ ζώνεται ὁ ἀσθενῆς κατὰσάρκα.

Εἴτερον. Καῦσαι τὰ οὐύχια τῆς γαδά-
 ρας, νὰ γένῃ σκόνιν. καὶ πῖνε κάθε ταχὺ νὰ
 εἶναι λείγωσις τῆς φεγγαεῖς, δύο δραγμας, μὲ
 νερόν πηγονίας, ἢ τὸ βράδυ ὁμοίως ἄλλο τόσον,
 ἕως ἡμέρας δεκαπεύτε.

Εἴτερον. Στέπισαι ἀπήγαυον, πῖνε τὸν
 ζωμόν τες μὲ νερόν πηγονίας, ἢ μὲ ὀλίγην ζάχα-
 ριν, ἕως ἡμέρας ἰε. κάθε ταχὺ δύο σκρόπολα.

Ἄλλο. Ἐπαρε τῆς ρίζαν εὐὸς χόρτος ὅπῃ
 τὸ λέγῃ πάλμα Κεῖσι. κάμε τῆς σκόνιν, καὶ
 πῖνε τῆς μὲ τὸ νερόν τῆς πηγονίας ὡς αὐθεν.

τὸ ἴδιον κάμνει καὶ ὁ καρπὸς τε καὶ τὸν πίπης
ὁμοίως μὲ τὸ νερὸν τῆς πηγουῖας.

Εἰς κάψα λογιῆς πείσμα. ΚΕΦ. ΡΝΑ΄.

ΒΡέξαι μίαν ψύχαν ψωμίς εἰσὲ νερὸν, καὶ
λάδι αὐτάμα. μάλα ξαίτιω, καὶ βάλε εἰς
τὸ πείσμα καὶ ξεπελοθῆ.

Ε΄ΤΕΡΟΝ. Εἴπαρε δύο ἔγγιαις ροσμαεῖ,
μίαν ἔγγιαν ἀπὸ τὰ αὐθῆ τῆς χαμομίλλας, καὶ
κομματί ψωμί εἰς τὸ νερὸν μοσκεμμενόν, καμ-
πόστον ἄστρον κρασί ζεσόν, καὶ ὀλίγον ροδόσα-
μα. εὔωσον αὐτὰ, καὶ βάλετα εἰς τὴν φωτίαν
καὶ βράσεν ἕως καὶ γεύεν καμπόστον πηκτὰ, καὶ
τότε τὰ βάλε εἰς τὸ πείσμα καὶ ἰαθῆς.

Α΄ΛΛΟ. Βράσαι ἀμολόχα εἰς τὸ νερὸν.
ἔπειτα σέπισαι, καὶ τύλιξαι τὴν εἰς τὰ σπείρια.
εἰς τὰ ὁποῖα βάλε καμπόστον λάδι. θῆς τα εἰς
τὸ πείσμα. Εἴπαρε φύλλα ἀκτῆς, σιὸς Sambu-
co, σέπισαίτα, καὶ τὰ εὔωσε μὲ κρασίον ἄστρον,
καὶ βάλετα εἰς τὸ πείσμα, καὶ ἰαθῆς.

Εἰς δάγκωμα ὄφως, ἢ ἄλλε ζῶς φαρμακερῶ.
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΡΝΒ΄.

ΚΟπαίσον τὸν δερμάτι τὸ ὄφως μὲ γλιῦα
χοίρε, καὶ βάλετα.

Ε΄ΤΕΡΟΝ. Ἀνακάτωσαι μὲ ἄλλας κρόκκου
αὐγῶ, καὶ βάλετο εἰς τὸ δάγκωμα.

Διὰ τὴν ἀνοίξις πείσμα. ΚΕΦΑΛ. ΡΝΓ΄.

Βράσαι Λινόσπορον μὲ γάλα ἐγελάδας, καὶ βάλετα εἰς τὸ πείσμα ζεσά. ἢ Λινόλαδου σέπισον μὲ ζεσὸν μέλι, καὶ βάλετο. ἢ κόπρου τῆς χλωῆας ζεσὸν βάλε, καὶ ἰατρῶεται.

Νὰ ἰατρῶσης καίμαδα πυρὸς, ἢ θερμῶ βρασῶ.
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΡΝΔ΄.

Εἴπαρε Βερνίκω ἀπ' ἐκείνω ὅπῃ βαίνω εἰς τὰ χρυσοπέτσα, καὶ ζέσανέτω. Βρέξαι εἰς αὐτῷ εἷς κομμάτι λινὸν πανί ὅτῃ εἶναι ὁ τόπος τῆς καίμαδας. Βάλετο ἀπαῖω, καὶ μὴ το ἀγάλης ἕως τὴν ξεκολληθῆ μοναχόν τε. καὶ τότε πάλιν βάλε ἄλλο εἷς κομμάτι ὡς αὐῶθεν. καὶ πάλιν ἄλλο, ἕως τὴν ἰδῆς πῶς ἰατρῶθῃ ἢ σάρκα πικτέλει.

Εἴπερον. Εἴπαρε σάκτω ἠγοῦ αἴθρον ἀπὸ τῷ παρασίω, κοσκυώηταιτον, εὔγαλε τὸν ψιλόν, καὶ μὲ ζῦδι τὸν μάλασαι. Βάλετον ἀπαῖω εἰς τῷ καίμαδα μὲ κομμάτι πανί λινὸν βρεμμεῖον εἰς τὸ ζῦδι.

Εἴπερον. Ἀνακάτωται τὸ ἄστρον τῶ αὐγῆ μὲ ρόδοσαμα, τάραξαιτο καλά. καὶ βρέξαι εἰς αὐτὰ μίαν πέτσαν λινῷ, ἠγῶν μεσσήλιον. καὶ βάλετο εἰς τῷ καίμαδα, τὴν ἰατρῶθῃ δια εἷς νυχθήμερον.

Διὰ τὴν κασίδα Γατρεία ἀληθεστάτη Σουμάσιος .
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΡΝΕ΄.

Ε"Παρε μισιὺ ἑγγίαν σελιμαῶ , ἀρτενίκι ,
 cioè Orpimento δύο δράγμας . τέτζια ,
 ἣτις λέγεται ἐλλωικὰ πομφέλυξ , μίαν δράγ-
 μαν . καὶ αὐτιμόνιον ἄλλο τόσον . κοπάνισαίτα
 ὅλα αὐτάμα , καὶ βράσαιτα μὲ μισὴ λίτραν ῥο-
 δόσαμα , ἕως νὰ φυράσῃ τὸ τρίτον . καὶ τὸ σράγ-
 γισαι καλὰ νὰ εὐγῆ ὅλον τὸ ὑγρὸν . καὶ βάλετο
 εἰς μίαν ἀμπολέττα φράξαιτο καλὰ , καὶ μετ'
 αὐτὸ ἀλειφε τὸν ἀσθενῆ κάθα τρεῖς ἡμέρας μὲ
 κομματί μπαμπάκι . ἔπειτα . γδάρει εὐὰ γάτον
 ἀρτενικὸν , ῥήξαι τὴν κεφαλὴν , τὰς πόδας , καὶ
 ὅλα τε τὰ ἐπιτόδια , μόνον τὸ κορμὶ κρέματα
 ποδῆς , νὰ κάμῃ ἡμέρας ἢ . καὶ τότε ἔπαρε εὐὰ
 πιάσμα κιοσὸν , καὶ ἄλλω τὸσλιω φατκομηλιάν ,
 καὶ μίαν λίτραν λαρδί χοίρε ἀρτενικῶ . παρα-
 γέμωται μὲ ταῦτα τὸν γάτον , καὶ ῥάψεται κα-
 λὰ , κάμετον ὅπτον εἰς τὴν σὲβλαν , καὶ ἀποκά-
 τω ἔχε εὐὰ ἀγγεῖον , νὰ δίδῃ μέσα τὸ παχὺ ,
 ὅπῃ σραγγίζει . καὶ ψιύαιτον ἕως νὰ σάσῃ . τὸ
 ὁποῖον φύλαξαι . καὶ μετ' αὐτὸ ἀλειφε τὴν κασί-
 δα κάθα βράδου νὰ ἰδῆς πῶς καθαρίζει ἢ κε-
 φαλή , ὡσπερ νὰ μὴ εἶχε τίποτας .

Ε"ΤΕΡΟΝ ΠΑΡΟΜΟΙΟΝ.

Εἶναι τινὲς βάρδακοι μεγάλοι ὡτὰν ταῖς σβ-

πίαις καὶ δεῦ εἶναι εἰς τὸ νερόν ὡσαύτῃ τῆς ἄλλης ἀβορδακῆς, ἀλλὰ εἰς τὸ χῶμα κρύπτονται, καὶ ὀνομάζονται φράγγικα ῥόσποι. ἀπὸ τῆτος ξήρανε εἰς τὸν φῶνον, κάμετῃς σκόνιν. ἔπειτα παρῶτον μετ' ἄλειφε τὴν κεφαλὴν μετ' ῥοδόλαδου, καὶ τότε βαῖνε ἀπαῖω αὐτὴν τὴν σκόνιν. ὕστερα σκέπαζε τὴν κεφαλὴν μετ' ῥῶτκα χοίρου. καὶ ἄς κάμη ἔτζη δύο ἡμέρας. ἔπειτα εὐγαλε τὴν ῥῶτκα καὶ πλῖνε τὴν κεφαλὴν τῆ κασιδιάρῃ μετ' τὸ κατῆρόν τε δύο τρεῖς φοράς τὴν ἡμέραν. καὶ ἔτως κάμη πευτέζῃ φοράς νὰ ἀλείφεται, καὶ νὰ πλῖνέται ὡς ἀνωθεν ἕως νὰ ὑγιαίνῃς τέλεια.

Εὔτερον. Κόψαι τὴν ῥίζαν ἄσπρου κρομμυδίου. καὶ μετ' τὸ γάλα ὅπῃ δ' ἄγαίνει ἀλείφε τὴν κεφαλὴν ἀφ' ἧς ὑγιαίνῃς, ἡμέρας δέκα, ἢ ἰβ'. νὰ φυτρώσῃς τείχεσ.

Διὰ νὰ φυτρώσῃς τείχεσ. **ΚΕΦ. ΡΝΣ'.**

Κ Αὐταὶ ἀβδέλαις, νὰ γένῃ σκόνιν. τὴν ὁποῖαν βράσαι μετ' νερόν ἕως νὰ φουράσῃ τὸ τείπον. καὶ μετ' τὸ νερόν αὐτὸ ἀλείφε τὸν τόπον.

Εὔτερον. Βράσαι τὴν φλῶδα τῆς πετρίδας, ἢ γένῃ φηλιάς, σιὸς Ὀλο, μετ' νερόν, καὶ μετ' ἐκεῖνο ἀλείφῃς. ἔπειτα βαῖνε ἀπαῖω σκόνιν ἀπηγαῖος.

Εὔτερον. Ἐπαρε εὐὰ ἀχιλῶϊον, καὶ μίαν κολίσουραν, ὅπῃ λέγῃς εἰς τὴν ἑρεαὴν γαστερίτζα.

τζα. σιὸς Τορα, καὶ ῥίζαν καλαμίας. κάμε σκόνιν αὐτὰ τὰ τεύα. καὶ πρῶτον μετ' ἀλειφε μὲ τὸ μέλι τὸν τόπον, ὅπως θέλεις νὰ φυτρώσῃ αἱ τεύχες. ἔπειτα βαυέ ἀπάνω τὴν ἀνώθεν σκόνιν.

Ε΄ΤΕΡΟΝ. Τὸ ὄξυγγι τῆ λῆτζε, νὰ ἀλείφεται συχνάκις φυτρώσῃ.

Διὰ νὰ κάμῃς νὰ μαδύσῃ αἱ τεύχες χυεῖς βλάψιμον. **ΚΕΦΑΛ. ΡΝΖ΄.**

Ε΄Παρε μίαν ἔγγίαν ἀρσενίκι, καὶ μιστὴν ἔγγίαν ἀσβέστω ἀσβυσον. Βάλετα εἰς εὐὰ ποτήριον, ἀνακάτωσαι καὶ βράσαιτα ἕως νὰ πήξῃ ὡσανύ ἀλειφή. μετ' αὐτὴν ὅποιαν ἀλειφε τὸν τόπον ὅπως θέλεις νὰ μαδύσῃ. ἢ σῆπισον δισκίαιμον, εὐγάλε τὸν ζωμόν τε. καὶ τείψαι ἀρσενίκι ἀνακάτωσε τὴν σκόνιν τε μετ' ὅζυμι, τῆ δισκίαιμα, ἀλείφῃ, ὅπως θέλεις, νὰ πέσῃ αἱ τεύχες, καὶ πλέον νὰ μὴ φυτρώσῃ.

Εἰς πληγὴν ὅταν ἡμπορεῖ νὰ σαλυτάρῃ.
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΡΝΗ΄.

Κ Ἄμε σκόνιν ροιδόφυλλα, καὶ καλακαύθιον. Βαυέ εἰς τὴν πληγὴν, νὰ ἰατρῶθῃ εἰς ὀλίγας ἡμέρας.

Διὰ νὰ σαματήσης αἷμα ὅπῃ τρέχει ἀπὸ τὴν
μύτην ἢ τὸ σῶμα. ΚΕΦ. ΡΝΘ΄.

Κ Αὐται αὐγόφυλλα, βάλετα εἴτε ὀλίγον ξύ-
δι δειμύ, νὰ κάμνῃ ἕως νὰ ξηρανθῇ τὸ ξύ-
δι. ἢ τότε τὰ τεῖψαι νὰ γένῃ σκόνιν. ἢ ἀπὸ
ταύτην φύσα μὲ μασθεῖ εἰς τὸ ἀρθεῖν, ὅπῃ
τρέχει τὸ αἷμα, ἢ σέεται. τὸ ὅμοιον κάμνει τὸ
καλακαῦδι τεμμεόν, ἢ ὀζυμὸς τῆ πηγαῖς, τὰ
κόκκινα ρεβιῶδια ψημμεύα, ἢ σκόνι γεύομενα.

Ε΄ΤΕΡΟΝ. Κοπαῖσον παράσα, ἢ εὔωσον
τὸν ζωμόντες μὲ λιβαῖν τεμμεόν, ἢ πῖετα.

Ε΄ΤΕΡΟΝ. Εὔπαρε κομματί ἀπὸ τὸν χέρ-
του ὅπῃ λέγῃ οἱ φράγγοι βίργα πασόεις, ἢ οἱ
ἔλλινες δίφαχον. καὶ κράτειτο εἰς τὴν χέρα
σε, θεώρειτο καλὰ, νὰ σαματήσῃ τὸ αἷμα.

Ε΄ΤΕΡΟΝ. Εἰ δὲ καὶ ἀγεύει ἀπὸ τὸ σῶ-
μα αἷμα μὲ τὸ πτύσμα, κάμε σκόνιν τὸ κορά-
λιο, καὶ πῖνέτω.

Ὅστις πέσῃ ἀπὸ ὑψηλὸν τόπον ἢ πονεῖ ποδῆς.
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΡΞ΄.

Ε΄Παρε κόπρον βοδῆς ἢ ἀλόγῃ, ἢ γαδάρα,
βράσαιτα αὐτάμα μὲ τὸ ξύδι. ἢ ἔτξι ζεσά
τὰ βάλε ἐκεῖ ὅπῃ χροικᾶς τὸν πόνον. ἢ δέσαιτα
μὲ παῖ, ἢ μὴ σηκωθῆς ἀπὸ τὸ σῶμα ἕως τρεῖς
ἡμέρας. εἰ δὲ ἢ χροικᾶς νὰ εἶναι τίποτας μέλ^ο

ἀπὸ μέσα σπασμένου, πῖε καμπότον βόλον, ὅτῃ εἶναι ὡσαύ κοκκινόχωμα, ἢ περνᾶσθ.

Εἰς πᾶσαν λογιῆς Ρῥυματικόν. ΚΕΦ. ΡΞΑ΄.

ΓΕρωται εἶα τζκαλί φύλλα ἀπὸ δισκιά-
 μου, φράζαιτο καλά, νὰ μὴ ξεθυμαίνῃ.
 ἢ σκάψαι συμμαῖ εἰς τλιὺ πόρταν, ἢ εἰς ἄλλον
 τόπον, ὅτῃ νὰ περνᾶ πολὺς λαός. ἢ χῶσαιτο
 εἰς τλιὺ γλιῦ, νὰ πατῶσιν ἀπὸ πάνω ἢ ἄς κά-
 μη ἐκεῖ ἀπὸ τὸν Μάϊον ἕως τὸν Αὐγῆσον ὄλου,
 ἢ τότε τὸ εὐγαλε, ἢ ἀρήσεις τὰ φύλλα ἀπάνω
 καὶ τὸ λάδι κάτω. τὸ ὁποῖον φύλαξαι εἰς ἀγ-
 γειοῦ υἰάλινου, καὶ αὐτὸ θεραπεύει πᾶσαν ἀσθε-
 νειαν τῆ ρῥυματικῆ, καὶ εἰς τὰς πόδας εἶναι,
 καὶ εἰς τὰς χεῖρας καὶ γόνατα. μόνον φυλάξῃ
 νὰ μὴ ἐγγίξῃ αὐτὸ τὸ λάδι εἰς γερὸν τόπον,
 ἔτε τλιὺ κεφαλῆ, ἢ ἄλλο μέλ^ο λεπτόν, καὶ
 δίδει πολλὴν βλάβην. διατὶ εἶναι καταπολλὰ
 αἴψυ, ἢ περνᾶ τλιὺ σάρκα. ἢ αὐτὸ θέλῃς νὰ τὸ
 δοκιμάσῃς, σάξαι μίαν ρανίδα εἰς τλιὺ παλά-
 μωσθ, νὰ ἰδῇς πῶς περνᾶ τὸ ἄλλο μέρ^ο.

Εἴτερον. Εἴτερον ἐλαιόλαδον, ἀσπρον αὐ-
 γῆ, λιβαῖνι, ἢ κομματί λαρδί. σῆπισαι ἢ ἀνακά-
 πτωσαι ἢ τὰ τεῖα αὐτάμα, ἢ βάλετα εἰς τὸν πόνον.

Εἴτερον. Τηγαίνεται κωρασόφυλλα μέ λά-
 δι, καὶ ἄς ψηθῶν καλά. ἢ βαῖετα εἰς τὸν πό-
 νον ζεσὰ ὅσον διῶεσαι.

Εἴτε-

Ε΄ΤΕΡΟΝ. Ε΄παρε σπόρον ἀκτῆς, σιοῦ Sambuco. καὶ κορφὰς ἀτζικινίδας καὶ ἀγριοβαρσάμης, κάμε πηγαίτας μὲ τὰυτά, τρώγεται, καὶ πῖνε τὸ καλλίτερον κρασί, ὅπῃ εὔρεις. καὶ βράζε ὁμοίως εἰς ἄστρον κρασί τὰ φύλλα τῶ ἀνώθεν σαμπέκκς, καὶ βαίετα ζεσὰ εἰς τὸν πόνον ὡσὰν ἔμπλαστρον, νὰ ὑγιαίνῃς εἰς τρεῖς ἡμέρας.

Εἰςὲ πείσμα ὀρχιδίων. **ΚΕΦ. ΡΞΒ΄.**

Βράσαι κηκκία τζακιτμεύα ὡσὰν φάβα. βάλετα εἰςὲ λινὸν σακκῆλι. καὶ ἔτω ζεσὰ τὰ βαίε εἰς τὸ πάθῳ. καὶ κάμετο πολλὰς φορὰς ἡμέραν καὶ νύκτα.

Ε΄ΤΕΡΟΝ. Στέπισον πήγαυον, καὶ βαίετον.

Εἰςὲ Ψώραν. **ΚΕΦΑ΄Λ. ΡΞΓ΄.**

Ε΄Παρε χόρτον χελιδόνιον, σέπισαίτο καλά, καὶ ἀνακάτωσαιτο μὲ ζῦδι καὶ ἄλας καὶ ἔξιγγι. Ξανακοπαίισον ὅλα αὐτάμα, ἀλειφε τὸν τόπον, νὰ ὑγιαίνῃς εἰς ἡμέρας τέσσερεις.

Ε΄ΤΕΡΟΝ. Ε΄παρε ἀπὸ τὸ νερόν, ὅπῃ ἔβρασαν λαπινάεια. καὶ μετ' ἐκεῖνο πλῖνε τὸν τόπον. ἔπειτα ἀνακάτωσαι ἀλίω μὲ γιάργυρον καὶ πτύσμα. καὶ μετ' αὐτὰ ἀλείψε τρεῖς φορὰς. ἡ ὁποία ἀλειφή οὐ μόνον ἀνθρώπους ἰατρᾶει, ἀνδρας τε καὶ γυναικας, ἀλλὰ καὶ ζῶας ψωειάεικα.

Διὰ τὰ μὲν αἰσθάνεται πόνον τινὰς, ὅταν κόπτῃ
τὴν σάρκα τῆς. ΚΕΦ. ΡΞΔ΄.

Στέπεται τὸ χόρτον, ὅπῃ λέγουν οἱ φράγγοι
τζικῆτα, ἢ οἱ ἔλληες κώθειον. ἢ μὲ τὸν
ζωμόν τῆς, ἀλειψαί τὸ μέλος ὅπῃ μέλλει νὰ κό-
ψῃς. ἢ τότε δεῦρ χροικῆς τὸν πόνον ὀλοτέλα.

Διὰ τὰ μὴ μεθύσῃ ὅστις πῆ πολὺ κρασί.
ΚΕΦ Α΄ Λ. ΡΞΕ΄.

Φ Ἄγε νησικὸς ἑπτὰ πικραμύγδαλα. ἢ πῆ μι-
σὸν ποτίειον ἐλαιόλαδον. ἢ φάγε πλεμμῶνι
τῆς αἴγας ψημμεύον, ἢ κραμβία ὠμά, ἢ γιν φυλά-
δα. ἢ βάλε εἰς τὴν κεφαλῆ σου ἀπὸ κρόκκον, ἢ γιν
ζαφοραὶ εὔα σέφανον, ἔπειτα πῆνε σύμμετρα.

Ε΄ΤΕΡΟΝ. Ὅταν θέλῃς νὰ κάμῃς τινὰ
νὰ μίσῃσῃ τὴν μέθην, βάλε εἰς εὔα ἀγγεῖον
ἀχέλια ζωντανὰ εἰς τὸ νερόν. καὶ ἀπ' ἐκεῖνο τὸ
βαῖε εἰς τὸ κρασί νὰ πῆν. ἀμὴ νὰ μὴ το ἡξέ-
ρη ὁ μέθυσθῃ. τὸ ἔμοιον κάμῃς ἢ τὸ τρυγλί,
ἢ γιν μπαρμποῦι, νὰ τὸ πνίξῃς εἰς τὸ κρασί
ὡσαύτῃ ἢ ἀχέλι, νὰ τὸ πῆν.

Ε΄ΤΕΡΟΝ. Τὴν ὑγρότητα τῆς κλημάτου,
ἢ γιν τὸ δάκρυον ὅπῃ δάγανει ὅταν τὸ κλαδῶσιν
ὄψιμα, σανακάτῃ με τὸ κρασί, πότιζε τὸν μέ-
θυσον. τὴν αὐτὴν ἐέργειαν κάμῃς ἢ μύτη τῆς
χελιδονίς, νὰ τὴν καύσῃς νὰ γεῖν ἀλευεῖ, νὰ

τὸν ποτίσης αὐτάμα μὲ σκόνιν ὀλίγην τῆς σμύρ-
νας. ἢ διὰ τὴν ξημεθύση ὁ μεθυτμεύος, χύται
τὸ εὐα συγλί νερόν εἰς τλίω κεφαλῶ. ἢ πότι-
σαίτον ξύδι δωατόν. ἢ ἄς φάγη κραμβία κομ-
πόσα μὲ ξωόμελον. ἢ βάλε εἰς τλίω κεφαλῶ
τὸ εὐα σέφανον σιωθμεύον ἀπὸ αὐθῆ διάφορα.

Διὰ τὴν κάμης ξύδι μὲ διαφορὸς τρόπος καὶ
μηχανήματα. ΚΕΦ. ΡΞς.

Ε"Παρε ροδάκινα ὤριμα, ἤγην καλά γενομέ-
να. ἢ εὐγαλε τὰ κόκκαλα. ἢ τὰ ψαχνά
βάλε εἰς εὐα ἀγγεῖον μὲ κειθάει ψημμεύον ἢ
νερόν. ἄφες τὰ σαπήσιν. ἢ τότε τὰ σράγγιζαι,
εὐγαλε ὅλον τὸ ὑγρόν, ἢ εἶναι ξύδι καλόν.

Ε"ΤΕΡΟΝ. Ε"παρε ρίζαν τὸ σάκλα, ἤγην
παζιά. Βάλε τλίω εἰς τὸ κρασί, τὰ γεύη ξύδι.
καὶ πάλιν ἐαυθὲς τὴν γαύη κρασί, βάλετε
ρίζας κραμβίων.

Ὅταν ἔχης ξηρὸν κρασί, καὶ θέλεις τὰ τὸ
κάμης τὰ γεύη ξύδι δωατόν, βράσαι ἀπ' ἐκεῖνο
τὸ ἴδιον καμπόστον, ἤγην πεύτε χαλκώματα,
αὐτὰ εἶναι πολὺ, ἢ ὀλιγώτερον καὶ τλίω αὐτὴ πο-
σότητα, ἢ βάλετο ἔτζη βρασόν εἰς τὸ ἐπίλοι-
πον. ἔτι πύρωσαι μίαν πλάκα αἰτζάλε, ἤγουν
σόμιον. ἢ βράτξαιτο μέσα εἰς τὸ ἀχαμνὸκρασο
πεντέξη φοραῖς, ἢ καὶ δέκα τὰ δερμώση. τὸ
ὅμοιον κάμνει ἢ ἡ πέτρα, τὰ τλίω πυρώνης ἢ τὰ

τῷ σβύνης εἰς τὸ ξύδι. καὶ βαίνετε καὶ ἄλας, νὰ γεύῃ δυνατώτερον καὶ νύσιμον. τὰς ρίζας τῶ ρεπανίς ὅπως καίει, νὰ ξηραῖν βάλει εἰς τὸ κρασί τῷ σκόνιουτος, νὰ γεύῃ ξύδι.

Εἴπαρε δύο ἀσπρῶν μακροπίπερον. καὶ ἄλλων δύο σρογγυλὸ πιπέρι ἀπὸ τὸ καλόν. καὶ ἄλλου τόστου κανέλλου. ἔπειτα ζέσατε εἷνα κολοκίωδι κρασί εἰς τῷ φωτίαν, ἀμὴ νὰ μὴ βράσῃ. ἢ βάλετε εἰς τὸν Ηἴλιον καλλίτερα, εἰὰ εἶναι καλοκαῖει, νὰ κάμῃ κάμμιαν ἐβδομάδα. καὶ τότε κάψαι τῷ ψύχαι εὐὸς ψωμίς, βρέξαι τῷ εἰς τὸ ξύδι δυνατὸν, καὶ βάλετε ὅλα εἰς τὸ αἰνώθει κρασί, νὰ γεύῃ ξύδι καλώτατον.

ΕἴΤΕΡΟΝ. Γέμωσαι πιπέρι χουτροτζακισμέου εἷνα μικρὸν τζεκάλι, ὅτου νὰ χωρῇ εἰς τὸν πόρου τῶ βετζῆ. καὶ σκέπασέτε καλὰ μὲ χαρτί μεμβραίνου. καὶ κρέμασαίτο εἰς τῷ μέσῳ τῶ κρασίς, εἰὰ εἶναι ἀχαμνόν, νὰ γεύῃ ξύδι δειμύτατον.

ΕἴΤΕΡΟΝ. Κοπανίσαι καμπόσαις ἀγγεῖδες πολλὰ ξυῶς, νὰ μὴ εἶναι ποτῶς φρεσκωμέαις. εὔγαλε τὸ ζεμίτες, βάλει ἄλλο τόστου ξύδι δυνατὸν καὶ ἀλεύει. ζύμωσαίτα, κάμει μικρὰ ψωμόπελα, καὶ βάλετε εἰς τὸν Ηἴλιον νὰ στεγνώσῃ. καὶ ὅταν χρειασθῆς ξύδι, βάλει εἷνα ἀπ' αὐτὰ εἰς μίαν λεκάνην καὶ καμπόστου κρασί, αἰάλυσαιτο, νὰ γεύῃ ξύδι καλώτατον.

Βάλε τρεῖς λίτραις ξύλον ἀπὸ σερβιαῶ , νὰ εἶναι ὑγρῶν . Βάλετο εἰς τὸ βαρέλι , ὅπῃ ἔχει τὸ κακόκραστον , καὶ καμπόστον ποροζύμι μετὰ , νὰ γεύῃ ξύδι . ἢ σάπισαι πεντέξῃ κεφαλαῖς σκόρδου , σμίξαιτο μὲ τὸ κρασί , νὰ γεύῃ ξύδι . Βάλε εἰς μίαν λεκανίῳ ξύδι ἀψύ , εὔα ψωμί ἀπαλόν , νὰ μοσκέψῃ . ἔπειτα τὸ ξήρανε , κάμε το ἀλεῦρι . ἔπειτα βάλε τέσσερις ἕγγυιας Ἰ" ὄσωπον , καὶ ἄλλας τέσσερις ποροζύμι . Βάλετα καὶ τὰ τρία εἰς τὸ ἀγγεῖον ὅπῃ ἔχει τὸ κρασί , νὰ γεύῃ ξύδι . φθάσῃ ὅσας ἐρμυείας ἐγράψαμεν , καὶ ἄς ποροκείνη πᾶς εὔας ὑποίῳ ὀρέγεται . καὶ ἄς ἐπιπῶμεν ἄλλα ἀναγκαῖα φράγματα , διὰ τὴν κυβέρνησιν καὶ ἰατρείαν τῆ σῶματος , καθὼς εἶναι τυπωμένα παλαιότερον , καὶ ἠυραμεν καὶ ἡμεῖς μερικὰ μὲ τὴν πολυπειρίαν καὶ παιδῶν .

Διὰ νὰ πιάσῃς Πετόμενα ἄγρια .

ΚΕΦΑΛ. ΡΕΖ΄.

ΒΡάσαι ρακὶ μὲ σπόρον κωνεῖς Cicuta . εἰς εὔα χάλκωμα κρασί . καὶ βάλε μετὰ σιτάρι . ἢ ἄλλο σπορέσιμον , εἴτι τρώγῃσι τὰ πετεινὰ ὅπῃ θέλεις νὰ πιάσῃς . καὶ ὅταν βράσῃ αὐτὸ τὸ σιτάρι , ἢ εἴτι ἄλλο εἶναι , εὔγαλε καὶ ρήξαι το εἰς τὸν τόπον ὅπῃ ἀραδίξῃσι τὰ πετόμενα . καὶ ὅταν τὸ φάγῃ , ἀπομένῃσι ὡραὶ πολλὰ ὡς νεκρά καὶ ἀκίνητα . καὶ τότε τὰ πιανεῖς ἀκολώτατα .

Ἐ´τερον διὰ νὰ πιάσῃς Πετόμενα .

Βάλε ἀρσενίκι εἰς τὸ νερόν , νὰ λύσῃ . κὺ εἰς αὐτὸ τὸ νερὸν βράσαι σιτάει , ἢ κεχει , ἢ ἄλλο εἶτι θέλεισ αποείσιμον , κὺ ρήξαι το ὅπε σιωάγνυται . κὺ ὅσα τὸ φάγνυ , δεῶ ἡμπορῶν νὰ πετάξνυ .

Ἐ´τερον Παρόμοιον .

Στέπισον κώνειον , ἡγνυ τζικῆστα , κὺ δισχύουμον . κὺ εἰς τὸν ζωμόν αὐτῶν βάλε τρυγιάν , ἡγνυ λάσπην καλῆ κρασίς . κὺ εἰς αὐτὰ μόνικλε σιτάει , ἢ ἄλλου καρπόν . κὺ ὅσα τὸ φάγνυ μεθύουσιν . ἀμὴ ἄς κάμνη εἰς αὐτὸ ὁ καρπὸς ἡμέρας δέκα . τὸ ὅμοιον κάμνει ὁ ζωμὸς τῆ χελιδονίου με τινὺ λάσπιω , ἢ κὺ εἰς αὐτίνω μόνου νὰ κάμνη ὁ καρπὸς μίαν ἐβδομάδα .

Διὰ νὰ κωηγήσῃς ΟΨάερα . ΚΕΦ. ΡΞΗ΄ .

Κ Ἄμε εὔα φανάει με γυαλία , ἢ κρύσαλλα , με τρόπον ὅπε νὰ μιν ἡμπορῇ νὰ εἰσέλθῃ μέσα ἢ θάλασσα , ἡγνυ κάμε τὸν πάτουτξ ξύλινον , κὺ μὲ βίδα νὰ σρεφίξῃ σενά . ἄς εἶναι τὸ χέριτξ , τῆτξιν ὁ τόπος ὅπε βαιέις τινὺ λαμπάδα , ἢ λυχνάειον . εἰς τὸν ὁποῖον βάλε κομμάτι μάλυβδον , διὰ νὰ βελῆ τὸ φανάει . τὸ ὅποῖον ἄς εἶναι ἀπὸ πᾶνω καλὰ φραμμένον , κὺ ἄς ἔχη εὔα κερκέλλι , νὰ τὸ δεύῃς . κὺ ὅταν θέλῃς νὰ ψαρδύσῃς , κατέβαζέτο εἰς τινὺ θάλασσαν , κὺ τότε σιωάγνυται εἰς τὸ φῶς ὅλα

τὰ ὄψαeria , μόνον ἄς εἶναι νύκτα σκοτάδι . καὶ τότε βάλε τὰ δίκτυα νὰ πιάσης ἀμέτρητα .

Εὔτερον . Εὔπαρε κομμάτι παῖ σκαρλάτον , ἤγην κόκκινον , νὰ εἶναι ὡσαύ μίαν γλῶσσαν . ἀλειψαίτο μὲ λάδι τῆς Βαλεριαίας . τὸ εἶναι εὔα χόρτον ὅπῃ τὸ ἔχην εἰς τὰ σπληντζεῖα . ἐλλωικά τὸ λέγουν φῶ . καὶ κρέμασε αὐτὸ τὸ παρὶ εἰς τὸ ὀρμίδι , συμμα εἰς τὸ ἀγκίσει . καὶ ὅσαις φοραῖς τὸ κατεβάσεις , δεῦ ἔρχεται ἄδειον .

Εὔτερον διὰ Ὀψαeria .

Κοπαῖσαι καμπόσην Βαλεριαίαν , ἤγην ἀγείαν νάρδον . καὶ βάλετλι εἰς τὰ δίκτυα , ἢ εἰς τὸ κοφίνι , ἢ εἰς ἄλλο ἐργαλεῖον ὅπῃ ψαρδέεις . ὅτι αὐτὸ τὸ χορτάει ἔχει μίαν μυρωδίαν καὶ τρέχει τὸ ψαεί ὅπῃ τλι χροικῆσει ὡς μεθυσμένον .

Ἄλλο . Στόπισον τιθύμαλον , εἰσὲ Tithimalo . ἢ χελιδόνιον . καὶ ρήξαιτο εἰς τὰ νερά νὰ σωμαχθῆ ὅλον τὸ ψαεί πάραυτα . καὶ εἰσὲ ἀλείψης τὰς πόδας σου μὲ τὸν ζυμὸν αὐτῆς τῆς χόρτης τιμοθάλας , σὲ τειγυεῖξεν τὰ ὄψαeria νὰ τὰ πιάνης χεδὸν μὲ τὰς χεῖράς σου , ἢ μὲ τὴν πόχλι .

Εὔτερον . Εὔπαρε χόρτον ὅπῃ λέγουν λαβαῖτα . κοπαῖσαίτο μὲ τὰς πέτρας . ρήξαιτο εἰς τλι θάλασσαν νὰ σωμαχθῆν ἅπαντα .

Εὔτερον . Κοπαῖσαι μίαν κερῆναν , ἢ ἄλλο πετεινὸν , ἢ καὶ ὄρνιθα , μὲ χοντρίλι ἀμμοδα εἰς νὰ λύσεν τὰ κόκκαλα τῆς κερῆνας . καὶ ἄς ἔχη ἔσω

της ἄλα τὰ ἐπιτόδια διὰ νὰ πάρη ἡ ἄμμος τὴν
βρῶμαν τῆς κρέατος. καὶ τότε σκόρπιζε καμπόστῳ
εἰς τὸ πέλαγος εἰς διάφορος τόπους, νὰ γρο-
κήσῃ τὸν βρῶμον τὰ ὄψαρια. καὶ εὔρε τόπον πι-
δέξιον νὰ κάθῃσαι μὲ τὸ καλαμίδι. καὶ δόλωνε
ἀπὸ τὸ σῆθος τῆς κερύνας, ἢ ὄρνιθας, καὶ πιαύεις
σαργὲς ὅσας θέλεις. μόνον ἄς εἶναι καμπόστου
ἰσλά τὰ νερά, ἢ νύκτα, νὰ μὴ φαίνεσαι.

Διὰ νὰ κωηγήσῃς Λύκας, Ἀγελουγέρωνα, καὶ
ἕτερα Ζῶα ὅμοια. ΚΕΦ. ΡΞΘ΄.

Εἴπαρε μίαν κοιλίαν βορβάατῃ, ἢ ἄλλῃ ζῶῃ.
καὶ κάμετῃ μίαν τρύπαν, καὶ σύρνετῳ
κετὶ γῆς εἰς τὸ δάσος, ἢ εἰς τὸν κάμπου εὔα
μίλι περὶσσότερον. καὶ τότε τῳ κάμε κομμα-
τια, καὶ ρήξαιτα τειγύρα ἐκεῖ ὅπῃ εἶσαι κρυμμέ-
νῳ μὲ τὸ τεφεκι. καὶ τότε ἡμπορεῖς νὰ σκοτώ-
σῃς ἀπὸ ταῦτα, μὲ τὸς σωτρόφους σου.

Νὰ κάμῃς νὰ γενῶν κατ' ἡμέραν τὰ ὄρνιθια.
ΚΕΦ Α' ΛΑΙΟΝ ΡΟ΄.

Δἴδε τὸς νὰ τρῶσι ρίζι μὲ τῳ φλῶδα, καὶ τὰ
αὔθη τῆς ἀτζικνίδας. καὶ ἐὰν δευ εἶναι αὔθη,
ἄς τρώγῃ ταῖς κορφαῖς τῆς. ἢ χίσαι τὴν ὄρνιθα εἰς τὸ
καπῆλλι ἀποκάτω, καὶ δ' ἐγείη μία φεσκαλίδα ὡσάν
λεπτόκαρο. καὶ ἀνάστασον ἐκεῖνῳ τῳ φῆσταν, καὶ
ράψαι τὸ χίσμα, καὶ γενῶν κατ' ἡμέραν ἢ ὄρνιθα.

Εἴτε.

Ε"ΤΕΡΟΝ. Βράσται τὸ βρωμάει, ἢ κειθάει, ἢ εἴτι ἄλλο ταγίζεις τὰς ὄρνιθας, μὲ τὸν σπόρον τῆς ἀτζικινίδας. ἥτις εἶναι χόρτου γεμάτο ἀγγίδαῖς λεπταῖς. καὶ μὲ τὸν καρπὸν αὐτὸν (καὶ σιτάει εἶναι, καὶ ἄλλο γεύνημα) ταγίζεις τὰς ὄρνιθας, νὰ γευθῶν κατ' ἡμέραν.

Διὰ νὰ κάμῃς εἰς εὔα μαχαῖει, ἢ εἰς ἄλλο σίδηρον Γράμματα. ΚΕΦ. ΡΟΑ΄.

Ε"Παρε κεεὶ κανέλιον φτενὸν ὡσαύ μαχαῖει. καὶ γραψαὶ ἀπαύω εἰς αὐτὸ τὸ κεεὶ εἴτι θέλεις μὲ εὔα μικρὸ σίδηρον. ἔπειτα βρέξαι τὰ Γράμματα ἐκεῖνα μὲ εὔα νερὸν, ὅπῃ τὸ λέγουσιν οἱ Ἰταλοὶ ἀκβα φόρτε. καὶ τότε ἔτσιως ὑγρὸν βάλε τὸ κεεὶ ἔπειθ θέλεις νὰ χαραχθῶσι τὰ Γράμματα, ἢ εἰς τρυφερί, ἢ εἰς πνιῶλον, ἢ ἄλλο σιδήρειον ὄργανον. καὶ ἔως ὥρας καὶ. ἐγχαράσσονται.

Νὰ λαμωριώῃς Εἰκόνα, ὅπῃ νὰ εἶναι παλαιὰ κατασμευή, καὶ δευ φαίνονται τὰ φρόσωπα. ΚΕΦΑ΄Λ. ΡΟΒ΄.

Βράσαι κατασαλακτιῶ, ἢ γινυ ἀλυσά διωατή, νὰ εἶναι ἀπὸ σάκτην κλημάτων, ἢ δρυὲς, λίτραν μίαν, καὶ μίαν ἕγγίαν βέβερων, τῆλιω. cioè Fien Greco. καὶ ἄλλω μίαν ἕγγίαν λιόσπορον. τὰ ὅποια ὅλα αὐτάμα ἄς βράσῃν κατὰ, ἔως νὰ φουράσῃ τὸ εὔα τρίτον. Ἐπειτα

Βρέξαι εἰς αὐτὴν τὴν ἀλυστὴν εἷα σφυγγάει πασεικόν. καὶ σύψαιτο, νὰ μείνῃ μόνον ὀλίγη ὑγρασία. καὶ μετ' αὐτὸ τείψαι ἑλαφρὰ τὴν εἰκόνα, ἢ κάρδρον, ἢ γραφὴν παλαιὰν εἰς μεμβραῖνον, ὅπῃ δὲ ἀναγνώσκονται τὰ γράμματα, ἢ ἔτι ἄλλο ὑγρῶμα θέλεις νὰ καθαρῆις, καὶ ἀφ' οὗ τὸ πλῆθος μὲ τὸ σφυγγάει πιδέξια, ἄφες τὸ νὰ στενώξῃ. καὶ τότε κόψαι εἰς τὴν μέσῃν εἷα κρεμμύδι, καὶ τείψαι τὴν εἰκόνα μετ' αὐτὸ ἑλαφρὰ μὲ λεπτότητα, καὶ γίνεται ὡς καινέλια.

Διὰ ἐκείνης ὅπῃ εἶναι περίσσα ἔμφοβοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΡΟΓ'.

Οσοὶ εἶναι πολλὰ φοβητῆρες, καὶ δειλιῶσι τὴν νύκτα νὰ μείνῃσι μοναχοί, ἅς τρώγῃ ἀντράχλαις συχνά, ἢ γῆν γλυσείδας, ὅπῃ κάμνῃ σαλάτα. καὶ ἅς ταῖς βαίνῃ καὶ εἰς τὸ σῶμα, καὶ ἅς ταῖς βασῆν καὶ ἀπαύτως, νὰ τὰς ἐγγίζῃ κατάταρκα. καὶ ὅπως ἀπὸ τὸν περίσσειον φόβον λυτρῶνται.

Νὰ ἀφανίσῃς ταῖς Κονίδες. ΚΕΦ. ΡΟΔ'.

Στέπισαι τὸν χόρτον ὅπῃ λέγῃ ὑπερικόν, καὶ φράγγικα περφοράτα. καὶ μὲ τὸν ζεμόν τε σβῦσαι ἀσβέσω, καὶ τείψον τὰς τεύχας μετ' αὐτὸ νὰ ψοφήσῃ. ἢ στέπισαι τὸν σπόρον τῆς ἀτζικνίδας, κοπαῖσαί τον καλά. Βάλε τον εἰς τὸ ξύδι

νά κάμη εὔα μερόνυκτον . κῆ τότε πλιῦε πρῶτον
 μέ ἀλωσάω τὸ κεφάλισθ . ἔπειτα ἀφ' ἧ στυγνώση
 τὸ ἀλειφε μέ τὸ αὔωθεν ξύδι , κῆ ἀφανίζονται .

Διὰ νά ψοφήσεν οἱ φύλλοι . ΚΕΦ. ΡΟΕ΄ .

Κ Ἀμέ λάκκον εἰς τὸ μέσον τῆ οἴκθ . κόψαι
 ῥοδοδάφνῳ , βάλε εἰς τὸν λάκκον . κῆ ἐκεῖ
 μαζώνονται ὅλοι οἱ φύλλοι , κῆ ζεμάτησον αὐτῆς .

Ε΄ΤΕΡΟΝ . Βράσαι Ἀψίνθιον , ἢ ῥίζαν
 Ἀγειαγγυρίας , ἢ σπόρον σινάπεως , κῆ Ῥοδοδά-
 φνην , κῆ βάλετα νά μοσκέψεν . καὶ μέ τὸ νερόν
 αὐτῶν ραῦτισον τὸν οἶκον , νά φύγῃσιν .

Ε΄ΤΕΡΟΝ . Η΄ Βράσον ἐλλέβορον μελανόν ,
 ἢ γην σκάρφῳ , ἔως νά φυράσεν τὰ δύο τρίτα .
 κῆ ραῦτιζε νά ψοφήσεν ὅλοι .

Ε΄ΤΕΡΟΝ . Ἀλειψον εὔα ῥαβδί , ἢ ἄλλο
 πρᾶγμα ἔτι θέλεις μέ ξύγγι τράγθ , ἢ ἀλκ-
 πῆς , ἢ ἀκανθοχοίρθ . βάλετο εἰς εὔα τόπον ,
 νά στυαχθῆν εἰς αὐτὸ ὅλοι οἱ φύλλοι .

ἌΛΛΟ . Βράσαι λεμπινάεια μέ νερόν , καὶ
 ἀψίνθιαν , κῆ μέ τὸ θερμόν αὐτῶν ραῦτισαι τὸν
 οἶκον νά φύγῃσιν .

Ε΄ΤΕΡΟΝ . Γέμισον εὔα σκετέλι αἶμα τῆ
 τράγθ , ἢ ἀκανθοχοίρθ . βάλετο ἀποκάτω εἰς
 τὸ στῶμα , κῆ ἐκεῖ ὅλοι στυάγνεται .

Ε΄ΤΕΡΟΝ . Ε΄παρε γάλα γαδάρας , καὶ
 βρέξον μετ' αὐτὸ ἔτι θέλεις , κῆ στυάσγνεται . ἢ

πάλιw κρέμασαι εἰς τὸ σπῆτι κολοφωτίαις ,
Lucciole . νὰ μὴ δρεθῶσιν εἰς ἐκεῖνον τὸν οἶ-
κον ψύλλοι πώποτε .

Ε΄ΤΕΡΟΝ . Ε΄τι ἄλειψαι μίαν κόλληw χαρ-
τὶ ἄστρον μὲ τρεμεντίνα . καὶ βάλετο εἰς τὴν
μέτρω τῶ σπητίσ , νὰ τὸ εὕρησ τὸ ταχὺ ὀλόμαυ-
ρον ἀπὸ τῆς ψύλλης . ὅτι ὅλοι καθίζου ἀπάνω ,
καὶ δεῦ ἡμπορῶσι νὰ ξεκολλήσων .

Διὰ νὰ ψοφήσων Ποντίκια , καὶ Μύρμηγκες .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΡΟΣ΄.

Τρίψαι σκάρφην , κάμετην σκόνιν , ἀνακάτωσαι
τὴν μὲ ἀλεύει . δὸς τῆς νὰ φάγωσι , καὶ ψοφῶ-
σιν . ἢ πάλιν , ἔπαρε ἀγριαγγεράς ρίζαν , σκάρ-
φην μαύρην , σπόρον σελίνου , ἀλεύει , ρίγανω , καὶ
μελαύθιον . ὅλα αὐτὰ αὐτάμα ἀνακάτωσαι μὲ ζύ-
δι , καὶ ξήρανέτα . καὶ θυμιάζε μὲ ταῦτα τὸν οἶκον
σε , νὰ φύγωσι τὰ ποντίκια . ἢ εὖωστον μὲ ζυμαίει
σιδήρου ρίνισμα , καὶ ὅσοι τὸ φάγου ἀπολῶνται .

Ε΄ΤΕΡΟΝ , Ε΄παρε κολυσάραν , καύται
τὴν , καὶ κάμετρω σκόνιν . τὴν ὁποῖαν βάλε
ἀπάνω εἰς ἀναμμεύα κάρβουνα , μὲ καρύδια κο-
παισμεύα . καὶ τότε ὅσα Ποντίκια ἀκῆσων αὐ-
τὴν τὴν βρῶμαν φύγωσι .

Διὰ τῆς Μύρμηγκες .

Αἰτῶντῆς βάλε καμπόσους εἰς τὰ κάρβουνα
θυμιάσαι τὸ σπῆτι νὰ φύγωσιν οἱ ἐπίλοιποι .

Ε΄ΤΕ-

Ε"ΤΕΡΟΝ. Ε"παρέ τῆ κέδρη τὸ θυμίαμα, ἢ ἀνάλυσαίτο, ἅλειψαι ταῖς τρύπαις τῆς μυρμύγκων. ἢ ἀφανίζονται.

Ἡ" κάπνισαίτες μὲ τὴν ῥίζαν τῆς ἀγραγγείας, νὰ φύγῃσιν.

Διὰ τῆς Κώνωπας. ΚΕΦΑΛ. ΡΟΖ'.

ΤΟΥΣ Κενύπες φθείρῃσιν αἱ τείχες τῆς ἀλόγων, νὰ ταῖς κρεμάσῃς εἰς τὴν πόρταν, ἢ μέσα εἰς τὸ σπήτι.

Ε"ΤΕΡΟΝ. Κοπαῖσον Κύμινον, ἀνακάτῃσαι μὲ ἄσπρον κρασί, καὶ ραῦτισαι μετ' αὐτὸ τὰ παράθυρα, ἢ δεῦ ἔρχονται μέσα, ἢ ἅλειψαι μετ' αὐτὸ τὸ χόρτον τὸ πρόσωπον, ἢ τὰς χεῖρας, καὶ πόδας σου, νὰ μή σε ἐγγίξωσι ὄλοτελα.

Διὰ τῆς Μύγας, ἢ Ψεῖρας. ΚΕΦ. ΡΟΗ'.

ΣΤέπισαι Ἀψίνδιον μὲ γάλα ἀγελάδας, καὶ βράσαιτο καλά. ἔπειτα τὸ βάλῃ εἰς εὔα σκιδέλι, ἢ ὅσας τῆ ἐγγίξωσι ψοφῇσιν.

Ε"ΤΕΡΟΝ. Ο"είγων κοπαῖσον, ἀνακάτῃσαι μὲ χολιδὴ χοίρε. ἢ ραῦτισαι μετ' αὐτὰ τὸ σπήτι, νὰ φύγῃσιν.

Ἡ" κρέμασαι τὸ βράδυ ῥεβενθίας χλωραῖς ἀφ' ἧ φαγῆς τὸν καρπὸν. καὶ εἰς αὐτὰ καθίζου τὴν νύκτα ὅλαις, ἢ κάψαιταις.

Διὰ

Διὰ τὰ μὴ κάμης ψείρας .

Τρώγε κάθα ταχὺ ψωμί μετὰ τὸ λάδι βρεγ-
μεῖον .

Ε΄ΤΕΡΟΝ. Ἐνα χόρτον εἶναι ὅμοιον τῷ θυ-
μι, ὅπῃ τὸ λέγουσιν οἱ ἰατροὶ σοικὰς ἑλλυικὰ,
ἢ φράγγικα Stecade . τὴν σκόνην ἐτάττε εὖωσον
μετὰ λάδι, ἢ ξύδι, ἢ ἀλείψε τὰ ψοφῆσεν .

Διὰ τὰς Κορέας . **ΚΕΦΑΛ. ΡΟΘ΄.**

Βράσαι ἀπῦει, ἢ γινε τιάφι μετὰ νερόν, ἢ ζε-
μάτισαι τὰ σανίδια .

Ἡ εὖωσον χολιῶν κοροβάττε μετὰ λάδι, καὶ
ἀλειψαίτα, τὰ ψοφῆσεν .

Ἡ βάλε νερόν εἰς ἀσβέσω ἀσβυσον, καὶ
χεῖται τὰ σανίδια πάραυτα ὅπῃ εἶναι ζεσὸς,
καὶ ἀπόλλονται .

Ε΄ΤΕΡΟΝ. Τὸν ζεμόν τῷ ἀγείε Ἀγγεῖε
τὰ εὖωσῃ μετὰ πῖσαν αἰαλυτῶν, ἢ ἀλείψῃ τὰ
σανίδια τῷ σρωμάττε φθείρυνται .

Ε΄ΤΕΡΟΝ. Στέμπισαι σκυλοκρόμμυδον, ἢ
αἰακάτωσαίτο μετὰ ξύδι . ἀλειψε τὸ κρεββάτι μετὰ
εὖα σφγγαίε, τὰ ψοφῆσεν .

Ἡ τὴν χολιῶν τῷ ταύρῃ, ἢ τράγῃ εὖωσον
μετὰ ξύδι, ἢ ἀλειψε τὸ σρωμα, τὰ ψοφῆσεν .
καὶ αὐτὴ δέληε τὰ μὴ γεννηθῆσιν ἄλλοι πλέον,
βάλε τὰς πόδας τῷ λαγῷ, ἢ τῷ λαφίε εἰς τὸ
κρεββάτισε, ἢ δεῦν γίνονται .

Διὰ τὰ κάμης χαλόμεια, ἤγυν γλώσσαις ἀπὸ
 Τυεῖ. ΚΕΦΑΛ. ΡΠ΄.

Οἴαν τυροκομήσης τὸ γάλα, καὶ κάμης τὴν μυ-
 ζίδραν, ἀφ' ἧ τὴν ἀγάλης ἀπὸ τὸ χάλ-
 κωμα, κόψαι τὸ τυεῖ τὸ νωπὸν, ὅπῃ ἔκαμες τὴν
 ὥραν ἐκεῖνῳ. τὸ ὁποῖον μὲν εἶναι πολλὰ σφιγκτὸν,
 ἀλλὰ τὰ τὸ ἀφλύης ἐπιταυτῷ μαλακώτερον. καὶ βά-
 λε το πάλιν κομμάτια μικρὰ ἀπὸ τέσσερεις ἑγγίαις
 τὸ εὔα μέσα εἰς τὸ χάλκωμα ὅπῃ ἔχει τὸν ὄρον,
 ἤγυν τὸν χεμαῦ, ἢ τζύρον τῷ γάλακτος. καὶ τότε με-
 βελῶσι τὰ κομμάτια καὶ ὑπάγυν εἰς τὸν πάτον τῷ
 χαλκώματος. καὶ σὺ βάλε πάλιν ξύλα εἰς τὴν φω-
 τίαν τὰ ξαναβράσεν. καὶ ὅταν τὰ ἰδῆς τὰ πλῆσεν εἰς
 τὴν ἀπαύω μεραῦ, εὔγαλαίτα με τρυπημεῖν κα-
 τάλων, ἤγυν χελιάρα, τὰ σραγγίζεν. καὶ βάλε τα
 εἰς εὔα πινάκι, ἢ λεκαῖν πασεικίω. καὶ τότε πιά-
 νεις εὔα κατ' εὔα καὶ τὰ διπλῶνεις πεντέξῃ φοραῖς εἰς
 τὴν χέρασθ ἀδὲν καίγεται, ἢ εἰς τὸ πινάκι, ὅπῃ
 εἶναι τὰ ἄλλα κομμάτια. διὰ τὰ πίπτῃ τὸ σύχρημο
 μέσα τὰ μὴ χάνεται, καὶ διὰ τὰ κρατῶν καὶ τὰ ἄλλα
 ζεσά. καὶ ὅταν τὰ ζυμώσης καλά καὶ τὰ κάμης
 ὡσάν γλώσσαις, τότε τὰ βάνεις μέσα εἰς ἑ κρεπτα
 ἀλειφτὴν, καὶ σιβάζεις τα, ἀμὴ τὰ ἔχῃς ἀλατισ-
 μεῦα. ἤγυν τότες ὅταν τὰ μαλαώσης εἰς τὰς χεῖράς
 σθ, τὰ ἔχῃς ἄλας ψιλὸν, τὰ τῶς βάνεις ὅσον γινώει-
 ζεις καὶ φθάσει τα, τὰ μὴ γένων πολλὰ ἀλμυρὰ, καὶ

δεν τρώγονται. ἔτε πάλιν ἀνάλατα ἢ βρωμέστου
 ἀλλὰ εἰς τὸ δίκαιόν τις. ἢ ἀφ' ἧ τὰ σιβάσης εἰς τὸ
 ἀγγεῖον ἐπιμελῶς, τότε βάλε μέσα ἢ τὸ σύχραμον,
 ὅπῃ ἐσράγγιζεν ἀπὸ ταῦτα. ἢ ἀδελφὴ σῶση νὰ τὰ
 σκεπάση, βάλε ἢ ἄλλον ἀπὸ τὸ χάλκωμα, ἢ φύ-
 λαζαίτα. ἀμὴ πορὸς τεχε ἀκρεῖβὰ, νὰ εἶναι πασεικὸς
 ὅποιος τὰ φθιάση καὶ ἀνδρας εἶναι, καὶ γυναικα.
 ἢ γυν αὐ εἶναι γυνὴ νὰ μὴ ἔχη τὰ σιωήθια, ἔτε
 νὰ ἔσμιξε μὲ ἀνδρα αὐτῷ τῆς ἡμέρας. εἰ δὲ ἢ εἶναι
 ἀρσεικὸς, νὰ μὴ εὐπνιάσῃ τὴν νύκτα πῶς ἐπόρ-
 νδε μὲ γυναικα, ἔτε ἢ ἔξυπνος νὰ τὸ ἔκαμεν. ὅτι
 ἐαυ ἐμολιώθῃ, χαλῶσι τὰ χαλῶμια, ἢ βρωμέξ-
 σιν. εἰ δὲ ἢ εἶναι ἀμολιωτος φυλάγεται ὅλον τὸν
 χρόνον. ἢ ὅταν τὰ τρώγῃς θαυμάζεται τῆς νοσιμά-
 दा ὅπῃ ἔχουσιν. ὅτι πλέον χηίζε ἀπὸ ταῦτα μίαν
 λίτραν, παρὰ τρεῖς λίτρας τυεῖ ἀπὸ τὸ σωτρόφι
 τες. μερικοὶ ἀνδρωποὶ τὰ δὶγαίνε ἀπὸ τῆς κρεῖπαν
 ἀφ' ἧ ἐργάστου ἢ τὰ δένου μὲ σπάγον ἢ τὰ κρεμῶ-
 σι, νὰ συγνώζου. ἢ τότε βασῶσιν ὅσον καιρὸν κρέ-
 μονται. ἢ ὅταν θέλου νὰ τὰ φάγου, τὰ ζεσεῦν
 εἰς τῆς ἐχάραν, ἢ σάζου τὸν βῆτυρον.

Πῶς νὰ φθιάσης ἐλίμς κολουμπάδαις, νὰ δω-
 διάζουσιν. ΚΕΦΑΛ. ΡΠΑ΄.

ΜΑΰωξάιται ἀπὸ τὸ δένδρον χεροπιασὰ νὰ
 μὴ πληγωθῶσι. ἢ μὴ εἶναι πολλὰ γενομέ-
 ναις, ἔδὲ περίοσα ἀγγεραῖς, ἀλλὰ εἰς τὸ δίκαιον. ἢ

βάλεταις εἰς τὸ νερὸν νὰ γλυκαῖνσι καμπόσαις ἡμέ-
 ραις . κὺ ἄλλασαι τὸ νερὸν δύο φοραῖς τλιῦ ἐβδομά-
 दा . κὺ ὅταν θέλῃς νὰ ταῖς ἀλατίσης, κόψαι μαρα-
 θιαῖς ὅπῃ νὰ ἔχουσιν ἀκόμι τὸν σπόρον μεσωμεύον .
 βάλεταις εἰς ἐ χάλκωμα νὰ βράσῃν καλὰ αὐτάμα
 μὲ τὸ ἄλας ὅσον ἡθελῇς νὰ βάλῃς εἰς ταῖς ἐλίαις . κὺ
 ἀφ' ἧ βράσῃ ὦραν πολλὴν, νὰ πάρῃ τὸ νερὸν ὅλην τὴν
 λιωδίαν τῆ μαράθῃς, τὸ κατέβασαι κὺ εὔγαλε ταῖς
 μαραθιαῖς ῥήξαιταις, τλιῦ δὲ ἄρμυλῳ ἀφήτε νὰ σα-
 θῇ μίαν ἡμέραν, νὰ καθαρίτῃ . κὺ τότε πλιῦε ταῖς
 ἐλίαις κὺ τλιῦ κερῆπαν, ἢ βαρέλι, βάλεταις μέσα .
 κὺ τότε γῦρε τὴν ἄρμην νὰ ταῖς σκεπάσῃ, κὺ σύρῳνέτην
 μὲ εὔα πλυμεύον μανδήλιον, νὰ μιλῶ ὑπάγῃ μέσα
 χῶμα, ἢ σκόνις ὀλοτέλα . κὺ αὐ' ἔχῃς κὺ μέλι ἀνακάτω-
 σαι μὲ τὸ ξύδι, βάλε μέσα νὰ γένην ἁμορφότεραις .
 εἰ δὲ ἄς εἶναι κὺ δίχως . ὅτι τόσον γίνονται νόσιμαῖς
 ἀπὸ τὴν μυρωδίαν τῆ μαράθῃς, ὅπῃ χαίρεσαι νὰ ταῖς
 τρώῃς . ἀμὴ ἄς εἶναι πασεικός ὅστις ταῖς φθιάσει,
 καθὼς κὺ παραύῳ εἰς τὰ χαλῆμια ἐγράψαμεν .

Πῶς κάμνῃσι τλιῦ κομπόσαι . ΚΕΦ. ΡΠΒ'.

Βράσαι κόκκινα σεῦκλα, ἢ γυν παζά, τὰ ὅποια
 λέγου εἰς τὴν Κρήταν κοκκινογάλια . κὺ μὴ πολυ-
 βράσῃν, ἀλλὰ ἄς κρατῶσι καμπόσων, νὰ βασάζῃν
 πολλὴν καιρὸν . κὺ ἀφ' ἧ τὰ βράσῃς, τὰ εὔγαλε ἀπὸ
 τὸ ζεμί νὰ σραγγίζῃν εἰς εὔα πινακί, ἢ λεκαῖλῳ . κὺ
 τότε ἔχε κοπανισμεύον σινάπι καλὰ τεμμεύον, ἢ γυν

σινάβει, κὺ ἄλας ψιλόν, βαίει εἰς τλιὺ κερῆπαν εὐά
 πάτωμα σεῦκλα, κὺ ἄλας μὲ τὸ σινάπιν ὄσον φθαίει.
 ἀμὴ τὸ ἄλας ἄς εἶναι ὀλιγώτερον, νὰ μὴ γέυναι ἀλμυ-
 ρά. κὺ ἀφ' ἑ τὰ βάλης ὄλα εἰς τὸ ἀγγεῖον, ἔχε αὐα-
 καταμερὸν ζύδι διωατὸν κὺ μέλι εὐμορφου, βάλε τὰς
 ἔως νὰ τὰ χώσῃ. κὺ ἔτω ἔχεις ὄλον τὸν χρόνον εἰς τὸν
 οἶκόν σε ἐποίμῳ σαλάτα καλλίτερην μυριοπλασίως
 παρὰ ἐκείνῳ ὅτῃ πηλῆν εἰς τὸν φόρον. εἰαὺ δὲ ἔχεις
 κόκκινά σεῦκλα, ἄς εἶναι κὺ ἄσπρα. κὺ βαίει ἑ μόνου
 τὰς ρίζαις, ἀλλὰ κὺ τὰ τρυφερά φύλλα. ἀμὴ βάλε
 τὰς ρίζας πρῶτον εἰς τὸ κερῆκι, κὺ τὰ φύλλα ὕσερα.
 διὰ νὰ φάγῃς αὐτὰ πωρόττερα, νὰ μὴ χαλάσῃ. ἑ
 μόνου δὲ τὰ σεῦκλα, ἀλλὰ κὺ τὰ κράμβια, ἦγεν φυ-
 λάδες, κὺ κραμπολάχανα κάμνῃσιν εἰς τὸ ἀγίου Ὄρος
 μὲ τὸν αὐαθεν τρόπον, κὺ βασιῶσιν ὄλον τὸν χρόνον.
 Κάμνῃσι κὺ μὲ ἄρμην μόνου τὰ ἄσπρα λάχανα, ἦγεν
 φρούα. κὺ τὰ λέγῃσι λαχαναρμίαν, ἀμὴ εἶναι ψυχρά
 πείρια κὺ αἰόσα. Διὰ τῆτο δὲ κάθομαι νὰ πειρά-
 ζωμαι ἐρμυλῶν ἄχρησα πωράγματα. Κάμνῃσι κὺ
 μὲ τὰ σαφύλια. τὰ ὅποια βαίνῃσι πρῶτον εἰς τὸν
 Ἥλιον ἀφ' ἑ τὰ κόψῃν ἀπὸ τὰ κλήματα, κὺ κάμνῃν
 τρεῖς ἡμέρας. ἔπειτα ἔχῃσι τεμμενὸν σινάπι ὡς αὐα-
 θεν, κὺ τὰ βαίνῃν εἰς τὸ παραβῆτι, ρίπτοντες εἰς πᾶ-
 σαν πατοσίαν σινάπι αὐτὶς ἄλας. κὺ ὕσερα βαίνῃν
 κρασί μῦσον, ἦγεν τλιὺ ὠραν ὅτῃ τὸ πατήσῃν κὺ σκε-
 πάζῃντα. κὺ ἔτω βασιῶσιν ὄλον τὸν χρόνον, κὺ εἶναι
 γλυκέα. ἀμὴ καλλίτερα γίνονται ὅταν τὰ ζεματή-

σης νὰ τὰ κρεμάσης . καθὼς παραῶν ἐγράψαμεν .
ὅτι ἐκεῖνα ἀπομεύου εἰς τὴν νοσιμάδα τος . ἀμὴ
ὅποιⓄ δὲ ἔχει ἀπὸ τὴν σκλητάδα ἐκείνῳ , ἢ γιν
κορύχια , ἢ ἄλλα δυνατὰ σαφύλια νὰ βασάζου ,
ἐκεῖνⓄ κάμνει σαφυλαρμίαν ἕξ ἀνάγκης , ὅπως γί-
νεται πᾶσα λογιῆς σαφύλι , καὶ δὲ σήπεται .

Πῶς νὰ κάμης Κάρβουνα νὰ βασάζου ὅλιω τὴν
Λειτουργίαν . ΚΕΦΑΛ. ΡΠΓ΄.

Εἴδα τινὰς Ἱερεῖς ὅπως ὑπῆσαν νὰ λειτουργήσου
εἰς τὴν παρακλήσιον , καὶ ὅταν ἦσαν εἰς τὸ Χερσβικὸν
ἔσβυταν τὰ κάρβουνα , καὶ δὲ εἶχασιν πῶς νὰ θυμιά-
σων . διὰ τῆτο γράφω ταύτην τὴν ἐρμηνείαν ὡς ἀναγ-
χθῆναι , καὶ μή με καταλείετε πῶς λέγω λόγια ἀκαίρα .
τὴν φλῆδαν τῆ δρυὸς , ἢ καὶ ἄλλης δρυὸς ὅπως νὰ ἔχη
φλῆδα χοντρὴν κάψαι , καὶ βάλε εἰς τὸ θυμιατὸν τὰ
κάρβουνα τῆς . καὶ ἀποπαῶν καμπόσῃν σάκην ζεσὴν , καὶ
ἐπαρέτα μέσα εἰς τὸ Ἄγιον Βῆμα , καὶ βασῶσιν ἕως
νὰ λειτουργήσης καὶ νὰ μνημονύσης με ταῦτα χρεῖς
νὰ συγχίζεσαι πᾶσαν ὥραν γυρδώνοντας ἄλλα κάρ-
βουνα . εἰ δὲ καὶ δὲ ἔχεις φλῆδαν δρυὸς , καὶ ἄς διεί-
σκυνται εἰς πᾶσαν Ἐκκλησίαν εἷς καλῶς κλημα-
τερὰ κάρβουνα , ὅπως ἀπτασιν ὀγλήγορα . καὶ ἕξ ὅπως εἰς
ὅλαις ταῖς ἐνορίαις καὶ Μοναστήρια , διὰ νὰ θυμιάζετε
εἰς τὸ Κατὰ Θεωδήτῳ τῆ ἑσπερινῆς , καὶ εἰς τὴν ἐναντίαν
τῆ ὄρθρου , ἢ γιν ὅταν ψάλετε τὴν τιμιωτέραν . εἰς τὸν
Ἄθωνα ἢ μόνου εἰς τὰ κοινόβια καὶ μεγάλα κελιά .

ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς μικρὰς καλύβας ὅλοι οἱ Μοναχοὶ ἔχουσιν ἀπ' αὐτὰ τὰ κάρβυνα, καὶ θυμιάζου καθ' ἡμέραν εἰς τὸν ἑσπερινόν, καὶ ὄρθρον ὡς ἀνωθεν. καὶ εἰς τὸν Κόσμον ἔτυχα εἰσὲ πολλὰς Ἐκκλησίας πολλαῖς Ἐορταῖς, καὶ δευ' ἔχασιν ἀπὸ τὴν ἀναποδίαυτες κάρβυνα, καὶ θυμιάζου τὸν Ἄγιον. καὶ τὸτο εἶναι ἀμάρτημα ἀμελείας, καὶ ἀνδραβείας. εἰς τὰ ἀναγκάσια τὸ σῶματ' ἑπιμελέμεθεν, καὶ μὴ μασ λείψη τίποτας, καὶ εἰς τὰ Θεῖα ἔχομεν τόσῳ ἀμείλιαν.

Προσέχετε δὲ ὅσοι Ἱερεῖς ἐπληρώθητε καὶ κάμετε σαραντάριον διὰ τινὰ ἀπεθαμένον, καὶ τὸ λειτουργᾶτε μοναχὸν καθ' εὔα ὄνομα, καὶ καὶ μὴ βαίνετε πολλὰ, ὅτι κολλάζοσθε διὰ τὴν πλεονεξίαν. ἐσὺ πέρνεις ἄσπρα φ. καὶ κάμης σαραντά λειτουργίας, καὶ ἔρχεται σὺ εἰς τὴν μίαν ἰβ'. καὶ λειτουργᾶς εἰς μίαν ὥραν. καὶ δευ' δι' χαρισάσαι, ἀμὴ βαίνεις ὡς πλεονέκτης τρεῖς ὀνόματα, καὶ πέρνεις διὰ μίαν ὥραν μί. ἄσπρα. φυλάγοσθε ἀπὸ τοιαύτην ἀταξίαν. μὴν ἔλθῃ καιρὸς, καὶ κλαίετε ἀνωφέλῳτα. ἀλλὰ λειτουργᾶ πρῶτον τὸ εὔα ὄνομα Ἄγιε Πνευματικέ, καὶ ἀφ' ἧς τελειώσης ἐκεῖνο, ἀρχίζε τὸ ἄλλο σαραντάριον, διὰ καὶ ὠφελᾶς τὰς ψυχὰς περαιοτότερον, καὶ καὶ εἶναι δ' λογημέν' ὁ κόπ' σσ.

Διὰ καὶ γλυκαῖης ἀλμυρὸν Μαγέρμα εὐκόλα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΡΠΔ'

Ε Ἄν τύχη, καὶ σφάλῃ καὶ βάλῃ ἄλας περαιοτότον εἰς τὸ Μαγέρμα, ἔπαρε εὔα

σφγγάει πασεικόν, πλιῶετο καλά, καὶ βάλε
το εἰς τὸ τζεκάλι, νὰ κάμη καμπόστλι ὄραυ.
καὶ τότε τὸ εὔγαλε, σφίγγεται εἰς εὔα σκατέ-
λι, καὶ γάστει τὸ ζεμίν ὅπῃ εὔγαλε, νὰ ἰδῆς
πῶς ἐπῆρευ ὄλον τὸ ἄλας. καὶ δοκίμασαι πάλιν
τὸ Μαγέρδμα. καὶ εἰαὶ εἶναι ἀκόμι ἀλμυρὸν,
ξαναβάλε τὸν σπόγγον μέσα ὀτάκις θέλεις, καὶ
δύγει ὄλον τὸ ἄλας τε.

Ἡ πάλιν, δέσαι καμπόσου ἀλεύει σίτινον
εἰσὲ πανὶ λινὸν καθαρόν. βάλετο εἰς τὸ τζε-
κάλι, καὶ πέρνει ὄλιω τλιῶ ἀρμύραν τὸ ἄλδ-
ρον. Ἡ τύλιξαι μίαν πετζέττα, ἠγοιω τοβα-
γιόλι εἰς εὔα κομμάτι ξύλου χουτρὸν ὡσαύ-
τλιῶ χέρασε, καὶ κουτὸν ὄτου εἶναι τὸ τζεκά-
λι. βάλετο μέσα νὰ βράση καμπόσου, καὶ πέρ-
νει ὄλον τὸ ἄλας ἢ πετζέττα.

Εἰ δὲ καὶ ἔχεις κρέας, ἢ ὀφάειον ἀλμυρὸν
καὶ θέλεις νὰ τὸ κάμης γλυκὸν, σκάψαι τλιῶ
ἀμμον θάψαιτο, νὰ κάμη μίαν νύκτα, καὶ δ-
γέει ὄλον τὸ ἄλας τε. καὶ τότε ξέπλιῶετο κα-
λά, καὶ φάγετο.

Νὰ ψήσης αὐγά χωεῖς φωτῖαν. ΚΕΦ. ΡΠΕ΄.

Β Ἄλε εὔα ἢ δύο, ἢ καὶ τεῖα αὐγά εἰς εὔα
καλάθι μὲ ἀσβέσλι ἄσβυσον. τὸ ὀποῖον
βάλε εἰς τὸ νερόν, καὶ βράζωντας ὁ ἀσβέστης
ψιῶει τὰ αὐγά, καὶ κερδαίνει τὸ σίχημα.

Διὰ νὰ μὴ χροικᾶς ψύχῃαι τὸν χειμῶνα
ὀλύτελα. ΚΕΦΑΛ. ΡΠΣ΄.

Βράσαι ἀτζικνίδα εἰς τὸ λάδι. αὐτὴ εἶναι εὐὰ
χόρτον ὅπῃ ἔχει ἀγγίδας λεπτάς. καὶ μάζωξάι
την τὸ ταχὺ πρὶν εὐγη ὁ Ἡ΄λιος. καὶ μετὰ τὸ λάδι αὐτὸ
ἀλείψῃ ὅπῃ θέλεις, νὰ μὴ αἰσθάνῃσαι ψύχος.

Ἡ΄ βράσαι ὁμοίως μετὰ τὸ λάδι ἀβρότανα, καὶ ἀ-
λείψῃ ὡς ἀνωθεν. αὐτὰ εἶναι ὅμοια τῆς ἀψινθίας,
μόνον ἐκείνης εἶναι τὰ φύλλα λευκότερα, τῆ δὲ ἀβρο-
ταύων παρασπυώτερα. τὰ ὅποια βῶε καὶ εἰς τὸ κρασί,
καὶ πινέτα, νὰ μὴ κρυγιώσῃς πώποτε.

Διὰ νὰ βράσῃς κρέας κακώψητον ἐγλήγορα.
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΡΠΖ΄.

Βάλε εἰς τὸ τζουκάλι ρίζαν τῆς ἀτζικνίδας, ἢ
κομμάτια γυαλιὰ εἰς εὐὰ μανδηλιον λινόν,
νὰ βράσῃ μετὰ τὸ κρέας, νὰ γεύῃ ὀγλήγορα.

Ε΄ΤΕΡΟΝ. Ὅταν βράξῃ τὸ κρέας, εὐγα-
λέτο, καὶ βάλε το εἰς κρυὸν νερόν, νὰ σαματήσῃ
εὐὰ Πάτερ ἡμῶν. καὶ τότε τὸ ἀλείψῃ λάδι.
Ξαναβράσαιτο, νὰ μαγερεθῇ παρὰ θυς, ἐὰν ἦτον
καὶ ἑκατὸν χρόνων.

Ε΄ΤΕΡΟΝ. Βάλε μέσα εἰς τὸ τζουκάλι
καμπόσον πεπονόσπορον, καὶ λάσπην κρασίς, ἢ
ὀλίγον βερντεράμε, ἢ γινε ἀπὸ τὸ πρᾶσινο χρω-
μα, νὰ ψηθῇ γληγορήτερα.

Νὰ κάμης παράθυρον μὲ χαρτὶν τέμπεινο, ὡς
κρύσαλλον. ΚΕΦΑΛ. ΡΠΗ΄.

Εἴπαρε τὸ χαρτὶ, καὶ μὴ εἶναι ἐργασμέ-
νον μὲ ἀσβέσω, ἀλλὰ ἄς εἶναι ἀπὸ κα-
τζίκι, ἢ γὰρ ριφικόν. καὶ ζύσαιτο λεπτὰ, καὶ κό-
ψαιτο ὅσον εἶναι τὸ παράθυρον. ἔπειτα βάλε
καμπόσον κομμῦδι ἀραπικόν εἰς ἀγγεῖον, μὲ
ὀλίγον μέλι ξαφεισμένου, καὶ ὀκτὼ αὔγων τὸ
ἄσπρον. ὅλα ταῦτα τέρασαι καλά, καὶ γέουω
εἷς μίγμα. εἰς αὐτὰ βάλε τὸ χαρτὶ ἕως καὶ
μοσκέφη καλά. ἔπειτα τὸ εὔγαλε, ἀπλωσαίτο
διωατὰ, καὶ κάρφωσαίτο εἰς τὸ ξύλον τῆ παρα-
θυροῦ. καὶ ἀφ' ἧς σεγνώση τὸ βερνίκιασαι, καὶ
λάμπη ὡς κρύσαλλον.

Νὰ βάψης μαχαίρια, καὶ ἄλλα σιδηρὰ ἐργαλεῖα
καὶ κόπτεσι. ΚΕΦΑΛ. ΡΠΘ΄.

Βάλε εἰς εἷς ἀγγεῖον ὕαλινον σκελήκια τῆς
γῆς, καὶ λάδι ἕως καὶ χώνονται. ἀφῆστα
εἰς τὸν Ἡλίον ἡμέρας ἑκοσι. ἔπειτα πύρωσε τὸ
σίδηρον, ὅπως θέλεις καὶ βάψης, καὶ ὅταν τὸ δ-
γάλης ἀπὸ τῆ φωτῆς, τείψαιτο μὲ σαπῶνι.
ὅτι αὐτὸ τῆ δγαῶναι τῆ σκεραῖ, καὶ γυαλίζει
το. καὶ τότε τὸ βέτιξαι εἰς τὸ λάδι τῆ σκελή-
κων. αὐτὴ εἶναι ἡ χρησιμώτερη βαφή ἀπὸ ὅσας
ἤξδρην οἱ ἀνδρωποι.

Νὰ

Νὰ κάμης βερνίκην, ὅπῃ χυτῶναι τὸ ἀσύμι, κὺ
τὸ σαύιο, κὺ χυτοπέτζα, κὺ ἕτερα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΡΨ.

Βράσαι εἰς εὔα χάλκωμα λινόλαδον λίτραις
δώδεκα. κὺ ἄς βράση ὥραν πολλῶν ἕως νὰ βά-
νης μέσα μίαν πένναν, ἤγην πτερόν, νὰ κλέγεται. κὺ
τότε ἔχε ἔτοιμα ἕξ λίτραις ρητίνην τῆ πάλκς, ἤγην
ἀρτζίνω ἀστρην, πασεϊκὴν, κὺ ἄδολην, νὰ εἶναι ξηρὰ
μικρὰ κομματάκια. κὺ ἀλόην Cavalino. σέπισαί τα
αὐτάμα. κὺ εὔγαλε τὸ χάλκωμα, νὰ κρυώσῃ τὸ λάδι
καμπόστον, κὺ τότε ὀλίγον κατ' ὀλίγον ρίχνε μέσα
τὴν ρητίνω, κὺ ἀλόω. κὺ τότε τὸ βάλει πάλιν εἰς τὴν
φωτίαν, νὰ βράξῃ ἕως νὰ γεύῃ μία διωατὴ κρόσα,
ἤγην νὰ πετζαλιδιάσῃ εἰς τὴν ἀπάνω μερῶ. κὺ σὺ
ἄφες τὸ ἀκόμι εἰς τὴν φωτίαν, νὰ περάσῃ καμπόστη
ὥρα. κὺ τότε τρύπησαι τὴν κρόσα μὲ κομματὶ ξύλου,
κὺ εὔγαλε ὀλίγην βερνίκην, κὺ ἀπλωταίτην εἰς χαρτί
νὰ τὴν ἰδῆς αὐτὴ εἶναι καλὴ, νὰ ἔχῃ τὸ χεῶμά της εὐμορ-
φον, εὔγαλέ τὴν. εἰ δὲ κὺ λείπεται, ἄφες τὴν ἕως νὰ
γεύῃ τελεία, κὺ εὐχρηστος. κὺ τότε τὴν σράγγιζε μὲ
πανὶ λινὸν, κὺ φύλαξά τὴν εἰς τὰ ἀγγεῖα. ἡ ὁποία
εἶναι τόσον πολυτίμη, ὅπῃ ἔ μόνον τὰς ἀνώθεν
χρείας κάμνει, ἀλλὰ κὺ ἰατρικὰ διάφορα, καθὼς οἱ
ἰατροὶ τὸ ἤξέρουσιν ἄξαιρέτως, κὺ σιεργὰ εἰς τὰς
καίμαδας θυμασίως, καθὼς ἐγράψαμεν. ἔτι
δὲ καὶ τὰς ὑδρωπικὰς, καὶ ὅσας ἔχου ρίγουν τεταρ-

ταῖον, ἤγουν κβαρταῖα ἰατρῆει, νὰ τρώγουν κά-
θα ταχὺ νησικοὶ μίαν ὄγγιον.

Νὰ εὖρης αὐθρωπον πνιγμεῖον. ΚΕΦ. ΡΥΑ΄.

Ε΄Αν τύχη νὰ πνιγῆτις εἰς ποταμὸν, ἢ εἰς
θάλασσαν, καὶ δεύτου δέισχεις, ρῆσαι
εὖα ψωμί εἰς ἐκεῖνῳ τῷ μεραῦ, ὅπῃ ἐπνίγη.
καὶ αὐτὸ βελά, καὶ ὑπάγει ἀπαύω εἰς τὸ λεί-
ψανον τῶ νεκρῶ, καὶ σεύεται.

Νὰ κάμης κκκκία νὰ φυτρώσεν διὰ ὥρας
τέσσερας. ΚΕΦΑ΄Λ. ΡΥΒ΄.

ΒΑλετα ὑπότερον εἰς ἐλάδι βρασὸν νὰ καίη.
ἄφες τα νὰ κάμην ἡμέρας ἑνέα, καὶ τότε τὰ
ξήρανε, φύλαξέτα. καὶ ὅταν θέλης νὰ κάμης τῷ
δοκιμῆν, σπεῖρέ τα τὸ ταχὺ, καὶ τὸ βράδῳ νὰ τὰ ἰδῆς
μίαν σπιθαμῷ φυτρωμεῖα. με τὸν αὐτὸν τρόπον
ἠμπορεῖς νὰ κάμης καὶ κολοκυῖδας, καὶ ἕτερα.

Νὰ κάμης ἄλας εἰς καιρὸν ἀνάγκης.
ΚΕΦΑ΄ΛΑ. ΡΥΓ΄.

ΚΑψαι καλαμίαις ξηραῖς ἀπὸ κκκκισραῦ.
κάμε ἄλυσαν με τὸν ἄθουτος, ἤγουν κα-
τασαλακτῷ με τῷ σάκτῳ αὐτῷ. τῷ ὁποῖαν
ἄλυσαν βράζε εἰς τὸ χάλκωμα ἕως νὰ φουράση
ὄλη. καὶ τότε ἀπομείει εἰς τὸν πάτου τὸ ἄλας.
τὸ ὁποῖον ἀναλύει εἰς τῷ φωτίαν ὡσαν κεῖ.

Εἴτι τὸ λέγει τὸ ἱατροσοφείον καθὼς τὸ ἔγρα-
ψα. ἀμὴ φαίνεται ἡμῖς, πῶς αὖ βάλῃ τινὰς θάλασ-
σαι αὐτῖς διὰ νερόν, νὰ κάμῃ τινὴ ἀνώγει ἀλα-
σαι, ἢ φελε γέυει ἄλας περιεσσότερον. ἐπειδὴ καὶ
μὲ θάλασαι μοναχῶ κάμνῃσι τινὲς ἄλας, βρά-
ζοντες αὐτῶ ὥραν πολλὴν καὶ βαύοντες τινὴ εἰς τὸν
Ἡῴλιον ὕστερα ἔξω εἰς τὸ δῶμα διὰ νὰ τῆς δίδῃ καὶ ἢ
ψύχῃ τῆς νυκτὸς, νὰ πῆξῃ καλλίτερα.

Νὰ κάμῃς πανὶ δωατὸ νὰ σαχῶνῃς Βιβλία
χωρεῖς στανίδια. ΚΕΦ. ΡϋΔ'.

Εἴτι Παρε δύο ἔγγιας ψαρόκολλαν. μίαν λίτραν
ξύγγι ἀπ' ἐκεῖνο, ὅπῃ κάμνῃ τὰ ξυγγοκέ-
ρια. καὶ πρῶτε ἔγγιας κεεῖ. ἀνάλυσάι τα ὅλα αὐ-
τάμα εἰς τινὴ φωτίαν, καὶ μετ' αὐτὰ κέρωσαι τὸ πα-
νὶ ὅπῃ θέλεις νὰ εἰδύτης τὰς Βίβλους, καὶ γίνεται
τόσον σιγῶρον, καὶ δωατὸν, ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τὰ σα-
νίδια καλλίτερον, καὶ ἀπὸ χαρτὶ μεμβράϊνον, εἰδὲ
τὸ νερόν τὸ περνᾷ ὀλότελα.

Ἡ ἔπαρε κομμῦδι, ἀνάλυσάι το εἰς τὸ νερόν. καὶ
τείψαι, πλάσαι το, κάμε το ὡσαύ κερκῆτι. καὶ
μετ' αὐτὸ κόλλα κόλλαις αὐτάμα ὅσαις θέλεις, νὰ
κάμῃς τὰ στανίδια συγῶρα, καθὼς ὀρέγῃσαι.

Διὰ νὰ ἔξαλείψῃς Γράμματα. ΚΕΦ. ΡϋΕ'.

Εἴτι Παρε ἄλας, σύψιν, καὶ ἕτερον ἄλας σερωτι-
κόν, ὅπῃ γίνεται εἰς τὰ βενά, καὶ εἶναι λαμ-

πρόν ὡς μαργαριτάει. δι' αὐτὸ τὸ λέγειν οἱ ἀπε-
τξέροι, σάλ γέμμα. ἀπὸ τῆτο γῆν, ἢ ἀπὸ τὰ
αἰώθεν βάλε εἰς τὸν λαμπτικὸν δύο ἕγγίαι ἀπὸ
καθ' εὔα, ἢ τέσσαρας ἕγγίαι ἄλας ἀρμονιακόν.
ἢ μὲ τὸ νερόν ὅπῃ εὔγει ἀπὸ ταῦτα, ἄλειφε τὸ
χαρτί ὅπῃ θέλεις, νὰ σβύσῃν τὰ Γράμματα.

Ε"ΤΕΡΟΝ ΕΥ"ΚΟΛΟΝ.

Ε"παρε ζυμὸν ἀπὸ νεραύτζι, ἢ μῆλον πολλὰ
ξυών. ἄλειψαι μετ' αὐτὸ τὰ γράμματα. καὶ
ἀφ' ἧ περάση μία, ἢ δύο ὥραις, τείψαιτὰ μὲ
ἀδρὺ πανὶ μάλινον, νὰ εὔγῃσιν.

Η" μάζωξαι τὸν Ἀπειλομάϊον ἀτζικνίδα, ἢ
πήγανον. ἢ εἰς τὸν ζυμὸν αὐτῶν βάλε καμπότον τυ-
εἰ, ἢ γάλα, ἢ ἀσβέσω ἄσβυσον. εἰπισαίτα νὰ
γεύῃν ὡσαύ ζυμάει. ἢ κάμετο βόλια σρογγυλά,
ξηρανέτα εἰς τὸν Η"λιον. ἢ ὅταν θέλῃς νὰ σβύσῃς
τὰ γράμματα, γράνεται μὲ νερόν, ἢ πτύσμα αὐτά-
μα. ἔπειτα τείψαι ἀπὸ τὰ αἰώθεν βόλια, βάλε
τὴν σκόνιν, ἢ πάλιν βρέξαιτα, ἢ δ'εὔγῃσιν.

Ε"ΤΕΡΟΝ. Τείψαι σύψιν, εὔωσον μὲ νε-
ραντζόζυμον. καὶ ἀφ' ἧ ξηραθῆ εἰς τὸν ἴσκιον,
τείψαι μὲ τ' αὐτὸ τὰ γράμματα. νὰ σβύσῃσιν.

Νὰ φυλάξῃς Ρ'ῆχα ἄβλαβα ἀπὸ βότεῖδα, ἢ τὸν
κῆπον ἀπὸ ἄλλα σκελήκια. ΚΕΦ. Ρ'45.

Ε"Χε μέσα εἰς τὸ σευτᾶκι δύο κίτρα παύτοτε, ἢ
ἀψινθίας κορυφάς. ἢ ἔταν ξηραθῆν, βαίει ἄλ-

λα τρυφερά. Εἰ δὲ κὺ φθείρῃσι τὸν κῆπον καμπίαις, ἢ ἄλλα μαμύνια, βράσαι πολλὰ ἀπ' ἐκεῖνα τὰ ἴδια ζωύφια, κὺ μὲ τὸ νερὸν αὐτῶν ὅταν ψυχραυθῆ ῥαύτισον ὅλα τὰ λάχανα, κὺ ψοφῶσιν ὅλα τὰ ἐπίλοιπα.

Νὰ ἀγάλης ὄφιον ἀπὸ τῆς κοιλίας τῆ αὐθρώπε, κὺ ἄλλης σκώληκας. ΚΕΦ. ΡΥΖ'.

Εἂν ἔτυχε, κὺ εἰσῆλθεν ὄφιδι ἀπὸ τὸ σῶμα τινὸς εἰς τὰ ἐντόσθια, βράσαι ὠκιμον, ἢ γουω βασιλικὸν μὲ τὸ ξύδι, καὶ δὲς τε νὰ τὸ πῆ. ἢ μελαύλω μαύρῳ ὅπῃ γράφῃσι μὲ καλὸν κρασί τὸν πότισαι, καὶ ἔ μόνου ὁ ὄφισ, ἀλλὰ κὺ ὅλοι οἱ σκώληκες ἀγεύσιν.

Εἴτερον. Καμπύσον γάλα ζέσανε. καὶ κρέμασαι ἀπὸ τῆς πόδας τὸν αὐθρωπον, νὰ εἶναι ἢ κεφαλῆτε συμμᾶ εἰς τὸ τζυκάλι τῆ γάλακτος, νὰ ἀνεβαίνῃ ἢ ἀωδία εἰς τῆς κοιλίας τε. κὺ ἄς χάσκη καλὰ τὸ σῶμα τε, κὺ ἀγεύει ὁ ὄφισ συρόμεθ ἀπὸ τῆς μυρωδίας τῆ γάλακτος.

Εἴτερον. Εἰδὲ κὺ εἶναι εἰς τὸ σπῆτι ὄφιδια, ἢ σκορπίοι, ἢ ἄλλα ζῶα βλαβερά, κάψαι τὰ πτερὰ τῆ πέτεινῃ ὅπῃ λέγουσι ἔπτεπα, θυμιάσαι τὸν οἶκον, κὺ ὅλα φάγῃσι.

Διὰ νὰ μὴ βελάς εἰς τὸ πέλαγος. ΚΕΦ. ΡΥΗ'.

Κἄμε εὔα ζυπόνη μὲ κανεβάτζα. κὺ ἄς εἶναι μακρᾶς ἢ ἀλέταις μίαν πῆχυν νὰ

φθά-

φθαίωω ἕως τὰ γόνατα. ταῖς ὁποίαις εὐδύ.
 ἀπὸ μέσα μὲ τὸ φελὸν ἤγην σῆρον, καὶ ράψαι
 του. εἰς τὴν ἄκρῳ ἔχε δύο δεματικά, ἢ κορ-
 δέλαις. καὶ ὅταν τύχῃς εἰσὲ καράβι φέρει τὸ
 αὐῶθεν ζεπὸνι, καὶ δέσαι κάτω ταῖς ἀλέταις
 εἰς τὰς πόδαςσ. καὶ τότε αὐ πέσης εἰς τὴν
 θάλασσαν, ἢ ἀπὸ φερτάναν, ἢ ἄλλῳ περῖσα-
 σιν, δεύσε ἀφῶει ὁ σῆρ⊕ νὰ Βελήτης, καὶ
 γλυπῶνεις τὴν ζωλῶσ.

Διὰ νὰ λύσης Ἀνδρόγιων. ΚΕΦ. ΡΥΘ'.

Ε"Παρε χολιὴν τῆ κοράκκ, καὶ μελτζεβόλα-
 δο, ἴσια καὶ τὰ δύο. καὶ ἄς ἀλειφθῆ ὁ
 αὐῶρας εἰς ὅλοντε τὸ κορμί. καὶ ἄς γράψῃ τὸ
 τροπάειον ἐτῆτο τῆς Πρωτηκοῆς νὰ τὸ βασῶ
 ἀπαύωτε. „ Λύει τὰ δεσμά, καὶ δροσίζει τὴν
 φλόγα, καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ τότε ἄς πέση μὲ τὴν
 γυωακάτε, καὶ λύει ἢ μαντεία. τὸ αὐῶθεν λά-
 δι ἄς ἀγοράσῃ ἀπὸ τὰ ἐργασῆλα, cioè Oglio
 di Melzovino.

Διὰ νὰ ψήσης κρέας, καὶ παῦ ἄλλο Μαγέρδμα
 χωεῖς φωτίαν. ΚΕΦΑ'Λ. Σ'.

ΒἌλε ἔτι καὶ αὐ εἶναι εἰς τὸ τζεκάλι μὲ
 θερμὸν νερόν. καὶ χῶσαι τὸ τζεκάλι εἰσὲ
 σιτάει, ἢ πύτερα, ἢ εἰς ἄχυρα. καὶ χῶσαι το ἕως
 ἀπαύω. ἄφες το πολλὴν ὥραν, καὶ μαγεράεται.

νά φθιάτης Μελαύλω. ΚΕΦΑΛ. ΣΑ΄.

ΒΆλε μίαν ἔγγίαν καλακαύθι, δύο κομμύδι, κῆ
 τρεῖς ἢ τέσσερεις κυκύδι κτ' τὸν κοινὸν λόγον
 uua, do, e tre, e trenta, si farà la buona tenta. κῆ
 σέπισαίτα, κῆ τείψαιτα καλά. κῆ βάλε τα εἰτέ λ.
 ἔγγίας κρασι ἄστρον, νά κάμην πεντέξη ἡμέρας. κῆ
 καθ' ἑκάστην τὰ τάρκασε. κῆ ἔως ἔγινεν ἡ μελαύη.

Εἰ δέ κῆ θείλεις νά τλιῶ κάμης εἰς μίαν ὥραν κῆ
 καλλιτέρω, τείψαι μίαν ἔγγίαν ἀπὸ καθ' εὔα χρω-
 μα τέτων ἢ τειῶν. κῆ κοσκίνισαίτα μὲ τλιῶ κνισά-
 ραν ἢ γην τλιῶ σίταν ὡς ἄλδρον. κῆ βάλε τα εἰτέ
 τζυκάλι κωνάριον μὲ νερὸν ἔγγίας ἐνεία νά πάρην
 μίαν βράσιν μὲ ὀλίγην φωτίαν νά μὴ χύσῃ. κῆ ἔως
 ἔγινεν ἡ μελαύη πάραυτα. κῆ ὅταν ψυχραῖθῃ, τλιῶ
 σάρωσαι μὲ εὔα πανί, κῆ σφίγγσαι το νά εὔγη ὅλον
 τὸ ὑγρὸν, φύλαξαι το εἰτέ ἀγγεῖον μολυβωτὸν, ἢ
 ὑάλινον, νά μὴ το πίνῃ. εἰ δέ κῆ δεῦ ἔχεις ἀπὸ ταῦτα,
 κέρωσον εὔα πήλινον, καθὼς πρὸς τὸ πυθάει,
 κῆ βάλε το. ἔως τὸ κάμην εἰς τὸ Ἄγιον Ὄρος οἱ
 καλιζράφοι ὅλοι, κῆ γίνεται χησίμον. τινὲς δέ τῶ
 βαύσσι κῆ κομματί κούτιον, ἢ ζάχαριν ὑσερα εἰς
 τὸ ἀγγεῖον διὰ νά γυαλίξην τὰ ζάμματα.

Πόσαις χάραϊς ἔχει τὸ Ρόσμαριν. ΚΕΦ. ΣΒ΄.

Βράσαι τὰ αὔθη Δευδρολιβαύς μὲ τὸ νερὸν, ἔως
 νά φουράσῃ τὸ ἡμισυ. κῆ πίνε τὸ νερὸν ἐκεῖνο, νά

μαρανθῆ τὴν δάπερην ἡμέραν, ἀποθαίνει ὁ ἀσθεὺς.

Εἴτερον. Ἐὰν εἶναι ὁ αὐθροπῶ λαβωμέ-
νῳ ἔξωθεν, ἢ μὲ σπᾶδιν, ἢ μὲ ἄλλο κανεῦα
ἄρμα, κοπανίσαι τὸ χόρτον, ὅπῃ λέγῃσι πελο-
ζέλλα. δός τε τὸν ζεμόντις, νὰ τὸν πῆ. καὶ αὐτὸν
κρατῆξῃ γλυτώνει. εἰ δὲ καὶ ξεράσῃτου, ἀποθαί-
νει. ἢ βάλε εἰς τὰ ὄρθάνιά τε ζωμόν τε πηγαῖς,
καὶ αὐτὸν φταρμιθῆ ὑγιαίνει. εἰ δὲ ἀποθαίνει.

Εἴτερον. Φέρε εὔα πελί, ὅπῃ λέγῃσι κα-
λαντῆνο, συμμᾶ εἰς τὸν ἄρρωσον. καὶ αὐτὸν ἔχῃ
ζωμῶ, τὸν βλέπει ἐπιμελῶς τὸ πετεινὸν εἰς τὸ ἄρο-
σωπον. εἰδὲ καὶ ἀποθαίνει, σρέφει εἰς ἄλλο μέρῳ
τὸς ὀφθαλμοὺς, νὰ μὴ του θωρῆ.

Διὰ νὰ κάμῃς αὐθροπὸν νὰ κοιμηθῆ. **ΚΕΦ. ΣΕ΄.**

Εἴτερον. Παρε λινόσπορον, ὁμοίως καὶ τῆς ἄσπρης καὶ κόκ-
κινης παπαρένας, καὶ δισχυάμικ σπόρον, καὶ κώ-
νειον. ἀνακάτωσαι αὐτὰ ὅλα, εὐγάλε λάδι, καὶ ὅσον
εἶναι αὐτὸ, βάλε ἄλλο τόσον λάδι ἀπὸ μηκωνεῖον,
σιοὲ Orpio Tebaico. καὶ εὐώτας τὰ δύο αὐτὰ, δίδε
μῖαν ἐγγίαν, νὰ κοιμᾶται τρεῖς ὥρας ὅποιος τὸ πῆ.

Εἴτερον. Ἐπαρε σπόρον αὐτράκλας, καὶ
παπαρένας, καὶ μαρβλῖς, καὶ λάδι ἀπὸ τὸν τραυὸν
δισχυάμον. μισὴ λίτρω ἀπὸ κατ' εὔα σπόρον.
κάμετες σκόνιν, καὶ βάλε τιν εἰς μῖαν φιάλιν,
ἢ γιν ἀμπολέττα γυάλινον μὲ τὸ λάδι. σκέπασαι
τιν καλά, καὶ σκάψαι εἰς τιν κολοίαν χῶσαί την,

νά κάμη ημέρας ενεία . ἔπειτα τὴν εὐγαλε , καὶ λαμπικάεισάιτα . καὶ ἀπὸ τὸ νερόν , ὅπῃ εὐγη ἀπὸ ταῦτα , ὡς πίνῃ ὅστις δεῦ ἠμπορεῖ νά κοιμηθῆ , ἐγγύϊαν ἡμισυ μόνον , καὶ νά κοιμᾶται ὡς τε νά βαρεθῆ .

Ε΄ΤΕΡΟΝ. Πότισαί τον αἰῶδη κόκκινα τῆς παπαρύνας , ἢ γην Κετζζυάδας , νά κοιμηθῆ σχεδόν ὡς ἀπεθαμένος . ἢ κοπᾶσαι χαμαικτῆν , σιοῖ Εbulο . καὶ τὸν ζωμὸν ἀνακάτωσαι μὲ ἀστρον αὐγῶ . ἀλειψον τὸ πρόσωπον τῆ ἀρρώστου , νά κοιμηθῆ πάραυτα .

Διὰ νά κλείσῃς πληγὴν ὀγλήγαρα . ΚΕΦ. Σς΄.

Οἱ τῶν ἔχῃ τινὰς κάμημίαν πληγὴν , καὶ τρέχει ἀπὸ ταύτῃ ὕλη πολλή , καὶ δεῦ ἠμπορεῖ νά σαλυτῆρῃ , βάλε τῆς κόνιν ἀπὸ λαφοκέρατον . ἢ μάσῃσον τείφυλλον , καὶ βάλε το εἰς τὴν πληγὴν , καὶ δέσαι τὸ σφιγκτά . ἄφε το ἡμέρας πέντε , καὶ ἰατρῆται .

Εἰ δὲ καὶ εἶναι ἡ πληγὴ εἰς τὴν κεφαλὴν , ἔπαρε τὸ διασίδι τῆς ἀράχνης , ἀνακάτωσαί το μὲ λαδόξυδο , καὶ βαῖε το πολλάς φορᾶς .

Ε΄ΤΕΡΟΝ. Ξήρωε τὸ Ροσμαεῖ , κάμε το σκόνιν . καὶ εἰς πᾶσαν λογιῆς πληγὴν ὅπῃ τὸ βάλης θεραπεύεται .

Ἐὰν δὲ τρέχῃ αἷμα ἀπὸ τῆς πληγῆς , μάσῃσον καλά σιτάει , καὶ βάλε το νά σαματήσῃ . εἰ δὲ καὶ εἶναι ζελισμεύῃ καὶ σκοτωμεύῃ ἢ σάρκα ἀπὸ λίθου , ἢ ξύλου , ἢ ἄλλο κρῶσιμον , ἀνάλυσον ὀλίγον κρόκκον εἰς ζεσὸν νερόν . καὶ ὅταν εὐγη τῆς ζαφαρανάς ὅλη ἡ διῶα-

μισ, βάλε μέσα καμπόσον μέλι κὺ κειθάλλου, κὺ
ἀρσενίκι. ἀνακάτωσάι τα ὅλα μετὸ ἀνώθεν νερὸν τὸ
κρόκκον, κὺ βανέτα εἰς τὴν μελανιάδα, νὰ σῆ περάσῃ.

Εἴτερον. Εἰ δὲ πάλιν κὺ εἶναι πληγὴ, κὺ
ἔχει μέσα κόκκαλον τζακισμένου, ἢ κομματί ξύ-
λου, ἢ ἄκανθου, ἢ ἄλλο παρόμοιον, κοπαίσει
ἠπατίειον, ἢ γυν ἀγελμόνια με ξῆγγι. καὶ βάλε
τα, νὰ εὐγῆ ἔξω εἶτι κὺ αὐ εἶναι.

Τὸ ἴδιον κάμνει τὸ κρεμμύδι νὰ τὸ
ψήσῃ καλά εἰς τὴν αἰθάλλω, νὰ τὸ κάμῃς
ἐμπλαστρον, νὰ τὸ βάνῃς ἀπάνω.

Διὰ νὰ μὴν ἀσθενήσῃς ἕως εἴνα χρόνον. **ΚΕΦ. ΣΖ΄.**

Κοπαίξτε πᾶσαν ταχινὴν ἄλλον τὸν Μάϊον
Μιῶα τρεῖς κορφαῖς ἀπήγαμον, κὺ ἄλλαις
τρεῖς μπετόνικα, ἢ γυν ψυχότροφον. καὶ ἀνακά-
τωσε τὸν ζωμὸν αὐτῶν μετὰ καλὸν κρασί. καὶ πῖνε
το νησικὸς, νὰ μὴν ἀρρώσῃς ὅλου τὸν χρόνον
ἐκεῖνον βαρεῖαν ἀσθενείαν.

Διὰ νὰ θεραπεύσῃς σπᾶσμα, ἢ γυν κατέβασμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΗ΄.

Εἴτερον Παρε λάδι ἀρκάθου, σιὸς di Ginepro. κὺ δα-
φνόλαδου ἴσια κὺ τὰ δύο, κὺ κομματί σφογ-
γάει, κάμε το ὡσὰν τὰβλο, κὺ βρέξαι το εἰς αὐτὸ τὸ
λάδι. ἔπειτα ἔχε μίαν πλάκα μολύβι φτενὴν πολ-
λά, κὺ βάλε εἰς τὸ κτεῖσε τὸ βρεμμεῖα σφουγγά-

ει, κὺ ἀποπαίω τὸ μολύβι, κὺ δέσαι το. ἔπειτα ἀφ' ἧ
 σεγνώστη ὁ σπόγγος, ξαναβρεχέτο εἰς τὸ λάδι, κὺ
 βαίε το συχνάκις. κὺ εἰς ὀλίγον καιρὸν θραπέεται.

Εἴτερον. Κοπάμισον κοχλαίως τῆς γῆς μὲ
 τὰ κόκκαλά τες καλά. καὶ βάλετες εἰς τὸ κτεῖνι,
 κὺ δέσαι το μὲ τὸ βρακολεῖ. κὺ ἔτω ποίησον ἡμέρας
 δεκαπέντε, κὺ ξαναβαίε το κατ' ἐκάστῳ.

Εἴτερον. Ἐἵ παρε εὔα πιάσμα ἀλεῦει ἀπὸ
 λαθρεία, κάμε εὔα τηγανίτῳ μὲ εὔα αὐγὸν, κὺ
 ἄς τὸν τρώγη ταχύ κὺ βράδῳ ἡμέρας δεκαπέντε.

Εἴτερον. Ὅστις ἔχει τζάκισμα, ἢ δὲ ἡμ-
 πορεῖ νὰ κατερήση, ἄς βάλη τὸν Μάϊον Μιῶα εὔα
 λαγῶν ζωντανὸν εἰς εὔα ἀγγεῖον καλὰ φραμμεῖον
 εἰς τὸν φῆρον, νὰ ξηραθῆ τόσον, ἕως νὰ ἡμπορῆ νὰ
 τὸν κάμη σκόνιν, τὴν ὁποῖαν ἄς πίνῃ ταχύ κὺ βράδῳ.

Εἴτερον. Ἐἵ παρε αὐθὴ ἀπὸ σαμπῆκο, κοπά-
 νισαι κὺ βράσαι τα μὲ γάλα τῆς ἀγῆας ἕως νὰ πήξῃ
 ὡσαύτ' ἐμπλασρον. κὺ βαίε το εἰς τὸ κτεῖνι, σφίγγε
 το ὡς αὐωθεν, καὶ υγιαίνει. μάλιστα εἰάν εἶναι μι-
 κρὸν παιδί, ἢ εἰάν δὲ εἶναι πολύχρονος ἢ ἀσθενεία.

Ἐάν εἶναι ἀπεθραμμεῖον βρέφῳ εἰς τὴν κοιλίαν
 τῆς μαῖνας τες. **ΚΕΦΑΛ. ΣΘ.**

Εἴτερον. Παρε σπόρον ἀρκείσ, cioè Lappe, ο perso-
 nata. καὶ κοπάμισαι δὲς τῆς νὰ τὸν πίνῃ. ἢ
 σέπισον δέκα φύλλα τῆς δάφνης τρυφερά, νὰ τὰ
 πίνῃ μὲ ζεστὸν νερόν. ἢ βράσαι παρασόφυλλα,

καὶ βάλετα ζεσὰ εἰς τὴν κοιλίαν τῆς ἀπ' ἔξω .
καὶ βράσαι καὶ φραστόσπορον , ἢ ὕσσωπον μὲ νε-
ρὸν , καὶ τὸ πῖν , καὶ γενεῖα πάραυτα .

Διὰ τὴν μὲν ἀποβαλεῖ τὸ παιδί ἀπὸ τῆς κοιλίας
τῆς μητρὸς πρὸ καιρῶ . ΚΕΦ. ΣΙ'.

Α Ὁ βασιλῆος κομμάτι βαγίαν , ἢ γιν φόνικα . καὶ
ἂς ἔχη κρεμασμένον εἰς τὸν λαιμὸν τῆς λίθου
σμεράλθου , καὶ τῆς ἐγγίξεν καὶ τὰ δύο εἰς τὴν κοιλίαν .
καὶ ἂς φυλάγεται ἀπὸ βαρῶν ὑπηρεσίαις . τὸ δὲ θαυ-
μασιώτερον ἀπὸ ὅλα τὰ ἰατρικὰ εἰς τοιαύτην ὑπόθε-
σιν , εἶναι μία πέτρα ὡσαύτ' εἷς κάσανον , καὶ ἔχει μέ-
σα ἄλλω μικρότερον , καὶ κενεῖ ὡσαύτ' ὁ καρπὸς εἰς τὸ
ἀμύγδαλον . τὴν λέγουσιν οἱ Ἰταλοὶ ἀκβιλίνα . καὶ καὶ
τὴν βασιλῆος δεμεύω εἰς τὸ μαράτζοτις , κρατεῖ τὸ
βρέφος , καὶ δεὺ παθαίνει κακόν . ἀμὴ ὅταν ἔλθῃ
ἡ ὥρα τῆς γενέας , τὴν εὐγαλε ἀπὸ τὸ χέρι , καὶ δέ-
σαι τὴν εἰς τὸν μηρὸν τῆς ἀπὸ τῆς μέτα μερείου . ὅτι
ἐκείνης τῆς πέτρας ἡ δυνάμις τραβίζει τὸ παιδί , καὶ
ἀγαῖε το . καὶ τότε παρθεύς τὴν ἔπαρε ἀπὸ παύω
τῆς , διὰ τὴν μὲν εὐγεν καὶ τὰ σπτόδια .

Διὰ τὴν κάμη Γάλα πολὺ . ΚΕΦ. ΣΙΑ'.

Α Ὁ τρώγη ἡμέρας ἑπτὰ μαρῆλια ὅταν ἔχῃ
γάλα . καὶ ὅταν δεὺ δεισκοντὶ μαρῆλια , ἂς
τρώγη καὶ ἂς πῖν τὸν σπόρον τῆς . ἢ κάψαι τὴν γλῶσ-
σαι τῆς ἀγελάδας κάμετην σκόνιν , καὶ τὴν πῖν .

Εἰ δὲ ἢ φράξεν τὰ βυζάντις, ἢ δὲ ἀγέει τὸ γάλατις, σέπισαι σαλιγγάρης, ἢ ἄλειψαι ὄλου τὸ βυζὶ ἢ τὴν ῥόγαν, νὰ ἀπολύσεν.

Εἰ δὲ καὶ τρέχει γάλα πολὺ, χεῖσαιτα μὲ λάσπην διωατῆ ζυδῖς, νὰ σαματήσῃσιν. εἰ δὲ ἢ εἶναι πεισματῆ, βράσαι κειθάει, καὶ ἀτζικνίδα μὲ νερὸν, κάμετα ὡς μπλάσει καὶ βάλετο. ἢ λινοσπορον ἢ ξυγγι τῆς αἴγας κοπανίσιον αὐτάμα καὶ βαῖετο. Εἰ δὲ ἢ πονῆσι τὰ βυζάντις, κοπανίσιον ῥοδακτινώφυλλα μὲ πέτραν καλά. ἔπειτα ἔχε βέκερον, σιὸς Fien Greco, ἢ βράσαιτο. ἀνάκἀτωσάιτον μὲ τὰ αἰώθεν φύλλα, κάμνε μπλάσει, ἢ βαῖετα.

Ὅταν κρατηθῆν τῆς γυναικῶν τὰ σιωήθια.
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΙΒ΄.

Βράσαι ῥεβιῶθια κόκκινὰ μὲ νερὸν ἔως νὰ λύσεν. ἢ εἰς τὸν ζωμὸν αὐτῶν βαῖε λάδι πολὺ, ἢ καμπόσον κρόκκον, νὰ τὸ πίνῃ.

Ε΄ΤΕΡΟΝ. Βράσαι εἷα δεμάτι φασκομηλέαν, καὶ δύο διπλὰ ἔργον ἄψητον, ὅπῃ κάμνεν ταῖς κλωσαῖς, ἢ γυν ῥάμματα. ἔπειτα κατέβασαι τὸ χάλκωμα, ὅπῃ τὰ ἔχει. καὶ βάλετα εἰς ἓ μίαν γάσραν, ἢ τζεκάλι καδισὸν πασεικόν. καὶ ἂς καδίσῃ ἀπαῶν, νὰ δέχεται τὴν ἄχραν ζεσλὴ ὅσον διώεται, καὶ τῆτο τὴν ἰατρῆει βέβαια.

Ὅταν

Οταν Δγαρή ἔξω ἡ Μήτρα της. ΚΕΦ. ΣΙΓ'.

ΚΑΨαι τὰ χλωρά φλέδα τῶν καρυδίων, ἢ χυάει ἀπὸ παλιοπάπτζο. ἢ ἄς δέχεται ἡ γυναικα ὑποκάτω εἰς τὴν μήτραν τὸν καπνον τῆς. καὶ δέσαι εἰς τὸν λαιμόν της εἷα φάλι μόνσκον, νὰ ἐγγίξη εἰς τὸ σῆθ^ο της. ἢ αὐτὴ ἔχη πληγὴν τινὰ, ἢ πόνεμα ἡ μήτρα της, πλωῖέτιν πρῶτον μὲ τὸ κρασί, ἢ τότε βάλει ἀπὸ τὴν σάκτιν ἀπὸ τῶν αἰωθεν καρυδοτξεφλα, ἢ παλιόχναρα, ἢ ἰάται.

Ἔτερον εἰς πᾶσαν ἀσθενείαν τῆς Μήτρας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΙΔ'.

ΒΡάσαι μετόνικα μὲ γάλα γίδινον, ἢ ξέγγι τῶ χοίρου, ἢ δὸς τὸ τῆς γυναικὸς νὰ τὸ φάγη. Εἰ δὲ τρέχει αἷμα ἀπὸ τὴν μήτραν, ἢ θέλει νὰ τὴν κάμης νὰ σαματήσῃ, κάψαι βαθράκκας ἀπ' ἐκεῖνας, ὅτῃ εἶναι εἰς τὰ λιβάδια, καὶ εἰς τὰ δούδρα. κάμετς σκόνιν, νὰ τὴν βασᾶ ἡ γυναικα ἀπάνω της, ἢ ἀποφείσῃ τὸ αἷμα. καὶ αὐτὴ θέλης νὰ ἐγνωρίσῃ τὴν ἀλήθειαν, κρέμασαι εἰς τὸν λαιμόν της ὄρνιδας καμπόστιν ἀπὸ τὴν σάκτιν αὐτὴν, νὰ τῆς ἐγγίξη τὸ πανὶ ὅτῃ τὴν ἔχει εἰς τὴν σάρκα. τὸ ὁποῖον ἄς εἶναι λεπτόν, ἢ ἀραιόν, νὰ Δγαρή ὀλίγον ἢ σκόνις. ἔπειτα ὅταν τὴν βασάσῃ δύο τρεῖς ἡμέρας, κάψαι τὸν λαιμόν της, νὰ ἰδῇ ὅτι δὲν Δγαίνει αἷμα ὀλότελα.

Ε΄ΤΕΡΟΝ. Κάψαι τὸ λαφοκέρατον, νὰ γένη σκόνις. τὴν ὁποίαν τῆς δίδε νὰ πίνη μὲ καλὸν κρασί τὸ παρῶν, καὶ τὸ βράδυ, νὰ σαματίσῃ τὸ αἷμα.

Ὅταν δ' ἐγείνη τὸ παιδὸς τὸ αὐτερον τῷ ἀφεδρῶνος.
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΙΕ΄.

Τρίψαι ἄλας ψιλὸν ὡς ἄλδρον. καὶ ὅταν εὐγὴ ὁ κολούτερος, βαύετ' ἀπὸ τῆτο τὸ ἄλας. καὶ ὅταν τὸ κάμης πευτέξῃ φοραῖς θ' ἐραπῆεται.

Εἰς χίσμα, ὅτ' ἔχῃ τὰ χεῖλη, ἢ ἄλλω ἀόθεν. **ΚΕΦΑΛ. ΣΙΣ΄.**

Βάλε δραγαύτε εἰς τὸ ρόδοσαμα νὰ λύσῃ. εἰς τὸ ὁποῖον βάλε γλυκαῖτον. καὶ μετ' ἐκεῖνο τὸ ρόδοσαμα πλῦνε τὰ χεῖλη σ'.

Καὶ ἐὰν θ' ἐλθῇ νὰ δ' ἐγαύη καλὴν μυρωδία τὸ σῶμα σ', μάσα νησικὸς βλεχρῶνις σκόνιν, ἢ σελινόαστορον.

Εἰς κάθε πόνον τῷ Σώματος. **ΚΕΦ. ΣΙΖ΄.**

Κοπαῖτον ρόδακηνόφυλλα. καὶ βάλετ' εἰς ἐ δύο κεραμίδια πυρωμένα, καὶ ἔτω ζεσά τὰ βάλε εἰς τὸν τόπον ὅτ' ἔχῃ πονεῖς, καὶ περνασ' ὁ πόνος, καὶ ψοφῶσι, καὶ οἱ σκώληκες, ἐὰν ἔχῃ ἔσωθεν εἰς τὴν κοιλίαν σ'.

Εἰς κοιλίας κίνησιν. **ΚΕΦΑΛ. ΣΙΗ΄.**

Οὕτω ὑπάγῃ πολλὰ τὸ κεφαλεῖ σ', ἀνακάτωσαι σάκτιν μὲ χοῖρα κάτ' ἄρον. κάμετ' ἄλλω,

ἦγυν μπαλώταις . ἀπὸ ταῖς ὁποίαις βαίνει μίαν , ἢ δύο , νὰ λύθῃν εἰς τὸν ζῶμον τῶ πεντανδῆρ . κὺ βαίνεται εἰς τὸ φάλισα , νὰ σαθῆ ἡ κοιλίασα .

Ὅσα εἶναι κινητικά .

Ὅλουῶν τῆς ὄψαιών τὸ ζεμί , νὰ τὸ πίνῃς μὲ Κρασί .

Τὸ Ζεμί τῆς γράϊας ὄρνιθας , κὺ τῶ Πετεινῶ .

Τὸ Γάλα , ὁ χεμάς , κὺ χλωρὸ Τυεῖ .

Ὁ ΒῆτυρⓄ , τὸ μέλι , κὺ τὸ Λάδι .

Κεράσια Γλυκὰ χλωρὰ , κὺ Βερύκκοκα . Μη-
λα Γλυκὰ .

Ροδάκινα , σῦκα ὤεμα , συκάμινα , κὺ ἄλλα ὅμοια .

ἈχινᾶιⓄ τῆς θαλάσσης .

Τὸ Ζεμί ἀπὸ μέτβλα , κὺ σελίναις .

Σεπτιᾶς Ζεμί .

Ὁ μυαλὸς τῆς κοκκάλων ὄλουῶν , μεβύθια ψημεύα , ἄστρον βλήτο , μοδόχα , σφαράγ-
για , σεῦκλον , χρυτολάχανον , κὺ λάπαθον , νὰ
τὰ τρώῃς , κὺ κραμβία ὀλίγον βρασμεύα .

Νὰ κάμῃς Ξύδι κινητικόν . ΚΕΦ. ΣΙΘ' .

Ε"Παρεσεύα ἑγγίας τρεῖς , κὺ σαφίδα ἔξη ἑγ-
γίας , νὰ εἶναι κὺ τὰ δύο ἀπὸ τὸν Λεβαντε ἐκ-
λεκτά . κὺ τρεῖς ἑγγίας μαίνα . Βάλε τα εἰς ἑξὺδι
διωατὸν λίτρας ἔξη , νὰ κάμῃν ὥραις κ δ' . κὺ τότε Βά-
λε εἰς αὐτὰ κολιαῦδρον ζαχαράτο ἑγγίαν ἀνάμιστον .
κὺ βράσαι τα ὅλα αὐτάμα ἕως νὰ φουράσῃν τὰ ἡμισθ .

καὶ μὲ τὸ ξύδι αὐτὸ κάμνε σαλάτα, νὰ ἴδῃς πῶς εἶ-
ναι θαυμασιόν. εἰς τὸ ὁποῖον βάλῃς καμπόστα ρόδα
δάωδη, νὰ τὸ κάμῃς καλλίτερον, καὶ νοσιμώτερον.

Διὰ νὰ κάμῃς τὰ βυζιά τῆς κόρης, νὰ μὴ
μεγαλώσῃν. ΚΕΦΑΛ. ΣΚ΄.

Μοιωχίσσον κάπνον, καὶ μὲ τὸ αἷμα τῆ
δεξιῆ ὀρχιδίς ἀλειφε τὸ δεξιὸν βυζί τῆς
κόρης. καὶ μὲ τὸ αἷμα τῆ ζερβῆ, τὸ αἰσερὸν,
νὰ μὴ μεγαλώσῃν περὶσσότερον.

Ε΄ΤΕΡΟΝ. Κοπαΐσον μελισόχορτον, καὶ
βάλετο εἰς τὰ βυζιά τῆς ὡσὰν μπλάσει, νὰ μὴ
τραυδίσῃν ὀλότελα. ὁμοίως αὐτὸ βάλῃς εἰς τὰ ὀρ-
χίδια τῆ παιδὸς αὐτὸ τὸ ἔμπλασον, δεῦ τραυδί-
σῃν, ἀλλὰ μένῃν καθὼς ἦσαν ὅταν τὸ ἔβαλες.

Ὅταν κοκκινήσῃ τὸ πρόσωπον τῆ ἀνθρώπου ἀπὸ
τὸν Ἡ΄λιον. ΚΕΦΑΛ. ΣΚΑ΄.

Ε΄Παρε μπλαγγέτο, ρόδοσμα, λάδι ἀπὸ
βιόλαι, ἡγνυ γαρόφαλα, καὶ ἀνακάτωσάι
τὰ ὅλα αὐτάμα νὰ ἀλείφῃσαι.

Ε΄ΤΕΡΟΝ. Ε΄παρε μισὴ λίτραν νερὸν τῆ κρέινε,
cioè Acqua di Giglio. μίαν λίτραν ρόδοσμα, μίαν
ἔγγιαν σπιοκόκαλον, μίαν ἔγγιαν ἀπύει, καὶ ὀλί-
γην κάμφωρον. σέπισαί τα ὅλα ταῦτα. βάλῃς τα εἰς
τὸν ἥλιον νὰ κάμῃν ἡμέρας τέσσερεις. καὶ τότε τὰ βάνῃ
εἰς τὸ πρόσωπον. ἀμὴ ἔπαρε παρῶτον καθάρισον.

Ε΄ΤΕΡΟΝ. Ε΄νωσον άπύει, λιθάργυρον, κη ρόδοςαμα, να αλείφεται, όπως κη αυ έχης το κάσιμον, κη περνάσθ.

Ε΄ισέ Σπλιών. ΚΕΦΑ΄Λ. ΣΚΒ΄.

ΚΟπαίσον τον χόρτον, όπως λέγουν οι έλληνες βάχχαει, cioè Bacchera. κη πίνε τον ζυμόν τς. η τλω φλῶδα τς μέλις, cioè Frassino, βράζε με κρασί, κη πινέτο. κη δια να πιωθης τλω αλήθειαν, βράσαι από ταύτην τλω φλῶδα με νερόν, κη δίδετο ενός χοίρς να τς πίνη τρεις η τέσσερεις ημέρας. έπειτα σφάζαι του, να μλω εύρης σπλιών έσωτς.

Ε΄ΤΕΡΟΝ. Ε΄αν είναι το πείσμα άπάνω εις τλω σπλιών, κοπαίσον ρίζαν τς τζικνίδας με καλόν κρασί άσπρον. κη βαάετλω έξωθεν εις το πείσμα, κη ιατρεύσαι.

Ε΄ΤΕΡΟΝ. Ε΄παρε άλας άρμονιακόν, άνακάτωσάιτο με ζύδι να γεύη ώσάυ τζερόττο. έπειτα το άπλωσαι εις έ κομμάτι τομαει από χειρόκτι. κη βάλετο εις τλω σπλιών καμπόσαις φορῶς, να περάση. άμη φυλάγθ να μη πής νερόν, έτε να τρώγης ενάντια τωράγματα.

Δια να μήσε φάγθ θηεία. ΚΕΦ. ΣΚΓ΄.

ΒΆσα άπάνωσθ ξύγγι λέοντος να μήσθ έγ- γίξη λυχ, άρχιδι, σκύλ, αγειόχοιρ, έτε άλλο θηείον αυ ήσθαι τειγύρωσθ άνα-

είδητα. ὁμοίως ἄλειψαι μὲ τὸ αὐτὸ ξύγγι, τῷ βοδίωνος, ἀλόγων, γαδάρων, καὶ ἐτέρων ζώων τὸ μέτωπον, νὰ μὴτε φάγη κανεὶα θηρίου. εἰ δὲ κῆ θέλεις νὰ πιάσης ὄφιν, ἄλειψαι μετ' αὐτὸ τὰς χεῖρας νὰ μὴτε βλάβῃ ὀλόπελα.

Διὰ νὰ φυλάγῃς ρόδα ὅλον τὸν χρόνον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΚΔ΄.

Κ Ὅψαιτα τὸ βράδυ ἀφ' ἧ βασιλίσση ὁ ἥλιος. καὶ μὴ τις ἐγγίξῃς εἰς τὰ φύλλα, ὅτε νὰ τὰ μυριοῦσῃς, ἀλλὰ πιδέξια τὰ βάλε εἰς εὔα τόπον, νὰ κάμωι ἔξω εἰς τὴν ξασερίαν μίαν νύκτα. καὶ τὸ ταχὺ τὰ βάλε εἰς εὔα τζεκάλι ἀλειφτὸν καινέριον. καὶ σκέπασαίτο καλὰ μὲ λάσπην, καὶ κεεῖ, νὰ μὴ ξεθυμαῖ. καὶ τότε σκάψαι εἰς τὴν γλῶσσαν, καὶ αἰνῶν νὰ μὴ ἔχη τινὰ ὑγρότητα. χῶσαι τὸ τζεκάλι, νὰ κάμῃ ὅσον καιρὸν θέλεις. καὶ ὅταν τὰ χεραοῦσῃς, εὔγαλέτα. καὶ εἶναι τόσο εὐμορφα, ὡσπερ νὰ τὰ ἔκοπτες τότε ἀπὸ τὴν μάννα τῆς.

Ἡ πάλιν τὴν αἰνῶν πλεῖν νὰ ξεφρυτώσῃ τὰ βαβέλια, βάλε καθ' εὔα βαβῆλι εἰς εὔα κοντίλον καλάμι, νὰ εἶναι ἀπὸ τὸ ἔμπροσθεν μέρ φραγμένον. κῆ δέσαι τὸ κλαδί, ὅπῃ ἔχει τὸ βαβῆλι μὲ κομμάτι ράμμα, διὰ νὰ μὴ ὑπάγῃ ἢ σαπατάλῃ εἰς τὸ τελευταίον, κῆ ξεφρυτώσῃ. κῆ τότε κλίνε τὰς κλάδους πρὸς τὴν γλῶ

πιδέξια, νὰ μὴ τζακιοῦν. κὺ σκάψαι εἰς τὴν
 γλῶ, χῶσαι καλὰ τὰ καλάμια, καὶ ἄς κάμνῃ
 ὅσον καιρὸν θέλεις μόνον μήτα κόψης ἀπὸ τὴν
 τριανταφυλλιά. κὺ ὅταν τὰ χρειοῦς, αὐάχωσαί
 τα, χῖσαι τὰ καλάμια, καὶ κόψαι τὸ ράμμα
 πιδέξια, κὺ σήκωσαι τὸς κλάδους, νὰ τὸς δώσῃ ὁ
 ἩΉλιος. κὺ τότε ξεφρυτώνουσι νὰ τὰ ἔχῃς παρά-
 καιρα ὠραία, κὺ εὐμορφα ὡς κὺ τὸν Μαΐιον.

Διὰ νὰ κάμῃς Κόλλαν μὲ πολλὰς τρόπους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΚΕ΄.

Ε΄Παρε ἀχελίς ξηρῆ δερμάτι, νὰ μὴ το ἔχῃ
 σιν ἀλατισμένον. κοπαῖσον αὐτὸ μὲ κομ-
 μάτι ξύλον. κὺ βράσαιτο μὲ ὀλίγον νερὸν, ὅσον
 νὰ τὸ σκεπάζῃ. κὺ δίδετῃ ὀλίγην φωτίαν, ἕως
 νὰ λύσῃ. κὺ τότε τὸ σράγγισαι μὲ πανὶ εἰς μίαν
 λεκαύην σιδηρὰν ἢ χαλκίκην, ἢ ἄλλο μέταλ-
 λον. κὺ ἄφες νὰ ξηραῖτο ὀλίγον εἰς τὸν αἶρα.
 κὺ τότε τὴν κόψαι κομμάτια, κὺ ξήραέτω κα-
 λά, φύλαξαίτα. ὅτι αὐτὴ εἶναι κόλλα θαυμα-
 σή, ὅπως δὲν φοβᾶται φωτίαν, ἔδὲ νερὸν.

Ε΄παρε τρεῖς ἔγγιας ἀσβέσω ἄσβυσον, μίαν
 ἔγγιαν σκερὰν τῆ σιδέρῃ, μιστὴν ἔγγιαν ἄλας, κὺ
 μίαν ἔγγιαν λάσπην κρασί. τέψαιτα ὅλα κατ’
 εὐα ξεχωριστά. κὺ ὕερα τὰ ἀνακάτωσαι μὲ
 νόλαδο, κὺ κοπαῖσαίτα ὅλα αὐτάμα, κὺ ἔγιναν
 κόλλα καλή. ἀμὴ μήτις κάμῃς πολλὰ σφικτῶν.

Ὅταν δὲ θέλῃς νὰ κολλήσῃς ξύλα, καὶ πέτρας αὐτάμα, ἔπαρε τρεῖς ἕγγίαι ἀσβέσω ἀσβέσον, καὶ μίαν ἕγγίαν λάσπην κρασί, κάμε τα σκόνιν, εὖωτον αὐτὴν μὲ βερνίκην ἀχαμνόν, ἦγεν νὰ μὴ εἶναι πολλὰ σφιγκτὸν, καὶ ἔγινεν.

Εὔτερον. Βάλε εἰς τὸ νερὸν τὰς ἀκρὰς τῶ μεμβραίνῃ χαρτί. ἦγεν ἐκεῖνα ὅπῃ ρίπτου οἱ σαχοτάδες τῶ βίβλων. καὶ ἂς κάμνῃ τρεῖς ἡμέρας, ἢ δὲ ἔπειτα χύσαι τὸ νερὸν ἐκεῖνο καὶ πλυνέτα μὲ ἄλλο πασεικὸν δύο τρεῖς φορὰς ἕως νὰ εὕγῃ ὅλῃ ὁ ἀσβέσης. καὶ τότε τὰ βράσαι ἕξ ὥραι. καὶ βαῖνε νερὸν ὅταν δεῦ ἔχῃσι. καὶ αὐακάτωνέτω μὲ κομμάτι ξύλον νὰ μὴ κολλήσῃ. καὶ ὅταν γεῖν τὴν σραγγίζῃς εἰς ἀγγεῖα ἀπλωτὰ νὰ γεῖν δύο ἢ τρία δάκτυλα εἰς τὸ πάχος. καὶ ὅταν πῆξῃ ὡσαύ τζιλαδία, τὴν κόψαι φέταις πτεναῖς, κρέμασαῖται εἰς τὸν ἀέρα νὰ μὴ τως δώσῃ ὁ ἥλιος. καὶ ὅταν τὴν χρεαοῦν νὰ κολλήσῃς χρυσίου, ἢ ἀσημι, εἰςὲ χαρτί, ἢ εἰςὲ ξύλον, ἢ ἄλλοτι, βαῖνε κομμάτι ἀπὸ ταύτην εἰς τὸ νερὸν νὰ μοσκέψῃ κάμμιαν ἡμέραν, καὶ τότε τὴν αὐάλυται εἰς τὴν φωτίαν νὰ κάμῃς τὴν χρεῖαν σε. ἔτω βράζῃσι καὶ τὸ λαφοκέρατο, καὶ τὸ κάπτῃσι πρῶτα λεπτὰ κομμάτια, ἔπειτα τὸ βράζῃν ἕως νὰ κολλᾷ εἰς τὰ δάκτυλα. ἀμὴ αὐτὴ ἢ κόλλα γίνεται λεπτότερη ἀπὸ τὴν πετζόκωλα διὰ νὰ τὴν βαῖνῃ εἰς ἑλαφρὰ κολλήματα.

Εἰ δὲ καὶ θέλεις νὰ κάμῃς διωατὴν ἢ Βασα-
 γερώτερην, ἔπαρε ἀπὸ τῆς ταμπάκιδες ὅπῃ γνά-
 φουσι τὰ πετζὰ ἢ δερμάτια τῆς βοδιῶν ἢ τρά-
 γων, ἢ ἄλλων ζώων, τὰ ἄκρα ὅπῃ ρίπτουσιν ὡς
 ἄχρηστα. τὰ ὁποῖα ἂς εἶναι ὠμὰ, ὅτι αὐτὰ γί-
 νονται ἀκολώτερα, διατὶ τὰ βράζεις ὀλιγώτερην
 ὥραν. εἰ δὲ ἢ εἶναι ξηρὰ τὰ βαυεῖς εἰς τὸ νερὸν
 δύο τρεῖς ἡμέρας παροτήτερα, ἢ τότε τὰ βράζεις
 καθὼς ἔπομεν αἰῶθεν, αἰακατώνωντάς τα συ-
 χνάκισ ἢ βαύωντας νερὸν, νὰ τὰ σκεπάζῃ πᾶν-
 τα, νὰ μὴ χαλάσῃ τὸ χάλκωμα. ἢ ὅταν τλιῶ
 δοκιμάσης ἢ κολλᾷ εἰς τὰ δάκτυλα, κατέβασαι,
 ἢ σφάγγιζαίτιω εἰς ἐβατζέλια, ἢ ἄλλα ἀγ-
 γεῖα ἀπλωτά. καὶ βάλετιω νὰ πῆξῃ τλιῶ νύ-
 κτα. ὅτι μὲ τὸ πᾶγ τῆς νυκτὸς ξηραίνεται.
 ἀμὴ φυλάγῃ ὅταν τλιῶ κάμῃς νὰ εἶναι ψυχρὸς
 ὁ καιρὸς, ἢ γυν χειμῶνας, διὰ νὰ πῆξῃ. εἰ δὲ ἢ
 εἶναι καιρὸς τῆς θερος, ἢ ἢ ἄλλου καιρὸν νὰ φυ-
 σαῖ ὁ νότῃ χαίεισ τιω. διατὶ δεῦ πῆσσει, καὶ
 δεῦ ἔχεις πῶς νὰ τλιῶ φυλάξης. καθὼς τὸ ἔπα-
 θα ἢ ἐγὼ μίαν φοράν εἰς τὸ Ἄγιον Ὄρος ὅπῃ
 τλιῶ ἔκαμα τὸν Ὀκτώβειον. ὅτι ὁ καιρὸς ἔδειχνε
 ψυχρὸς, ἢ ἔως νὰ τλιῶ βράσω ἔκαμε νότον ζε-
 σὸν, καὶ ἐβάσαξεν ἡμέρας πολλὰς, καὶ ἔχασα
 τλιῶ πειροσότερην, ὅση μᾶς ἐπόμεινε ἀπὸ τὰ
 σαυῖδια ὅπῃ ἐκολλάεισα, διὰ νὰ τὰ ζωγραφί-
 σωμεν. ὅλα τὰ δερμάτια τῆς ζώων, ἢ τὰ μι-

κρά τῶν ἄρνων , καὶ εἰφῶν , γίνονται κόλλα ὡς
 ἄνωθεν . καὶ ἀφ' ἧ πῆξη , τὴν κόπτεις λεπτὰ
 κομμάτια , καὶ τὴν κρεμνᾶς ἕως νὰ ξηρανθῶσι
 καλά . καὶ τότε τὰ βάρεις εἰς ἐ καλάθια .

Ἐὔτερον νὰ κάμῃς διωατὴν κόλλαν .

Ἐὔπαρε βερντεράμε , καὶ βερνίκη , καὶ μίνιο ,
 τείψαιτα , καὶ ἀνακάτωσαίτα . καὶ κόλληται εἰς
 θέλεις , καὶ ποτὲ δὲν ξεκολλᾷ , εἰτι καὶ αὐτὸ εἶναι ,
 γυαλί , ξύλον , ἢ μέταλλον .

Ἐὔτερον . Κοπαίσιαι τῆ λᾶτζε , ἢ καὶ
 ἄλλα ὄφαεῖς ἀρτενικῆς τὰ κόκκαλα , καὶ τείψαι
 τα καλά νὰ γένῃ ἀλάρον . καὶ τότε βάλε τὴν
 σκόνιν αὐτὴν εἰς τζικάλι ἀφοεῖον . καὶ βράσαι
 τὴν μὲ νερὸν ἕως νὰ λύσῃ . καὶ ὅταν τὴν δοκι
 μάτῃς καὶ κολλᾶσι τὰ δάκτυλα , κατέβαται καὶ
 σφράγγιζαίτι μὲ πανὶ λιπὸν εἰς ἄλλο ἀγγεῖον .
 καὶ κυβέρηταιτι ὡς ἄνωθεν .

Διὰ νὰ σπεύρῃς ὄσπερα , νὰ γένῃ καλλιτέρα , καὶ
 νὰ μήτα τρώγῃ ζῶφια . ΚΕΦ. ΣΚϚ' .

Οὔταν θέλῃς νὰ φυτῶσῃς ρεβιῶθια , καὶ
 ἄλλα ὅμοια σπέρματα , μὸσκαλέτα πορ
 τήτερα μὲ νίτρον , ἢ γιν σαπῶνι , καὶ νερὸν ζεσόν .
 ὅτι τότε γίνονται μεγαλήτερα , καὶ δεύτα τρώ
 γῃ τὰ ἔρπετα , ἢ πουτίκια .

Ἐὔτερον . Βάλε δέκα καβέρης ποταμίς ,
 ἢ τῆς θαλάσσης εἰς ἀγγεῖον . καὶ σκέπασαίτο

καλὰ κἄν σαμνὶ εἶναι, κἄν κανάτι. ἢ ἄς κά-
μη δέκα ἡμέρας εἰς τὸν Ἡλίον. ἢ μὲ τὸ νερὸν
αὐτὸ ραῦτιζε τὰ δένδρη, φυτὰ, ἀμπέλια, καὶ
λάχανα, νὰ θαυμαίτης τὴν ἐνέργειαν ἐτάτο ἢ
διώαμιν. ὅτι ἔτε τὰ πετεινά, ἔτε σκώληκες,
ἔτε ἄλλα ζωῦφια τρώγῃσι τὰ φυτὰ ὅπῃ ραῦτι-
σης μὲ τὸ ὕδωρ ἐτάτο ὀλότελα.

Ὅταν ἔχῃς δίψαν ἀμέτρητον. ΚΕΦ. ΣΚΖ'.

Πνε ζωμόν τῆ ρογδίσ μὲ κειθαρόνερον, ἢ
αὐτιδόνερον. μάσγα τὴν Γλυκορρίζαν. ἢ
αὐ ἔχῃς ἀπὸ τὸ ζεμίτης ὅπῃ τὸ λέγῃν Sugo di
Liquerizia. καθὼς παραῶν ἔγραψα πῶς νὰ τὸ
κάμνωσιν. ἀπ' αὐτὸ ἔχε ὠραν πολλὴν εἰς τὸ σό-
μα, ἢ σὲ δίδει ὠφέλειαν. μάσγα ἀπίδια, κα-
τάπινε τὸ ζεμί, καὶ τὸ ἄλλο ρίπτε. πίνε γάλα
τῆ πεπονσοτόρης. τρώγε ἀντράχλαν, λαιμόνι, νε-
ραῦτζι, κίτρον, ἢ ἀγγῦραν ὠειμον, ἢ γινυ χειμω-
νικόν. ἢ τειφύλι μάσγα, ἢ πᾶσι ἢ δίψα.

Ἐγὼ σὲ ἔγραψα πολλὰ εἰάν δεῦ ἔχῃς τὸ εὔα,
νὰ τρώγῃς τὸ ἄλλο. καθὼς ἔκαμα ἢ εἰς ὅλας τὰς
ἐρμυειῖας ἢ ἰατρικὰ, διὰ τὸς πτωχοῦς. ὅστις δεῦ
ἢμπορεῖ νὰ ἔχη τὸ εὔα φάρμακον, νὰ δελεῖθῃ
μὲ τὸ ἕτερον. λοιπὸν δεχθῆτε τὴν ἀγάπην, ἢ
εὐχεσθε διὰ λόγους νὰ μὲ συγχωρήσῃ τὰς ἀμαρ-
τίας ὁ Κύριος. ὡ ὡρέπει δόξα, τιμὴ, ἢ ὡροσ-
κωῖσις εἰς τὸς αἰῶνας τῆ αἰῶνων. Ἀμην.

Διὰ τὰς μεγάλας Ἑορτὰς ὅτῃ δὲ εἶναι συγχωρημένον, νὰ δαλῶσι. ΚΕΦ. ΣΚΗ΄.

Επειδὴ εἰς τὸ ιβ΄ Κεφ. ἐγράψαμεν εἰς βραχυλογίαν, ὅτι τὰς Ἑορτὰς δὲ ὄρεται οἱ πιστοὶ νὰ ἐργάζονται, σὰς ἐρμηνεύομεν ἐδῶ εἰς τὸ τέλος τῆς Βίβλου ποίας εἶναι μεγάλας Ἑορτὰς, διὰ νὰ ταῖς ἠξίωσῃ πᾶς εὐὰς νὰ μὴ δαλῶσῃ καὶ ζημιώνεται διπλᾶ. ἠγὼν ἔ μόνου ψυχικά διὰ τὴν τῶ νόμου παράβασιν, ἀλλὰ καὶ σωματικά. διατὶ εἶτι ὑπηρεσίαν κάμη τινὰς τὴν ἡμέραν τῆς Ἑορτῆς, ἀφορέζεται ὁ κόπος ἐκεῖνος, καὶν ἀπέρνει, καὶν φερίζει, ἢ ἄλλο τί ἐργάζεται, καὶ δὲ ἔρχεται ἀπὸ τὴν δαλείαν ἐκεῖνῃ εἰς τὴν οἰκίαν τε ποσῶς κανεὺα διάφορον, ἀλλὰ χαίεται μὲ δικαιοκλείαν ὁ κόπος τε, καὶ ζημιώνεται περισσότερον. καθὼς εἰς τὸν Βίον Ἰωάννη τῷ Ἐλεήμονος, διὰ τῶ δύο σκυτοτόμους ἐγράψαμεν. ὅτῃ ὁ εὐὰς ἐτζαγγάρθεσ ὅλας τὰς Ἑορτὰς διὰ νὰ πλετήσῃ, καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν δὲ ὑπήγευε διὰ νὰ δαλῶσῃ περισσότερα. καὶ αὐτὸς ἐπτώχευε χειρότερα μὲ ὅλου ὅτῃ δὲ εἶχε φαιελίαν. ὁ δὲ ἕτερος εἶχε γυναῖκα καὶ παῖδας, καὶ πάλιν ἐπλήθισαν τὰ ἀγαθὰ εἰς τὸν οἶκόν τε. διατὶ ἐτίμα τὰς Ἑορτὰς, καὶ δὲ ἔλειπε ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν πώποτε. φροσέχετε ἔν νὰ φυλάγεσθε ἀπὸ τὴν ἀτοπίαν ταύτην, διὰ νὰ μὴ παιδῶσῃτε αἰώνια.

Σ Ε Π Τ Ε Μ Β Ρ Ι Ο Σ .

Εἰς τὴν α΄. Συμμεῶν τῶ Στυλίτῃ, καὶ ἄλλων πολλῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου.

Εἰς τὰς ἦ. Ἡ Γέννησις τῆς Θεοτόκου.

Τῆ ἰδ΄. Ἡ Ἦ΄ Ἑσπῆσις τῶ τιμῆσι Σταυρῶ. ἥτις εἶναι Δεσποτικὴ Ἑορτή.

Τῆ κς΄. Τῶ Θεολόγῃ Ἰωάννῃ.

Εἰς τὰς 5΄. Καὶ εἰς τὰς κγ΄. ἃς δευτέρα ἔπειθαι θέλει. ὅτι ἔχον καὶ ἄλλας Ἑορτάς ὁ Ταξιάρχῃ, καὶ ὁ Πρόδρομος. καὶ τότε χολάζομεν.

Ο Κ Τ Ω Β Ρ Ι Ο Σ .

Τῆ ιη΄. Τῶ Εὐαγγελιστῶ Λακῶ.

Τῆ κς΄. Τῶ Ἁγίῳ Δημητρίῳ Μεγαλομάρτυρος.

Ν Ο Ε Μ Β Ρ Ι Ο Σ .

Τῆ η΄. Τῶν Ἀρχαγγέλων.

Τῆ ιγ΄. Ἰωάννῃ τῶ Χρυσόστομῳ.

Τῆ ιδ΄. Τῶ Ἁγίῳ Ἀποστόλῃ Φιλίππῳ.

Τῆ ις΄. Τῶ Εὐαγγελιστῶ Ματθαίῳ.

Τῆ κα΄. Τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.

Τῆ κβ΄. Ὅστις θέλει ἄς χολάσῃ τὴν Ἁγίαν Αἰκατερίναν. ὅστις δὲ πάλιν ἐργάζεται δευτέρα χολάζεται. τὸ ὅμοιον ἄς χολάσῃ καὶ διὰ τῶν ἄλλων Ἁγίων. ὅτι καμμίαν Ἁγίαν δεύμας ἐπαρ-

σαξαν οἱ Πατέρες νὰ χολάζωμεν, μόνον τῷ Ἰεραγίῳ Θεοτόκῳ. τὸτο δὲ γράφω ὄχι διὰ νὰ καταφρονέσω τὰς Ἀγίας, μὴ γένοιτο. ἀλλὰ διὰ νὰ χολάζετε τὰς μεγάλας ἑορτὰς, καὶ ταῖς μικραῖς οἱ πτωχοὶ νὰ δαδάσω. ὅτι ἄπορον εἶναι νὰ χολάζῃ τινὲς τῷ Ἀγίῳ Εἰρηνίῳ, ἢ Μασίνῳ, ἢ Παρασκιδίῳ, ἢ Φωτεινῷ, καὶ ἄλλοις, ὅπῃ δεύτης ἔχει ὁ τύπος ἁγία. καὶ τὸ Σάββατον τῆς Λαζάρου, ὅπῃ εἶναι Δεσποτικὴ ἑορτή, ἢ τῷ ἑβδομάδῃ τῆς Λαμψῶρας νὰ δαδάσω.

Τῆ λ. Ἄνδρες τῆς Πρωτοκλήτης. Ἁγία.

Δ Ε Κ Ε' Μ Β Ρ Ι Ο Σ.

Τῆ δ. Βαρβάρης; καὶ Ἰωάννης τῆς Δαμασκηνῆς.

Τῆ ε. Σάββα τῆς Ἁγιασμεύς.

Τῆ ς. Νικολάου Λυκίας τῆς Θαυματουργῆς.

Τῆ ς. Ἡ Σύλληψις τῆς Θεοτόκου. ἢ ὅποια εἶναι μεγαλήτερη ἑορτή, παρά ταῖς ἄνωθεν τρεῖς. ὅτι καὶ ὁ τύπος σφάλλει πολλάς φορές.

Τῆ ιβ. Σπυεῖδων τῆς Θαυματουργῆς.

Τῆ κε καὶ κς. Τῆς Χειρῆς ἢ Γεώνησις.

Τῆ κζ. Τῆς Ἀγίας Πρωτομάρτυρος Στεφάνου.

Ι' Α Ν Ν Ο Υ Α' Ρ Ι Ο Σ.

Εἰς τῷ α. Ἡ Πειτομὴ τῆς Χειρῆς, καὶ τῆς Μεγάλου Βασιλεῖς.

Τῆ ς. καὶ ζ. Ἡ Βάπτισις τῆς Σωτῆρος.

Τῆ ιζ. Ἀντωνίς τῆς Μεγάλου.